

ଅମ୍ବାହଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ସମାଦିତାରୀ ଲେଖ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ହେଠା ସହିତକିନ କଟେଶ୍ୱରେ
ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ସତ୍ତାକୁ କଳେଷସ୍ତ୍ରୀ ସତ୍ତାଙ୍କ ସଜ୍ଜ
ଏହି ପ୍ରତିବାନ୍ଧିତାକୁ କଳେଷତାପତ୍ତାକୁ ସଫେ
ଧରିବାଟି ମୋଦିନାମାକ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଶମ୍ଭୁର ସତ୍ତା ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ଗ ପତ୍ତାକୁ ନାହିଁରେ ଏହି
କାଳର କରିବାକୁ ଯେ ସତ୍ତାକୁ ଦେଖିବାର
ପର ତିବି ଜଣନ୍ତ କିମ୍ବା ଅବି ଜାହାଙ୍କ
ପ୍ରତିବାନ୍ଧିତ କ୍ଷେତ୍ର କୁ ଧର ଦେଇଯାଇଲୁ । ଏ
ପତ୍ତାମାନେ ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ଗରେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ସତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତିବାନ୍ଧିତାକୁ କାଳର ବରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାହାଙ୍କ ରହେ ସବା ଏକ ଦିଧୀର
ଏକ ବିଦ୍ରି ନିମାର ନେଇ ସୁତିଜା ସତ୍ତାଙ୍କ
ଏ ପରିକାରେ ବନ୍ଦ୍ୟ କରିଥିଲା, ସେ ଦାଶୀରୁ
ମାରିବାକୁ ବବାରେ ସତ୍ତା ମାତ୍ର ମାରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ତେ ଦାଶୀରୁ ହତ କି ଦେଇଲେ ।
ମୋଦିନାମାକ ବନ୍ଦ୍ୟ କରିବାରେ ଥିଲା । ସତ୍ତା
ପତ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ସାମାଜିକ ବିଧାରେ
କବାଦ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଦାଶୀର ବନ୍ଦ୍ୟ ଆଚାର ।

ପାଇଁ ନାହିଁ ଧେଜଷ୍ଟର ଦରକ ହଣ୍ଡିଗା-
ରେ କମଳାଓବେହନ ବଜା ଏଥର୍ଭରେ ଯାହା
ଲେଖାଯାଇଛି (ସେହି ବରେ ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନା ମିଶ୍ର
ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇମାହି) ତହୁଁର ଉତ୍ତରାୟାଏ ଯେ
ଲେଖକ ଏ ପାଇଁ ଅନ୍ତମୋଦୟର ବର ନାହାଇବା
ଆବାଜର ରାତ ଏହାଦେଖ କଣାଯାଏ ହେ ପୁଣୀ
ମହା ଦେବତାଙ୍କ ମାଲକ ହେଯାର ଲଜ୍ଜା ଆହା
ବରୁବେ । ପେନନ୍ଦରା ଗ୍ରାମ କର୍ଜ୍ୟ ତୁଳାର
ହେବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି, ଏଥରେ କର୍ଜ୍ୟ
ବିଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଏହି ଏହି ଗବହୀମେଣ୍ଟ ଏହାରେ ବିଶ୍ଵ-
ମେଧା କରି ଜାନ୍ମ ଗର୍ଭତ ଜାର୍ଯ୍ୟ ବରୁବେ ।
ସତଃ । ତୌରେ ଉତ୍ତରମନ୍ଦିର ଅସରକ ଉତ୍ତର
ପ୍ରକାର ଦିମା ଅଜ୍ଞାନ କରିବ ଜାର୍ଯ୍ୟ ବଲେ
ତହୁଁର ପ୍ରପୂରାର ଫଳିତ ପତ୍ର ହେଉଥାଏ ତୁ
ଦୟାଦିପଦମାନେ ଗାନ୍ଧି ଜମାପଦ୍ମନାଭ ବିଶ୍ଵ ଦୟା
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ରୟରେ ଧୀର୍ଣ୍ଣ ପାଲିତାର କର
ଆବାଜର ହୁଏବେ ଏହିଜ ହୋଇଥାଏ ହେ
ଅକ୍ଷୟ ବା ହେତୁନ୍ତର ଦେବତାଙ୍କ ଭାଙ୍ଗ କରିଦିରେ
ଯେତେ ମାତ୍ରେ ପ୍ରପୂରାର ଚେଷ୍ଟା ବରୁବେ
ହେଯାକେ ଦେବତା କରାଯାଇ ଯାଏ । ଦାକର
ବି ପନ୍ଦର ମହାତ୍ମା ।

ପ୍ରତିକାଳର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଏଇଜଣା ସହି
ରୁବେ ଲେଖନ୍ତାଙ୍କୁ ଯେ ଖୋଲାର ମାଟେଟ୍ରୋ
ଓ ହେଲୁଥ ଅଟିଗର ଯାହିଁ ମାନ୍ଦର, ସାହୁରାଜୀ
ଓ ମାତାପର ଗାର୍ଭବଦର ଜଣାନେନାହୁବେ
ଅଛିଯେ ଯନ୍ତ୍ରାଳ ଅଛନ୍ତି ଯାଟିମାଟଙ୍କେର
ବାହୁବି ହୋଇ ହେବ ? ଓ ମାତାପର କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସୁଶ୍ରୀ ବିମେଷ ଉଥବାର ହୋଇଥାଏ ଓ
ମୁହିଁ ମାନ୍ଦର ଏବର୍ ଗାର୍ଭବଦରେ ଅନୁଭବା
ଦେବାଳୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ବରତର ଜର୍ବନ୍ଧି
ମାତାପର କର୍ମିଯ ବରବାର ଅହସ୍ତବ କି ଥିଲା
ବାରଣ ଅନେକ ମାତାପର ମାନ୍ଦରରେ ଓ
ହେଲୁଥ ଅଟିପରକ ଅଧୀନରେ ସଥେଷ୍ଟ ମୋ
ହରର ପ୍ରଭୁର ବର୍ମନ୍‌ମ୍ୟ ଥିଲେ ଓ କେବଳ
କଜାଳା ଓ ବୈଶବିମାନେ ପଥରେ କି ଝର୍ମ-
ମାଳରେ ପଢ଼ ରହିଥିଲେ । ମାତାପର ବିଷୟ-
ରେ ଅମ୍ବମାନେ ଯାହା ଲେନ୍ଦୁଥିଲୁ ଭାବୁର
ପଦବାଦ ଉଦେଶ୍ୱରେ ଏପଥମଣ୍ଡିକ ଅସିଥାଏ ଓ
ଲେଖବ ବ ପରମାଣରେ ଦେଖିବେ ଦୃଶ୍ୟମାନୀ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯାହା ଆଠକମାନେ ବିବେଚନା
ବରନ୍ତି । ଏତେ ବନୋବସ୍ତୁରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୈଶ
ଜାତ ହେଲା । ମାତାପରକପରା ମାନ୍ଦର
ମାଟେଟ୍ରୋକୁ ହୃଦୟରେ କରିବାରୁ ପଡ଼ିଲ,
ମୁହିଁ ମାନ୍ଦର ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ
୨୭୦ ପୂର୍ବାର ପାର୍ଶ୍ଵର ହେବାହୁଲେ କେବଳ
୫୫୦ ପୂର୍ବାର ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ମାତାପର ବାହୁବି ଓ
କେବେବିନ ମାତାପର ପରାମର୍ଶ କାହାର ।

ମାତ୍ରମେହର ସବୁ ବଜ୍ରପନ୍ଦି ଦୂରିରେ
ଚଢୁପେଟି ଥାଏ ଲେଖି ଥରନ୍ତି ଯେ ଉନ୍ନତମା-
ନ୍ତି ଉଠିଯାଇ ଆଶ୍ରମକୁଳମାନଙ୍କର
ଅନେକ ନିଧିଗାର ହୋଇଥାଏ ଉଥାର ପ୍ରଥାନ
କମ୍ପର ବହୁବଳରୁ ଯେ କରିବ ଭାବ ଏହି-
ଯେ ଜଣା ହେଲେ ମଧ୍ୟ-ଆଶ୍ରମକୁଳ କେବଳ
ଜୁବନମାନର ହାତାନ୍ତର ଥାର ତ କୌଣ୍ଡି
କଷା ଅଜ ସମ୍ମୁଦ୍ର କାରିଜାର ତ ବନ୍ଦବପାଦିକ
ବଧରେ ମାତ୍ରିକ ପତିଅକୁ ଥରଇ ଏହୁବାର
ଲୋକମାନେ ଭବିଲବ୍ରଷ୍ଟର ପର୍ଯ୍ୟ ବିଭଗରେ
ବାର୍ଷିକ କୁରା ଆଜିକାନ୍ତମାରେ ଦିଲ୍ଲି ମାତ୍ରମେ
ଦେଇ ନାହାଇ । ଏଥରେ ମର ଏହି ହୋଇ-
ଥାଏ ଯେ ଭାବବର୍ଣ୍ଣକ ଅନ୍ୟ ପ୍ରମେୟ ସମ୍ମରେ
ଜୁବନମାନର ଉଠିଯାକା ପ୍ରକାଶେ କାଳମାନେ
ଉହି ମୁଣ୍ଡ ଥାଇ ନାହାଇ । ଏହୁବାରୁ କାନ୍ତି-
ମ ପ୍ରଥାକଳିତ୍ୱର ଏହୀମ୍ବ ଉଠାଇ ହେବାର

ପ୍ରତ୍ୟାବ କରିଥରେ ମାତ୍ର ସକଳଧାରଙ୍ଗ ହୁନ୍ମ-
ଏ ବୀତ୍ତ କମିତି କରା ଦିଇ ହେବାର ଅଥପୁରୁଷ
ଜୀବନର ନର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର, ତାହା ଅନୁମୋଦିତ
କଲେ ନାହିଁ । ନାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଅପଣା ପ୍ରତିକାଳ ହୃଦୟବାଚେ ବନ୍ଧୁ ମହିଳା
ଅନୁମେଖ କରିଯେନ୍ତକୁ କରିଥିବାର ପରିବାର,
ଆଜ ହୋଇ ଅପରିନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉ-
ଦାର କରି ନାହାମାଲୁ ଜର୍ର ଜର୍ଦ୍ଦର୍ବିଷ ଥାହେବ
ପ୍ରକାଳର ମାତ୍ରକର ଜଣୀ କରିବା ବାରଣ
ବିଶେଷ ଯୁଗରେ ହୋଇ ସେ ଏଥର ପରିପାର
କରୁ ନାହାନ୍ତି ବଜ ହୃଦୟ ବିଷୟ ଅଟିଲା
ବୋଧ କୁଥର ସେ ସୁଯୋଗ ଆଇ ନାହାନ୍ତି ବୋ-
ଲି ଏଥରେ ବସ୍ତୁକ୍ଷେପର କର ନାହାନ୍ତି ।

ବେଳେମ୍ବା

ଅମେଲାଙ୍କେ ଅଜନ୍ମ ଅନନ୍ତର ସହିତ ଯୁବର
ଦଳୁ ଯେ ସମଲୟରକୁ ରେଲବାଟ ଅଧିକା
ଯୋଇ ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାର କରିଥିଲାର ଲବ-
ଶୁଣେଣ ଉତ୍ତରପୂରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ବୋଥ ଦୁଆଇ ନାଗପୁରଠାର ବିଲାସପୂର ସ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ରେଲବାଟ ବିର୍ଗିର ହେଉଥିଲା
ତାହାକୁ ସମଲୟର ଧର୍ମନ୍ତ ବନ୍ଧୁ ବରଗର
୨୫୦ ଲକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏ ଉତ୍ସବକୁ
ବରଶୁଣେଣ ଅନୁମୋଦନ କରନ୍ତି ତେବେ
ସମଲୟରଠାର ବିମ୍ବେର ସର୍ବ୍ୟନ୍ତ ରେଲକାଟ-
ରେ ବିବା ଅସିବାର ଫକ୍ତୁଟୀ ପୁରୁଷ ହେବ ଓ
ବଲିବାର ବିବା ପାଇଁ ବାଟ ବିହୁ ବୁଲଣି ହେଲେ
ନୟ ରେଲବାଟରେ ବିଲାସନଳ ଯେଉଁ
ଦିନକ ଓ ପ୍ରାତିଦିନ କହିରେ ବଲିବାର ବିବା—
କୁ ଛେତ୍ର ହେବ ଜାହାନ୍ । ଅଜଳଙ୍କ ସମଲୟର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେ ରେଲବାଟ ବିର୍ଗିର ଦୁଆଇ
କେବେ ଡିପାକୁ ରେଲବାଟ ଅବିବାର ଅ-
ନେବ ସୁଖା ଅତି ସନ୍ନେହ ଜାହାନ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୟଳୟରକୁ କହଇବ ଯଥ ପଂଜ ପଣ୍ଡିତ
ବାଟ ଆହୁ ଜହାନ୍ ନିଧିରେ ଅନୁପତ ଦେଇ
ଯେଉଁ କାହିଁ ଯାଇଥିବୁ ସେ କ୍ଷେତ୍ରର ବିଷୟରେ
ଦେବାଗ ବଜାହକୁ ଯୁଦ୍ଧ । ଏଥି ପାଇଁ କାହାକୁ
କିମ୍ବା ହେଲାନହିଁ ନହିଁ କମାତି ବାଧୀର
ବଜାହକୁ ପାହା କରନ୍ତି ଆହୁ । ଅନ୍ୟ କାହା
ନିଜାଜନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ କ୍ଷେତ୍ରର ଦେଇ
ପଢ଼ିପାଇବାକାଟା ଆଜରେ ଯୋଦକର କବଳ,
ଏ ପାହାତ ଓ ହାତ କାହିଁ ଅଜାଇ କାହିଁ ହୋଇ
ଦେଇ ମନ୍ଦାନ୍ତ୍ର କହଇ କହଇ । କହଇ—କହି

ମୁଣ୍ଡିବୁ ସେଇ ବା ଦୂରାତକ ଦୋରମାବ ।
କର୍ତ୍ତମାତ୍ର ପର୍ବିମର ଯାହିଁ ସବୁ ଏହି ଥାରେ
ଅଚାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟତାକୁ । ଉଦ୍‌ସ୍ଵ ଥାରେ ପାଦ
ଦୂରା କବ ପୁଣୀ ଦେବତା ସ୍ଵତ୍ତୁ । ହାରଦ୍ଵା
ରତର ଜେତେ ଦୂରା ପ୍ରସାରେ ଫେରନ୍ତର
ଶ୍ଵେତ ବଢ଼ି ହେଲେବେଳେ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧ୍ୟ-
ନୁହନ୍ତି । ଶୁଭବିନ୍ଦୁ ବିଜତାଗ୍ରାମ ବିନ୍ଦୁତତା
ପର୍ବଦ୍ଵାରା ରେଲବାଟ କରିବ ପଞ୍ଚରେ ପ୍ରଧାନ
ପର୍ବଦ୍ଵାରା ଯେ ବୃଦ୍ଧତା କରିମାନ ଆହା ପତ୍ର-
ପାତ ପାଟେ ପମଳସୁରକୁ ରେଲ ସିଥାରେ
ପତ୍ରବ ହାହୁ । ଏପରି ରେଲବାଟ କରିବ
ଦୂରାର ଅଧ୍ୟବାଂଶ ଉପକରଣ ପତ୍ରକାର
କରେ ପାଦ୍ୟାବିଦ ନିଧା ବାଠ ସଥର ଓ ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରାଚୀ ଖୋବିବାକୁ ପତ୍ରବ ହାହୁ । କିମ୍ବିଲର-
କେ ଅନୁରଙ୍ଗାର ହେଲେ ଲୁହା ଓ ସଥରବେଳେ
ଲୁହ ଅଛେବ ପ୍ରାଚରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବାର ଅଗ୍ରା
ଥାହ । ଏପରି ବୁନ୍ଦିର ମଳ୍ଲ ଦେବାକୁ ହେବ
ହାହୁ ଅଧ୍ୟବାଂଶ କରିଲ କିମ୍ବି ପତ୍ରବ ଓ
ପମଳମାନେ ଅପରାଧ ଭୟବାର ଭବିତ ଦୃଷ୍ଟି-
କେ ଅପରାଧ ପୂର୍ବକ ଉଠିଥା କରିଲୁ ପରିଦେ-
ବେ । ଏହାପରେ ଦେଶାଯାଏ ଯେ ପ୍ରାଚିର
ହେଲବାଟ କରିବାରେ ଅଛି ସହିତ ଏହି ବାଟ-
କୁ ବିଶେଷ ନିଷକାରର ମଧ୍ୟ ବମ୍ବାଦିକାରୀକୁ
ଶେଷା ବଜକାରର ଅବଶ୍ୟକ ହାହୁ ଓ ତହିଁର
ପ୍ରାଚୀ ହାରଣ ଏହି ଯେ ଏହାର ହାନ ଏମନ୍ତ
ଅବସାନରେ ପତ୍ରଥାହୁ ଯେ ସେଠାକୁ
ହାନ ଅବସାନ ବରହାର ଛାଇନ ଏହି ଭାବକର
ପମଳପ୍ରଶାନ୍ତାର ବହୁକୁଳ ହୁକାର ମୁଗଲବଜୀ
ଲାକ ବେହି ଘାହର କର ସେଠାରେ କରି-
ଥାବ ବାହୁକରିଥେ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି
ହାହୁ ଏ ସବୁ ପ୍ରାଚକୁ ରେବ ଦର ରେଲବାଟ
କରି ପତ୍ରକାରର ଭବିତ ଅବଶ୍ୟ ହେବ
ଏହାର ହାହୁର ହାହୁ । ଶେଷାର ଅଧ୍ୟବାଂଶ
ଶେଷାର ଅଧ୍ୟବାଂଶ କରିଲାଗର ଅହାର ମାତ୍ର ଅକୁଳ୍ୟ-
ମାତ୍ରେ ପ୍ରାଚିକ, ପାରିଜିପ୍ରାଚକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯେତେ
ଏହାର ବୌଦ୍ଧି ସୁମ୍ପେଶ୍ଵର କି ହୁକାର ହେ ସବୁ
ଅକୁଳ୍ୟ ଅଧିକ କିମ୍ବି ମହିଳାକୁ ଯାହା ନିଷକାର
କାହାରୀ କାହିଁ ମୁଗଲବଜୀକୁ ଧୀର ପତ୍ରବ
ଅଥବା ପମ୍ବୁପ୍ରହାରେ ନିଷକାରକୁ ଯାଏ ହୁଅ-
ହେ ଗରୀ ଉପ୍ରକଳ୍ପ ପତ୍ରବ କୁଳକୁ କରିଲା
ନିଷକାର ଅଛି ପ୍ରାଚି ମଳ୍ଲରେ ଦୃଷ୍ଟ ହୁକାର
ଏହାର ବୌଦ୍ଧିକାରୀଙ୍କୁ ହୁକାର ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପ

କାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ରେଳବାଟ ଫେଟେରେ ମନ୍ଦିରରେ
ବଜୀର ଏବଂ ମହାକାଶର ଦୂରଥାରେ ବଜାଗ
ସନ୍ଦୂର ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅବୁକ୍ଷେପରେ ବହା-
ଦେଲରେ ବମ୍ବେଲରେ ପ୍ରବେଶ ହେବ ଓ
ବମ୍ବେଲ ମହାକାଶମାଲେ ମନ୍ଦିର ଧନୀ ଦୂରାକ୍ଷେତ୍ର
ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ମରିଛି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ
ଭାବୁରେ ବିଦୁର ଧନୀ ସମ୍ମାନ ହେବ ।
ମହାକାଶର କିମ୍ବା ଦେଇ ପଞ୍ଚମୀବରୁ ତେଜ
ବଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏକଥାନରେ ମାତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀପତିଆ, ଧୀପତ୍ରୀ, ବୌଦ୍ଧ, ଶୋଧୁର ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ପାଇରେ ଥିଲୁକାନ୍ତ, ହରିରଷ୍ଠୀ, ଦତ୍ତମା,
ଦର୍ଶିତିହୁର, ଅନୁଗୁଳ, ଥିଲମହିବ ଓ
ରେତାହୋଲ ବଜାଗାତମାନଙ୍କର ପାଶର ଉପ-
ବାର ହେବ । ଏହି ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ଏ
ବ୍ୟକ୍ତିଗାନ ଉଠିଥାଏ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ ଧନୀଗମ
ହେବ ଭେମନ୍ତ, ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନର ସର୍ବତ୍ର ବୁଝି
ହେବ । ଅବେଳା ଏକାଦ୍ୟମ ଉପକାର ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ହେବାର ଅଛି ପୀତ୍ର ଭାବୁର ଅନୁ-
ଧ୍ୟାଳ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁକ ପକ୍ଷରେ ବିଧ୍ୟମନ
ଉଚିତ ଭାବୀ ଅମ୍ଭୋମାଲେ ସମ୍ଭାବନାପେ
ବ୍ୟକ୍ତ କରି ଲାଗି ଏଥିଣାର ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ଗତି
କମିଶାର ଓ ଅପର ସାଥୀରଣ୍ୟକ ଉଚିତ ଯେ
ଏ କମିଶାରର ଲାଗୁ ବନ୍ଦରୁକୁମାନ୍ତରୁ ଅବେଳା
ବରନ୍ତୁ । ବଜାଗାନର ସ୍ଥାନରୁ ପରିବାର
ବଲେ ଅଛି ସମୟରେ କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁକୁ କାହାର
କରିବାକୁ କଠିନ ହେବ । ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ମୁନ୍ଦରରତୀ
ସବାଗେ ଛାଲ ଓ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ବାଟେ ବଲିବାକୁ
ସିବାର ଯେତେ ସ୍ଥାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ବରାତ୍ରି-
କ୍ରମୁ ଭାବାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିମିତ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟିଲ
ଓ ଯେବେ ବଜାଗାନରେ ରେଳ ହୁଅର ତେ-
ବେ ଅନୁକୂଳ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେ ବାଟେ
ବାହାର ସିବ ଓ ପଟ୍ଟିନ ଓ ଉଚିତ ପ୍ରଦେଶର
ସାଇମାକେ ଦେଇ ବାଟେ ମନ୍ଦିରବଳକ କରିବେ
ସତର୍ବାଂ ଛାଲ ବାଟୁର ଉଚିତ ଅଛେବ ଜୀବା
ହୋଇ ସିବ ଓ ପଟ୍ଟିନ ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ବଜାଗାନରେ
ବିବହାର ହେଉଥିବା ଉତ୍ସବେଣ୍ୟ ପୁରୁଷମାନ
କମ୍ପେନ୍ଟାର ଅପର, କେବଳ କଲିବାର ଉପ-
ରେ ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ କରି ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ହେବ ହାହିଁ ।

ସାପାର୍କ ସଂବାଦ

ଅନୁଯାତେ ଅଦମର ହେଲୁ ସେ କଥା-
କଥର ଉଥଦେଶ ବ ଯହି ବସଧୂରେ କର
ପ୍ରାହରେ ଜ୍ଞାନିଷ୍ଠକୁ ଡେଖା କମିନନ୍ଦବଳ

ଅଟେରଙ୍ଗ ମରେ ଓ ୫୦୦୦ ଏ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରମାଣୋତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । କୋଷ ହୁଅଇ ଉନ୍ମିତାରକ୍ତୁ ଏ ସବୁ ବାଣ୍ଡି ଦିଅପରିବ । ଯେବେ ଜ୍ଞମିତାରମାରେ ନହୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ସେବେ ବେଳେଇ ଉପରେ ହେବାର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୋହଲେ ପ୍ରଗାଢ଼ିତ ଥାର । ଯାହା ହେବ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଅପଶା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

କଳାକାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଯେ ମେହୁଆଙ୍ଗଳିମର
ଧୂଅ କଳ ତାଥାକ ଝୁରିବାରେ ପଥକ, ମୋଳ
ଓ କରିବ ଏବା ହେଉ କଲିବଜାରୁ ଯାଇଥିଲୁ
ବିଚରେ ସାଧରତାରେ ବୁଝି ଯାଇଥିବୁ ବେବଳ
ବନ୍ଧୁଜ ଓ ପରୁ ଛିକଣ ନାହିଁ ରଖା ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ପର୍ମାଦ ଅବସ୍ଥା ମିଳ କାହିଁ ।

ଗୁଣ ତୁଳିମାରୁ ଉହଳଦର୍ଶନ ଅମ୍ବେମା-
କେ ଥାଠ ଦର ଅବନିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ । ପଢି-
ବାର ସ୍ଥାଠ୍ୟ ଦିଲବାର ପଞ୍ଚାଧବ ଯେମନ
ଦେଖା କରିଅବଳୁ ତହିଁ ଥିଲେ । ଏଥର
ଗ୍ରାହକ ସଂଖ୍ୟା କଟିଲେ ବତ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟର ହେବ
ସମସାଧାରଣଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ମଜୋମୋରୀ
ହେବାର ଉଚିତ ।

ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଚ୍ଛଳହୁରେଣୀ ସଥା
ସନ୍ଧୟରେ ବାହାର ଘରୁ ବଡ଼ ସୁମର ବିଷ୍ଣୁ
ଅଜ୍ଞାନ-ତଥା-ବିଜ୍ଞାନ-କ୍ଷମା-କାଳୀନ-କ୍ଷେତ୍ର
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାର ଖାତର ଉତ୍ସଦରରେ
ଅଛୁଟ । କି କୁଳ । ।

ମହାକବୀ ଓ ବାଂଯୋତ ସେମନ୍ତ ପ୍ରବଳ
କରିଥିଲୁ ତେମନ୍ତ ଗୀତ୍ର ଛତ ଯାଇଅଛି ।
ବାଂଯୋତ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ ବର୍ଗସ୍ତୁ କରିଥିଲୁ ।
ବଢ଼ି ସହେଁ ଫୁଲରବ ଅଣା ଦର୍ଶା ହୋଇଥିଲେ
ବଢ଼ିର ଅଭ୍ୟାସ କଣ ପଡ଼ନ୍ତା ହାହିଁ । ଏହିବି
ଅଭ୍ୟାସ କଜ ମନ ହେଲା :

ଗନ୍ଧାର କଲେକ୍ଟର ବଜାର ରହିଥାଏ
ଆରମ୍ଭ କାଶ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ବରାପତ୍ରକୁ
ସଙ୍ଗରୁ ଗନ୍ଧାର କଲେକ୍ଟର ଅବଶ୍ୟକ କରେ
ହାହଁ । ଗନ୍ଧାର କଲେକ୍ଟର ଅପଣା ରହିବ
ଲୁଏ ଦିନ୍ମୟ ପ୍ରବଳ ରତ୍ନା ଖାରୁ ଏହି
ବରାପତ୍ରକୁ ।

ବାଲେପର ସମାଜବାହିକାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲା ଯେ ସତରାବୀରେ ବାଲେପରରେ
ଦୟା କି କଥକି ହୋଇଥିଲା । କୁରପାଞ୍ଚ
ଦଳ କୁ ନହିଁବିମାନ କରି ରହିଥିଲା ।
କାହାର ଯେ ଏହିରେ ଉତ୍ତର କରି ହୋଇ
ଗଲା ?

(10)

କୁଳ ପହିରା ମୋନ୍ତୁ ଯେ ବାଲେମୁଢ଼
ସବୁଟୀହେଁ ଜଗନ୍ନାଥ ମହିଳାରେ କୋଳିଲୁ
ଛରିଲ କାଳିଶ ଦତ୍ତନାରୀ ଏବଂକଣ ଦୀ. ଏଲ,
ଏବୁ ଏକଳବ ଏଲ, ଏଲ, ଉପାୟଶାସ୍ତ୍ର ଅସି
ଅଛି । ଖୋଜିବାବରେ କିମ୍ବା ।

ଭାବୁଲିହର୍ଷ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କଳକାର
କେବେଳାଣ ମୁସଲମାନ ଜାହାଜ ଗୋଟିଏ ବହୁ-
ନିଜକୁ ଧର କାହୁରୁଥିବା ଅଣିଥିବିଲା ଏହି
ଆହାରୁ ଦେଖାଇ ଯେବଳାର ଏହାରୁଥିବା
ଲେଖିଏ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମନ ସେବା-
ଆର ନହିଁ ।

ବାରୁ ମହନମୋହନ ପାତକ ଝାଁଳ
ଜାହାଜ ଚଢାଇରେ କବି ଯାଇଥାରୁ ଅବସ୍ଥା ଲାଗି
ଜାହାରୁ । ଉପେକ୍ଷ ପାଶି ହେଲେ ତଠିକାରୁମୁଦୀ-
ବନା ଅଛି ଓ ଜାହାଜର ବୌଧାରି କ୍ଷମ
ହେଉ ଦାରୁ । ତୁମର କଣ୍ଠ ପେ ଜାହାଜ
ନ ଚଲିବାର ଜାହାଜର ଅନେବ ଅର୍ଥହାବ
ହେଲେ ତଥାର ବରସା କର୍ନ ସେ ଏଥରେ
ଉପେକ୍ଷାକୁ ନ ହେବେ ।

ବର୍ଷମାହର ମହାବତୀ ବାଲକାଳୁ ଯାଇଥି
ଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖିବେ ଅଗାମୀ ଫେବୃଆରୀ ମାହ
ପର୍ବତୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର । ତାଙ୍କ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
କୋଡ଼ିଏ ସୁଜର୍ବ ମହିଳା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱମାନରେ
ପ୍ରାସକ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଯେ ଏହାପ୍ରାସାଦ ତୁମିରଣା-
ତୁମ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅନେକ ଉପକାର ହେଉ
ଅଛି ।

ତ୍ୟାହେବ ଅନ୍ତରାହର ଦିନ୍ତି କୃତ୍ତମମାତ୍ରେ
ଜୀବାର ଦିନ୍ତି ଜୀବା ଦିନ୍ତି କାଳିର ଲୋପିଏ-
ଦିନ୍ତି ସବୁରେ ଶବ୍ଦରେ ଅବେଦନ ଦିନ୍ତି
ଅଛି ଓ ସବୁରେ ରଦ୍ଦିଯା କହିବ ତଥିର
ଦିନ୍ତି କହି ଜଳନ କରିବାକାଳି ।

CB0005

କ୍ଷେତ୍ର ଭୂଳବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯହାଙ୍କୁ
ବନୀଶ୍ଵର ।

ଏହାରୁ କିମ୍ବାକି ଯଦି ।
ଏହା ଯେ ଦୂରସ୍ତ୍ରାହ ହେଲା ଅପଣଙ୍କ
ଜୀବୀ ଶାଠ ରେ ଅବରକ ହେଲୁ ଯେ
ପୁନଃଶୋଭନରେ ଯେଉଁ ଛପାଗାହା ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ପୁନଃଶୋଭନ ଶେଷନହାଇଁ ନାଗବା-
ନ୍ଦରରେ ଛଥା ହେଉଥିଲା । ଏଥିକୁ ଅମ୍ବର
ବଢ଼ୁବି । ଏହା ଯେ ଶ୍ଵାସର ପଣ୍ଡିତ ବାନଦେବ
ନିଶ୍ଚ ନହାଏୟ କାହାରେଇରେ ନର ଧାର୍ତ୍ତବାର
ଶେଷନହାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲା, ମାତ୍ର ହେଲା

ସୁପ୍ରକଳ ହେତେକ ଅନ୍ଧ ଅଇଲାଗି ଆଜ
ହେତେକ ଅନ୍ଧ ଯାହି ଅନ୍ଧବରକ ପଦ୍ମଶିଖବାର
ଭରଷା ଅଛି । ଅଛିବକ ଏହି ପଣ୍ଡିତ ଯେବେ
ହେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୃଦୟରଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଅନ୍ୟ କେହି
କହିରେ ପ୍ରଦୂତ ହେବାର ସ୍ଵର୍ଗିତି ହେତ
ହାହି । ତିଳାନ ଫକ୍ତରେ ଯେବେ ସୁଲକ୍ଷଣାନୀ
ଦିଷ୍ଟ୍ୟ ହୃଦ ବନ୍ଦରବାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦୂତ
ଆଏ ଯେବେ ବଜଳନାହୁନହୋଦୟ ଯେ କି
ଏବପତି ଅଞ୍ଚାୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯହିରେ ରଥର
ପ୍ରମାଣ ଓ ରଥପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏହି ନୂହନବଳେବର
ଦିଷ୍ଟ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣର ଅଛି । ତାକୁ ହୃଦୟରେ ହବା-
ସାଧାରଣର ଅନେକ ଉପକାର ହିଥାନ୍ତି, ଯେ-
ହେତୁ ଜାହାନ୍ତି ତାଣିବାହମିତି ପ୍ରାୟ ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହୃଦୟ ଦେଖାଯାଏ । ତାହା ନ କର
ଯେବେ ଏହି ସେବନକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରମତ୍ତ ହେବେ
ଯେବେ ଅନେକ ଅବସ୍ତାର ସମ୍ଭାବନା ଯେହେତୁ
କବି ପଣ୍ଡିତ ମହାପ୍ରୟ ହେତେକ ଉପଯୋଗୀ
ବୈଜ୍ୟ ଓ ତେବେତିଗ ଗାସ୍ତର ସାମାଜିକ ଉତ୍ତୋ-
ଳକ କରି ବୃଦ୍ଧାରବ ରହିବ ପରସ୍ତର କର
ବନ୍ଧୁଥବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ । ଯେବେ
ଏଥର ଯେ ଅନ୍ଧାରୀ ହେବେ ଯେବେ ଆଜ
ଜାହାନ୍ତି ହୃଦୟରବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବସ୍ତ ନାହିଁ,
ତପ୍ତିର ବାରତ ଏହି ଯେ ପଣ୍ଡିତ ଜାହାନ୍ତି ବନ୍ଧ
ଜାଦୁଗୀ ଧନୀ ଜହନୀ ।

| କେଣେ ଦେଖିଲା ?

四〇九

ମୋତେ ବୌଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ବିପତ୍ତି ବାଲେ—
ହୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜାତା, ସହିତୀମରେ ବାପକର
ବାବୁ ହୋଇଥିବ ରହିରେ ସେଠା ଜିବାନିକର
ଶୁଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଶୁଣ ବିଷୟରେ ଯାହା ଦୃଶ୍ୟ
ଓ ଶୁଣ ହେଲା ତାହା ବଢ଼ିବ ପୁଣ୍ୟ ଜିବାନିକ
ମନ୍ତ୍ରର ବିନ୍ଦୁର ଚୁଣେ ବିନ୍ଦୁ ସେଠା ଜିବାନୀ ଯେ
ଏଠା ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରାଣକାଦିମେ ସୁଖୀ ଉତ୍ସବ
ପ୍ରମାଣ ଏଠାତିନ୍ତିଆ କରଣ ହେଉଥିବାକୁ ଜାରଣ
<ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାୟ ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରାମ ଜାହିଁ ଯେ ସେ-
ଠାରେ ଜଣେ ଦିନିଶୀଳ କରଣ ଅବଧାନେ
ଜାହାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ହେ ଅନ୍ତର୍ବର ଘୋଷ ଉଚ୍ଚ ଅଭି-
ପ୍ରାୟରେ ଏଠାରେ ବିନ୍ଦୁ ଏଥରେ ଏହି
ଅନ୍ତର୍ବର ହୁଏ ଯେ କଟକା ଓ ଗାଲେମୁହ ଟଳେ
ଜିବାନିମାନେ ଅ ସ୍ଵକାଂଗ କୃଷିକଳା ହେଲେବେଳେ
କଟକ ବଜାହବନୋଦସ୍ତୁକାରୀ ଜିବାନିକର
ସୁଧରିବାକୁ ଫଳ ଘୋଷ ହେତୁ ଥାବେ କୁଳ
ଅର୍ଥାତ କରିବାରେ ମାତ୍ର ଏକ ଜାଗରଣକେବେଳେ

ଓ ପାଇଁକେହେଲୁ ତ ବାରେଶୁରରେ ହନ୍ତି-
ଶିଆ ଅବଧାଳ ହେବ ଅଛନ୍ତି ମାତି ଅବ୍ୟକ୍ଳ
ଲୋକେ ହେମନ୍ତ ଅଭିଭାଗରେ କେତେ ଅଛିଲ
କୁଣ୍ଡଳୀ । ମହାପଦ୍ମ ମୂର୍ଖ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରାପ୍ତ ଯେ
ଏଠା କରନ୍ତି ଶୁଣିବରେ ଅବଧାଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନାଳ ଅପଣାର ଅବସ୍ଥା ଉଦ୍‌ଦେଶ ପ୍ରକାଶ
ବ୍ୟବହାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିକର ବରମାରୁ ମନ ଘେ-
ରନ୍ତି ଜାହାନ କତନେ କଷାଯ୍ୟ ଦାରୁ ହାତି ।
ଅଛ ମନ୍ତ୍ର ଏଠା ଲୋକମାନେ ଏମନ୍ତ କୌଣସି
ଉପାୟମାଳ ଉତ୍ତାକଳ କର ହାତାନ୍ତି ଯେ
ସୁବେଣୀୟ ଦୃଶ୍ୟବରମାନେ ଦେମାନଙ୍କର ଜିହ୍-
ପୋଷର ସୁଫଳ କ୍ଲେମକର ଅପଣା । ଅବସ୍ଥା
ଉଦ୍‌ଦେଶ ବରବେ ଆଜି ଉପରେକୁ ମନେ ନାହିଁ
ବୁଝି ଅରଣ୍ୟ କର ଦେଇର ମୁମ୍ବ ମଳିକ ବର-
ବେ ଏହା ଅଛି ଦୁଇର ବିଷୟ ଅଜବର ଅପ-
ରକୁ ସୁଦେଶର ବ୍ୟାକରଣ କରିବାର ମନ୍ତ୍ରରେ
ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୀ ପୁରୁଷମଣି ଏପଥପ୍ରାଗ୍ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ
ଅବଗତ ବଲ ଯେ ଯହିଁରେ ଉତ୍ତି ଦୂରିଗା
ବିଜବିଜାତାର ଦୂର ଦ୍ଵିତୀୟ ଜାହା ବିରାମ କରିବା
ଲାଗି ସୁଦେଶ ଅପଣଙ୍କ ସାଠକ ମହାପଦ୍ମଙ୍କ ଦେଖ-
ନାର୍ଦ୍ଦିତ ଦେବତା । ଉଠ

। ୪ । ତିଳାମଣି ଦାସ
ବାଲେଶ୍ୱର

ପ୍ରସାଦ

ପ୍ରକାଶଥାତ୍, ବି ସୁତାହାରୁପୁର ବାହୁଡ଼ିଙ୍କ
ମିଥିଲା ଛପାଣାହାର ହେଉ ଛଖରେ ସାଧାରଣ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୀନ ଅସକାର ବାହୁ ନହେ ।
ଏହା କୃତ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଯେଇଁ ମାଳଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ
ବି କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ତେବେଳ ସେମାନେ ଦୀନାଥ-
ସିଂହା ଦରିବେ । ଏ ଉତ୍ତାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଦେବୁ କୌଣସି ସମୟରେ ମରେ ଧରସତ୍ତ
ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ଇତ୍ତା ଗାହକ ଜୀବିତ ।

મણીંગ

ବୁଦ୍ଧି ଗୋପିତାବ ପ୍ରକଳ୍ପକ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବିଷୟ

ଶ୍ରୀ ଶକ୍ତା ଶ୍ରୀମତୀ
ବାଲ ଦାମୋଦର ଦାସ ପଟ୍ଟବଳ ।

ଏହି ବିଜୁଳସପକ୍ଷା ସହରବନ୍ଦ ଦିବ-
ଶ ବୁବଣ୍ଟି ତୁ ଦଖାଇବ ଯଜ୍ଞକୟରେ
ମୁହଁ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଧପତ୍ରିକା

୪୧

ଗାପରୁଣ ସେପଟେମ୍ବର ସନ୍ଧାନଗ୍ରହଣିତା । ମ । ଶାତବିଂଦୀ ଦିନକ ସନ୍ଧାନଗ୍ରହଣାର ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷକ ମଳ୍ଲ ୫୨
ଦର୍ଶନେମୂଳ ଦେଇସ ବର୍ଷକ ୫୭
ମଧ୍ୟକର ପାଞ୍ଚ ଜାହମାଲୁ ୫୯

ସାଥୀରଣ୍ଟର ପୋତରେ ଲେଖାଗାଡ଼ିଅଛି ଯେ
ଏଁ ସମସ୍ତରର ସୁନାର୍ଥ ଜ୍ୟୋତିଷ ଧାରନସାରେ
ହେଠାକଷ୍ଟର ସ୍ଵର୍ଗ ଥିବାର ଉତ୍ସବକୁ ଏକାଦଶୀ
ଏବଂ ସିଂମୁର ଜା ॥ ରାଜ ମରଳାବାର ଦିନ
ହେବାର ଉତ୍ସବକୁ ଜାରେ ଲେଖାପତ୍ର, ମାଧ୍ୟମ
ଏହିନ ଏହି ଲିପୁଳ, ପୃଷ୍ଠାଯେ ଏ ଶାହୀ ସବଧା
ପୁଅବଗୀରେ ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁର ମହାରାଜ
ଅଧିକୀ ଓ ୧୫ ଜାହାଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶ ସୁନାର୍ଥ ରାଜୁଶୁଣୁ
ଘୁମଗୀ ଓ ସିଂମୁର ଜା ॥ ରାଜ ବୁଝିବାର
ଦିନ କରିବେ ।

ଏବୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ପେନ୍‌ଲ ପ୍ରଗାଣାର କେତେ ଅଧିକ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱାସର ବାଟେ ପଦବୀର ଯାଗାୟାତ୍ର କରିବା
ଥାର ଅନେବ ସୁଯୋଗ ବହର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ କରିବେ
ର ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା ମାତ୍ରା କରେ
ଅବଶ୍ୟକ ଯାଏ ହୃଦୟ କଷ୍ଟୟ ଯେ ଫଳ ହେବେ
କଲ ହେଉ ଜାହିଁ । ଶାଖାଭବ ସମୟରେ

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିକ ଦରଂ ଜାହା ପରିଭ୍ୟାଗ କରୁ ଅଛି
କୌଣସି ଧୂଯୋଗ ଲୋତବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।
ଶୁଳଗଥରେ କଳକାର ମାଲ ଅସିବାକୁ ଯେ
ବ୍ୟୁତ ଓ ସମୟ ଲାଗଇ ଯେବେ କଷ୍ଟପର
ବାଟେ ଉଚ୍ଚିତ ଜଣାନ ହେଲା କେବେ ଯେ
କରିବାର କେବେ ଉପରାଗ ହେବ ?

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଓଡ଼ିଆରେ ବିର୍ମାଣ ହେଉଥିବା କାଳପରୁଷ
ଅବସ୍ଥା ଯେତ୍ରପଦ ଦେଗାଯାଏ ତହିଁରେ ଅନୁ-
ଗାନ୍ଧି ହୃଦୟ ଯେ ଏହିର ଉତ୍ସମୋଳିତା ହେ-
ବଳ ଶୁଣିଲବାଲରେ, ବର୍ଷା ଓ ବଢ଼ି ସମୟରେ
ଏହାହୀନ୍ତି ବୌଣୀର ଉପରାର ହେବାର ଅବସ୍ଥ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଉ ହାହୁଁ । ନାନ୍ଦିଗୁର ଦୟାଚି
ଉଥବାରର ଅଶ୍ଵ ହୋଇଥାଏ ଯଥା, ସେତୁରୁ
ତଳ ଦେବା ଏହି ଜଳଧାରାକଞ୍ଚିତ ଗରାନ୍ତିର
ବହିବା । ଏଥିରୁ ଦେଗାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉପ-
ବାରଟି ଦେବଳ ନରଜ ସମୟରେ ହେବାର
ସମ୍ମାନନ୍ଦା ସୁବର୍ଣ୍ଣା ହେବେ କେହି ନାହିଁକଲ
କେତକ୍ତ ହାହୁଁ ଓ ନବଦରରେ ନାହିଁକଲନ୍ତିରୁ
ଅସର ଆରବାର ଯେଉଁ ସମ୍ମାନନ୍ଦା କବର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଟୁ ବରନ୍ତି ଜାହା ବାର୍ଷିକଃ ଏହିବାର ପ୍ରକାଶ
ଥାଇ ହାହୁଁ ଓ ଉତ୍ସମୋଳରେ ଯେ ଏହିକି
ଜାହା ମନ୍ଦ ଦୟା ହାହୁଁ ଜାରଣ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ
ଧାରନାକୁଣ୍ଡରେ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବାର ଅସର
ଆଇବାକୁ ବୌଣୀର ସମ୍ମାନନ୍ଦା ହର୍ଷ ହାହୁଁ ଜାରି

ବଜ୍ରଲାର ପଦ୍ମ ଲେଣ୍ଡିକ୍ଷେଣ୍ଟୁ ନବର୍ତ୍ତିର
ଧୂମ ବରଥଳେ ବି ଗବର୍ତ୍ତିନେଣ୍ଟୁ ସାହାରିପ୍ରାପ୍ତ
ଶିଖିଲୀପୁର ଗିରିବନାରେ ଦୂରମାନଙ୍କୁର ଅ-
ବ୍ୟବେଳକ ମାରିବେ । ସବୁ ଉଚ୍ଚତା ଫେମିଲାର ଏ-
କିମ୍ବା ରହିବ ବର ପୁରୁ ପ୍ରାୟ ମାରକୁମାର
ଶିଖିଲୀପୁର ଦେଇନ ଦେବାର ବିଧାଳ ବର
ପରିଷ୍ଠ ଓ ପାଠଶାଳ ରହ ଥର ବନସ୍ତୁ ପ୍ରକାର
କଥାଲିମ୍ବୁର ଦଳ ଛନ୍ଦେଶ୍ଵରମାରେ ମନ୍ତ୍ରର
ଦେବାର ଶିଖିଲା ପାଇଅଯନ୍ତି । ଏହିଦେଶର
ବିତ୍ତର ଏ ଧରନି ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାରେ
ଅନୁଭବ ହେଲୁ କାହାର ଏହାରେ ଶିଖିଲୀ-
ପାଠଶାଳର ଜୋଖିଏ କଣ୍ଠାଧିକ ଧାରକ ପ୍ରଣାଳୀ
ହେଲୁ । ସବୁ କର୍ତ୍ତା ହାମିବିଲୁ ଜରିବରିମ୍ବା
ଶିଖିଲୀପୁର ପାତ୍ର ହାରୋଧକ କରୁଥାରେ

ଅବସ୍ଥା କଟକରେ ପହଞ୍ଚ ଜାହିଁ । ବର୍ଷା ତୁ
ଦର୍ଶି ଏଥର ବାରଣ ବୋଲି କଥିତ ହୁଅଛି
କିନ୍ତୁ ଯହ କଲେ ଯେ ଏଥର ହୃଦୟକାନ୍ଦଳ
ସବା ଦି ୧୫ ହରେ ଜୀବାଟେ ମାଲ ଅପିଧା-
ରେ ଏଥରେ ପରିଦେହ ଜାହିଁ । ଏହ ଗୀତ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଉପ୍ରାଣିତ୍ଵ କିବା ଉତ୍ସବାରୁ ହେବ
ବାରଣ ହେ ଉପ୍ରେକ୍ଷି ହୋଇ କେବଳ ହାଲକୁ
ମହାକବିରେ ଫଳତଃ ନବର୍ତ୍ତିଷେଷ ଯେତେ
ବନ୍ଦୁଦର ବନ୍ଦୁରକୁ ରଖି ବରବା ପାଇଁ ଏହେ
ବନ୍ଦୁ କରୁଥିଲୁ ତେବେ କଟକ ସର୍ବଦିନ
ମାଲ ଅପିବାର ସୁଯୋଗ ବାହିକ କରି ଲାହାରୁ
ଯେବେ ବହା କରିବାରୁ ଦିନର ବିଧ୍ୟ ପତନ
ରେବେ ନବର୍ତ୍ତିମେବୁ ଜାଗିପାଇବେ ଯେ ବନ୍ଦୁ
ପରି ରହିତ ସବାମେ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ କରିବ

ଏଥର ଉପକାର କଳୟାନର କଣ୍ଠାମାର ଏଥିରୁ
ଦେଶାଯାଏ ସେ ହତକରି ହେଲାରେ ଆହା
ହେବା ଦୁଇର ବାରଙ୍କ ତଥା ଏହି କଳୟରେ
ଜାକର ମୁହଁ ବନ୍ଦ ହେବାର ବର୍ଣନର ଦେଖା-
ଯାଇଥିବା । ଯେତେବେଳେ କବରେ ବନ୍ଦ ଧରି
କାଳିଦୂରେ ଏଥି ଗମ୍ଭୀର ଭାବା ବନ୍ଦ
କୋଇଯାଏ ଏ ଯାଏ ଦେଇଲୁ କାଳମୁହଁ ଯୋ-
ଗୁ ହେଲେ କ୍ଷେତ୍ରକେ ଚୌକି ଦେଖିବ ମାତ୍ରାକୁ
କବରିବ । ଏ ଧରନା ଧରେ ଅଧି ନହେ
ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ କୁଥିଛି ଏ କବରର ବାଜ
ବାରିବାରୁ ହୁଏ ନହେ ବଳକୌରା ହେବା
ରତିଶାକୁ ଫିରଇ । କବରର ଦିନରେ ହେବା-
ପଡ଼ା କାଳର ଦୂରଦୂର୍ଯ୍ୟର ଏପର ଯୋଗ ଧରି
ଅଛି ଯେ ଅଠ ଦିନଦିନ ବାଜ ଚାପକେ
ଦୁଃଖ ନୋଇବାର ପଢ଼ି କି ହୁଲା । ଏଥରେ ଯେ
କାରହୁଥ ଏ ପଞ୍ଚମାନଙ୍କର ଦେଶର କ୍ଷତି ଏ
ଦେଇ ହେବ ବୋଲାଯାଇ କି ପାରେ ଚୌକା-
ହକୁ ପନ୍ଦରିତର କି ଅଭ୍ୟବକାଳ କାଳମୁହଁରେ
ପଢ଼ିରିପାଇ । କଷବରି ଗୀତ୍ର ଶୁଣେବାରେତେ
ଏହାର ଦିଲା । ଯେବେ କହୁନିବ ଅଧିକ କି
ବିଦିନୀ ରେଖେ ଅନୁଭୂ କବ ହୁଅନ୍ତା କିବେ
କହାଗମର । ଏଥି ଇତ୍ତି ଦେଖାଯାଏ ବିତି
ପଞ୍ଚମୀରେ କେବଳ କାନାଟେ ଚୌକା ମହାର-
ମନ୍ଦିର ସୁଯୋବ, କାରିଗାର ଗାମ ଦେବାର
ଜାହିଁ ଏ ଯେବେ ଦରକୁ କଷା ନାହିଁ ଦେବକୁ
କର୍ଣ୍ଣାଳରେ ଜାଲକାଟେ ମନ୍ଦ ଦିବାର ସୁଯୋବ
ଜାହିଁ ଏପର କଷାକରି ଦବଳ ହେଲେ ଜାଳ-
ପାଇର ବନ୍ଦଶ୍ଵର ହୁଲି ଯାଏ ଯଥା ଏକର
ହାତଲେବଳ ଦେବାନରେ ଯମିତାହ ଏ ଏହି-
ର୍ଦ୍ଦିନା ଅଭ୍ୟବର ଦୂରବ୍ରତ ସୁରଦ୍ଵାରା ଚୌକା
ବନ୍ଦଶ୍ଵର କିତାନ ଦିବରର ଦିଲା କିନ୍ତୁ
ଦିଲା କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଯେବେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ

ପ୍ରତିକାଳେ ଯାହା ଲେଖାଇଲା ତଥାର ଏହା
ମଧ୍ୟ ଦେଖିଯାଏ ଯେ କିଛି ଯେତାକିମିତି
ଯତ୍କିନିତି କି କୁଣ୍ଡରେ ନାଲକ ପ୍ରଦେଶର
ଜାରୀ ଓ କପରେ ଯତ୍କିନି ଯତ୍କରେ ନିରମାର
ଦୋଷ ଅନ୍ତରାଗମକ ସବୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରାଖି ଏହା
ମୁହଁଯେ ଅନ୍ତର କାଳରାଜ ଦିଗ୍ବିଜୟ ପାଇଁ
ଏହା ଏ ଧ୍ୱନି ହେବାର ଯେ କେହିଁ

ବେଳୁଗା କଜ ଦୁଲେ ଜାହାସୁତୀ ଦେଖିବାରେ
ଅଧିକ କାହିଁ ପ୍ରେବେ ଏବେଳା ସବୁଟମେଣ୍ଡ
ବ୍ୟୁଦ୍ଧର ଯେ ନାକ ପରିମାଣ ବର୍ଣ୍ଣର ଆଶ
ଯେବେ ବାହୁଡ଼ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କି ବଳ ତୋରେ
ଏବେ ଅସକ ବ୍ୟକ୍ତ ବିରକ୍ତ ପ୍ରେରଣାକୁ ଉଚ୍ଚତ
ଆଠବିମାହେ ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ଦିବନ୍ ।

ମେଲାଟିକ ରଖାଇ ।

ଗାନ୍ଧି ସପ୍ରାବରେ ଅନୁମାନେ ମେରତୀରୁ
ନାମକ ଥିଲେ କାହାକ ବନ୍ଦୁରେ ତୁମ୍ଭ
ଏବାର ସଂଦାତ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ସଞ୍ଚ ଜେଳ
ବିଷ୍ଟରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ କରିତମାର ତା ରା-
ଜେରେ ଏ କାହାକ କୁଠିଯିବା ବିଷ୍ଟର ଅନୁ-
ମୋକ୍ଷ କିମ୍ବା ଧାସମରେ ମାରନ କମ୍ପି ବସି
କାହାକର କପ୍ରାଜ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣରୁକୁ
ମାତ୍ର ପ୍ରହଶ ବର୍ଣ୍ଣରେ ତହିଁର ପ୍ରାପ୍ତ ଯେ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ତା ଏକରେ ମେରତୀରୁ କାହାକ
ମହୁରିବାଟାରୁ ବଳବତ୍ତାକୁ ଯାଇଥିଲା । ସତି
ଏ ଏ ପ୍ରାପ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବସାକରୁ ତଣାଗମ ଯେ
କାହାକ ହୃଦୟର ଜାର ଦେଖ ମନେର କଲାପର
କଲାପ । ତେବେବେଳେ କାହାକ ଗର୍ଭ-
ହାତର ମହାର କିତାରେ ଥିଲା କଲାପର ପାତରେ
ଥିଲା । କପ୍ରାଜ ମେହରୁ କାହାକ ହଜର
ଦେଖିବାକୁ ବହୁବଳେ ଯେ ଦେଖିଲ ଯେ
ଅଧ୍ୟୋଦ ପାତି କାହିଁ ହେଲାଟି ତହିଁ କପ୍ରାଜ
ଜୀବନକୁ ପମ୍ପିବାକୁ ପବାର ଦେବାର ଅଛି
ଦେଲେ ତିପଣି ମଧ୍ୟ ଦୂରୀ ସରଳ କିନ୍ତୁ ବହୁ
ଫଳ ହେଲ ନାହିଁ । କାହାକ ନିଜରେ ଜଳିଲୁ
ବିବାରଦେଶ କପ୍ରାଜ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରବା ଓ
ମେହରୁ ଉଚ୍ଚରେ ଚାରିବରାଅଛି ମେଲେ ।

କେବଳାକେ ବେହି କଥରେ ଓ ବେହି ଠକା
ବାଗେ ବୋଟକୁ ଗଲେ ନାହିଁ । ତଥେ
ନନ୍ଦପାଦ ଯେ ପଢ଼ାଇ ଠକା ପଠିରେ ବାଜ
ବୋଟକୁ ବଚାକୁ ରେଖା କରି ମାଧ୍ୟମରେ
ନାହିଁ । ଏହି ନନ୍ଦପାଦ ପାଣି ବରତ ହେଉ
ଜାହାଜ କୁଣ୍ଡଳା ଓ ବନ୍ଦାଜ ସତ୍ତର ବୋଟରେ
ନାହିଁ । ସେଠାର ରେମାକେ କୃଷ୍ଣ ଦୋର
ଉତ୍ସବ ଲୋକଙ୍କ ବୋଟ ବଚାକୁ ଅଛି
କରେ ଏ ବୋଟାଇବା ମେଷ ଦେଇବ, ଦେବୁ-
ଦେଇ କି ୨୦ ଏ ନନ୍ଦପାଦ ବୋଟରେ ବରି
ଅଛନ୍ତି । ଏମାଜଙ୍କ ଯେହି ବୋଟକୁ ସମ୍ବରେ
କରାଇ ହେଉଥିଲେ ମହାକେ କେମିଏ ଫଶବି
ତାହାକୁ ହେବ ଆହାତ ଧରିଲେ ଓ ସମ୍ବରେ

ଦେହ କାହାକରେ ବନ୍ଦିତାକୁ ଅଛିଲେ ।
ମନ୍ଦିରଜଳ କାହାକରେ କି ୧୯୬୩ ମ୍ବା କରଇ
ତୁ କୁ ୧୫ ଏ ପଥକ ସଂଗ୍ରାମ ପ୍ରକାଶ ଯାଇଥିରୁ
କରିବ କବା କେତେ ଥିଲ କଣ୍ଠୀ ମାହ୍ କିନ୍ତୁ
କି ୫ ଏ ମନ୍ଦିରକ ନିର୍ମାଣ ବନ୍ଦିତାକୁ ଚାଲା
ଥିବାର କାହାକର ଉତ୍ସବର କହାଯାଇବା
କରିବା କରିବା ସବୁବେଳାର ସବୁବେଳା
ପାଞ୍ଚ ଶତଶତ ହୋଇଥିଲ କେ କରାଯାଇଲା ଯେ
କାହାକର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସବ ଦେବୁ କେ ଧର୍ମ-
ପରିଷ ହେଉଥିଲେ ତ କରୁରେ ପାଣି ପରିବାର
ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ବାଦନା କି ଥିଲା । ବୌଦ୍ଧ ଗତାରେ
କାହାକ ଲାଗି ଧଳା ଜାଇବାର ମଧ୍ୟ ବେଳେ
କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ଏଥିଏ କଳିବବ ଯେ ଉତ୍ସବ କା-
ହାକରେ କରିବ କୁଣ୍ଡା ତମ ବୋଣାର ଦୋର
ଥିଲ ଓ ଦୂରଦୂର ପଥକ ଥିଲେ ମାତ୍ର କେବର
କିନ୍ତୁ ଯୋଦିକିବନ୍ତମ ଗାହା ପ୍ରକାଶ ହାତୁ
ଓ କାହାକର ବର୍ମନ୍‌ର କାହା କେବୁ ପଥବରୁ
ଯୋଦାକବନ ହୋଇବ ହୁବାର କେବୁ କଥା
କରିବ କିମ୍ବୁ କର ବୋଲିଯାଇ କି ଧାରେ ।
ଯାହା ହେଉ କାହାକ ଗଣ୍ଡିବିରୁ ଯେ ଆଜି ଜଣ୍ଠି
ଥିଲ ଏଥା ଯାଆଇବ ରିଶ୍ଵାର ଅଙ୍ଗର ଓ ଅନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟ କେବେଳାକ ଏହ କାହାକ ଏ ପ୍ରକାର
ବିବିଧରେ ପଛ ରିଶ୍ଵା ମାରିଥିଲ ଏହ ପରିବେ-
ଅର ଥିବେବକୁ କି ମାତ୍ରର ପରିଦିକଟ ହେ-
ବାକୁ ଯମଜ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶେ ଏପୁଣେ ଅନ୍ତରୁ
ଦିନଶାର ପରିଦିକ କୁମ୍ଭ ହୋଇଥିଲ । ପରିବର
କବାଚବରର କଣ୍ଠାମାର ଯେ କି ୧୫ ଏକଥିକ
ନିର୍ମାଣ କେବଳ କି ୨ ଏ ରିଶ୍ଵା ପାଇଅବଳି ।

ସାପାତ୍ତିକ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟର ନାଏବ ମେତା ସୁଲକ୍ଷଣରେ ବଜାଳି
କାଳକାନ୍ତି ଦେଖ ଉତ୍ସବର ଜଥେ ପହି-
ପ୍ରେଷିବ ଲେଖିଅଛିନ୍ତି ଓ ଏହି ଉତ୍ସବରେ
ଯେ ସୁନ୍ଦର ନାଚ ବଜାଲାରେ ଲେଖି ଘାଟ-
ଧଳେ ମାତି କରିବ ଉତ୍ସବରେ ଆହା
ଫେରଦେଇବେ ।

କେବେଳାର ପେଣ୍ଟ କଲେବୁଝିଲ ବାବୁ
ଯଥମେହିକାଥିବୁ ବଦଳ ବରତାନାଳଙ୍କ କରୁ
ପର କୋରୁଥିଲେ କୁର କରସୁମେଷୁ କାହାଜ

ମଧ୍ୟପ୍ରେସ୍ତ୍ର କରିଥାବାକୁ ଏହି ଲାହାକର କରାନ
ଜେବା କିମିତା କରିଯୁଥିଥାବେଳକ ପ୍ରକାଶ ଆଦେଶ
ଦେଖିଅଛି ।

ପ୍ରକଟିଗୀରତ କରିପାରଇ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭଲ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଅବିଅଛି । ଚଳନ୍ତମାର
ପ୍ରଥମ ସପ୍ରାଦରେ ଅଛି ମନ୍ଦିରରେ ସୁଧା ବଣା
ହୋଇଥାଏ ଓ କେବଳ ପ୍ରସ୍ତରିତ ଥିଲା
ଯତ୍ତ କଲାରେ ଧରନର କଟପ୍ପା ବଜନ ଦେଖା-
ଯାଏ । ଯାତରାର କୌଣସି ଥିଲାରେ ଦର୍ଶି-
ଯାଇପାର କୁଠା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଯେବେ
ଏମାରରେ ଏହିପର ସମ୍ଭାବ ହୁଅଛି କେବେ
ଆଗ୍ରାମାର ଅରମ୍ଭରେ ଅନେକ କଲାର ପର-
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାକିମ୍ବ କଲା ହେବ ଓ ଅବରିକୁ
ବୈତରେଷିକରେ କିଛିମ୍ବରେ ଦିହନ,
କଳ୍ପନା, ମୂରିଦାବାଟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବାର
ଅଛି ଶାହୀଯଦର୍ମ କୁଠା ଅଧ୍ୟକ୍ଷବାଲ ରହିବ ।

ମାନ୍ଦୁକର ହୋଇବି ସମ୍ପଦରେ ଦୁନ୍ତେ-
ଟି ଅଠ ଅବଶତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଜୀବିତୋ-
ର ପ୍ରଦେଶରେ ତମାର ହେଲୁ ଖୋଥାଏଥୁବା
ବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇଲାହୁ ।

ଦିମ୍ବିକ ବେଣ୍ଡିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ହରାଇ
ଅଚିର୍ଯ୍ୟ ହଜି ମନ୍ୟବର ତାମ୍ରମୃଣ ବାସୁଦେବ
ଦଇର ଅଳ୍ଲାଳରେ ମୁଣ୍ଡ ହେବାର ମହାମାତ୍ରଣ
ଗର୍ବର ସାହେବ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଦଇ ଶୋଭ ପ୍ରକାଶ ଦଇ ଅଛିନ୍ତା । ଗୁଣବାନ୍ଧ
ଦ୍ୱାରିର ଅବଳ ମୁଣ୍ଡ ଅଟ ଶୋଭନୀୟ
ବ୍ୟାପାର ଆଖିବା ।

ଅମେରିକାର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଏମନ୍ତ ଏବଂ
ଯଦି କରୀଶ ଉଚ୍ଛବିଲାଗ୍ରୁ ଯେ ବହୁବ୍ଲ ସରାଗ୍ରାମ
ପର ଏକ ପାଞ୍ଜଗ ଅନ୍ୟହାଳକୁ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇ ପାଇବା ଏଥରେ ଏମନ୍ତ ବୌଗଲ
ବୈରାଗ୍ୟ ହେ ଏକ ପ୍ରମାଣେ ଯତ୍ଥାବୁ ସବୁ
ଦ୍ୱାରା କଲେ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ତରେ ଭାରି
ଜୀବିତ ଭାବ ହୁଏଗିଥିଲା କୁଣ୍ଡଳିତ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ବୋଲିଏ ଯେ କମେ ହେ ଏମନ୍ତ ଭାବୀ କର
ଦେ ମେ ଭାବିତାବଧିକ ଏମନ୍ତ ବିଧାବାର୍ତ୍ତ
ହୋଇ ପାଇବ କି ଯେତେ ଦୂରବଞ୍ଚି ବିଦ୍ୟାନାର୍ଥୀ
ହେବାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଭାବାକୁ ସବୁ ହେବାକୁ
ଦେଖିବ ଅନ୍ୟରେ ସବୁକୁ କରିବ । କିନ୍ତୁ
କାହିଁ ପର ଦେଖା ହେବାକୁ କିମ୍ବା ଭାବାକୁ
ହେବି ନାହିଁ । ୩୫ ଦିନରେ ପରିବାର

କେବ ପଢିଲା ଯମନା କଳ୍ପନା
ତେବେଣୁ ଅବଶ ହୋଇ ଆଜିର ଯେ

ଦୁଇ କର୍ତ୍ତାଙ୍କେ ହେବାନ ଫଳରୁ ଅବସ୍ଥା
ଜିମ ଅଛି ବେଳକ ଗାନ ବନ୍ଦର ଫଳ
ଲାଗ ପାଇବାରେ ସମ୍ମାନିତ ଏକ ବିଷ

ରେ କଥା, ଅଳ ଛାନ୍ତାଟ ଧରିଲ ତୁହ ଯୋବ
କେ କର୍ଣ୍ଣାର କିମ୍ବା ଅଗ୍ରା ହୋଇଅଛୁ : ବଡା
ଜାରେ ପ୍ରବଳ କଟିପାଣି ଅହିଥିରୁ ଜାହ ଠାକୁ
ହୁଏଇଲ ।

କହୁଣ୍ଡ ଜାଇ ରଖୋଲି କଥାଯାଏ ଯେ
ବନ୍ଦକତାରେ ଧେର ମଞ୍ଚର ପ୍ରସ୍ତାବର ବନ୍ଦ
ଜଣା ପଢିଅଛି ଜଥାତ ୫ ୩୦% ଠାଳ ୮୫
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବ ଆଛି । ସୋଇବକୁ ବେହୁ ଘର୍ମା
ନାହାନ୍ତି । ଶୁଦ୍ଧ ବିହୁ ତେବେ ହୋଇଅଛି
ବାନମନ୍ତରର ପାଇ ୫ ୩୦% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ
ଆଛି । ବହମ ସ୍ଵର ଲୋଡ଼ା ହେଉଅଛି ୧୨୫
୫ ୩୦% ଗଲାତଳ ୫ ୩୦% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାର
ଥୋର ଆହି ।

ଆହିଲୁଗାର ବବାର ମାନ୍ଦା ପଞ୍ଜବାର
ମହାକଳମାନେ ବଧିଲାଗୁ ଅଥୁବ ଅନ୍ତଦାନର
ବଚ ନାହାନ୍ତି ସେବେ ବ୍ୟାର କଲେସନ ଆଖେ
ତେବେ ଦଶବର ପେଲାଙ୍ଗରେ ବଜାର ରାଜୀ
ହୋଇଥାରେ ।

ପାଦୋକିଅର ଲେଖନ୍ତି ସେ ଗତ ବୃଦ୍ଧିରେ
କଳାକାର ଉତ୍ସବ କ୍ଷେତ୍ର ମହାକୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରାଚୀନତା
ରେତୁଥେବେଳେ ଦେଖିଯୁ ଏକମାତ୍ର ପରିଯୋଜନରେ
ତେବେଳେ କିମ୍ବା ମହାକୁଣ୍ଡଳ ନାମ ପତ୍ର ଅଛିନ୍ତା ।
ନଗରବାଟିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା କଥିନ୍ତିତ ସାନ୍ତୁ
ନା ବାବିଦ୍ୟ ଅଛିଲା ।

ଦେବତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ କଲାକାଶ
ହାତରେ କଲାଗନୀସ କଥା ରଖି ରହିବାର
ଠାର କବ ହୋଇ ନବମୀରାତିର ତା ୨୯ ରାତି
ପଦବାରିଦଳ ଫିଟିବ । ହୁନ୍ମାର ଉତ୍ତାପ
ଦରବରୀର ଏତେ ଦୃଷ୍ଟିଗ୍ରାହିବ ? ଯୋମ
କାରିଦି ଫିଟିକେଇ କଲ ହୋଇଆନ୍ତି । <
ବନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରେ ଅବହୁକାନ୍ତ କମ ଦୂରାମ୍ଭ
ଦେବତା ଏକଜଣ କଳ କମରମ୍ଭମେ
ଇବେ ।

ମହାମାତ୍ରୀ ବକ୍ରତ୍ତର କେତେବୁଦ୍ଧି ନେଇଥାଏ
କେତେବୁଦ୍ଧି ଶକ୍ତିମନ୍ତ୍ର ଦେଖାଇବେ ହେଠାଟିମନ୍ତ୍ରରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ପାଇଁ କିମ୍ତି ଜୋମ ଓ ବାରଦିନ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାୟ ବର୍ଣ୍ଣନରେ କିନ୍ତୁ ଆଖି ବର୍ଣ୍ଣନ
ହେବାକୁ ଉଚ୍ଛଵି ଶୁଣ ଅଗ୍ରାନ୍ତରେ ଦେଗବାକୁ
ଆଜିଲେ ଥାହିଁ । ଭାଇଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରସରିତିରେ
ଅର୍ଥାତ୍ କେତ୍ରୀ ହେଉ ଓ ବନ୍ଦିବନ୍ଦିରେ ଦେବନ
ଏବଂ ସହିତେ ବନ୍ଦିର ସବୁ ଦେଖାଯାଇଥିବା

ଶ୍ରୀମାତ୍ୟ କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗେବରଙ୍ଗ ବାହାଦୁର
ଜନମ୍ୟବିଦୀ ୧୯୫୩ରେ ସମ୍ପର୍କାବୁ ପ୍ରକାଶି-
ନାଲୁ ଦିଲେ ।

ଶାଖାରୁ ହୋଇଥିବ ବରଦାର ମୁଦ୍ରକୁଳ-
ଆଜିର ସତ୍ୟାକାର ନିର୍ମା ପଦରେ ବିସ୍ତର ହେବାର
ଦିନକାରୀ ଉତ୍ତରାୟ ଶା ୨୨ ହିରଣ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ
ହୋଇଥିବ ।

୬୪୭୯୫

ଶାକ ପାଥୁର ଉତ୍ତରପିଲା ସନ୍ଦାବ ମହାଓଦ୍ୟ
ଦ୍ଵାରେ ।

ମହାପ୍ରଦ

ବୀରେ ନିମ୍ନଲିଖି ହେଉଥିବ ହିସ୍‌ଘାତା
ଧୂରୀ ହୋଇଥିବାର ଅପରାଦ ମୋକସିରେ
କିବେଳକ କଲୁ ପାଠାନ୍ତର ପଥରକ ଗୋ
ବାହୁଦ କିରବା ହେବେ ।

୯ ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର ସ ହେବ ଗ୍ରାସର ବାବୁ
ଅହିମନକୁ ମୂଳର୍ମର୍ମବ ସରବେଳେ । କହେଇଥିଲୁ
ଜମାର ପ୍ରଥାର କିମ୍ବା ଏ ସୁଶ୍ରୀ ବନର୍ମମେ-
ଗ ଇଂବର ବିବାଚିତ୍ୟର ପ୍ରଦମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା
ଓ ବେଳୁ ମାଧ୍ୟ ଉତ୍ସବକ ଶିଖ ଦେବା କମନ୍ତେ
ଅବନନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଯେ ବାବୁ ନନ୍ଦାଗ୍ରୂହ କର
ପ୍ରଦମାନଙ୍କର କରିବ ବିଷ୍ୟରେ ଯଥାର୍ଥି
ବେଶ୍ୟା କରିବାରେ, ଏହି କରିବାକୁବୁ । ଏପରି
ଗ୍ରାୟରୁ କଲେବ୍ୟର ଆର୍ମଣ୍ୟୁ ସାହେବ ମହୋନ
ଦ୍ୱାରା ଅବେଳାନବୀରେ ବାବୁ ନନ୍ଦାଗ୍ରୂହ
ସରାବରତରେ କେହିଏ ଅଭିକୃତ ସ୍ଵାପକ
କରିଥିଲେ ଯେ ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ ଦେବତାଙ୍କ
ବାନୁକଗୋଟିଏ ଏବଂ ଅଛି ଦେବତାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ
ଜହାନଶାରେ ସରବେଳେ । ଯିଶ୍ଵା କରିଥିଲେ
ଓ ହେମାନ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାସକ ଏକମୁଣ୍ଡ ଦେବାଙ୍କ
ହୋଇଥିଲ ଦୂରକୁ ଅବେଳାରେ ହେମାନ୍ତେ
ସୁରିଶା କଥାହରି କି ବାବୁ ସହାଯ୍ୟ କାଲେ-
ଶୁଦ୍ଧ ଦେବାବନବୀରେ କରୁ ଅଭିକୃତ ପ୍ରଦମା-
ନଙ୍କ ପରାଶା କର କି ଏ କୁ ସାରିଫିରିବ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୨ ଶାନ୍ତିମାର୍ଗର ପ୍ରକଳ୍ପର ପ୍ରାୟକୁ ଯା
ଇବୁ । ସାହେବ ଜଞ୍ଚାବୁଦ୍ଧି ଦେଖିବା ଛିନ୍ଦ୍ରୀ
ଚକର ଲାଗୁ ଗଲା । ପରେ ଶାନ୍ତିମାର୍ଗର ପ୍ରାୟକୁ
ଶୁଭମନ୍ଦର କରିଅବୁଟି ।

ଶାନ୍ତିକ । ୧୦ । ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପଦାମାତ୍ର ।

ମହାଦେବ ।

ଅସନ୍ଧକର ମତ ପ୍ରବାଦିତ ପଦିତାରେ ମୋ
କୁଳର ମାହେବଳର ଗଣ୍ଡିର ପରିଶେଷା ପ୍ରବା-
ଦିତ ଦେବ ମେଲୁଛ ହେଲୁ ! ଅନୁମାନକର
ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲ ଯେ ବୌଦ୍ଧ ସହଦୟମା
ସୁଯୋଦ୍ଧ ହେଲେବେ କରେବାର ବାହେବଳର
ଅଧୀନତ ହେଲା ବଳେବୃତ୍ତମାନେ ବେହି
ମାନୁମାନ କରିବାକୁ ଅବଳମ୍ବନ, ୯୨
ଜୀବଜୀବିବ ସର୍ବରୂପେ ଅସନ୍ଧ ପ୍ରତି ବନ୍ଦ
ଅଭ୍ୟାସ ଉତ୍ସବର ଦୋଷବଳ ଯେ ମୋ
କୁଳୀ ଅସନ୍ଧ ଅଧୀନତ ତେସ୍ତା ବଳେବୃତ୍ତ
ମୌଳିକ ଅବଳମ୍ବନ ଦେଥର
ଅଭ୍ୟାସ ପାଦର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଗର ପର-
ଞ୍ଜାଳା ହେଲୁ ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁଷ୍ଠାନର କାର୍ଯ୍ୟ
କେଇପାଇ ? ପଞ୍ଜାଳ ଅଭ୍ୟାସର ଅବ୍ୟାସ ମୂଳୟ-
ର ଅଭ୍ୟାସ ଧାର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କି ଏ ପର-
ଞ୍ଜାଳା ଜାଣ ହୋଇଅଛି ! ଏହିକି ଉପର୍ଯ୍ୟାକ-
ରେବଳମାନେ ବଳେବୃତ୍ତମାନଙ୍କର କି କେବେ
କିମ୍ବା ଖେଳ ଅଛନ୍ତି ? “ ବୁଝୁର ତିଆ ଶାର,
— ମେହେବର ଲଜ୍ଜା କି ହେଲେ ବମୋତ
ସଥା କି କି ଧାରେ ” ଫଳ୍ପାତ ଚର୍ଚା
ଦିକାହରଣ କଟିକ ମନ୍ୟାନ ନନ୍ଦର ବନ୍ଦ
ବବରଶମାନ ଯେବେବେଳେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ଥିଲ, କେବେବେଳେ କି ଅସନ୍ଧକର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମାନୁମାନକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପର ଅସନ୍ଧ ପ୍ରାୟ କରିବ
କିମ୍ବା ଅନୁମାନକର କୁଳୀବଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଯାହା ହେଲ ଅଧିକ ଏତେ ଦେଖିବା
ବାହୁଦି କରିଥିଲ ? ଗୀ ବଜୁମାନଙ୍କର—
ଦେଖାଇମାନଙ୍କ କବା ଖେଳାର ସୁନ୍ଦର
ବିଷୟାକ୍ଷର ଗୋଲମାଳ ଦୟବା ଯଥିବ ପଢି
ଦିଲା ହେବିବର କଣ ଅନୁକାର ଅଛି ।
କିମେଷଙ୍କ କେମେଲଦୂର କୃତବ୍ୟାକ୍ଷମାନଙ୍କର
ସୁକଳାର ବନ୍ଦରେ ଆପଣର ଲେଖନ
ଶକ୍ତିକୁଳ ଅନ୍ଧାର ହଣ ?

ଯାଥା ହେବ ମୋ ଦେବତାଙ୍କର ହୃଦୟ
ଠାୟ ମୋ ହମେଲେବ ପ୍ରମତ୍ତର ଆବେଳ
ଦିନସଂଖେ କଲିବର ଗାନ୍ଧାରୀମନ୍ୟପଣ୍ଡିତାଙ୍କୁ
ଧୂମରାଶ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସର ଅଳ୍ପକ ଅଛି ?
ମୋ ବୁଝିବାକୁ—ଅମ୍ବାଜକର କହେ
ଯନ୍ତ୍ରଣାକବର କି ଯୁଧ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ବ ଜ୍ଞାନ
ଯଦ୍ୟି ଶାସ୍ତ୍ର ପରିଶ୍ରବନ୍ତମହେବର ଯୁଧ୍ୟ
ଅସ୍ତିତ୍ବ ଆଏ । ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କୁ ଅମ୍ବାଜକ
ମୋ ବେଳନଗାତ୍ର ଅନୁଭୂତ କରୁ କି ମେ

ମୋ ଦିନରକ୍ଷର ପରିଖେଳାର ପତ୍ର ଦୁଇଟିଗଲି
କରିବୁ ଏହି ସେ ଅଧିକା ଜାତିକର ବିନେବା-
ରମାଜଳାତାକୁ ଯେଉଁ ପଠାଇବାର ଅଦେଶ
ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଅଦେଶ ବିଜବରୁ ରାତ୍ରିବା
ଦିନକେ ମୋ ଦିନରକ୍ଷର ପତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଦେଶ
ପଢାଇ କରିବୁ । ତାହା

989

ପତ୍ର ହେବାନ୍ୟ ମୋଦ

ପା ୧୯ ରଙ୍ଗ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୫

ମହାଶ୍ରୀ

ଏଠାର କେଣେବ ଅବସ୍ଥା ଅପରାଧର
ଜୀବାର୍ଥ ପ୍ରବାସ କଲୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଅପରା-
ଧର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଦିବାର ଏହାର୍ଥରେ
ସ୍ଵାନ୍ଧବାଳ ଦେଇ ଶର୍ଵବାୟୁତ କରିବା ହେବେ ।

୧। ଏ ସୁରୀ ପହର ମଧ୍ୟରେ ହୁଲମୋହି
ସମୟେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଗ୍ରୀ ଦିନ୍ୟଶିଖିତରେ
ମହାରଜାଙ୍କର ନାଥର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚିତ୍ରବିରଳ
କଲର ହୋଇ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ହାନା ପ୍ରକାଶ
ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ କଲର ପିତୃମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟାବର୍ଷ ଜମିର
ହୋଇ ଦରି ହୋଇ ହୁଲ ଥିଲେ ଓ ଗ୍ରୀମୁଖ
ମହାରଜା ତହିଁ ଶାନ୍ତିନାରେ ନାଚିଗାନା ଏହାଙ୍କ
ଦୂସାହ ବନ୍ଦର ଥିଲେ ଦରି ଦରି ଆଜି ଥିଲେ
ମୋତି ବନ୍ଦରିଲେ ଓ ସିଂହଦୟାର ଜୟ ରଣାର
ପହରର ଯାଦିମାହକୁ ଦେଶାର ଅଞ୍ଚଳଦର
କଗଳିଥିଲାନ୍ତି । ଏ ମହାରଜଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ପୂର୍ବ
ମହାରଜଙ୍କ ସମୟେ ଏପରି ଦେଶା ବି ଶୁଣା
ନ ଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଗ୍ରୀ ଗ୍ରୀବ ମହାରଜ
ଗ୍ରୀ ବାବୁ ସମୟକୁ ଦୂର୍ଦୟନ୍ତ କଟକର ଦରଜାପ୍ରେ
ଦେଇରିଲୁ ଗ୍ରୀ ବିଶେଷାଥ ମହାରଜଙ୍କ ମହାରଜ

ଦାରେଗା କମ୍ବରେ ଚିଷ୍ଠକୁ ବରୁଷବାଜ ଗାହିର-
କର ପତମାଳ ସମୟରେ ପବନଗମରେ
ହେବେଅଛି । ଯଥ ଶ୍ରୀମତ ମହାରାଜ ଉକ୍ତ ବା-
ଦୁଲ ପର କେବେବ ଅନ୍ଧ ଅପଣ ଶମରେ
ଦେବ କରିଥିବା ଅରଣ୍ୟବାସୀ ମନ୍ଦିରକୁ
୩୭ କରନ୍ତି କେବେ ଭାଙ୍ଗି ଫରବାରର
ଯତର ଧାମ ହ ଇହବ ।

। १ । ए हुलायादा दमथरे प्रतिष्ठित
ग्राम महान् मोहन भार बाहा प्रवाल
निश्चाव ग्र चिह्नर खूलि द्वारु घट
देहरे ब्राह्मण ओ बेहुब डेजेवक
देहरे देव ग्रामान्न देवान्न ॥ ५ ॥

ବୁଦ୍ଧ ମୋହନ ଫାର୍ମ ପରି ପର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚ
ଓ ଦାନଗାଳ ଦେଖାଯିବାର କଠିନ ଜୀବିତକୁ
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ତରୁ ମହନ୍ତବ୍ୟ ଚରସ୍ତ୍ରୀ
ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବା ।

୧ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ କାଳର ଦେଖେର ବାହୁ
ଓ ଶ୍ରୀ କିମ୍ବା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲୁ ଓ ମହିନୀ
ମୋହଳ ଫାରକ୍ ମଠ ବିଦ୍ୟାରେବେ ଅନ୍ୟ
ଦୟା ମେଳେ ବଚାପମାତ୍ର ଆମେ ସେ ଭାବାନ୍ତି
ବିମତ୍ତା ଓ କୁରୁତ୍ୟମାତ୍ର ଅଛି ସ୍ଵତ୍ତୁ । ସେ ଅନ୍ୟଙ୍କ
ଭରବାରକୁ ଯାଥାରଣ ଲୋକେ ଅହାର ବଲେ
ମରର ମହୌଷ୍ଟ୍ୱର ଉପରାହ ବଲେ । ଏ
ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନମ୍ଭୁତ ମହାବିଦୀଙ୍କ ପରିପାର
ଭରପୁରୁଷ ବସ୍ତୁକ୍ଷେପନ କି ହେବାର ତୃତୀୟମ୍ଭ
ଲୋକ ହେବାର ବ୍ୟାବନା ଅରବନ କୃତାଙ୍ଗକୁ
ପୂର୍ବକ ଏହିର ଶାସ୍ତ୍ରମେକିନ୍ତର ସାହେବଙ୍କୁ
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଏ ଧର୍ମମାର ବିଷୟରୁ
ଯେଉଁ ବାଗଚମାତ୍ର ମନ୍ଦାପିକାନାରେ ଅଛି
ସେ ଅନ୍ୟମୟ ହେବା ବାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରର ଜାତିର
ଶାହେବଙ୍କୁ କର ଦେଲେ ଯାହେବ ମନ୍ଦାପ
ଅପଣା ଅମଳପାର ଭାବୁବିଧ୍ୟାରଣ କର ଧର୍ମ-
ମାର ଡାକ୍ତର ରଖିବେ ।

୪ । ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍ତବ କେରେବ କାଗା-
ରେ ଲାକୁରିରେ ହଞ୍ଚ ଧିକାର ହେଠାରେ
ବାରହମାସୁର ଅପ୍ରିଷନ୍ କୌରା ପତ୍ରାଙ୍କ ଦୟା
ସେ କୌରାର ନାନ୍ଦବିମାରେ ଅଛି ଅକ୍ଷୟନ୍ତର-
ରେ ଦେଖି ତ ଦିଦିଷ୍ଟିବାର ନନ୍ଦପାତ୍ରମା-
ଳଙ୍କ ରେତ ପର ନାୟକ ନେତ୍ରଥବାର ଶୁଣା
ଯାଏ । ଅତିଥି ଏ କିମର ପ୍ରକାଳ କାର୍ଯ୍ୟବା-
ରକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ଉତ୍ତର ସତ୍ତବ ଗାୟ
ଦୟାର ବିଷୟରେ ଅଛି ଯତ୍ତ ବର ଉତ୍ତର ଘ-
ରାଜର ହବାରେ ଏହି ଦୟା ଉପରେ ମହି ।

5

1

୩ | ସମ୍ବନ୍ଧ ଶାକସିଲକରଣ ସବୁ

NOTICE

To, Native Gentlemen and others.
For Sale a most beautiful Cackatoo
2 years old, speaks Hindustani and
English, easily imitates crying child-
ren, goats, fowls &c. is a really hand-
some and elegant Bird. Apply Mana-
ger, this paper.

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଜାହନପଥିକା ସହରଦୀତକ ଦିଲ-
ବାବତାର କୃତକର୍ତ୍ତି ବିଷ୍ଣୁବାହନ ଯତ୍ନାଲୟରେ
ମହିତ ଓ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ।

ৰাজা প্ৰিয়া

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୯

ଭାଇରୁକ ସେହିଟେମ୍ବର ସନ୍ଧାନଗତିରେତ୍ଥିଲା । ମା । ଅପାର ଦିନରେ ରୁଳଟର୍ମେଲାଙ୍କ ଦଶବାର

MAY 1941

{ ଅକ୍ଷିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରା ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଦ୍ରା ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାନୁଳ ୫୯୮

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅନନ୍ଦର ହୃଦ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲୁ ଯେ ଗଢ଼କାଳ ବାଟେ ଉତ୍ତରାକୁ
ରେଖବେ ଅଣିବାର ପ୍ରତ୍ୟାବନ୍ତୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ୍ୟୁଧ
କେବଳ ଅନୁମୋଦନ ବରାଥିଲାନ୍ତି ଏମନ୍ତି
ନୁହିଲ ଅନୁମାନର ସବ୍ୟୋଗିନ୍ତୁ ଯତେ ଏଥର
ଘୋଷିବତା ବରବାକୁ ଅହ୍ଵାନ ବରାଥିଲାନ୍ତି ।
ଅମ୍ବୁମାନେ ମଞ୍ଚ ଏ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଦ୍ଵାରା
ବାଂଶୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟକୁ ଜଣାଉଥିଲୁ
ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଯେତେବେ
ଆବେଦନପଥ ପ୍ରେରିତ ହେବ ତାହା ପ୍ରତି
ହୋଇ ଅଛିବୁ ସୁକ୍ଷମ କାହିଁତ ସହାଯେ
ବାଧାରିବ ଓ ଯେମନ୍ତ ଏ ପ୍ରଦେଶର ସହା
ଯେତେବେ ଲୋକମାନେ ସ୍ଥାନର ବରବାକୁ ସୁ
ଯୋଗ ପାଇଁ ତହିଁର ଉତ୍ସାହ ଯେ ଯାହା ସାଧା-
ନିଯାରେ ବର ଦେବେ ।

ବିଟିବ ବଳେକୁଟୁଣ୍ଡର ଶକ୍ତାହୁ ବାବୁ ଗନ୍ଧ-
ମୋରିନ ଯୋଷ ପେଜମନ୍ ମେହାର ଭାବାକୁ
ଦର୍ଶନରେ ବାବୁ କାହିଁକିରନ୍ତୁ ମୟୁ ଗୋଥୁଣ୍ଡ ଚମ୍ପ
ତୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଶକ୍ତାହୁ ଏହୁପୁରେ ଆପଣା
ପୁଅବୁ ବହିଠିଂ ଦେଇ ତୁମୀ ନେଇଥିଲେ ଓ
ଭାବାର ସ୍ଵାଧ ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର ବର୍ମ ଗଲାଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ଧର୍ମଶାରେ ଭାର୍ତ୍ତିକବାବୁ କଲ ଦେବବାରେ
ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ । ଧର୍ମଶାକର ବର୍ମ ଦେବବାର
କୈକୁ ଅମ୍ବେନାନେ ଅନ୍ତରୋଦିଲ୍ ଦର୍ଶନ ଓ
ଏହିଲେ ବିନଦ୍ୟାହେବ ଭାବୁ ବିନଦ୍ୟାନେ କା

ଯେହାତ୍ତି କଲ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଚାନ୍ଦରବିଷୟ
ଯେ ପରିଷା ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ବସ୍ତୁ
କେବଳ ଏହିଥର ବନସ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ଅମଳରେ
ଦେଗାଗଲା । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଯେବେ ଏହି ବିଦ୍ୟା
ମକୁ ଅନେକର ଜାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେମ୍ଭ ଆ
ହେବ ମଞ୍ଜଳ ହେବ । ହେବୁ କହନ୍ତି ଯେ
ଜାତାହୃଦୟର ସକାମ୍ପେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗିର ପରିଷା
ଜ କର ଅଛି କେତେବେ ପ୍ରାଣିଙ୍କୁ ଏହାର
ସରେ ପରିଷା କରିଥିଲା ଅହୁର କଲ କୋ
ଇଥାନୀ ମାତ୍ର ଜାତାହୃଦୟ ପକ୍ଷରେ କି ଯନ୍ତ୍ରିତାର
ବିଦ୍ୟା ଜାବାର ଯାନ୍ତିକ ଦରବାର ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର
ବଳବାର ବଠିଲ । ଅପର ସୁଲକ୍ଷଣ ଗ୍ରୂପ୍‌କ
ବିମନ୍ ସାହେବ ଯେବେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଥିକର ପରିଷା
ଜା କର କର୍ମ ଦେବେ ଓ ଯାହାଙ୍କ ବେଳେପ୍ରତିକ
ବୌଣିପ୍ରହାର ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଏ ଜାତାହୃଦୟ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ହାତ କ ଦେବେ ତେବେ
ଆହେନ୍ ଜାତାହୃଦୟ ଯଗ ବିଦ୍ୟାର ହେବ ।

୪ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କଳଙ୍କା ଯାମରେ ଏହି ପାଞ୍ଜିଲ
ସମ୍ମାଦିଗତ ପୁରୁଷରେ ବାହାରିଥାନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେମା
ହେ ଏହାର ପ୍ରଥମଗତ ପାଇଥିବାର ବ୍ୟବେକ୍ଷ
ପ୍ରଥମ ସୀବାର ବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ । ଏହାର ପ୍ରଗରହ
ବାରୁ ଶୀର୍ଷେଷନାଥ ମ୍ହ ଓ ଏହା ପୁରୁଷକାଳେ
ବାରୁ ଲୁଗୋପାଳ କୃତ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନିକ ହାତ୍ତି
ପ୍ରଥାଧିଳ ଯହାତ୍ତିଦରେ ମହିତ । ଏହାର କଳେ
ଦର ଗ୍ୟେତ ଏକପାର୍ଶ୍ଵ ଅର୍ଦ୍ଦର ବାଧାକର ପୁରୁଷ

ଅବାରରେ ଅଠୁଷ୍ଟା ଓ ବାର୍ତ୍ତକ ମୁକ୍ତ ଟଙ୍କା
ପଦିକାଳ ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କାହିଁ ଛାଇ ଏଥରେ
ବେଳକ କଲ୍ପନାଥଙ୍କ ଯାତାର ବିବରଣ ଲେଖା-
ଖବାର ଏହାରୁ ମାଦଲାଗୁଡ଼ିର ଏକ ଅଠୁ
ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ ଏହା ଏମନ୍ତ ମନ ହେଲା
ରାଜଙ୍କ ଯେ ପଢ଼ିବାର ବଠିଲା । ଅମ୍ବେମାରେ
ଜାଣୁ ଯେ ଯନ୍ମାଳୟଟି ନୂହକ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ବୋଧ ହୁଅର ନୂହକ ବର୍ଣ୍ଣରିତିରୁ
ରହ ସିଂହ କରାବନ୍ତିବୋଲି ଶ୍ରୀପା ଏତେ ମନ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏତେ ଭରି ହୋଇ ପଦିକା
ବାହାରକରିବାର ପ୍ରେସ୍ତାତଙ୍କ କି ? ମାଗେଅପେ
କର୍ମଗର୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷାଦେଇ ଅଥବା ଉଷ୍ଣଶତାବ୍ଦୀ ମେ-
ବ ରତ୍ନ ରଲ ଶ୍ରୀପା ହେଲାଇଗା ବାପକ
ବାହାର କରିଥିଲେ ରହ ହୋଇଥାଲା ଓ
ଜର୍ବରେ ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରହ କରିଲା ଏଥିରେ
ଅମ୍ବେମାରେ ଉତ୍ସାହର୍ତ୍ତ ବି ପଦିକାର ଅଥ-
ବାରୁମାରେ ଏମନ୍ତ ଯହ ବରକୃ ବି ଯବଂରେ
ଜାହା ସବସାଥରଙ୍କ ମହ ଓ ଅଖିରୁ ବଚିବ
ଏ ଉତ୍ସାହ ପଦିକା ଉତସ୍ତାଦୀ ହେବ ।

“ଶନଗୋବନ, ମାନ ହେଉଥିଲ ପର୍ମିକ-
ସୁର” ଏହି ସାଷଦରେ ଏହିକୁ ବାନଶ୍ଵା
ଦିଲ୍ଲାର ଗୁଡ଼ା ଖୋଜଇ ହେବଳର ଅଛେବ
ପ୍ରସଂଗ ହେବୁଥିଲା । ଯଥରେଣୁ ଶର୍ମ
ଦୁଃଖ କହିର ସାରଂଗ ପ୍ରବାସ କରି ଓ
ଜାତି ଏହି ଯେ ଗୁଡ଼ାର ବନ୍ଦର ବୀରପ୍ରକାଶ

ହେବ ବଦିଳ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରଦ୍ଵା କର୍ତ୍ତମାଳ ହୁଏଥି
ଓ ନଈଲା ପଢ଼ୁଥିଲୁ । ସବକାଣୁ ଆଜୁକ ତେ
ହସ୍ତର ହେ ଅପଣା ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରରେ ଚଲାଇ
ତଥିଯାଦୀ ମନୁଷ୍ୟର ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନରୁ । ସହିଂ
ପଦେହ କିମ୍ବାତ ବନ୍ଦରୁରେ କମେଲ କରି
ମାନ୍ୟାକୁଣ୍ଡି ଓ ମାତାବହ ଉତ୍ସବ କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡ ଦସ୍ତଖତ ବିରନ୍ତି । ଯେ କଣ୍ଠ ବରବ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଧାରାର ପାଇବ ଦେଖ ନେଇପାଇଁ ହେ-
ବେ ନାହିଁ । ଗଜା ଗୋଟିଏ ସଂସ୍କୃତ ଓ ଗୋ-
ଟିଏ ଉତ୍ତଳ ବିଦ୍ୟାକଲୟ ପ୍ରାପନ ବିଶ୍ୱାସରୁ ।
ପ୍ରଥମଟିର ଶର୍ମାଜେ ରାଶାପୋତେ ଗାନ୍ଧୀ
ଓ ଦୁଷ୍ଟଦ୍ଵିତୀୟ ପଂକ୍ତି ଦେଇନ ବା ପୁସ୍ତକର ଦ୍ଵା-
ରୁ ଦେବାକୁ ହୁଅର ନାହିଁ କଜା ସମୟରେ
ସୁମ୍ଭୁ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟର ଜନ୍ମାବଧିନ କରନ୍ତି । ଏପରି
ବୋମପ୍ରଦାବ ବଜାର ସାମଦ୍ଦାବିପତ୍ରମାଳ ମଝ
କଥିବର ପଢ଼ୁଥିଲୁ । କରନ୍ତି ପାଇଁ ଗୋଟି-
ଏ ଉତ୍ତମ ପକା ଜେଲଖାନା ଲିର୍ଣ୍ଣି ବରାତି-
ଛନ୍ତି ବୋଧିବୁଥିର ସେପରି କେଲଖାନା ପ୍ରାୟ
ବୌଦ୍ଧ ଗଢ଼ଜାତରେ ନ ଥିବ । ଗଢ଼ଜାତ
କର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ଓ ଦାନ ଆହ ଯଥା କିମ୍ବାତେ
ଦେଇପରନ୍ତି । ପଥପ୍ରେରନ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ
ଗଜଯାଇବ ଗଜମାନେ ଏହିପରି ହେଲେ କତ
ସୁମର ବିଷୟ ହେବ ।

ଯାତ୍ରାକାଳ

ଅମୁନାକଳିର ପଂଚାଦିତାଜା ଲେଖିଥିବାକୁ
ଯେ ବରଦେଵୀଙ୍କ ନନ୍ଦାକଳିମାନେ ବସ୍ତର
ଗୁରୁଙ ଦିନିଶାରୁ ଭାବୁ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ ମୋଟ-
ଗୁରୁଙ ପଞ୍ଚାକୁ ବାଲେମୟ ସେ ୫ ର ମିଳୁ-
ଅଛି । ଏଥରୁ ଏବର୍ଷ ଅନେବ ମୌଳିକରେ ଏପ-
ଦାର ଥୋର ଅଛି ଯେ ଦୁଇ ଧାର ନିଜିବ
ଜାହିଁ । ସରବାର ଉପାନ ପକାଣେ ଗୁରୁଙ
ଖରଦ ବିଷେଷ କଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । କହ-
ବାଲିତାର ଯାଉଥିବା ଗେଡ଼ିଏ ତାହାଙ୍କ ମର-
ପତିବାର ନନ୍ଦାକଳିମାନେ ହତକରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ
ଶୁଭିଲ ପଠାଇବାର ଉତ୍ସମ ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଦ୍ଧିକା ଓ ନିର୍ମଳତାର ସଂକାଳ ଜୀବନରେ ଯେ-
କେ ମାନୁଷମାନ ହୋଇଥିଲ ସେବା ପ୍ରମାଣି-
ବନ୍ଦରେ ପ୍ରିୟ ଶୋଇ ଆରା ନାହିଁ ଓ ମନୀ-
ମାନେ ଶବ୍ଦ ଆଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା ପୁନଃ ପ୍ରକଳଣ ମୁଦ୍ରାଲଙ୍ଘ ଅଥସେଇ
କ୍ଷାତ୍ରା ଓ ଏକତଃଶବ୍ଦ ଜଣ୍ଟେ ବାହୁଦିଵରି ଗେଣ୍ଝୁ
ଅସରିଧରେ ଗୁଲାବ ଦରସନରେ ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣାନ୍ତ

ହବରେ ସେମାନେ ଗଲୁହ ଆରମ୍ଭ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବମଧ୍ୟ ଦିନରେ କେବଳ ଗଲୁହ କରି ବରା ମାନାରୁ କେବଳ ବୁଜନ କରିବାର କାରଣ କଥା ଯାଇ ଶାକ୍ତି ।

ଏବେ ଧାରନରେ ଆଗେ ବୌଜୁଣାକେ
ପହଞ୍ଚ ଦେଖିବିରେ ଯେ ତାହିଁରେ କାହାର
କେବୁ ହେଉ ଲା ଥିବ ଯଦି କାହାର କବିତା
ଦିଏ ଗେଣ୍ଟ ମାରିଥିଲ ଭେବେ ବୌଜୁଣ୍ଠ ଧା-
ନା କସିରେ କାହାରୁ ଅନ୍ତି କହିଲ ଦେଇ
କଳ କରିଥିବେ । ଏବେ କମ୍ପେଟ୍‌ରଲ୍ ପହଞ୍ଚ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥିରେ କବିତା ନାହିଁ କା-
ହିଜ ଇତ୍ୟାଦି କିମ୍ବା ଗେଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠାର ଅବେଳିଗୁ କଲେବ୍ରତ ପ୍ରାୟକୁ
ଗନ୍ଧାରେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତକବ୍ରତ ପଢ଼ା କରିଥ-
ବନ୍ଦି । ଶୁଣୁ ସତକରେ ଛାତ୍ର ଓ ମୃଦୁ ପଢ଼ି
ଅଛି ।

ଛଣେ ବିଦେଶୀ ମୁଖଲମ୍ବାନ ଘୋଟିଏ ବନ୍ଧନ-
ମନୁଷ୍ୟ ଅଣି ଲୋକଙ୍କ ଦେଖାଉଥିବୁ ଓ ପ୍ରତି
ଲୋକରେ ଏକପଇସା ନେଇଥିବୁ ଏମନେଇ ପ୍ର-
ତିବନ ଗାହାର ଟ ୧୦ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ
ହେଉଥିବୁ ।

१५८

(ଏତ୍ରବେଶନ ଗତେହୁ ଉଦ୍‌ଧାର)

ପ୍ରେମର ସବା ସ୍ଥାଯି ଶୁଦ୍ଧଗାନପ୍ରଣାଳୀର
ସଂଗୋଧକ ଓ ଉନ୍ନତ ବିଧାନରେ ହନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ସେ ଯେ ସେବର୍ଷ ଏ ଦେଶକୁ ଅସେଥ-
ଲେ ଏହି ଏଠାର ଜ୍ଞାନକବବସ୍ତୁମେଘର
ଗାନ୍ଧାରିଶାଳୀ ଦେଖି ଯାଇଯାଇବୁ, ତାହା-
ର ଶୁଦ୍ଧଗାନନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂଗୋଧନ
ଓ ଉନ୍ନତ ବିଧାନର ଚେତ୍ତା ତାହାର ଫଳ ବୋ-
ଲବାକୁ ହେବ । ମହାବ୍ରତ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବୌଦ୍ଧିଲ ଶାସନ କରି ଅଛନ୍ତି ବୌଦ୍ଧିଲର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହିୟ ଘନୋପସ୍ଥିତ ମାସିଦ ଅବା
ବାର୍ତ୍ତିର ବେତନ ଆଇବେ । ସେମାନେ ସପ୍ରାତ-
ରେ ବହେ ବୈଠକ କରି ସମ୍ମାନାର୍ଥୀଙ୍କାରେ
ମୋରନା ବର୍ଷବେ । ଗନ୍ଧାର ପ୍ରତାମାନଙ୍କ
କବିତରେ ଏହି ଶୋଷଣାପଥ ପ୍ରକର ବର୍ଣ୍ଣାର
ଅଛି ଯେ ଲେଖୁ ବୌଦ୍ଧି ଅଗମ୍ୟ ଭଲେ
ଅହୟ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଧୂଲିଷରେ ଧରୁ
ଦେବାର ହଥାଦିତା ବର୍ଷବେ । ଯେଉଁ ମାନେ
ଅଶାର ପ୍ରତାରଣାକାଳୀ ଶୁଦ୍ଧରମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ-
ବରଙ୍ଗ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପନ କରିବେ ସେମାନେ
ଶିଖନ୍ତୁ ହେବେ । ସମ୍ବନ୍ଧର ସହିତିକା ଏହି

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବେଗନର କୁଞ୍ଚିତ ବିଦୋଦାପ୍ରତି
ବସନ୍ତର । ଗଢ଼ିବାର୍ତ୍ତାବହର ଅଜ୍ଞାନ ହେବ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରିୟବୈଜ୍ଞାନି ଶାଶ୍ଵତ ବୁଦ୍ଧାର
ମନ୍ଦ ପାତାଙ୍କର ଅର୍ଥାୟ ଏହା ଶାଶ୍ଵତ
ପ୍ରକାଶର ବୃଦ୍ଧକର ବୌଦ୍ଧରେ ଯତ୍ନ ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵ
ହେଲେ ତରୁ ଶୌକୁଷିଳର ବଦ୍ୟମାନେ ତରୁର
ବସନ୍ତର ବରଦେବ । କୃପତବାରହିତ ବଂକୁ
ମାତେ ଏହି ବକରଗୁଣ ଗୁରୁବର୍ମନରମାନକ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହଦିଷ୍ଟ ପଦରେ ଅଭିନ୍ନ ହେବେ ।
ଏତ୍ୱରୁ ଅନେକ ଶକ୍ତିଧ୍ୟ ବନ୍ଦହାର ପର-
ବର୍ତ୍ତକ ଓ ସଂମୋଧନର ଦ୍ୱାରକୁ ହୋଇଥାଏ ।
ବ୍ୟାମର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମହିମେଶୁମେହେତୁ
ଜଣ୍ଠ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକରାଇରେ ପ୍ରବାଣିତ ହେଉଥାଏ ।
ମହାପବାରର କଣେ ବନ୍ଦୁ ଅଛି ଶତ୍ରୁବ
ପଦିତା ପ୍ରକାଶ ବରନାକୁ ଅରମ୍ଭ କର ଅଛନ୍ତି
ଜାତା ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକରାଇରେ ପ୍ରବାଣିତ ହୁଏ ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପିଲ୍ଲା, ଦର୍ଶକ ଓ ଶାହର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମନିଷ୍ଠ
ପ୍ରତ୍ୟାବାଦ ଥାଏ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯହୁ ବଲେହି
ଜାତି ହୁଏ, ନିର୍ମେତ୍ତାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହିଏ ଜାହାନ ।

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନ ୧୯୮୫ ମସିହା ଶତାବ୍ଦୀ

ଏ ଦେଶୀୟ ସିକ୍ଲିଂଗରୁ ପଣ୍ଡାଶାର ଚଳନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତର ଫଳ ସମ୍ଭାବରେ ବଜାର ସବୁଝିନେଶ୍ଵର
ବର୍ଷାରୁ ବାହାର ଅଛି । ଗହୁର ଦେଶୀଆଏ
ଯେ ଏବର୍ଷ ଜ. ୩୮୯ ର ପଣ୍ଡାଶା ଦେବାକୁ
ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିଲେ କହି ମଧ୍ୟ ତ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଉତ୍ତାଷ୍ଠ ହୋଇଥିବାକୁ ; ଉତ୍ତାଷ୍ଠ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ତ ୩୮ ର ପ୍ରଥମ ତ ୩୮ ର ଦୃଷ୍ଟି କେ
ଅବଶ୍ୱିଜ ୧୧୪ ର ତତ୍ତ୍ଵାୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ବୁଝି
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବତିର
ଆସମିନାସି ଥିବାର ଖେଳାଜେ ସି ପ୍ରଦେଶରେ
କର୍ମ ବରବେ ବାଜା ତ ୫୮ ଏକ୍କ ସବୁଝିନେଶ୍ଵର
ବର୍ତ୍ତାର ବନ୍ଦିଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜେତର
ଅଛନ୍ତି ଏବେଥେ ଓଡ଼ିଶା ବହଗରେ ଜଳନ୍ତରେ
ବ୍ୟକ୍ତିମାରେ ଘର ଅଛନ୍ତି । ସଥା

ପଥନିର୍ମାଣ

ବ୍ୟାପକ ଅବଧିରେ ମହାନ୍ ମହାନ୍

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

ବ୍ୟସକ୍ଷେତ୍ରୀ ।

ଭାରତୀୟ ପାଠ୍ୟକର୍ମୀ

ପ୍ରକାଶକ ମେଳି

卷之三

• ၁၃၀၀၀ ၂၄၇

- ୧ ଉପେକ୍ଷିତ ମୟୁଲିହାଇ ।
- ୨ ଗୋଲକାଥ ମନ୍ତ୍ରିତା ।
- ୩ ଦୀର୍ଘାବାହ ମନ୍ତ୍ରିତା ।
- ୪ ଗୀର୍ଭଦ୍ଵାନ୍ତ ନାୟକ ।
- ୫ ଶ୍ରାହାଥ ବାଜିର୍ଯ୍ୟା ।
- ୬ ମହେତୁନାଥ ମହୁତ ।

୭ ପତ୍ରଗାରେ ୪ ୫୦୭୦୦ କା ପିବ ପ୍ରାଣୀ
ହୋଇଥିଲ ଉଚ୍ଚ ନିଧି ୪ ୪୦୦୦ କା ବ୍ୟୟ
ହୋଇ ଅବସ୍ଥା ବବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱରଙ୍କରିଛି ।

ପତ୍ରଗାର ଫଳଦେଖି ଲେଖୁଣ୍ଡକଣ୍ଠ ଗବର୍ତ୍ତିର
ଶାହେବ ହନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଗାହାଙ୍କର
ହୃଦବୋଧ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଦେଗାଧିଲେବଳ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ନିୟମର ଅଦର ବଚିଅଛି । ବନ୍ଦୁ
ଶାହେବ ମୁହଁଦ୍ୟ ହୋଇଲୁ ଯେ ଏପରିଷା
ଓ ଏଥ୍ୟବ ପୂର୍ବପାତ୍ରାରେ ଦ୍ୱାରା କଞ୍ଚିତ
ଭାଗାର୍ଥ ହୋଇ ଅଛି ଓ ସବୁକିଳନମାନ-
କରେ ତେଥୁବିକଳେକ୍ଟର ନିୟମ ହେବା
ଏକ ହର୍ଷିକା ହେବୁ ଅନେବକର୍ମ ଶେଇବାର
ପ୍ରାୟ ଧର୍ମରେ ବର୍ମ ପାଇଥିଲୁ ନାଥ ରହିଥି-
ରେ ଅଜଳୁ ଲୋକ ମୋତା ହେବ । ଯେଉଁ
କାର୍ଯ୍ୟବାରେ ଏ ପତ୍ରଗାର ନିୟମ ବର୍ତ୍ତିତ
ହୋଇଥିଲ ଜହାରେ ସବୁକା କଞ୍ଚିତ
ବର୍ମର୍ଗର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକା-
ରର ପ୍ରସ୍ତୁତକ ବୁଝିରେ କଣାଯାଏ ଯେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୁଝିରେ ଏହିର ଅଭିଭବ ପଦିଶ୍ରବ୍ୟ
ହେବାର ସମ୍ମାନା ନାହିଁ ଏଥିରେ ପୁଣି ବୁଝି
ମାନୁଷରେ ଗବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱ ଏବା ଏହି ପତ୍ରଗା-
ାର୍ତ୍ତିକୁ ବର୍ମଦେବାକୁ ବାନ୍ଧନୁକୁ ପାଇଇ
ଗବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱ ଏ ନିୟମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ପାଇବେ ହେଲେଶ୍ୱରା କାଳେ ଆଶା ଏହେ ଅଭିଭବ
ବୁଝି ହେବ ଯେ ବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱ ଜାମା କ୍ଷେତ୍ରକର
ହ ଆରିବେ ଏଥିର ଉପରିଲିଖିତ ବବରଣ
ମାତ୍ର କଣାଇଦେଇ ଅଛି । କର୍ତ୍ତନାକ ଏତେ
ପରିଯୋଜନାର୍ଥିବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ଯେ ଆମାମା ଦୂର-
ବର୍ଷରେ ସେ ସମସ୍ତକୁ ବର୍ମ ଦୟାବାର ସମ୍ମ
ହେବ ନାହିଁ । ସୁଭବ୍ରତ ପତ୍ରଗାର୍ତ୍ତିକ ସଂଜ୍ଞା
ଜଣ ବରାକର ଘାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଆମାମା ପତ୍ରଗାରେ ଏକ
ସହର ଅର ବୁଝି ହୋଇଥିଲୁ ଓ ବବରଣକୁ
ଏଥି ପୁଣାଦ୍ୟ ହେବ କି ସହରେ ଦେବଳ
ମେତ୍ରି ହରିହର ପତ୍ରଗାର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱର
ହେବେ ଏହିର ଉପରିଲିଖିତ ହେବେ ।

୩୦ବାମାହେ ଉପରିଲିଖିତ ଗବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱର
ନିରାକାର ହନ୍ତୁ ପ୍ରାଣ ହେବ ନାହିଁ ଯେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଏ କର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱ କରାନ୍ତି ଅବା-
ର ଅନ୍ତର ଓ କୌଣସି ମୁଖେ ପାର୍ଶ୍ଵର ନିୟମ
ନୁହିର ? ପୁଣି ତେଣୁ ବରେହିର ନିୟମ
ହେବାର କିମ୍ବା କାହାକୁ ଦ୍ୱାରା ଏମନ୍ତ ଗୋ-
ଟିଏ ସ୍ମୃତି କଲେ ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ହୋଇ ଜା-
ହା ରହି କି ପାରିଲେ ଓ ମେବକର ଯେତେ
ଆଶା ବଦାଇଥିଲେ ଜହାର ମୁକୋପାତ୍ମକ
ହେଲୁ । ସବୁ ରଗର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ନିରାମୟ ଏ
ନିୟମର ଯେତେପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବରାବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର
ଦରାଇଲୁ ତାହା ବାହୁମୟ ଅନ୍ତର ଏବଂ
ତହିଁ ସର୍ବେ ଯେବେ ବେଳତର ନ୍ୟନପଂଜୀୟ
ବଦାଇ ଦିଅନ୍ତର ରେବେ ଅହୁର କଲ ହେବ ।
ସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ନିୟମର୍ମାଣ ଦର୍ଶିତ କରିବା
ହେବାର ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବରାବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର
ଦରାଇଲୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏହିକାର ଏହିକା ଜଳ ପ୍ରାୟକୁ ଯେ, କି
ବେଗାକଥାହେବ ଉଲଜମାର ତା ଏ ଉଗରେ
ବଲିବାର ଦାହାର ତା ଏ ଉଗର ମଧ୍ୟରେ
ସମୟରେ କଟକରେପର୍ବତ୍ତ ବର୍ମ ଦର ଗ୍ରହଣ-
କଲେ । ବନ୍ଦୁପରବାରେ ବଲିବାର ଥିବାକୁ
ଯେବେ ଦି ନ ଜୁଗିଲ ତେବେ ତାହରେ
ଅବିବାଜ ରହିଥାଏ । ବଲିବାର ମାଲବି
ମଧ୍ୟ ଏବମାର ଭାଗ ଏହିଦିନ ଅସିପର୍ବତ୍ତ ।
ଏଠାମାତ୍ର ମାନ୍ଦ୍ରା ଉଚ୍ଚିତ ଗବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱର
ଏବଂ ସମୟରେ ଅବେଦନକରନ୍ତି ।

ଭଲିକ୍ରୁତ ମହାପରିମାନରେ କଟକରେ
ଅବେଦନକ ମାନ୍ଦ୍ରା କିମ୍ବର ହୋଇଥିଲୁ
ଯାଇଥିଲୁ ।

କାହା ନିଷ୍ଠାକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କେତେବେଳେ କାହା
ସବାରଦୟାଗରକ ପ୍ରାକରେ ବାକୁ ଦେବାର-
ନିଷ୍ଠାକାରୀ କାହାକୁ ନିଷ୍ଠାକାରୀଦିନସାମାର ।

ନାନପୁଣ୍ୟକୁ କାହା ଏବଂ କାହାକୁ
ଲେଖିଲୁ ଗବର୍ତ୍ତିର ଏକାକୁ ଅବିବାଜନ୍ତିମାନ
ଅନନ୍ଦବନ୍ଦୁକାର ପୁଣାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ ।

ଗବର୍ତ୍ତବକ ଅବିବାଜ ଶଶ୍ୟ ତେବେ କାମା-
କଲୁ ପପଦେବାର ବାନ୍ଧି କୁମରେ ଦାହାର-
ଥିଲ ।

ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସବାଗେ ବର୍ଣ୍ଣିଲେ
ବଲିବାରଥାହେବ ଉଲଜକର ଏନବାର
ପେତୁର୍ବସ ବଜ୍ରାକୁଶାପୁଅସିବାର ବଥା ହି ।
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ରେବନ୍ୟୁପଣ୍ଟଗୁରୁ ମହିମା
ରତ୍ନାର୍ଦେଶ ଉତ୍ତରବର୍ମ ପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀ । ଉତ୍ତିଳାପୁ-
ରଙ୍କ ବିମା ବରାବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବରାପରିବନ୍ତି ।
ଗର୍ବପ୍ରାହାରେ ବାଠମାତ୍ର ହେବାର
ଭଲେବାର ପର୍ବତ୍ ବୁତେମରହାର ବଜରବ
ଶୁଣାଯାଏ ।

ପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀର ବଲିବାର ପ୍ରବାସ ଯେ କିମ୍
ନାଥବର ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ ପୂର୍ବାପେଶା ବହୁ ରହ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅଗେ ପ୍ରତିବୁଦ୍ୟା ଅ-
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ହେବିଥିଲ ଏବେ ବୁତେମରହ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଦାହା ସବୁ ସମ୍ମାନ ହେବାର ମଧ୍ୟ
ଦେବନା ସବୁ ହେବୁ ଯେବେ ଏହି ଧଳ
ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସୁନ୍ଦର ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତ
କୋଲିବିବ । ମନ୍ଦରର ସମ୍ମରଣେଣ୍ଟି ଅର୍ଥକୁ
ପୁରୁଷ ମହାବକା ସବୁ ଥାର ପଶୁ ନାହାନ୍ତି
ଏବଂ ମାତ୍ର ଯେବେ ସେ ସବୁ ଅବୁପ୍ରାୟ
ଅବରକ ହୋଇ ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା କାଣିବା ଓ
ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତବାର ଲୋତବାକୁ ଯହ ବରନ୍ତି
ତେବେ ସେ ହେବିଥିଲ କନ୍ୟମାତରେ ଅଦରଣାପୁ
ହେବେ ।

ଭଲୁ ପରିବାଜ ମରରେ ବୁତ୍ତ ସାପନ ହେ-
ବାର ବୋନ୍ଦିବି ଦନ ନିର୍ମିତ ନାହିଁ ତେବେ
ନିୟମିତରେ ହେବା ତଳାରବା ବିନନ୍ତେ ମା-
ଦିଲା ଥାନ୍ତିରେ ଏବମନ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେବାର
ମାତ୍ର ଜାହା ଗାସୁ ନୁହେ ଓ ବୋନ୍ଦିବି ଗାସରେ
ଏ ପ୍ରବାର ଦକ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେବାର ଦେବା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଏକଥା ପତ୍ର ହେଲେ ସବୁ
ଦୂନ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେଲୁ ।

ବାଲେପୂର ସମ୍ମାନବାହାର ଅବଶିଷ୍ଟ ହେ-
ବେ ଯେ କାହା ମବନମୋହନ ଦାନକ କଟକ-
ହାତ କଟାଇ ଭଲୁର ବୋଧାର ଯେବେ ବଲିବ-
କାରୁ ଯାଇଥାଇ । କିମ୍ବ ସବୁ ବିଷ୍ୟ ଅନ୍ତର
ଭଲୁ ପରିବାଜ । ଏ ବାଲେପୂରରେ
ହୁକ୍ମ ଥାନ ମରକ ଦହ ଏତ୍ତା ହୋଇଥାଇ
ମାତ୍ର ରତ୍ନାମା କନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦେଖାର ଅଧିକ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଯେବେ ନୁହେ
ଅନନ୍ଦବନ୍ଦୁକାର ପାଶୁଲିଷ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ

ଜହି କିନ୍ତରେ ଗବ୍ରୁମେଗ୍ନକୁ ଅପେକ୍ଷା
କରିବା ଦାରଣ ଶାରିବର୍ଷୀୟ ସଂସ ଗୋଟିଏ
ଅଧିକେଗନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଞ୍ଚିତନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ସଙ୍ଗ ଚଲିଜମାସ ତା ୩୦ ରାତରେ
ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାନୀ ଅପାରାଜିତ ଲେଖକୁ ଯେ ଶାରିଧର
ପରିଷଳର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ହେଉ ବିଅଳା ପରିଷଳ
ବିଜାତରେ ଶାଖାବରଗ୍ରମେ କର ବୋଲାଏଛି ।
ଆମେମାହେ ବିବେଚନା କରୁଁ ଏହିବ ଯେମନ୍ତ
କୃଷ୍ଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଅଧିକରେ ଅନୁମାନ
କୁପର ଶାରିଧର ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ସିଦ୍ଧ ।

ପୂର୍ବଶାସ୍ତ୍ର କାଳକ ଧର୍ମକଳ ହାବାଜି ଛା-
ଲଣ୍ଡକୁ ଯାଇଁ ବାଟରେ ଯୋଗିଲା । ତହିଁରେ
ବୋହାଇଥିବା ପ୍ରଦୀପ ଦୂରଦ୍ଵାରା ନଷ୍ଟ ହୋଇ
ଅଛି ଓ କେବଳ ଏକାଳେ ଉତ୍ତା ପାଇଥାଏ ।

ବର୍ଷାର କାଳର ପାଶର ହୋଇଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଜହିରାର ଫଳ ଦେଖି କର୍ମକାଳ କରିବା
ହେଉଅଛି ଯେ ସେ ଗୃହୀତିରେ ଅବୈଳିକ
ମର କରିବେ ।

ଗନ୍ଧପ୍ରାଚୀର ବଜାରରଙ୍ଗ ତଣାଯାଏ ଯେ
ବଲବଜାରେ ରଧାମ୍ବ ପ୍ରୁଦ୍ୟକ ବାରଗାର ପଦ୍ମ
ମାନ ପଡ଼ିଥିଲୁ କେବଳ ଫେରିମହିର କାଳ
ସମାଜ ଅଛି ହୋଇଲେ ଆଉ ସବୁ ପ୍ରୁଦ୍ୟକ
କେବୁ ଲୈଛି ନାହାନ୍ତି ।

ପାଦ୍ୟାତିଦୂର ଲେଣକୁ ହେ ବରେଲରେ
ଚଳଇନାଏ ତା । ଓ * ଉଗରେ ପ୍ରାୟ ୨ ମିନ୍
ବର୍ଷା ହେବାରେ ଥୋଠା ସବ ଅନେକ ସତ୍ତା
ଯାଇଅଛୁ ଓ କି ୨ ଏ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରେ ନବ
ସଜ ଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦରର ସର୍ବପରେ ତଥେ ସେବବକୁ ଏହି-
ଅବସ୍ଥା ବ୍ୟାହାର ହତେ ମନ୍ଦବ୍ୟବହାର ବନ୍ଦହାର
ଅବସ୍ଥାରେ ମନ୍ଦରର ତଥାରେ ଧର୍ମମାନେ ଧର୍ମା-
ଦ୍ୱାରି ଓ ମନ୍ଦରର ସ୍ଵପ୍ନଶୈଖଣେ ଏଥିର
ଜଗାରେ ବନ୍ଦମାନେ ପାଇ ପରେ ପ୍ରଭାବ
ହେବ।

ତେଜିଷ୍ଟୁର ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ କାହାର ସମ୍ପଦର ହୁଲର ହେଉଥାଏଇ କଲାଙ୍ଗାର ଦେଖାୟ ସଞ୍ଚାର ବନ୍ଧୁରେ ସନ୍ଧାନୀରେ ଯାଏ ଉଥରେ । ଏଠାକାର ଚିକାପ୍ରଣାଳୀ ହେବାର ପରିବଳର ପରିବଳର ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିଲା । ସେ ବହୁଦିଵ୍ୟ ଯେ ସୁରମାଧୁକା ଓ କିଛି ବାବେ ଏଠା ବେମାନରେ ଉପରେ

ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଚାର ଏକ ଦେବତା ବାଜ
ଉଗରେ ଉର୍ବର କରୁ ଯେମନ୍ତ ସହ ମିଶାନ୍ତି
ଗାହା ଗମନାର ଅଟିଲା । ଏଥର ବୋଧ କୃତ୍ୟାମ
ଯେ ଏମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାକ ବିଲକ୍ଷଣମୂଳ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ
ଦେଖାଯି ମେହମାନେ ବହୁବାଲର ତୁରକ୍ଷନରେ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଖେ
ଶୁଭେବ ଉତ୍ସାହରେ ସାହେବ ପ୍ରପଂଥିତ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପଦ୍ମନାଭ ଶେଷଦୂର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବୋଲନ୍ତି
ଗାନ୍ଧି ଅମିର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଧାରଣ ହୋଇଛି ଅବ୍ରି
ଏବଂ ତଥେ କଷିଯାଦେଶୀୟ ଜାତିର ଭାଷାର
ବିଦ୍ୟା ବରାପାଇଁ ।

କଲୁଳଜାରେ କଣେ ବିଧବାବ୍ରାତ୍ରିଙ୍ଗୀ ଦିନ୍ମନ୍ଦିର
ର୍ଷ ବୟସରେ ଚଳିଲମାସ ଶା ୧୦ ରାତରେ
ମରିଥିଲା । ଏତେ ଅର୍ଦ୍ଧବାର ବହୁବାର ଦୃଶ୍ୟକୁ
ଦେଖିଯାଏ । ଏ ସ୍ଥାର ପ୍ରାଣ ସିକାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫେର୍ମ୍ଭି ଛକ ଥିଲା ।

ଦୁଇନ୍ତରେ ଶାବାଲ୍ୟ ବାବକୁ ଜୀବ ହୋଇଥିବା
ଗୁରଳ ମଧ୍ୟର ଅବଧି ୨ଲକ୍ଷ ମହି ଅବେ-
ଧାରରେ ଲଗାଇଛି । ଏ ଦେଶକୁ ଅସିବ ବ
ହେବାରେ ଧୋକ ଖାପିବ କଣା ନାହିଁ ।

ଗ୍ରାମପ୍ଲେସ୍ ସାହେବ ଫାର୍ମମେଣ୍ଡ୍‌ର ସଜ୍ଜରେ
ସୁନ୍ଦର ହେବାରୁ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର କରିଥିଲେ ଗ୍ରା-
ମ୍ପା ରେ ଦ୍ୱାରା ସଂଗ୍ରହ କରି ଜାହାଙ୍କ କବକବ
ପଠାଇଥିଲୁ ଘରଜବର୍ଣ୍ଣୀୟ ସରର ସର୍ବମାନେ
କରିବା କରିଥିବାକୁ ପଥେସ୍ ସାହେବ ଦର-
ଶର୍ଷର୍ଥୀଙ୍କ ଯେମନ୍ତ ଲଭିଥିବାକୁ କହି କବେଚ-
ହାରେ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଛି ।

ମାତ୍ରାକଥାଙ୍କ ଏବବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଏବବ୍ୟକ୍ତି
ଚାର ବେଳେଣ୍ଟାର ତତ୍ତ୍ଵ ପାତଥିବାର ତତ୍ତ୍ଵ-
କାଶରେ ଗାହା ଏଇ ମୋରେକ ତତ୍ତ୍ଵମର
ପାର୍ଦ୍ଧନ ବଳେ । ମାତ୍ରାକର ସେରଷ୍ଟ ହାଇବୋ-
ର୍ଦ୍ଦ ସରଖୋଜା ଅନୁସାରେ ବିଚୁନରେ ଯରକୁ
କଲ୍ପନ କରିବାରେ ୫ ୩୦ ମିଳିମ ଓ ତହିଁ
ଦେବତାଙ୍କ ଓ ତତ୍ତ୍ଵମ ସଂକଳିୟ ଧର୍ମ ନରୀ କା-
ରିହେଇ ସେରଷ୍ଟ ପାହେବ ପାଞ୍ଚଅଶା ପିଲାଶ
ବାଙ୍କ ଜାମରେ ଡମାହେଇ । । । କଷ୍ଟର
ଦ୍ୱାରା ।

ବଲକାର ବହାର ଗୁରୁ ତଥାସାବନ୍ଦେ
କ୍ଷୁଣ୍ଣକ ବହାର କଜ ମହାରତ୍ତି ୬ ହେବଳ
ଯକ୍ଷମାର କହା ପାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକୃତିର
ଆହୁ କର୍ତ୍ତମାତ୍ର ହାତୁ ।

ପ୍ରେସ୍ ପାତ୍ର

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନପତ୍ରର ପଞ୍ଚମ ପତ୍ର
ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ ।

ଅପଣ କରଇ ସାର ତା ୨୫ ରାତ ଅଗ୍ରମୁ
ଦିନ୍ୟାର ଉତ୍ସବାର ପ୍ରେରଣାର ମଧ୍ୟରେ
ଥାର ବର କୁଳ ହେଲୁ କି କଣେ ଶୁଭବାଟୀ
ଲେମନ୍ତ ଯେ “ତାର ଉତ୍ସବର ମୋହରର,
ତେଣୁଳମାନେ ଜାଉଥୁମାନଙ୍କ ଘରକୁଣ୍ଡ
ଯାଏ ବର ଅଦୟ ବରନ୍ତୁ କଣେ ସୁଖବାଟୀ
ତର ବଞ୍ଚାଳୀ ବାରୁ ପରବାଟୀ ମାତ୍ର ବାବଦରେ
ମହାକମା ବସୁମାନକରେ ଅପଣ କିମନ୍ତେ
ଯାଏ ବର ଅଦୟ ବରନ୍ତୁ” ନହାପଣ୍ଡ ଅପଣ
ଅହୁଗ୍ରହ ତର ଅପଣକ ବିଜାତ ପଦିକା ମଧ୍ୟ-
ରେ ଦିମୁଳକୁଳ ବେଳେର ବିଷୟକୁ ହାଜ ଦେଇ
ଦିବରାତ୍ରି ବରକେ ।

ବୋର୍ ଜାଲର ଅନ୍ଧମାନେ ଏହି ବରତ୍ତୁ
ତୁମଣକାରିର ପରାମ ବସ ଉଚିତ, “ ସୁଧାର-
ଭାରତର ବାବୁ ଅପଣା କିମନ୍ତେ ଦେଶୀ କର
ଖାତୁ ଅଧାୟ କରନ୍ତୁ ” ଏହାଠେ ବଡ଼ ଅର୍ଥର୍ୟ
କଥା, ବାରଷ କାଳ ଜଳବାର ଯେ ଯେ ହୁ-
ନରେ ବରବାର ଖାତୁ ଅଧାୟ କିମ୍ବା ସେହି
ପାନରେ ବରବାର ଉଚ୍ଚ କର୍ମ କରିବା ସକାରେ
ଅଞ୍ଚଳିତି ହୋଇ କଲେହୁତ୍ତର କାହେଲ ବର
ଅବନ୍ତି ଜାକ ସଜରେ ଖାତୁ ଅଧାୟ କିମ୍ବା
ରେ ସୁଧାରବାରକରମାନଙ୍କର ବୌଣି ସମ୍ମନ
ନାହିଁ, ସେ ଯାବା ହେଉ ଏହି ତୁମଣକାରିର
ଲେଖିଛ ବନ୍ଦୟମାନ, ସଜ୍ଜ ହେଉ, ବା, ମିଥିକ
ହେଉ, ହିଂରାତ୍ମ ବାବମ ଓ ଶାଶବନ୍ଦମାନେ,
ଅଜେଇ ଜଳମୋକ୍ଷତ ସନ୍ଦେହ ବରପାରାଗୁ
ଅଜେଇ ଉତ୍ତର ତୁମଣକାରିର ଉଚିତ ବି ବହୁ
ପ୍ରକାରମେ ଏହି କର୍ତ୍ତୃତି ଲେଖି ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରନ୍ତୁ । ୧୩ ଶାହିନ
ପ୍ରକାଶ ସନ୍ଦର୍ଭ ୮୨୫ ମରିଶା ।

GOBIN CHANDRA DOSS
Supervisor.

BIBLIO

ବାକୁ ଜୟକୃଷ୍ଣ ଧାସ	ବନ୍ଦଳ	ବନ୍ଦୀଯା	୫ ୮୮
ଶୁଦ୍ଧଦେବ ଲାଲ	"	"	୫ ୮୯
ଶ୍ରୀମହନ୍ତି ମଠ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର	"	"	୫ ୯୦
ଶ୍ରୀ ବଜା ବିଶ୍ଵେ ବାମଗ	"	"	୫ ୯୧

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି କାନ୍ତଳସାହିତ୍ୟ ସହରକ୍ଷକ ଦେବ-
ପାଦକାର କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସିକାରୁ ହିନ୍ଦୁଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା ।

ଭାବୁକ ଦି ୨୦ ନ ସଜ୍ଜିତ୍ରେ ଯାଇ ଭାବୁ
କାର ପ୍ରାୟଶୋକଲେଖେ ପ୍ରାୟ କଥାରେ ବହୁର
ମଠାରି ।

三

ପ୍ରସ୍ତର ମହାନ୍ ଜାଗଧର ଦାତ

- ୧ ଲେବନାଥ ରୂପ
 ୨ ଦୁର୍ଗପ୍ରସାଦ ବନ୍ଦେଖପାଆମ୍ବଦୀ
 ୩ କେତୋରହାର ଦତ୍ତ
 ୪ ଜନବିଶେଷ ଦାସ
 ୫ ବଲନ୍ତି ଦସ୍ତ
 ୬ ମେଦମୋହନ ଦସ୍ତ
 ୭ ହରମୋହନ ଦସ୍ତ
 ୮ ଗୋପାଳଚରଣ ଦୋଷ
 ୯ ରଗବାହପ୍ରସାଦ ଦତ୍ତ
 ୧୦ ବାଧାଶଖାନ ଚନ୍ଦ
 ୧୧ ଜନଅବ୍ଲଙ୍କ ଦତ୍ତ
 ୧୨ ରମନାଲ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
 ୧୩ ବ୍ୟମପ୍ରସାଦ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

୧। ଗଜ ହରାର ହାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ପାଠ ପରେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାନ୍ତ ହେଲା ।

୨। ହିମ୍ଲକ୍ଷ୍ମୀର ନିଜନ ଉପଦ୍ରୁତ ମହୋଦୟ-
ଦ୍ୱାରା ସତର ସର୍ବ ହେବା ସକାଗେ ଦୟର
ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏ ସବ ଦେଶାଳକ୍ଷ୍ମୀ ମହୋଦୟର
କଲେ ।

ପ୍ରୟେ ମହିଳା ଗମକୁଣ୍ଡଲାକାଳ ଦାନ

ପ୍ରମୁଖ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକ ଦ୍ୱାସ

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି

- | | | |
|-----|--------------------------|---------|
| ୧. | ପବେଶୁରଗାନ୍ଧୋଣୀ | କଟକ |
| ୨. | ଲକ୍ଷ୍ମୀଜୀବନ୍ଧନମୟ ଗୋଥୁରୁ | „ |
| ୩. | ଦରମୋହନ ମନ୍ତ୍ର | „ |
| ୪. | ଗୋପନୀକରମୟ | „ |
| ୫. | ଦିଗ୍ନାନେଚରଣନେତ୍ର | „ |
| ୬. | ଦାଳକୃପୁରଧାସ | „ |
| ୭. | ଦାଳନାଥରବାର | ଏକତର |
| ୮. | ଦୂରମୋହନ ଅଞ୍ଚଳୀ | ଏକତର |
| ୯. | ଦମମୋହନମହିଳ | ଏକତର |
| ୧୦. | ଦକ୍ଷେଷ୍ଣାଶ୍ରମପଣ୍ଡିତ | ଏକତର |
| ୧୧. | ଗୋଲକରନ୍ତୁବସ୍ତୁ | ବୁଝ୍ୟାଳ |
| ୧୨. | ଶବ୍ଦବିଭନ୍ନହାରୀ | ଗୋରଥା |
| ୧୩. | ଶମବେହାରଜାୟତ୍ର | ଏକତର |
| ୧୪. | ଶାନ୍ତାଥବୋସ | ବାଲ୍ମୀ |
| ୧୫. | ଗୋରମୋହନ ରତ୍ନାଗର୍ଭୀ | „ |
| ୧୬. | ବୈପୁରବରତ୍ର ଦେଖାମା ଉତ୍ତରେ | „ |

୪ ଶ୍ରୀକଗନ୍ଧାଥ ମହାପ୍ରତିକ ମନ୍ଦିର ସୁପ୍ରଭ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାପ୍ରତିକ ଜାନନମା ଶ୍ରୀପ୍ରତିକ
ଅଭିଜ୍ଞନଦାସ ଓ ମନ୍ମରାଧମେନ ଶ୍ରୀପ୍ରତିକ ମନ-
ଙ୍ଗଳ ମନ୍ତ୍ରସାଧ୍ୟା ସହରେ ପ୍ରବାନ୍ଦବଳେ ବି ମାଦ-
ଲାଗାଟୁ ଦେବାଧିବାପେ ଦେଇଲବରଣ ଓ
ରେତିପ୍ରତ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅକ୍ଷେତ୍ର କରିବହାନ୍ତି
ମାର ଦେଇଲବରଣ ପାଇବ ଥିବାର ଅଟେ
ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଅଗତ ବିକୃତାର ବର୍ମ ଘେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିପ୍ତମାନଙ୍କୀ ହରାହର କୁର ପ୍ରତ
ସର୍ବଧ୍ୟାନଙ୍କ ଛିକରେ ଚକ୍ର ହାଜର ହେବାର
ଅଦେଶ ସକାଳ ଶ୍ରମ ହେବ । ଏଥୁ ସକାମେ
ସର ବଜାର ଧନ୍ୟବାଦ ଦରକୁ ।

* ଶ୍ରୀସୁନ୍ଦର ମହାନ୍ତି ନାୟକୀଣ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟା-
ବଳୀ ଯାଇବ କବିଅଛିନ୍ତି ଏ ଅଗ୍ର ଅଜନର-
ବିଷୟ ଅଟେ ।

୭ ପନ୍ଦୁ ମରାନଙ୍କ ହମେଶିମେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲିଛି ଗ୍ରା ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପତନର ମାତ୍ରରେ
ଯେହିଁ ପ୍ରକାଶ ସବୁର ବ୍ୟକ୍ତିମ ଏହି
ଅହା ଲେଖା ମେର ଅଗାମୀ ବରାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାର୍ଶ୍ଵରଙ୍କ ସହି ପରାମ ହେବ।

୨ ରଥରକୁ କାର୍ଯ୍ୟବଳେ ସହିତ ପ୍ରକାଶ ଦେବ ।
ମହାରତକ କୋଷରୁ ମୋତବ୍ୟରେ ଓ ଉତ୍ତର-
ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ସବାମେ ଭକ୍ତ
ପଦ୍ମବାଲ୍ୟାଦିବଳ ଦିକ୍ଷରୁ ପ୍ରେସ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ରାଜପ୍ରଧାନ ୧୦୯

ସଂଖ୍ୟା ୧

ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ଦେଶ

ପାତ୍ର କାହାରେ ଥିଲା ?

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯

ଜୀବନ ଅବ୍ଲୋଦର ସମ୍ପଦଗତିହା । ଆଶ୍ରିତ ଦୟାଙ୍କ ସମ୍ପଦଗତାକୁ ପହବାର ବର୍ଣ୍ଣନେମୁଣ୍ଡ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭ ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାୟୀର ୫୯୯

ଚିଲ୍ଲମାର ତା ୧୭ ରାତ୍ରି ରାତିବାର ଦୁର୍ଗା-
ପଞ୍ଜା ଅବସ୍ଥା ହେବ ଓ ଉଦ୍‌ଦିନକ୍ଷରେ ରେବନ,
ବିରୋଧମାଳକ ସତେଜ ଅମୃତମାଳକ ଯଗାଳ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନମାରେ ତା ୧୯ ରାତ୍ରି ଶୁଭବାର-
ତାଙ୍କ କା ୨୦ ରାତ୍ରି ତାମକାର୍ତ୍ତ ପର୍ବତକୁ ଅନ-
ବାଗ ପାଇବେ ସୁତରଂ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ମନିକାର
ଦିନ କାହିଁବା ବାହାରକ କାହିଁ ରାତ୍ରି କରି
ପାଠକମାରେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଯେତେ ଅନୁତ୍ତତ୍ଵ କର
ଅସୁଧାର୍ତ୍ତ ସେହିମଧ୍ୟ ଅନୁତ୍ତତ୍ଵ କର ଅମୃତ-
ମଳି ଅବହାର ଦେବେ ।

ସରଖୋତ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ରକାର ଭୁଲ୍ଲୟ ପଂଜିଆ
ଅମ୍ବେମାହେ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ମହାରାଜରୁ ।
ଏଥାର ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷାରୁ ଅଛେବ ତଳ ହୋ-
ଇଥାର ବନ ବଧିରେ ଅରେବିଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରାକୀଯ
ବୟାପ ଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଥମ ହୃଦୟ
ହେବି ଚନ୍ଦ୍ରକାଳୁ ମାଦିଲାପାଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ ମଣିଥିବାର
ପ୍ରକାଶିବ ଲିଙ୍କ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଉତ୍ସ ମାତ୍ର ନୟରୀ
ଅଂଶରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଭୁଲଜା କରିଲୁ ଜାହା
ପରିତ୍ୱାଳ କରିଥିଲୁ ସୁଖର ବନ୍ଦ ଅଛି ।
ଖାଲିବିପ୍ରାରେ ଅଛେବ ଦୋଷ ଦେଖା ଗଲେ
ଯିବ୍ୟାପ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ କାଳକ ସ୍ତୁତି କରଇ
ଗାହାର ଆପଣ ସହବାର ତୁଥିଲ ।

କଟର ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟର ଅଚାନ୍ତରକ ଗୋଲି
ମାତ୍ର ବିଷୟରେ କରିଲୁଏ ଯାହା କେବଳ ଅବଳି

ଅମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବନୀପ ଶୁଣୁଥିଲୁ । ଏହା-
ଦକ୍ଷ ସୁଲକ୍ଷଣ ଉତ୍ତରଗେତର ବୃଦ୍ଧିର କୋଣ
ନ ବର ପଞ୍ଚକମାଳଙ୍କର ବେତନ ଲାଗା ଦର
ବାବୁ କଳନ୍ତା ଓ ଉଦ୍‌ବୀର ଫୁଲକୁ ପୁନର୍ପିଲା
ବ୍ୟକ୍ତି ଦକ୍ଷା ଅନ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର । ପୁନର୍ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ
ଜି କମିଲ୍ଲ ଏବୁ ବିଷୟ ଦେଖିବାର
ବିଜାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଯେବେ ସେମାନେ
ଜାହା ବର କ ପାଇଲା ଭେଦେ କୁଠକୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ରହିବାର ସେମାନଙ୍କର ଜଣତ ନୁହିଲା
ଯେଉଁ ମାନେ ସର ଲବାହ କରିବାକୁ ଅନ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର
ସେମାନଙ୍କ ବାଣିବାର ଜଣତ ଯେ ଜାହାଙ୍କ
ଭାବିତବାଣ ଦେବଳ ପାଥାଇବା ଅଛି କରିବ
ଅଛି ।

ଏହନେବୁ ରେଣେବ ସମ୍ମାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ଅନେବେଳେ ଆମେମାଜେ ପଢ଼ିବାର ବେଳେବେ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୟାକାଗେ ପ୍ରକାଶ କର ଦିଲ କିମ୍ବା
ରେ ଗର୍ବମେହୁଳ୍କ ସେଇ ଧରେବନ ସହ
ଦିଲ ଭାବା ପ୍ରକୃତ କର ଡେବାର ପରିଷାମା
ରାଜବିର ଯାତ୍ରାର ସଂତୁଷ୍ଟ କରିଥିଲୁ କୋଳ
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧେତେଣୀ ହୃଦୟକରେ ପ୍ରକଳନ ହୋଇ
ଭାବାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗବିହ ଭାକ ବେତେବୁତାର କେଇସାହ
ଅହରୁ ଯେ ଭାବା ଏହିବାରୁ ବୁନ୍ଦୁମୁଖର ର ଲଜ୍ଜା
ବୋଥ ହୋଇଥାରେ । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏଥର
ମନ୍ଦାୟ ବାହାରଙ୍ଗ ଧ୍ୟାକା ହେବାକୁ ମାନନ୍ତି
କବନ୍ତି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା

କେବୁ ଅପିବା ବାହାଦୁରୀ ପାଇବା ସକାଳେ ଏ
ବାର୍ଷିକମାନ ହେବାର ସେ ବିନ୍ଦୁଷେ ଜାଗିଲେ ତେ
ଯେ ଯେ ସେହିବାହାଦୁରୀ ପ୍ରଭ୍ୟାମାରେ ଆପିକାରୁ
ଗାଲି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥା କି ଯାଠବନାହେ କୁଣ୍ଡ
ଆର ହାତକୁ ? କେତେବେଳୀ ଯେବେ ଏ ପ୍ରସା-
ଦର କନ୍ତୁଗାହି ରେବେ ଗାହାଙ୍କିଲାଗି ବଳ
କର ଦେଇ ଅର ଦେଖା ଗାହିଁ ଗର୍ଭଧାରଣା
ଦୋଳ ଏମନ୍ତ ମୁହର ସବ୍ୟପ୍ରବୃତ୍ତ ଶିଶୁକୁ
ଅରଣ୍ୟରେ ପବାର ଦେବେ ହେ ଯେତେ
ଅବରଣୀୟ ତୁଅଇ ତାହା ସମସ୍ତକୁ ତଥା ଅଛୁ
ଯେହୁଲେ ବହବା ଓ ବରବାରେ ଅନ୍ତର ଅଛୁ
ଓ ବାହାଦୁରୀ ଲାଚିବା ନ ଲାଗିବା ବାହାର
ଥାମଦାତା ନ ହୋଇ ସବ୍ୟାଧାରଙ୍କେ ସବଗର
ଉପରେ ଉର୍ବର ବେରୁ ଫେହୁଲେ ଅନ୍ତେ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ହରେତିଣିଙ୍କ ହତକ ଐର୍ବ୍ୟ ହୋଇ
କୁଣ୍ଡକୁ ଯେ ଆପଣାରୁ ଅପେ ବାହାଦୁର
ନିବା କିମ୍ବା ଏକ ଅନ୍ୟ କିଛି ନହିଁ ।

ଅମୁମାନକର କେଷ୍ଟଙ୍କଳେ ଜନଶୀର ମାନ୍ୟ-
ଦେ ସବୁ ଉତ୍ତରମାତ୍ରେ ଆଜାମା କବମୁର
ଭା ୧୫ ହେବେ ଓଡ଼ିଆର ଶୁଣିଗଲନ କରିବାର
ଏବପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ ପ୍ରୟୋଗିତ ମହୋଦୟ ବାଲେଶ୍ୱର କେବଳ
ସୁଖ ଜନକାର ବିଷୟର ଶାହମାନ ଦେଖି
ଗଞ୍ଜାମର ଗୋପାଳପୁର କାଟେ ବଲିବରାକୁ
ପ୍ରକ୍ଷ୍ୟାନମନ୍ତ୍ର କରିବେ । ବେର୍ଦ୍ଦିକ କେବେ

ପ୍ରାଚୀରେ କିମ୍ବାର୍ କରିବି ନିର୍ବିର ଦିକ୍ଷାରେ
କବରଣ ପ୍ରକରେ ହୋଇ ନାହିଁ ଅନୁମାନ
କୁଅର ଅକଳସରେ ଏହୁ କଲାବଳ ଲାଭେ-
ପରେ ଗହାର ଦେବ ।

ମାତ୍ରମର ପ୍ରେସ୍‌କଟାରେ ଏକାନ୍ତରିକ
ପ୍ରକାଶକ ବଜାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ
ହବାକାଳରେ ଏ ବଗରୁ ଅଛି ଯେତୋ ତା
ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗ ବସନ୍ତ ଅଳାର
ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ମର୍ମ ପ୍ରେସ୍
ତଥା ବିଷୟରେ ଯତ୍ନଗାଲ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଡେଣ୍ଟାର ପାଞ୍ଚାଳ ପାଠକକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ
ଅଛି ଅତିକରି ବିଶେଷ ବିଷୟରୂପରେ ମୋର
ଅଛି ମାତ୍ର ଜୀବାଳର ଅବସରରୀ ମିଳିବା
ଏଠା ଲେଖି ଅବସରି କୌଣସି ଉତ୍ସମ କରି
ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ବିନ୍ଦ୍ରମେ ଅମୃତମାନଙ୍କର କଲେକ୍-
ଟର ଗ୍ରେନ୍ଡ ବିହୁରଥାରେ ନଗରର ଦେଇବେ
ବାରି ଦିନକାଳୀ ଡବାର ଜାମାପକାର ବାଣ
ପ୍ରତିକୁ ଭରବାରୁ ଅଛି ଦେଇଅଛନ୍ତି । କେତେ
ଅନ୍ତରେ ବିହୁର ବ୍ୟୁତି ଦେଇବାର ହେବ ଦୁଃଖାଯାଇ
ହାପାରେ । ଯେତେ ପାରିବ ମାତ୍ର ଏବେ
ପ୍ରତିକୁ ଲେଖି କୋଷକ୍ଷାପରେ ଉପରମାନିକର
କ୍ଷମକି ୧୦୦ ୧୦୦ ମାତ୍ର ଏ କିମ୍ବା ୧୦୦୦
କିମ୍ବାରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । କେଣ୍ଟକେଣ୍ଟ
କବିତାରେ ମାତ୍ର କରିବା ଏମାଜକର ବର୍ତ୍ତମାନ
କର୍ମ ଅପରି । ସୁରଙ୍ଗ-ଲେଣ୍ଟରେ କାହିଁକିବି
ହାଜାର ଏତେ ମାନନ୍ତରେ ଯାହା ଏହି
ହେବ ଜାହାରୁ ନଗର ଦେଇବାର ବ୍ୟୁତି ବୋଲି
ବିଶାଖା ଦରିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଏଠା କିମ୍ବା
ପାର ଓ ଅକ୍ଷୟନ୍ତି ବିକ୍ରିମାରେ ବି ହେବେ
ମାତ୍ରକୁ ତାଜ ହାତମାଳ ବିଶାଖ ଓ ଜାହାକାଳରେ
ତାଜ ଓ ବୁଝିଲା ଦେଖାଇବା କିମ୍ବା ବିଶାଖ
ଜାହାକାଳ ହଜାର ପାରକୁ ଦିନରେ ଦେଇବା
କରି ହାତମାଳ ଦେଖାଇବାକୁ ଯେ ଲେଣ୍ଟରେ
ଦେଇବାର ଆଶାକର ସମ୍ମାନ କରିବା କିମ୍ବା
ତଥାମ କର ଜାହାନ୍ତି କର ଅନ୍ତର୍ମର୍ମର ବିଷୟ
ଅପରି । ଯେତେ ଏମାଜି ଏହି କି କରିବେ
କେବେ ମର ହୁଏ ତାକରେ ଯାଏ ଦେବା ପ୍ରାଣ
ଏମାଜିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକରେ ଅଭିନ୍ଦନ
ଅବେଳାମୟ ହେବ ।

ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ହେଉ ବନ୍ଦାମ ଅମ୍ବେ
ମନେ ହେଲୁଣ୍ଠିଲୁ ଯେ ଏକ ବୃତ୍ତକାଳ ସଥ
ଏ ଗୀତ ମୂଳ୍ୟରେ ବୁଝି ପାଇଁ । ବନ୍ଦାମଙ୍କ
ଚାନ୍ଦାଳ ଘରେ କାହିଁ ଉପରେବିଲୁଛି ।

କାହୁ ବଜାରର ବରେ ଯାଏନ୍ତିର ଅଛାନମରେ
ଏ କମରର କେତେବେ କରିଥାଏ ତ ସରକା
କର୍ମଚାରୀଙ୍କମାତ୍ରେ ଏକ କର ପ୍ରିଯ ଦଲେ ଯେ
ଲେଖିଥିଲେନେବେ କବିରକ ଶୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ-
ପରେ ନଳରରେ କୋଣାର ହେବ ତ ପୂର୍ବ
ପ୍ରାନରେ ଦୟାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଫର୍ମ କରିବ
ହେବ ତ ତହିଁରେ ନଷ୍ଟକର ବାଢା ବାଢିବ
ଏହା ଜୀବିତର ଶୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରରେ କଷ୍ଟ ପ୍ରଭାଗର
ଅନେକନେତ୍ରର ଜୀବ ଅର୍ପିବ ହେବ । ଏଥି
ପାଇଁ ୪ ୩୦ ଲା ଲେବା ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ
କରି ନଥିଲ କିନ୍ତୁ ସବରେ ୪ ୨୦ ୯ ଲା
ଲେବା ଉଠିଥିଲା ତ ଦେବାବହୁ ସଗରେ
ଅନୁପସ୍ଥିତବା ଭବୁଣେବକ ବିବଟକୁ ପଠା
ଦିବ । ଏବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ସବାରେ ପୃଥିବୀ
ବନିଟି ତ ସମ୍ମାଦବ କିମ୍ବକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ମହାନଦୀ ବାହୀନ ର ବନିପୁରଥାହେବକ କୋଠି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତକର ଦୂରପାଶରେ ଗେଷକ ହେବ
ତ ସତକ ଦୂରପଟିରେ ଥିବା ଦୋହାନଦାର ତ
ତ ଅନ୍ୟରେକବୁ ଅସମ୍ଭବ ଏରେ ଦେଖୋଇ
ଆମାବାମାନ ଦିନପର ରେଷନ କରିବା ପାଇଁ
ଏ ହିତର କରସାଧ କନିଟି ପାର୍ଥଜା କପବେ ।
ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାତେ ମରିବା ୧୮୯୫ ମେ ୧୯୭୦ଟି
ମାତ୍ରେ ଏହି କର୍ମଚାରୀଙ୍କମାତ୍ରେ ମନୋ-
ବଦଳ ଅନ୍ତର୍ଧାରେ କଦାର ତ୍ରୁଟି କରିବେ
କାହୁ ।

ପାଠ୍ୟସୁବ୍ରତ ପଞ୍ଚମି

ବାଲେଷ୍ଠର ସଂବାଦବାହକା ଲେଖିଥିଲୁଛି
ଯେ ତଥା ଶୁଦ୍ଧିବୃତ୍ତ ପଣ୍ଡା ଭାଇତୁ ଯେବେମୁଣ୍ଡ
ସୁମ୍ବୁକ ବିବାଚିତ ହୋଇଅଛି ବେବେବୁ ବାଲେ-
ଷ୍ଠର ଅଛଳର ଅନେକ କୁଳର ପଞ୍ଜିମାନେ
ଅବେଳାର କାହାକୁ ଏ ସୁମ୍ବୁକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ର ଅଭିକାଳର କୁଳରେ ହୁନ୍ତି ଜାବା ପାପୀ
ବିଷୟରେ ବଜା ବ୍ୟାପାର ହୋଇଅଛି । ସମ୍ରା-
ଦତ୍ତ ଅନ୍ତରୁ ଲେଖନ୍ତି କି ସଠି ବିଜିଥିଲୁଛି
ଯେ ସୁମ୍ବୁକ ଫାର୍ମ ବ୍ୟକ୍ତରୁ ପଢ଼ିଲୁଛନ୍ତି
ସୁମ୍ବୁକ ନିଜବାର ତେଣିବି ଥାର ପଦର ଉତ୍ତର
ପାଇବା ସୁଲ୍ଲ କାହାର କଥାଲରେ ଘରି
କାହିଁ ।

ହେବାରାହିବାର ଉପରଲୁକ ବାବନ୍ଧିଲେ
ଅମ୍ବେଳାକେ ଦତ୍ତ ଦୁର୍ଗାର ଓ ଲହିର ହୋଇ
ଅଛୁ । ଡତ୍ତା ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅମ୍ବେଳାର ପା-
ଠ୍ୟାରୁହ ଅମ୍ବେଳାକ ଯାଇପରେ ଦବାର

କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଅମ୍ବେଲାରେ ଉତ୍ସବର ବହୁତକୁ
ଯେ ପାଠ୍ୟରେ ଯୋଗାଇବା ବନ୍ଦିଦରେ ବଜାର
ଚିତ୍ତି । ବନ୍ଦାନିଙ୍କର ସଥିମ ଏହି ଯେ
କୌଣସି ବନ୍ଦିଦରେ କେବ ପଥ ଲେଖିଲେ
ଗୀତ ହେଉ ବା କିମ୍ବା ହେଉ (ବାର୍ଷିକବନର
କେବେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ) ଅବଶ୍ୟ ଉହିର
ଉତ୍ତର ଆଇବ । ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ
ବନ୍ଦାନିଙ୍କ କିବର୍ଗରୁ ସୁମୁକ ପାଇଁ ସଥ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ ବାହାରରୁ ନେଇମହେବାରୁ ହେ-
ଉ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ କି ହାତର ତାବମାୟନ୍ୟକା
ଦିନ୍ଯା ଯାଇ ସୁମୁକ ଉଧାର ସର୍ବ ସଠାଯାଇ
ମା ଶାର ସର୍ବରେ ଉହିର ମୂଳ ଅବାୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ପୁରୁଷାର୍ଥଙ୍କ ସୁମୋୟ ସକାମେ କେବେ
କେବେ ଅପରସ୍ପାନଗ ପୁରୁକ ଉଧାର ଅଛି
କିନା । କିମ୍ବିଜନରେ ପରିଚିତ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦିନ୍ୟା
ଯାଇଥାଏ । ସନ୍ଧାନକ ବାରେଣ୍ଟର କଷରତାରେ
ଏଥର ଅନୁଭବାନ ବଳେ ଜାଣିପାଇବେ ।
ତେବେ ବନ୍ଦିଦର ବନ୍ଦିମାନୁମାରେ କୌଣସି
ଅପରିଚିତଙ୍କେ ଯେବେ ବହା ଅଗ୍ରିମ ମୂଳି-
ରେ ସୁମୁକ ଥାଇ କି ଥାକୁ ସେ କଥା କହ କ
ମାନ୍ । ବନ୍ଦାନିଙ୍କ ସବାନ୍ତର ଏଥର ଅନୁଭବାନ
କି କର ଯେତପ ମୋହରେ କଟକ ସୁମୁକ କି-
କ୍ଷେତ୍ରାକର ଦିନାମ କରିଅବୁନ୍ତି ଉପରେ ବାବ
ସିର୍ବି । ବନ୍ଦାନିଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦିନାମ ହୋଇଥାଏ ।
ଆମ୍ବେଲାରେ ଉତ୍ସବକଟି ଯେ ୧୦ବାଦିବାହିକା
ଏଥର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବାର କରିବେ ହୋଇଲେ
ତାଙ୍କ କାହିଁବାରେ କେଜେଥର ଗାହାକୁ ଅଥବା
ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୟନ୍ତକୁ ସୁମୁକ ଦିନ୍ମା ପଦର ଉତ୍ସବ
ଦେଇ ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରକାଶ ବଳେ ସରସାଧା-
ରଣ ତାଣିପାଇବେ ଯେ ତାହାକର ଲେଖା
ଅସଜ୍ଜ ନହିଁ ଓ ପ୍ରିଣ୍ଟି । ବନ୍ଦାନ ବାପୁବରେ
ବନ୍ଦାର ସାଥ ଅଜନ୍ତୁ ।

ମୁସ୍ତକ ବନ୍ଧୁ ସୁଦିତା ପଞ୍ଜିରେ ଅମୁମାଳୀ
କର ବିଟି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆହୁ ଏପରେ ପ୍ରଭାବ
କରିବାକୁ ।

ସାପାହିକ ସଂବାଦ ।

କଣେ ପରିଦ୍ୱାରା ଏ ନଗରକୁ ଗୋଟିଏ
ବଳମଳ୍ଲାଙ୍କା ଆଶୀର୍ବାଦ । ଶ୍ରୀହିନ୍ଦୁ ଅନେବି
ଯୋକୁ ଉପରେ ଏହି ପଞ୍ଜିଆ ଲେଖାଏ ଦେଇ
ଅବୁଧତାକୁ । ଏଥରେ ତାହାର କିମ୍ବା

କ୍ଷେତ୍ର ଲାଭ ହେଉଅଛି । କନ୍ମନ୍ଦରୀ ଏକଜାତ
ମାତ୍ରର ଅଧିକାର ଲାଗୁ ହାବି । ଅ-
ପ୍ରିବ୍ୟ ଓ ଭାବବର୍ଣ୍ଣିଯ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ଏ କାହାର-
ମାତ୍ରଙ୍କ ବାସିନାନ । ଅପ୍ରିବ୍ୟ କନ୍ମନ୍ଦରୀଙ୍କ
ରେଖାଙ୍କରେ ସମ୍ମାନୀ ଓ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କର କନ୍ମନ୍ଦ-
ରୀଙ୍କ ଉପରିଭାଗ ବୋଲିଯାଏ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଅଧିକାର କନ୍ତୁ ସମ୍ମାନୀ ବୋଲି ବୋଧ କରିବ ।

କ୍ଷେତ୍ର ସହରଜୀର୍ଦ୍ଦିର ଦାଗେଗା ଦାରୁ ସଦା-
ନନ୍ଦ ଶାନ୍ତ ଗନ୍ଧପ୍ରାହରେ ମାଳବଦେହ ପର-
ତଥାଗ ବରାଅଛନ୍ତି । ଏ କଣେ ସୁରଣା ନୂହର
ଥିଲେ ଏବଂ ଏ ହାତର ଗୁମ୍ଫାଲୀରେ ଏହା-
କ୍ଷେତ୍ର ହାଲ ଥିଲା ।

ଏ ବର୍ଷ ସାଜୁଗୁରରେ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚମ ସରବରି
ଶତଶବୀନ ପ୍ରତିମା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ଓ ଉଚ୍ଚରେ
ଦେଖାଇବାମାନେ ବି ୧୫ ଜ ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ନାହାନ୍ତି
ଅମୋଦରେ ମହିଥିଲେ ।

ଯାଇସୁର ସମାଦିତାଙ୍ଗ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ବେଶମାହିଷ୍ଟ ଦୟକୁ ହୋଇଅ-
ଛନ୍ତି ଯାଇସୁରରେ ବାହିକ ହେଉ ନାହିଁ ?

ଯେଉଁ ହେବକ ଶା କଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଧିକାପୁଣୀ ସହିତ ବିଧିନିର୍ମାଣ
କରିବାର ଛଞ୍ଚାତ ବହୁପଦେଶ ଲୋକାନ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନାବ୍ୟାପକ ଅବଶ୍ୱର
କରିବାରେ ଗାୟ କେବାରନାଥ ବିଦୃ ତେଷ୍ଠାନୀ
ମାନ୍ଦିଷ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ବିରାଧିକରେ ଏ ମୋରଦିମାନ୍ତି
ଅଛି । ସୁମାନ ହେଲେ କୋଣ କୁଆଇ ସ୍ତ୍ରୀ ସୁ-
ରଜ୍ଞ ଦୂରେ ଥାଗାରଣ ଉପାସନା ସ୍ଥଳକରୁ ଅପ-
ବିଦିତ କରିବା ଅପରାଧରେ କଣ୍ଠ ପାଇବେ ।
ଏତେବେଳେ ମନ୍ଦିରର ଦୂରମୂଳବୁରୁ ପ୍ରତିକାର
ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଅବଳର ବିଷୟ ଅଚ୍ଛି ।

ଜାଗ୍ରୁ ପଦି କାରି ଅବଶେଷ ହେଲୁ ଯେ କୁ-
ଶେଇବେଶୁ ସାହରେ ବାର କରିଥିବା କଣେ
ତମିହାର ବାହାମୂର୍ତ୍ତ ଦାର ଅପଣା ଚଇତ୍ରାର ଓ
ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଗହାର କଣେ ବେଳେ ପ୍ରକା-
ଶରେ ଅକ୍ଷୟକାରଙ୍ଗପେ ସବୀ ତାହାର ସମ୍ମାନୀ
ତଥାକ ଲୁଟିବର ଅଗିଥିଲେ । ସୁଲିଃ ଏହାର
କିମ୍ବ କରିବାର ପ୍ରଥାର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ୍ତିର ବ୍ୟାପ
ଓ ଅପର ତତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ଏକବର୍ଷ ହେଲେ ।
ତାହାର ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା

ଜିହଳ୍ୟୁଧର ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ ଅମ୍ବାଜକ କମଣଙ୍ଗର ପ୍ରାୟେ ସବଳତାଯାହେବ କନିକା ମେତାବଳ ଦୁଇ ଓ ମେତାବଳ କାଳେକରେ ପଡ଼ିଥିବା କି ୫ ଏ ଉତ୍ତମାବଧି

ତେବେ ସୁମ୍ଭବ ଓ ଯହାଦ ନିମ୍ନ କରିବାର ସା
ହାଏ ପାଇଁ ୫୫୮ ଲା ଲେଖାଏଁ ପାଇଁ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଗାବସିଙ୍କ କବିଧ୍ୟାନ୍ୱିଷ୍ଟରେ
ଅମୂଳାଜକର ବନ୍ଦିଶକ୍ତିରେ ଦାନାଣୀଜତା
ଅଧିକ୍ୟ ସରସାଧାରଣ ବର୍ତ୍ତକୁବର୍ଷ ଦେଇ ଅସ୍ତ୍ର
ଅଛନ୍ତି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାନ ଉଚ୍ଚର ଆର ଗୋ
ଟିଏ ପ୍ରେସନ୍‌ଡ୍ ଉପାଦାନର ଅପର । ଶ୍ରୀଗା
ବସିମାନେ ବେବେ ଏ ପ୍ରକାର ମହାକାର୍ଯ୍ୟର
ଅନୁବରଣ କରିବେ !

ସବୁ କର୍ତ୍ତା ବାମେଲୁ ସାହେବ ନବପୃଷ୍ଠା
ନଦୟା ଛଲଗୁ ଛଡ଼ାଇ ବର୍ଜମାଳ ଛଲଗୁ
ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ନବଦୃଷ୍ଟବାସି
ମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ୍ଯ ଚଂପିତ ବୋଇ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟର
ସୁନ୍ଦର ଅବେଦନ କଲେ ଓ ଦେଖାୟ ସମାବେ
ପଦମାଳ ମଧ୍ୟ ଉର୍ବର ପୋଷକତା କଲେ ବର୍ତ୍ତ
ମାଳ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅମୃତାଳି ନୃତ୍ୟ
ଲେପ୍ଟିନେଟ୍ କର୍ତ୍ତ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତର୍ଭବୁ ରହିଥାଏ
କରୁ ନବପୃଷ୍ଠା ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଦ ନଦୟା କଲା ମଝରେ
ରଖିଲେ । ବହୁ ସଙ୍ଗର ବିଶ୍ୱ ଅପ୍ରଭାସ

ଅଗମୀ ଉତ୍ସମର ମାଧ୍ୟମରେ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରକଳ୍ପର
ବିର୍ଯ୍ୟକ ସହାଯ ଯେଉଁ ପରମ ହେବ ଜାହ
ହେଲୁକାଣ୍ଡାର ବନ୍ଦଫଳ ପରମ ଦେଖୁଛି
ଗୀତଦେଶକୁ ଗନ୍ଧନ କରିଥିଲା ।

ଗାନ୍ଧାର ଅନୁଗ୍ରହ ବାଇଜାତ ଚଲାଇ ସୁ-
ବର୍ଷିକ୍ଷେତ୍ର ପତ୍ରର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିବାର
କାହା ଦେଖିବା ଯୀର୍ଘ ଧୋର ଗର୍ବୀର ଥ-
ହେବ ଏହିମାସରେ ଯାଥା କରବେ ।

ପୁନାବହରରେ କଣେ ଫାକାର ଅବ୍ଦି କାଳ
ଭାବୁ ଉଥରେ ହୁଲୁଏହି ଓ ମୋକଳୁ କହୁଆଛି
କି ଯେବେ ଗାହାର ଉପର୍ଯ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ ତେବେ
ଉଳକୁ ଝକ୍କାଇବ । ପୁନା ବହରରେ ଧନ ଧା-
ରାକାର ଏଥୁଳ ସହଜ ବାଟ ଗାହୁ ବୋଲ
ବମେଇବ ଏବ ବମ୍ବାପଦିତରେ ଲେଗାଅଛି ।

ଭାବରୁ କାହାର ଗ୍ରନ୍ତ ପାଇଲ ସମ୍ପଦରେ
ଲୋକା ଅଛି ଯେ କଠଳଂ ଜାମକ ସହରରେ
ଡରେ କତଳେବର ଥା ଗୋଟିଏ ଧୂର ପ୍ରସବ
କରିଥିଲା । ଏହାଠାରେ ଯେଉଁ ଥାଣୀ ଲକ୍ଷ-
ଥଳ ହେ ଜାହାଙ୍କ ପର ଏବେଳ ମୁହଁ ଦେଖ
କଲେ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜାହା ଉପରେ ଗେରାର ଅଛି-
ଯୋଗ କରିବାରେ ହେ ଏହି କିମ୍ବନ କଲ କି
ମୁଁ ଯେବେ ନେଇ କରିଥିବ ତେବେ ଅନୁଭବେ
କହାଯାଉରେ ନାହିଁ ସିହ କୋହଲେ ବୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ମିହରେ ବହାମ ବରୁଥିଲେ ମେର

ତିଥି କରିବାରେ ମରୁଯିବ । ଏଥିଲୁ ବିଶ୍ୱର
କଷଣାବେଶରେ ଗାଁ ପାଦୀ ହାତରେ ଥିବାର
ମେ ବେଳର କୃଷ୍ଣଦିନ ପିଲା ଫେରେ ଗୋ-
ଟିକ କୁଠି ବରତ ବରତେଜ ମାରୁପକାଇଲା ।
ତହୁଁ ଅପଣ ସତ୍ୟଜା ଦେଖାଇବା ଧାଁର ପିଲା-
କୁ ଜାହା ମାତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟକୁ ହେବନ୍ତି । ଅକ୍ଷ-
ମୁକ୍ତ ସେହି ସମୟରେ ବଡ଼ାପାତ୍ରାମ ଜାହାର
ପ୍ରାଣ ଲାଗ ଓ ପିଲା ଫେର କୁଠିମା ବାହାର
ଅସିବାରେ ହେ ପୁନଶ୍ଚାର ଲବିଲ ହେଲା ।
ବହୁ ସୁତର ଜାହାଣୀ ଅଚ୍ଛା ଓ ଏକହି ଜାନର
ହୁବମତ କହି ପରିଚିତ ହେଉଥାଏ ।

ମାନ୍ଦୁଚର ଏକ ସମ୍ମାଦପଥର ତଣାଯାଏ
ଯେ ଉକୋରିଜନରେ ଖୋର ହୋଇଅଛି ।
ଅନ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଦଳ ନଦୀକରି ହେବାର
ତଣାଯାଏ ।

ମାତ୍ରାକରେ ଅଜ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚ୍ୟଦଳ
ବାଗକ ବାହାରିବାର ଉଦୟମ ସମ୍ପଦ ତଥା
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶତ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜଲର
ଚର୍ଚା ବନ୍ଦବ ।

ପାର୍ବତୀମେଘସଙ୍କର ମେମୁର ଫଳେଟ ସାହେବଙ୍କ
ବଜରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ବ୍ୟୟ ନିର୍ବାହ କି-
ମେତ୍ର ଉତ୍ତରକର୍ତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଦେଖା ଏମୁଣ୍ଡର
ହେଉଥିଲୁ ଗାହା କେବଳ ହାତନ କମରର
ସର୍ବ ହେବା ପଞ୍ଚରୀତି ବ୍ୟୟ କଟିଗ ଅନ୍ତର ।
କୁଳତ୍ତନ ନମରରେ ଗାହାଙ୍କର ଯେ କିଛି ବ୍ୟୟ
ହୋଇଥିଲ ହେଠା ଶକ୍ତିମାନେ ରେବା କର
ଦେଇଥିଲା ।

ମାଞ୍ଚେଷ୍ଟର ଲୁଗାବଳ କାରିଗାର ଓ ବସ୍ତୁ
ବ୍ୟବସାୟ ମେଲରେ ସମୟ ଜୀନିଗର କରିବା
ପିଲିତ ମାନ୍ଦ୍ରାକତାର ପୂର୍ବତଥ ହୁନ୍ତ ସୁବା
ହେଠାକୁ ଯାଇଥିବାର ମାତ୍ରାର ଏତୁକେଣଳ
ଗେହେଟ ଲେଖିଥିବାକୁ ବହୁ ଅନନ୍ତ ବିଷୟ
ଅଟୁ ।

ବୃଦ୍ଧହେତୁର ପ୍ରଧାନ କମିଶ୍ନ୍ତ ମାଳ୍ଯବର
ଉଚ୍ଚତାହେତୁ ଏତକେଷତ ସେହେଠ ଜାମରେ
ଫଳିବ ସଂକାଦପଥ ଦେଖାଯି ଜଣାରେ ତେ
ସରବାଟ ବ୍ୟୟରେ ବାହାର ବରବାରୁ ଅନୁ-
ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ବୃଦ୍ଧହେଗୀଯ ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପାଥାରଣ ବନ୍ଦ୍ୟ ସବୁର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରମୁଖ
ବରବା ଏ ଧର୍ମ କାର ଉଦେଶ୍ୟ ଅପର ।

ପ୍ରତିଧୂଳ ନାମରେ ବଜାଲାରେ ଅଭଗତିଏ
ଘରସାଦିଅ ବାସକ କାହାର ଅଛି / ହଳଦୟ-
ରୀ ଥାଏ ଏହାର ସମ୍ମାନ କହ ଆଚାର ।

ଭାବୁକ ବାହେଠ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବୃଦ୍ଧହେମର
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ୨୦୦ ଟଙ୍କା [ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ମହିନା] ଲୁହା
ଦିନିବା ସବାବେ ଏବଂ ମହାଜନ ପହଞ୍ଚ କୁଣ୍ଡ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଲୁହାର ପଦ୍ମାଜନ ବା
ହୁଁବ ? ଲୁହାରର ଅନ୍ତରେ ହେବ ନା ବୃତ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟର
ଜନନ କିମିତି ଅନୁମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।

ବୃତ୍ତମାସ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷରେ ସିଲଟ ଲୋରେ
ବର୍ଷା ବର୍ଷା ଦୋଷ ଯାଇଥିଲା ।

ବୃତ୍ତମାସ ତା ॥ ଉପରେ କଲିବାରେ
କ ୧୧ ଶ ସବୁ ଭାବରେ ଅନୁଯୋଦିତ ଅପରାଧ-
ରେ ଜଣପଦ ପାଇ ମୋହର ଲେଖିବ ଅର୍ଥବିଶ୍ଵ
ହୋଇଥିଲା । କ ୧୨ ଶ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ପାଇ
କଥ ଉପରକ ଏହ କ ୨ ଶ ଦେଖାୟ ଲୋର
ଥିଲେ । ଏବଂ ଖାଇ ବରିଜ ଶିଖିବା ପୂରି ଜର୍ଣ୍ଣ
ଭାବରେ ଏଦିଏ !

ପ୍ରେରଣପଥ ।

ମହାଶୟ ! ଅଗରାଳରେ ସାଧାରଣରେ
ଜାମ ବାହାରବା କଜ କଠିନ ଥିଲେ ମାରିଗୋ-
ଦିନ ବାବୁ ପ୍ରତିଦିନ ବୈଷ୍ଣବ ଜ୍ଞାନବର୍ଗରୁ
ଲୋକଙ୍କ ବରାର ଅନ୍ତର କର ନ ଥିଲେ
ରଥାଶୟର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଦିନ ଏହ ଏହ
ଅଭିନାଶ ଅନ୍ତର ପାଥାନ୍ତି, ଉତ୍ସବରାତ୍ରି ଧର
ପ୍ରାତୀକେ, ସାଧାରଣ ସବାର ପୋଖରୀ ଫୋକାଇ
ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଅନେକ ଦିନଦିନ ପରିପରା
ବିଷ୍ଣୁ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି କିବ ହେମାନଙ୍କ ବୋଲେ
କିମ୍ବାଳକ ଅତ୍ୟଥେସି କହିଛିତେଣ୍ଠି— ଯଦି
ଜାମ ନ ହେଲୁ ହେମାନଙ୍କ ବାମ ବୁଝା କିନ୍ତୁ
ଧର୍ମାଦିକ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତି ହେବି ହେମାନଙ୍କ ଦୋଷ
ଯଦି ହେମାନେ ଅମୃତ ଦିତାନ୍ତ ଜୋଗାନଦିଦ୍ୟା
ଜାନୁଆର ପୋତିଥାନ୍ତି ତେବେ ଆଜି ସବୁ ଜା-
ନିବାପକରେ ହେମାନଙ୍କ ଜାମ ଦେଇବାକୁ
ପାଥାନ୍ତି । ଆଜି ବାହାରା ଲେବାନାନେ ପେଥର
କିମ୍ବାଧ ମରିଥିଲୁଛି ନହିଁ, ନରକାରକ ପ୍ରବା-
ଦନ ୨ * କା ୧୮୯ ୨ * ୦୦ କାର ଜାମ
ବାହାର କରିବାକୁ କରିଥିଲୁଛି । ନରକାରକ
ଲେବାନ୍ତି ବାହାରା ହୁକୁମ ଲଭିଥିଲା
ତୁମ୍ଭିକୁନ୍ତାକୁ ଘରରା ପ୍ରସାଦର କରୁବେଗନ
ପ୍ରସାଦରେ ଏବଂ ପାରେପାର କାହିଁକି ଜାମ ଓ
ମୁଖ୍ୟାଦରେ ପୂର୍ବ କାରୁ ମନରେ କଲେ
ତେବେ ଅମେଷ କରେ ମହାନ୍ତି ହେବ । ପ୍ରକାଶ-
ନାନେ ଏବଂ ହେବ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ

ଦେଖନ୍ତି ଲୋବେ । ଅମ୍ବେ କୁମ୍ବାକର କି
ବରପାର ବରାପାର ରେ ଦଥା ମନରେ କୁମ୍ବ
ଅମ୍ବେ ଯେତେ କାର୍ତ୍ତି କଲୁଣି ଅମ୍ବେ ସବାହାର-
ପୁରପଦ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ” ଅନୁଭବାକବିଲେ
ଦେଖା ଏବଂ ଫଳା କାରୁ ମନ୍ଦର କୁମ୍ବରେ
ମାଧ୍ୟମ କରିବାର, ଗୋପାଳଗା କୁମ୍ବରେ
ମାଧ୍ୟମ ଅଠାଶି କୁମ୍ବା ବିଅନ୍ତି ତେବେ ହେ-
ମାନକର କାମ ଏବେ କାରୀ କି ସବାର ?
ସୁରବା ପ୍ରବାଦାକ୍ତ । ନାଚବୁତ୍ତିଥାର କାଷ୍ଟଗୁଣ୍ଠି
କୁମ୍ବାକାନେ କାରୁ ମନ କୁମ୍ବ ସବାର ଯଦି
ବରାପଦ ମାଧ୍ୟ ବରାନ୍ତେ ବିତ୍ତ କରି କି ଥିଲେ
ମାଧ୍ୟ ସମୟେ ଯେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କର ବିଷକ୍ତ
ଗାହା କିମାନ୍ତ ଅପରାଧ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ତରେ କରିବ ହେବାକୁ । ପରମେଷ୍ଟ ରମା-
ନାଥ ବାବୁକ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କରନ୍ତି ।

ଭୟବନ୍ଦୂର ବାଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଜଗବାର
କୁମ୍ବ ଅନୁଯୋଦିତ କରାଯାଇ ରୁହନ୍ତି ରେ ତାହାର
ପିତାମହ ଉତ୍ସବଚରଣ ଦାତା ନିଷ୍ଠାର୍ଥପରେ-
ପାଇବାର ସୁରଣ ଦେଇ ସବେଗାର ବ୍ୟାପରେ
ବୁଲ୍ଲା ହେବାକୁ ।

ବାଲେଷ୍ୱର ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅବନ୍ତା ଜବମର ମାଧ୍ୟ ତା ॥ ରଗ ଦିନ
ମାନନର ତେ ଦେଖିଯବାରୀ ପ୍ରଦବୁତି ପରିଷାକ୍ଷା
ଅବନ୍ତି ହେବ । ମଧ୍ୟମରେ କୁମ୍ବର ସମ୍ଭାବ-
ନମାନେ ଏ ହେବୁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ବେମାନଙ୍କ
କୁମ୍ବର ଯେତେମାନେ ପରିଷାକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଅସିବେ
ଗାହାର କାମ ଓ ଧାର ଅମ୍ବ ନିବିତ୍ତ କଲଇ
ମାଧ୍ୟର ତା ॥ ରଗର ପରେ ବାଗଲ ନ ହେବ ତାକୁ
ପରିଷାକ୍ଷାରେ ପରିଷାକ୍ଷା ବର ହେବ ନାହିଁ । ମାର-
ନର ଉତ୍ସବତି ପରିଷାକ୍ଷାର ଧୀର ୨ ୧୮ କା ୩
ଦେଖାଯବାରୀ ପଦବୁତି ପରିଷାକ୍ଷାର ଧୀର ୨ ୧୯
କା ୨ ରଗ ଅନ୍ତରୁବର ସନ୍ତ ପ୍ରମ୍ପ ମହିନା ।

P. M. Sen

କୁମ୍ବ ତେଷ୍ଟାତୀ ରନ୍ଧେତ୍ତର
କଟକ ।

କା ଗାହା ବିଲେ ପାଇବୁକ କାହାଯା ୨ ୧୯
“କା ବିଲେ ବରପାଳ ” ୨ ୧୭
ବାବୁ କରେବୁଷ ଦାତ କଟକ ଅଗ୍ରିନ ୨ ୧୯
“ ହରମୋହନ ନିବ ” ୨ ୧୯
କୌଥ୍ର ବିପୁଳାଥ ଦାତ ” କାହାଯା ୨ ୧୯
ମାତ୍ର ମନ୍ଦର ପାହେବ ” ୨ ୧୯
ବାବୁ ଗୋଲକରନ୍ତୁବୋଷ ” ୨ ୧୯
“ ଗୋବିନ୍ଦକୁ ଦାତ ” ୨ ୧୯
“ କରନ୍ତୋକନ ସମ୍ବୁ ” ୨ ୧୯
“ କରବାନ ଯେତା ” ୨ ୧୯
“ ଦବାନକ ମହାନ୍ତି ” ୨ ୧୯
“ ଦବାନକ ଦବାନର ” ୨ ୧୯

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିବା ସହରକଟକ ଦର-
ବାହାର କରୁବାକୁ କରୁବାକୁ କରୁବାକୁ କରୁବାକୁ
ମନ୍ଦର ଓ ପ୍ରମ୍ପରକ ହେଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

୪୨୯

ଗାଁଛରଙ୍ଗ ଅବୁଠୋବର ସଜ୍ଜାଟାଗନ୍ଧିତା ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ଚନ୍ଦ୍ର । ୫୫
ଦର୍ଶାନେମୂଳ ହେଲେ ବର୍ଷିକୁ ୫୬
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାବମାସୁର ୫୭

ତେଣା ଉପରୁଲାକ ବାଣିଜ୍ୟରୁ ବିଷୟରେ
ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବାଲେଧରର
୨ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦରର ରହ ୮୨୨୨୨୨୨୨ ସାଲରେ
ପାଞ୍ଚ ଲାଖାଟିକା ମଳରୁ ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ରପ୍ତାନ ହେ-
ଇଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିପ୍ରାନ୍ତ ମଳ ୫ ୧୨୧୯-
୧୯୫ ଲା ଦେଖାଯାଏ । ବନ୍ଦରର ଦୂର୍କଳର
ଜକ୍ର ରପ୍ତାନ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଅଛେକ ସଂତ୍ରଦ
ଥିବାର ବୋଧ ହେଉଥିଲ । ଏହିପର ଅମଦାନ
ପ୍ରକ୍ରିୟର ମୂଳ୍ୟ ସହ ୮୨୨୨୨୨୨ ସାଲରେ
ପାଞ୍ଚ ଲାଖାଟିକା ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବୃଦ୍ଧି
ଦୋର ୫ ୮୮୭୮୫୯୯ ଲା ଦୋଇଅନ୍ତି ଅ-
ରୀତିକ ପ୍ରାଦୁ ୭୦୦ ମର ଦର୍ଶାଯାଇ । ବିନିରନର
ଥାହେବଙ୍କ ମଜରେ ଲୁଗା, ସତା ଓ ତମ୍ଭା, ଗ-
ର୍ଭ ରଜ୍ୟାଦି ଅମଦାନଦ୍ୱାରା ଏହି ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଥିଲ । ଅମଦାନ ପ୍ରକ୍ରିୟର ବୃଦ୍ଧିଦ୍ୱାର
ଦେବକ ସୁନ୍ଦର ଅବସ୍ଥାର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଉଥିଲ । ଗ୍ରୀସରୁ କନିଶକ୍ତର ରେଜନମା
ହତିକ ଦୋଲନ୍ତି ଯେ ତେଣା କନନଃ ଦୂର-
ଦେଶର ଥକକୁ ଅବର୍ତ୍ତନ ଦର୍ଶାଯାଇ ଏହି ଏଠା
ଲୋହମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମନ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ କ-
ରିବାକୁ ଅରଦୁ ବରାପରିନ୍ତି ଫୁଲେ ଜାହା ହୃଦୟ-
ରେ ସନ୍ଧା ଜାଗନ୍ତ ଥିଲେ ।

ଅମ୍ବମାହେ ବୋଧ କରି ବାଲେତର
ଦିନର ଗନ୍ଧ ବାରବାର ବର୍ଷି ବାଲେତର
ଦେଇଲୁ ଜୁଲାଇ ମାତ୍ର କଷବ ହେବୁଥାଏ । କଷବର
ଅଭିଭାବିତ ବାରବାର ବିପରେ ଯାଇବା

ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିଥିଲୁ ଓ ମୃଦୁବାଲୁ ବାଲେପର ଏ-
ଜୀବାର ବନ୍ଦର ଥିବାର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ହିସାବ
ମଧ୍ୟରେ ଅସୁଧାରୁ ; ଫଳରଙ୍ଗ ହେଉଁ କିମ୍ବା
ହେଉଗୁ ହେଉ ଜାହାଜ ଖାଟ ଜୋଖିବାରେ
ଡରିଶାର ବାଣିଜ୍ୟର ଅନେବ ବିଦ୍ୟାର ହୋଇ
ଅଛି ସନ୍ଦେହ ହାତୁଁ ମାତ୍ର ବନ୍ଦେଗର ସାହେବ
ଯେ ଦୋଳନ୍ତୁ ହ ଏଠା ଲୋକମାନେ ବାଣି-
ଜ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲୁ
ଗହିର ବିଜ୍ଞାନକ ଦେଖାଯାଇ ବାହିଁ । ଅନ୍ତର୍-
ଦାନ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରାମ ଉଚ୍ଚୟ ବାରବାର ଦେବଳ
ଭୂତାନର ଲୋକରେ ହାତରେ ରହିଥିଲା ।
ଡରିପାବସିମାନେ ଏ ବୃତ୍ତ ଦେଖି ଶୁଣି ସୁଧା
ଅପଣାର ଲାଭ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବନ୍ଦ
ଜାହାନ୍ତୁ ବିମା ସ୍ଥାନାୟ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ କରିବାର
ମାତ୍ରେ ଜାହାନ୍ତୁ ଉତ୍ସବକୁଳପ ଉପାଦିତ ଦେଇ
ଜାହାନ୍ତି ।

ଭକ୍ତାଳେ ଓ ମଦ୍ରାସା ଅଛିଥାରୁ

ଏ ପରିଷ୍ଠାରେ ଯେଉଁ ନିଧମମାଳ ହାଇ-
ବୋର୍ଡ ଅବଧାରିତ କରିଥିଲେ ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତଣେ
କର୍ତ୍ତମାଳ କେତେବୁଦ୍ଧିର ନିଧମ ପ୍ରକଟିତ କର-
ଅବଶ୍ରୁତ ଓ ଉତ୍ସୁକେ ବୋଧ ହୁଅଛ ଯେ ପର-
ିଷ୍ଠାର ନିଧମ ପୂର୍ବାଗ୍ରହ କଟିଲ ହୋଇଥିବି ।
ପାଞ୍ଚାଶ୍ରୀ ପରିଷ୍ଠାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ନ ହେଲେ
ଜତଶ୍ରୋତ୍ର ଉତ୍ତାଲ କେହି ହୋଇଥାଏବ
ନାହିଁ ସେହିଥିର କମ୍ପ୍ଯୁଟରୀର ଉତ୍ତାଲ ପରିଷ୍ଠାରେ

ବିଶ୍ୱବଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶକା ପଶୁଷାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ହେବା ଅବଶ୍ୟକ । ମୁକ୍ତାରୀ ସକାଗେ ବଧିଶ୍ୱାସ
ଅଥବା ନାଇନ୍ଦର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଶୁଷାରେ
ଜେବାର ଅବ ଶଙ୍ଖ । ସଂକଷିତ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ପ୍ରଦେ ଯେପରାର ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ନୃତ୍ୟାର ଦେବାର ଯୋଗଂ ଥୁଲେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ଅସ୍ତର
ଏହି ଉଲୋକ ଏହି ଉତ୍ତାର୍ଥ ବର୍ମମାନଙ୍କର ଉତ୍ତାର୍ଥ
ଦୋଲ ଗଣ୍ୟ ହେବ । ଅମୃତାଚଳ ଉତ୍ତାର୍ଥ
କାରେ ଏ ଦିଦିମ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ କାରାନ୍ତି
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାର୍ଥାରେ ଅଛେବ ସେବକୁ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେବାର ଦେଶମାବ ଓ ପୁଣିଶିତ ସେବ
ପ୍ରାସ୍ତ ହେବା ପ୍ରତିରେ ଅନ୍ତ ଶିକ୍ଷିତ ସେବକୁ
ବର୍ମ ଦେବାର ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ଥାକଳ ନାହିଁ । ଓ
ହେବନ ଦିଅମନେ ଉତ୍ତାର୍ଥାର ଅଦର ନାମ
ପୁଣ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଆରେ ଉପରକୁଣ୍ଡର ପରିଷା ସବୁରେ
ଉତ୍ତାଟି ହୋଇଥିବା ମେବଳ ସଂଦେ ଅଛି
କାହାର କେହାନୀ କହନ୍ତି ଯେ ହାଇବୋର୍ଜଙ୍କ
ଶ୍ୟାମମାତ୍ର ଓଡ଼ିଗାପ୍ରକଳ ଦଠିଙ୍କ ହୋଇଥାଏ
ଅଛିଏବ ଏଠା ଅଧାଳର ସବାରେ ପୁଣ୍ୟ ଉତ୍ସମ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ବାଲ ପ୍ରବଳ ନ ରଖିଲେ ଓଡ଼ି-
ମାରେ ଉଚିତରେଣୀର ଉକଳ ହେବା ଦଳ କର
ହେବ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାକେ ବିବେଚନା କରି
ଯେ ଏ ଅସରିମୁକ ଜାଗ ନୁହିଲ । ସଂକ୍ଷିତ
ଏଠା ବାରସୁ ଲାଗେ ଫାନ୍ଦାର୍ଥୀର ପରିଷା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଵନର ସମୋତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥାଏ ।

କାନ୍ତି ପୁରୁଷଙ୍କାରେ ପତ୍ର ରହିଥିଲୁ ସେବନ୍ତି
ମନ୍ଦ ଘୋର ଅନନ୍ତରରେ ଆହୁ-
ଦତ୍ତ ଘୋର ରହିଥିଲୁ ଯେ ଜାହା-
ଗେବରର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶିତାକୁ
ଛୋଟି ଦେଖୁ ଘୋର ନାହିଁ । ସ୍ଵାନୟ
ହଂକାରିପଦମାନଙ୍କରେ ସମୟକଳନ୍ତରେ ଗଢ଼-
କାର ସର୍ବରେ ଯେତେ ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ ପ୍ରକାର
ଘୋରଥିଲୁ ଓ କୋଟି ଅନୁଭବଧ୍ୟୀର୍ଥ ଯାହା
ଜୀବି ଅବନ୍ତି ସେବନ୍ତି କରଇ ବରେ ଗଢ଼-
କାରର ଅବସ୍ଥା ବିଭାନ୍ତି ଶ୍ରନ୍ଦ ଓ ଜହିର
ହଂଗାମାଧଳ କାରିଏ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହ ବପନାର
ଅନନ୍ତକ ମାତ୍ର ଗବହୀମେଣ୍ଟର ଜ୍ଞାନପାରରେ
ଯେହେଁ ସେବନ୍ତି ବଧା କି ଅସିଲୁ ତେବେ
ପ୍ରକାର ଅର ଜର୍ବା କି ?

ଗର୍ବୀମେଣ୍ଡ ବିଭାଗ ଗଢ଼କାର ଶାସନରେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୟାକୁ ହୋଇ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରାୟ ସମୟ ମାନ୍ୟରେ ଭାବ ଅପସ୍ଥିତର
ସଂଜ୍ଞ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚା ଓ ଦର୍ଶକ ମାନ୍ୟରେ
ଏହି କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡକୁଦଳ ସୁନ୍ଦରୀର ପଳ ଛୋଟ
ବରାଅହିନ୍ତି । ଅଜ୍ୟକୁଲରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ
ଥିବ ଅଜିହର ଉପାୟ ଓ ନେବକର ସନ୍ନୋଷ
ଦୂରି ହେବାର ଜୀବାମାନେ ହେବରେ ବର
ଅବାୟ ବରଗାରୁ ସନ୍ଧର ହୋଇଥାହିନ୍ତି ।
ଏଥରୁ ବେଶୀଏ ଶାନ୍ତି ଦୃଢ଼ି ବିଷଦ୍ଵରେ
ବୌଣୀ କପେଷ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବିତ ହେବାର
ପ୍ରକାଶ ଆଇନାହିଁ କରି ଏଠା ସବଧାଖାରଙ୍କ
ଜଣାଇଛି ଯେ ଯାହା କହି ବାହିଜ୍ୟର ଦେବତା
ହୋଇଥାହି ତାହା ମୁଗ୍ଧିଦନୀ ସେବକ ବଳା-
ହାରରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାହି ସହାମାନେ
ପେଷକରେ ପ୍ରକାଶ କପେଷ ଉପାୟ ହେବାର
ବୌଣୀ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକଟ ହୋଇ ନାହିଁ
ହତଜବାପ ପ୍ରକାଶରେ ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଲେ-
ଖାଯାଏ ମାତ୍ର ତହିଁ ର ଉପାଦରଣ ବିଜ୍ଞପନାଟ
ଏତିଥାୟାନୀଏ ଯେ ଚେଷ୍ଟାନାଳର ମହାବୂତ
ପ୍ରାହଣୀ କରସର୍ବାନ୍ତ ଏବଂ ହତକ ଜର୍ଣୀ
କରସର୍ବାନ୍ତ ଓ ଅତି ମୋଟିଏ ହତକ ବର୍ତ୍ତବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜର୍ଣୀ ରେହାର ଅରମ୍ଭ ବରାଅହିନ୍ତି
ଏ ମୟୁରକଣ୍ଠର ସତା ଅପଣ ଗଢାନେ
ବାଲେଶ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ମାତ୍ରକ ଉତ୍ତମ ପ୍ରେରଣ

ପଢ଼ିବ ହମୀର ବର୍ଷାତୁଳ୍ୟ ତେବେ କଦମ୍ବାଲର
ମୋହମାନେ ସତକବାଟ ହମୀର ବର୍ଷା ଶିଖିଛି
ଚଞ୍ଚାଷ୍ଟାବର ବର ବଶାରବାର ଯେ ମନ୍ଦିର
ବର୍ଷାତୁଳ୍ୟ ଓ ସ୍ଵରଗେଣ୍ଯେଶ୍ଵର ସାହେବ ତଥା ର
ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ବର୍ଷାତୁଳ୍ୟ ସଜର ବିଷୟ ଅନ୍ତରୀ

ବିଧ୍ୟାଲୟର ବୁକ୍ ବିଷୟରେ ଏହାକି ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ଏବେରେ ମାତ୍ରରେ ୨୭ ଗୋଟିଏ ବିଧ୍ୟା-
ଲୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଉହାରେ ୨୦୫୫
ଜନଶ୍ରୀ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚେକାକାଳୀନକୁ ସ୍ଵ-
ପରିଣ୍ମେଣ୍ଟାନେକ ଡେଲାରେ ଅନୁଭବ
ଦୋଷ ଲେଖିଥାଇଛି ଏହା ବଢି ଅଧିକ
ବାସନ୍ତରେ ବଜାରରେ ବିଧ୍ୟାଲୟ ବିଷୟରେ
ଏହା ଚେକାକାଳର ମହାବ୍ରଜ ପ୍ରମାଣାର
ଯୋଗ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନେ ଆଇଥିବୁ ଏମନ୍ତ
ବଜାରର ଅଛି କି ଯହାରେ ଜଣେଗିଷବ
କିଧିକୁ ହୋଇ ଦୂର ହୋଇ ବସିଥାଇ ବିଭାଗଳ-
ସୂର ବାର୍ଷିକ ବିକ୍ରିମାତ୍ର ହେବାର ଦେଖାନାହାବୁ ।
ଆଉ ରେବମାନେ ବଜାର ମାସକରେ ହନ୍ତିକି

ସାଧ୍ୟାପିକ ସଂବାଦ ।

ଶୁଣି ଯେ ଦୂର୍ଗାମୁଖ ପୂର୍ବ ପଞ୍ଚମୀଦିନ
ବଜଳାଇଲ ବେତେହାବରେ ବଜ ବଜାଏହୋ-
ଇ କୃଷ୍ଣାବ ବେତେକ କଞ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ଓ
ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ବିଗେଷ କ୍ଷରିର ଦିବରର କଣା-
ଯାର କାହିଁ । ଏ ଅବରେ ଉତ୍ତରିତକ କିନ୍ତୁ
ସର ଅଗମ ଦେଖାଯାଇ ଥିଲା ।

ଗୋପାଳବିକ ମଠରୁ ମହନ୍ତୀ ମଦଦମା
ଗତ ମନ୍ଦିରଟାର ଦୃତି ହୋଇ ମହନ୍ତୀ ଗଲ୍ଲସ
ପାଇ ଅଛି । ଦିବହର ମହନ୍ତୀ ପକ୍ଷରେ ଦଶ
ମନ୍ଦିରପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲ ବାରଣ କି ମହନ୍ତୀ
ଦୃଗାରବେ ବୋଲି ଅରେକ ଗୋବି ଆଗରା
କରୁଥିଲେ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଉପିନ୍ଦ୍ୟ ଅଜାନ୍ୟ ପୂର୍ବିକ
ମେରୀ ଯ ପାଞ୍ଚିକ ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ ହେବାରୁଛି
ହୋଇଥିବୁ । ଏଥିର ମାଠବିମାନେ ବୃଦ୍ଧିରେ
ଯେ ବିଲାର ଦୂର୍ବଳ ଜ୍ଞାନ ହେଉ । ମେବ-

ଏବେଳ୍ ହୁର୍ଗୋଟ୍ରାବ ପକ୍ଷ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଦୁଃଖାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରାୟ ସବୁରେ ବର୍ଷାର
ଭୟ ଥିଲ ମାତ୍ର ଅଧ୍ୱରାଗସ୍ତାନରେ ଜନ୍ମେବେ
ବଜା ସମ୍ବାନ୍ଧ ନେଇଥାଣ୍ଟ ।

ଏହି ଜୟର ତତ୍ତ୍ଵାଥୀ ଦରିନ୍ତା କିମ୍ବା
ସୁରତ୍ତବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତକା ଦଳ ଗୋଟିଏ
ବଳର ବୁଝ ମରାଯାଇ ଏହି ଏହି ଦଳ ଘରରେ
କାହିବାର ଦୂର୍ଗାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବାହିରେ କଣେ
ମନୁଷ୍ୟ ପତ୍ରମଳ କିନ୍ତୁ ବୌହନିକମେ ରାଶା
ଆରା ମାତ୍ର ଜୟମାପନ୍ତା ଦଳ ଘରରେ କିନ୍ତୁ
ବାହିରେ ଗୋଟିଏ ପିଲା ପତ୍ର ପତ୍ରର ପ୍ରାସ୍ତ୍ର
ଦେଲା ଏହି ସେହି ଦଳ ଜଗନ୍ନାଥବାହିର୍ ପୁଷ୍ଟ-
ଭଣାରେ ମେଟିଏ ସ୍ଥା ଅମୃତବ୍ୟା ବରାଯାଇ /
✓ ଏ ଜୟରକୁ କଣେ ତତ୍ତ୍ଵାଥ ଆହିଅଛି ସେ
ବହର ଯେ ମେଦନଧୂର ବିକଟରେ ଜବାର-
ଚମାରେ ଜାହାର ସମ୍ମାନ କୁତାର ହେତୁ
କୋଷସା ଲାଟି ହେଲେ ।

५८

ବାକୁ ପ୍ରାଣବୃତ୍ତ ହଲଥାର କ ଯାହାକୁଳ
ବୈଠକଗାନାରେ କର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାନେକ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଯେ ଦୁଇତାରେ କଥା କଥା
ବଢ଼ିଲେବ ଥିଲେ ଓ ଜୀବ କଥିବାରେ କଥିବା
ପୂଅତର ଦୟ ଭୋଗରେ ଅଛ ଦୂରବ୍ରାତାରେ
ବାଗବଜାରରେ ରହିଥିଲେ ସଞ୍ଚିତ ମାନବଜାର
ଶମରଣ ଦର ଅଛିନ୍ତି ଏହାକର ବସ୍ତୁ କଥିର୍ବ
ହୋଇଥିଲା ।

ମାନୁକରେ ଏବଂ ତସୁର ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ-
ଅଛି । କାଳୁମାସଠାର ସେଷମୁଖମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
୨୫ଇଟି ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ ଗନ୍ଧବର୍ଷ ଏହି ମନ-
ଦରେ କେବଳ ୨୫ଇଟି ବର୍ଣ୍ଣରେ ।

ମୌଳିକତାର ସାମରେ କଣେ ବିଜ୍ଞାନ ଗା-
ନ୍ଦି ସାଧନଦୂର ବନ୍ଦକାରୀ ଅଥ ସାହୁଙ୍କ-
ଶତାଳଦୀର ଏହିପତକ ଦରେ ଅଚଥିର ସାହାର
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏ ନାମାମୟ ବମ୍ବେରରେ ଦେ-
ଖିବାରେ ତମା ଧାରାପତକ ।

ମିଶ୍ର ମୋହପାତ୍ର ବୋଲନ୍ତି ଏହି ଗାନ୍ଧିଜୀ
ପରିଚାଳନାରେ ଉଠେ ଥାଏ ଥାହେବ ଅକ୍ଷୁ ହମ-
ନ୍ଦୁ ଅର୍ଥବ୍ଦ କେତେମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କି ୧୯୦୦ ଶହିର
କୁ ୧୦୦୦ ଅଛନ୍ତି । ଏବେବେବକର
କୁଣ୍ଡଳ ଏବାଦେଇବେ ବିହୃତ ଦେଶ ଓ
ମନ୍ଦିର ବିଧା ଅଛଇ ଅଥବା ପରିଷ ଏଥର
ଶାରଣ ହୋଇଥିବା ପରିଷ କୁଣ୍ଡଳ କରିବାର
ବିଜ୍ଞାନ ବାଳ ଆହା ।

ଚିନ୍ତା ଓ ଅମେରିକାରେ ମଳଇ ଜାରି
କଲା ଏହିଥି ହେଲାଯାଏ ଯେ ଅମେରିକାରେ
ଜଣେ ମୁଣ୍ଡ ମୂଲ୍ୟା ମାସକୁ ୪୦୦ଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ଉଲଗ୍ନରେ ୫୦୦ଙ୍କାଠାରେ ୫୫୦ଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୂଳ ପାଏ । ଏହିଥି ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ବିନ୍ଦରେ
ଆମେରିକାର ମୂଲ୍ୟାମାନେ ଉଲଗ୍ନଠାର ପୂର୍ବ
ତିବ୍ୟତ ମୂଳ ପାଥରୁ । ବୀମାର ଜଣେ ଅମେରିକାରେ
ହ୍ୟାୟ ୫୫୦ଙ୍କା ଓ ଉଲଗ୍ନରେ ୫୭୦
କା ମାସକୁ ମଳ ପାଏ ।

କାଳେପୂର ମୋଦିବାହରା ଅନୁମାଲ କରନ୍ତି
ଯେ ଏକଷ ସେଜିଲରେ କାର୍ଯ୍ୟଶରୀ ଅଧିକ
ହେଉ ହେବାକାହିଁ ।

କେରାଗାର ଉନ୍ଦରେ ହେତୁଲ
କୁଳପାତେବି ଅଜ୍ଞାନେଖାନୁଗାରେ ବବର୍ଷମେ-
ବ୍ରଦତୀଳ ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିବିଲୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କରିବ-
ମାତ୍ରକ କେଲାନାରେ ଶୁଦ୍ଧମବହୁରୂପ କରି
“ ଯର ଗମ ଦୂରବାରେ ଧୃତି କଲେ ଜାହାଙ୍କୁ
ଗୀର ହାତକି ପଳାଇ ହଥଯାଇ

ମାତ୍ରକ । ସ୍ଥାନକର ପକ୍ଷରେ ଅଳ୍ପକାର ଦିଲ୍ଲି
ଶୁଭାଗ୍ର ଏ ଅଧିକ ଦିଲ୍ଲିର ବନ୍ଧାଳ ହୋଇ ଏକ

ନିରବର ମେଘରଥାହେବଙ୍କ ଦଶମ ମୁଦ୍ରା
ଦେବାଚାରଣ ବଜଳାର ଅନେବ ଉତ୍ସବରୁତ ନିରବ
ଗବର୍ତ୍ତମେଷୁବଜାଲରେ ଅନେଦନ କରିଥିଲେ
ଓ ବେଳେତର ଦେଶୀୟ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ
ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଗବର୍ତ୍ତମେଷ ହାତ
ଚୋରର ବଜର ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ କରି ତରୁଣେ
ହତ୍ଯାକ୍ଷେପଣ କଲେ କାହିଁ । କାମ୍ପ ରେ କ୍ଷମା
ଦେବାର ଉତ୍ସବର ବାରଣ କି ହୁଏ ।

ବନ୍ଦମାଗରେ ଗର୍ବାଜିଥା ବଚିବୁଗୁ ରେଲ
ବାଟର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସହି ହୋଇଥିଲା ଅନେକ ଘୂଲ
ହୁଏଥି କା ଅପରିଚିତପେ କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା
କିନ୍ତୁ ରେଲରେତ କର୍ମ ରମାଜଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କର
ବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ତଥା ହତ୍ତିଲ
ନାଥବେ ଅଜନ୍ମ ସମୟରେ ବାଟବରୁ ଫୋରସ୍‌ଟ
ଦରହେଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ରେଲଗାଇ କଲି
ବାରେ କିନ୍ତୁ କୋଣ ନାହିଁ ।

୧। <ତୁରେଗଳ ଚାଲେଇଲୁ ଅବରତ
ହେଲୁ ଯେ ସାଧାରଣ ପଥରେ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତି
କେନ୍ଦ୍ରିତ ଉଲାର ଦକ୍ଷିଣାମର ଜୀବନ
ରାତ୍ରିମାର୍ଯ୍ୟ ଲ୍ଲାମକ ଏବବିକ୍ରି ଉତ୍ତରଦେବବନ୍ଦି
ଅପରାଧ ମସ୍ତୁକ ତେବନବର ଅନ୍ତର ଦେବାବୁ
ଉତ୍ତର ହୋଇ ପଚାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତରନବନ
ହୋମବୃତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଲେ, ଏହି ସେହି ବୃଦ୍ଧବନ
ଦେଖାଇବେ ପରି ନିଶ୍ଚାର ପରିଚିତ ପାଞ୍ଚ

ଗୁରୁ କନନବଳେ ଓ ତଳେ କୈବିଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ମେଟିଏ ଶୈଖ ଚୌଜ ଉପରେ ଗୁରୁ
ରାଜିଲେ ଏକ ମେଟିଏ ବ୍ୟାଜକିଷର ଥଲରେ
ମାଟି ଧୂର୍ମବର ହମ୍ମିଲାରେ ରାଜି ହୋମାଦ
କର୍ଯ୍ୟ ମେଷବର ସ୍ଵର୍ଗ ହେବଳ କରିବାକୁ
ଡିଦ୍ୟତ ହେଲେ ଗୁରୁ ସୁନ୍ଦେଶରେ ପଞ୍ଚବ
ମାସରେ ଅଧେ ଛାତିଗାଲ, ଏହିଯ କିବେଗନ
କର ଦୂର ଏକଥର କାମହରି ଅପଣା ବେଳକ
ଏବିଲେ, ଅଛାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ଏବାବେଳରେ
ହେବଳ ହେଲା ନାହିଁ । ରେଣ୍ଡେବେଳେ ଯହା
ଆରେ ଅସ୍ତିର ହୋଇ ପ୍ରତିବାଧି କଣେ ଉପ୍ରେ
ଲେବକୁ ତାହିଲେ, “ ଆହେ ଗୀତ ଆହ ମୁଁ
ଅସ୍ଥାୟାର ବରାପାହୁଁ ” ସେହଜ୍ୟକୁ ଅସେ କାରଣ
ପରିବାସ ଭାବୁ ପ୍ରକାର ଅଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ବହିଲେ,
ସେ ଅନୁଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଧାର ପ୍ରାନ୍ତରେ ପାଇଁ
ପରିତ ଦେବାକୁ ଲୁଗିଲେ ଦେଖିବ ଅଧାର
ହାତ କଥି ଅଧାରବାଲଙ୍କେ କ୍ଷେତ୍ରେ ତେ

ଗଲାରେ ସ୍ଵଦିନ କୁମା କାନ୍ଦିଥିଲେ, ଏହିପଣ୍ଡା
ବନ୍ଦରେ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରବର ହେଲାର ପାତ୍ରୀ-
ରେ ଜିବର ହେଲାରେ ହେତୁକଳ୍ପିବଳାଧି
ଅଛି ତଥାକର ଅବାଚପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଜେ
ସମାର ବିଷୟ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ କହିଲେ । ଉପାରକ
ତଥାର ସୁଲବ୍ରତ ଲୋକ ଜାହାଙ୍କୁ ଗଲାଦାର
ଠାକୁ ପଠାଇଦେଲେ ସେ ଆହୟାବ ସଜାଦାର
ଚିହ୍ନାଲୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଚିହ୍ନା ହେଉଅଛି ।
ତାକୁର ବହିଅଛନ୍ତି ସେ ମରବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର
ବୋଥହିଁଏ ବର୍ତ୍ତର ହେଲେ ବଣ୍ଣପାଇବେ ।
ଶୁଣାଗଲ ଯେ ଉତ୍ତରଖଣ୍ଡରେ ବିଶେଷ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଓ
କର୍ମବୈଶ୍ଣୋଦେବ; ଜାହାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଘୁରୁବ କେବୁ
ନାହିଁ, କ୍ଷୟବ ଅନାଜ ୫୫ ବର୍ଷ ହେବ ।

୨। ଉଚ୍ଚଲଶ୍ଵର ପୁରୁଷ ଅସ୍ତରିଣ୍ଡା ଏବଂ
ଶ୍ରେଦ୍ଧଲକ୍ଷ୍ୟ ରେଳତେଷ୍ଟେ ବନ୍ଧୁମାନେ ବୋର୍ଡ
ଏଫ୍ ଟ୍ରେନରେ ରେଲତେଷ୍ଟେ ପୁରୁଷଙ୍କାର ଯେଉଁ
ଦ୍ୱାସାବ ଦେଇଥାଇଲୁ ତହିଁରେ କଣାଗଲ ଯେ
୧୯୩ ଅବରେ ସବୀମୁଖୀ ୧୯୭୧ ଜାନ ହତ
ଛି ୧୯୧୦ ଶ ଅନ୍ତର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ମୃଦୁବ୍ୟକ୍ତି
ମାନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଛି ୧୭୦ ଏ ଅଗ୍ରେସ୍ସୁ, ୨୨୩
ଜାନ ରେଲତେଷ୍ଟେର କର୍ମଚାରୀ, ୨୦୦୦ ଜାନ
ଅନ୍ତରକାର ପ୍ରବେଶକ ଓ ଅଭ୍ୟାସିକାରୀ ବାବୁ
୨୪ ଜାନ ରେଲତେଷ୍ଟେ ବାଟ ସହିତ ସମଜନ
ବାଟ ଦେଇ ରେଲ ଟ୍ରେନ୍ରେ ଏକପାର୍ଶ୍ଵର
ଅଜ୍ଞପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମନକ ବରବା ସମୟରେ ବିହିତ
ହୋଇଥାଇଲା ।

୨ । କଳଦୂର୍ବର ଜମିକ ଗବଦାହ ସବୁ
ଗବଦାହ କମିତି ଗୋଡ଼ିଏ ବୁଝ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ବେ । କବର କାନ୍ତକୁଣ୍ଡଳ ଲୋହରେ ତର୍ଣ୍ଣିତ
ହେବ । ସେହି କବରରେ ଜୀଘମାଳ ଯସର
୧୦୦୦ ଡରା ଉତ୍ତର କାନ୍ତକୁଣ୍ଡଳ ଗବଦାହ ବର
ଦିବ । ଦେଖିପଣ୍ଡା ମଧ୍ୟରେ ଦେବ ରଥୀଦୂତ
ହୋଇ ଥାଇବ ।

୪ । ପାରିବର କଣେ ହାତୁଡ଼ୟା ଚିକିତ୍ସା
ଦିଅଜନ୍ତୁ ଯେ ସମେବନ ପଶୁର ମୋଟିଳ
ପାଇ କଲେ ଲବନ୍ୟ ବିଷ କୁଏ । ଉତ୍ତିଥ
ପୁରୁଷମାଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବସାଇମାଜାର
ଯାଇ ଗୋଟିଳ ପାଇ କରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ ଦର
ଅଛନ୍ତି । ବସାଇମାଜାର ଗୋଟିଏ ଉପରଭାବ
ହେଲା ।

 "ଏହି ଉତ୍ସନ୍ମୟପିକା ସହବଦ୍ଧିକ ଦିଲ-
ବାଦଜାର କଞ୍ଚକପ୍ରକଳ୍ପିତ ବନ୍ଦାରିକ ସମ୍ମାନମୂରେ
ମଦିଲ ଓ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ହେଉ ।

ପାତ୍ର କାଳିମଣ୍ଡଳ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

১৩

ଗାଁରଣ ଆକୁଟୋବର ସନ୍ଧାନମହିଳା ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନାଳ ମାର୍ଗିଆଇ ପୋଲିଆର
ଯମୁନାଙ୍ଗ ଓ ସୁତ୍ରି ଜାଳର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବହି ହେବ । ଏହାର ଅର୍ଦ୍ଦ ୫୫ ମାଇଲ ଓ
ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେ ହେଲେ ଏବ୍ୟଧି କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା
ଜାଳର ଅର୍ଦ୍ଦ ୫୫ ମାଇଲ ହେବ । ଯେଉଁମା-
ନ୍ତି ମହିଳା ବର୍ଣ୍ଣର ବିଶ୍ୱାସ୍ୱର୍ଗ ନେବାକୁ
ବିଶ୍ୱା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନବମୁଦ୍ରମାର ଜାଁଇଗଲ
ନାହରେ କଲାବଜା ଚିଠ୍ଠି ରଖିଲାଇବି ବିବରଣ୍ୟ-
ରେ ଦିରଖୀତ୍ର କରିବାକୁ ଅବେଳା ହୋଇଥାଏ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଡେଢା ଗରେହରେ ଏଥର ବିଜ୍ଞା-
ନ ଦେଖିଅଛୁଁ ହିଁ ଯେତେ ବିଲମ୍ବରେ ଜୀବା
ଜାହାରିଥିଲୁଁ କହିବା କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ ଏଠା-
ଲେବେ ଏ ବିଶ୍ୱାସ୍ୱର୍ଗ ବଥା କାହିଁ କି ଥିବେ ।

ଗତ ରହିବାରଠାର କୃପାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେତେଥେ ଲଗାଏ ବୁଝି ଏ ଛଳରେ ହୋଇଗଲା
ତ୍ରାସ ବର୍ଷାବାଳରେ ହେତେ ବୁଝି ଅଜ୍ଞାନ
ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ବାର୍ତ୍ତବମାବରେ ବୁଝି
ଦେଖା ହୁଅଇ ସତ୍ୟ ଓ ତହିଁରେ ଧ୍ୟାନର
ଉପବାର ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଏକାବେଳରେ ଏତେ
କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ସ୍ଵାଭବକ ଜୁହର ଅରାଦି
ଏହାତ୍ମାର ରହି ଓ ଧରନାନ୍ତି ଦେଖେ ପ୍ରକାର
କିମ୍ବା ହେବାର ଅଗଜ୍ଞା ହେଉଅଛି । ଏ ବର୍ଣ୍ଣ
ପରେ ଯେବେ ବଜାର ବଳାର ହୋଇଆନ୍ତା
ଦେବେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବାବୁ ରହିଲୁ କାହିଁ
ଏରମେଧୁବଳ ଅଛିବରର ଦେବେ ରକ୍ଷା

ହୋଇଥାରୁ । ବର୍ଷା ହେବୁର ସିକା ଅସିବାର
ଏହି କ୍ଲେନ୍ ହେଲୁ ଯେ ମନ୍ଦିରବାର ଦିନ
କଲେବୁଝା ବଗେଲୁ ପ୍ରଥମ ଫେଟିକେ ସୁଶି
ଅନେକଲେବ ମୋଦିବଳର ଅବି ଜ ପାଇବା-
ର ବିଚାରିଟାକେ ତାତର ହୋଇ ଜ ପାଇଲେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ଡି ଅଜ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସ୍ଵାକ୍ଷର-
ବାସି ମେଳର ନିଃଶବ୍ଦବେଳେ
ବାର ଲେଖିବା ଓ ପ୍ରପାଦିତବା କାଳିର ଦ୍ଵା-
ର ପ୍ରବାର କିମ୍ବନା ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଭାବା ପଣ୍ଡା-
ଶା କଲ ଉତ୍ତାଗ ଉତ୍ତର ପଦିକା ଅପଣା ମତା
ମତ ପ୍ରବାସ କରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ରହିଥା
ଇବେ ଯେ ଏ ବାଲୀଧୂର୍ମ କର୍ମ୍ୟ ଚଳିବ ଓ
ଯେବେ ଭାବା ହୁଅଇ ତେବେ ଭରତବର୍ଷରେ
ଥିଲା ଗୋଟିଏ ନୂତନ ହୁକ୍କର କାରନାର ଦିକ
ବିମ୍ବେଇ ବିଶ୍ଵର ନେବନାନେ ପିଲାକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏପ୍ରବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବାର ହେଲୁ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ପରମାନନ୍ଦ ହେଉଥିଲୁ । ଭରତବର୍ଷର
ଅମ୍ବ ଜୌଗପି ପ୍ରଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ଏକାକ୍ରୂ
ବିଷୟରେ ଯତ୍ତ ବରନାର ଦେଖା ନ ଯାଏ
ଅଥବା ଏକଥା କିମ୍ବୟ ନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି

କାରୁ ପ୍ରଦୋହନୀୟ ଶିଳ୍ପ ବାର୍ଷିକରେ ଧରାରେ-
ହେ ଦିନ ଜୁ ହେବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମୃତାଚଲ
ଦୂରିତା ଯତ୍କବାର ଅନ୍ତି ଉଥାୟ ଲାହି ।

ବିବାହ { ଅତ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ଦେମୁକ୍ତ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାକିମାସକୁ ୫୯

ଏବେ କେବେଳାହା ଥାଜ ଫସନ ଜିହ୍ନ ଦୟା
ବିଷୟରେ ଅଛେବ ଶୁଣିବ କଥିଦେଇ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଉପଦେଶମାନ ବରଦାମେ
ବରଦାମ ନେବୁମିର ସ୍ଵରଗ୍ରେଣ୍ଡେଖ ଚକରେ
ଆର କର୍ଦ୍ଦିଲାନ ବାହେବକାହୁବ ପ୍ରେସ୍ ହେ
ଇଥାଏ । ଏଣ ଅବମୂଳ ଧାର କୁଣ୍ଡ ମନ୍ଦିର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେ ବାର୍ଯ୍ୟମାଟ
ବରଦାର ଅବଗ୍ରହ ସେସବୁ ଆହ ବାକୁଳମନ
ପେ ଲେଖା ଯାଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ବି ଯଦ୍ୟତି
ବେହ ପରିଷା ବରଦାରୁ ମାନସ ବଳାଏ ତେବେ
ତାହାରୁ ବୌଣିତି କଥା ବାହାରରୁ ପରିଷାବାରୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ସୁଗର୍ଗ୍ରେଣ୍ଡେଖ ବାହେବ କେ-
କିଅଛନ୍ତି ଯେ
ବିଲେ କଣ୍ଠେ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
କୃଷିକଲେ ବନ୍ଦିଜ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
କାଳା ଅୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାଳାନାମବେ ନାହିଁ
ମା କର୍ଣ୍ଣ ଯେ କାଳା ନାହିଁ ନାହିଁ
ପରିଷା ବରଦା

କରିବାକୁ ହେଲେ । ଦୋଷ କିମ୍ବେ ଜନ୍ମ-
ପର ପଦ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକବରାମହିନୀ
କାର ହାତ ଦର ପ୍ରଯାନ ଧୟକ ହେଲେ,
ଏହାକବୁଦ୍ଧର ଯେଉଥାର କ ବର୍ମଣଙ୍କୁ
ଦେଖି ଦୋଷ ଅଛି ତହିଁର ଏହି ର
ମୁଖ୍ୟମ ଦେଇଥିଲୁ କ ଯେମନ୍ତ ଏକବରାମ-
କୁଳୀ ବର୍ମଣେ ସଂଶୋଧାରୀ କଟେବାଢ଼ି ଓ ମା-
ନ୍ଦ୍ରିଯାର ମାଝ ପରିଦ୍ୱାୟାବା ହେବ ଦେଇ କରୁ
କରିବାକୁ ପ୍ରଥମ ପାହା ଦିନକ ଗୁରୁ
ଦିନକ ମରାକ କର ଅଛିନ୍ତି ଏହି ଅମ୍ବେମା-
କେ ଅନ୍ଧରେ ସହତ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଦୂର
ବିତନ୍ତାର ପରାର ପ୍ରଦମାନେ ଜାହାକଠାରେ
ଆପଣା କରି ତେ କୃତଜ୍ଞତା ଦେଖାଇବା ହଜାର
ତେ ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦ ଜାହାଜୁ ଅପରି-
ପରି ପରି ଅବଶ୍ୱି ।

କେବଳ ମାତ୍ରାରେ ବିହିନ୍ଦୁଟାଙ୍କ
କାହାର କାହାର କାହାର

ଏବେଳାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେହି ବହୁତ ଯେ
ଏହରେ କୌଣସି ଦେଖାଇ ଦୟକ କରିବା
ହେଉଥିର ସାହେବଙ୍କର ଏବାମ ଜଗ ମାତ୍ର
ଆପଣଙ୍କା ଆହାର କାଣିବାରେ ଏ ପଦର
ନୟୟରୁ ହେତୁ ଡେବା ନ ଥିଲ ତାକୁ ସା-
ହେବକୁ ବାଧ୍ୟାରଥାତି । ଯେବେ ଏବା
ବଜ୍ୟ ହୁଅର ତେବେ କମିଶ୍ଚ ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଧର୍ମ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଡେବାଙ୍କ କଲ
କରିବେ ବୋଲ ପାଠିଷ୍ଠ ହେଲ ଯେଉଁ ହେଇ
ଅଛନ୍ତି ଅଥବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବେଳି ବନମାଳୀ-
ବାକୁ ଓ ନନ୍ଦବିଶେଷର ବାକୁ ତିନ ଜାହାର ଭଲ
କରିବାର ପେଣା ନ ଗଲ । କୌଣସି ଉତ୍ତରପଦ
ପାଇଁ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅତିରିକ୍ତ ପାଇଁ
ତଥିରୁ ଜାହାନ୍ତି ? ଯୁଗ ଡେବା ଘରର ଅର୍ଦ୍ଧ-
ରେ ଏହାଙ୍କ ବିଶେଷ ଏମନ୍ତ ଏବବାଜିଦ୍ୱୀ ଯେ
ଡେବାରେ ଯୁଗାନ୍ତିନ୍ଦ୍ରମେ ବାବ କରିଥିବା
ଅନେକ ଲୋକ ଜାହା ମଧ୍ୟରେ ଅସୁନ୍ଦରାନ୍ତି
ବେ ଯାଇବା ହେବ ଡେବାରେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିକ
ହେବା ଯୋଗଃ କେହ ଡେବା ଅଛି କି କାହିଁ
କମିଶ୍ଚରିବାହେବ କି ଏଥିର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର-
ନ୍ତରେ ? ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ବେ
ଜାହା କିମ୍ବା ଜାହାନ୍ତି ବାରଣ ବିଶେଷ ବିଶେଷରେ ବାବ
ମଧ୍ୟଦିନ ଦାରକ ବିହେରୁର ଅଯୋଗ୍ୟ କିନ୍ତୁ
କଲେ ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ । ହେତୁ ଡେବାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରପଦ ପାଇଁ
ଅଛନ୍ତି ତେବେ ହେ ଖୁବିଦ୍ୱାନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ବୋଲ ଯେବେ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲିଥାନ୍ତି ତେବେ
ତହିଁକି ବଳ ଜାହାର । କପ୍ରିଯାର ବାବରିଷ୍ଟ
ହେଲେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିକ ହୋଇଥାରେ ଯେବେ
କିମ୍ବାରିବିହେବ ଉଛିର ଶେଷ ବିଜ୍ଞାପନ ଫେ-
ଇ କର୍ମପ୍ରାଣିଙ୍କ ଲୋକଥାନ୍ତି ଜେବେ ଅମୂଳ-
ନକର କିମ୍ବା ହୁଅର ଯେ ସେ ଅକର୍ଯ୍ୟ କଣେ
ନେଇ ପାଇଥାନ୍ତେ । ଜାହା ନ କର ମନେ
ବେଦାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲିବାର କଲ ବୋଲ
ଜାହା । ଏଥିରେ ବେଳି ଥାଣ୍ଡା ହେବାର
ଦିନେ ଯେ ହେ କରାଇବ ନ ନ କରିବାକୁ
ଡେଇତ ଅଛନ୍ତି ଅଥବ କିମ୍ବରେ ଡେଇ କିମ୍ବା
ନିଜ ମାନଗାନ୍ତ

ଓଡ଼ିଆ ପାଠ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ

କେବାର କମିଶକର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରେରଣ
ସନ୍ତ ୫୮୨୯ । ୨୫ କାବକୁ ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାପନ
ଆଠ ଜାର ଗର୍ହ ଉପରେ ଚକ୍ରମେଷ କଲାପି

ଯେଉଁ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ ଜାହା କରି
ନାହା ତା ଏ ଲୁହର କଲିବଳା ମହେସୁର
ପ୍ରକାରିତ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମାକେ କର୍ତ୍ତର
ବାଗାର ପାଠକଙ୍କଳ ପାଇଁବା କାହିଁଏ ବାଦ-
ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷରେ ଡେଣାର ଅବସ୍ଥା ବିଭିନ୍ନ
କଲ ଥିବାର ଜଣା ଯାଏ । ବର୍ଷା ଗତବର୍ଷା-
ଫେବ୍ରୀ ଜଣା ଥିଲେ ନାହିଁ କଥା ସମୟରେ
ଦୂର ପରିମାଣରେ ହୋଇଥିବାର ଫରକ
ଭତ୍ତନ ହୋଇଥିଲୁ ବେବଳ ବାଲେଶ୍ଵର ଛଲର
ଏବସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ବର୍ଗମାଇଲ ମାତ୍ରରେ
ବିଛି ମାତ୍ର ଫରଳ ହୋଇ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ସେଠା
ଲେବେଳର ବୌଦ୍ଧ ତ୍ରୈତି ହୋଇ ହୋଇ ନାହିଁ
ଯେହେତୁ ସ୍ଥାନଦ୍ୱାରା ରେଖା ଓ ଧାରନେବଳ
କେନାଳ ଓ କରରେ ମଜୁର ଲଗିବାପାଇଁ
ଲେବେଲର ଯଧେକୁ ଶାହାୟ୍ୟ ହେଲା ।

ପ୍ରତିକଳ ଭାଲ ହେବାର ଗାନ୍ଧିଦୁର୍ବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଶୁଣଇ ଥିଲ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି ବଳକାଳୀ ରସ୍ତାନ୍ତିର
ଛକ୍ଷମ ବଜୁଡ଼ି ଦନ୍ତ ବର ଅଳ ଅର୍ଦ୍ଦାଳ ଝଙ୍କାବୁ
ହେ ୨୭ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରଳ ଶୋଇଥିଲ ମାତ୍ର
ରସ୍ତାମ ଶେଷ ସଙ୍ଗେ ଆହା ଅନୁର୍ଧିତ
ହେଲା ।

ଗତବର୍ଷର ବିଜ୍ଞାପନରେ କମିଶ୍ନ୍ଦୁର ସାହେବ
ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ବାଲେଶ୍ଵର ଚିନ୍ତାରମାନେ
ଆମଦାନ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ହେଉଗ ଅପଣା ବ୍ୟକସାର
ଭ୍ୟାଗ କର ଏଥି କର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ ହେଉଠ-
ବନ୍ତି ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ ଗଲୁଆଛି କି ମାତ୍ର
କେପଣ୍ଠାଗରରୁ ଜାଗିବାକ କଥା କରି

ଓଡ଼ିଶାର ସାଥୀର ଅବସ୍ଥାର ଅଳ୍ପକ
ଦିନର ହେବା ଓ ଏଠା ଲୋଭମାନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରହର ହେବାର ଦେଖ ଜନଶ୍ରୀମେତ୍ର
ବଢ଼ ଅଫିଦିତ ଦୋଷର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିକି ଯେ
ଲୋକେ ହମ୍ମପବାନ୍ଧରେ ବିବାକୁ ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରବାସ
କରିଅବନ୍ତି କହିଲୁ କହିବର ଅତି ଗେଣିଏ
ତାଙ୍କ ଦେଖାଯାଏ କୁରବାଳ ବଜର ବହୁବିଷ୍ଣୁ
ଦେଇ ବଢ଼ ଗାହାମ୍ୟ କରି ଆଛି ।

ଜୀବନରେ ଯେତ୍ର ପଥରକୋଇଲା
ତାହାରିଟି ଉଚ୍ଚର ମୂଳ ବଳ ଉପର
ହଜକିମ ଅଧିକ । ସେ କୋଇଲା ଉତ୍ତମମହୋଲ
ପରିଷାଦୀରୁ ଜଣା ଯାଇଥିଛି ଓ କାହାକିମକୁ
ଯୋଗାଇବା ସକାମେ ଏହି କୋଇବର ବୋ-
ରେ ଗୋଟାକ ବଞ୍ଚିବରିଲୁବେ ଖାପନ ହେବାର
ଦିନୋକ୍ଷେ ହେବ ।

କୁଳହେତନ ପଞ୍ଜାରେ ପହାର ଯେ କଳ
ବର୍ଷଠାର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ କମିଶ ବର୍ଷାଲୟକୁ ବୋଲି
ହୁଣ୍ଡ ଓ ଉଦ୍‌ବସ୍ତାତକୁ ଅର ବୁନ୍ଧ ହେବାର
ଅମ୍ବ ଥାଏ ମାତ୍ର ଯେ ସଙ୍ଗେ ବର୍ଷ ମଝରେ
ହବସୁବା ମାତ୍ରେ ଚୌଥିଲକ୍ଷ କା ବ୍ୟଦ ହୋଇ
ଦେବଳ ୫ ଲୋକଙ୍କ କା ଅଧି ହେବ ଯେ
ସୁଲେ ବନ୍ଦିଗନର ଶାହିବଙ୍କ ଅଭାବୁନ୍ତ ନାଲ
କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁ ବିପ୍ରାର ହେବା କଟିଲ ବୋଲି
ଲେଖାକୁଣ୍ଡ ଗବୁଡ଼ର ବୋଥ ବରନ୍ତି ।

ବେଳେ କର୍ମ କରନ୍ତେ ପେ ଗାହିଲ
ମୋରାହୁ ମାଥ କରିବାର ସାବେବ ଯେବେ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବ କମିତି ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତନ୍ତ୍ରବା ଝଙ୍ଗା ମେତିଷେଷ ବରଗ ଅଶ୍ଵ କାହିଁ
ଠେବେ ଅଥା ଭାବରେ ବର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଭରବା
କେମନ୍ତି ବରର କର୍ମ ଆହା । ଗେତୁଷେଷ
କରିବାମାନେ ଏ ଉତ୍ତେଷ ବିବେରିବା ବରବେ ।

ଗର୍ବକଷ୍ଟ ୨୨୭ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୫
ପାଠ୍ୟାଳୟ ଥିଲା । ଏ ବର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସଂଖ୍ୟା
୧୦୪ ଟି ଛହଁ ମଧ୍ୟରେ ୮୩ ପାଠ୍ୟାଳୟ ଅଛି
ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଳୟର ସଂଖ୍ୟା କାହିଁ କି
ନିଶ୍ଚା ବୋଇଅଛି ଗର୍ବମେଘୁ ଏଥିର ବାରାଣୀ
କାର୍ତ୍ତିବାଜ ବାଜା କରନ୍ତି ।

ପ୍ରାନୀଷ କମିଟିଗୁରୁ ବାର୍ଷିକ ଯେତେ ସହି
ରଖିଥେ ଶକ୍ତି ଦେଇଛେ ତାଳ ଓ ଲୋପ୍ତତାର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମତ ଏହି ଯେ କୈ ମାନ୍ୟ-
ମନେ ଯେବେ ବିଜୟପୂର୍ଣ୍ଣ କମିଟିଙ୍କ ସହି
ଦେବାର ଦରବେ ତେବେ ଏସବୁ କମିଟିଗୁରୁ
ଅଛେ କି ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି

କମ୍ବିଦୀରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର ପକ୍ଷରେ ଲୋ ଶାକ-
ମଳ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ କରୁଥିଲ ଓ ମେଘର
ପାହେବ ଯେ ଲେଖନ୍ତି ବି ଅଜ୍ୟାକ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର
ରେବରୁ ଯେତିନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ବେଶୀଯାଏ କମ୍ବି-
ଦୀରଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସେହିନ୍ତି ଅଗ୍ରିର ହେବ
ଅବରୁ ଏଥିରୁ ଲେଖିଛେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଚରିତା
ଅବରୁ କରିପାରିବାରେବକି ଏହି ବିଭିନ୍ନ
ମଧ୍ୟ ହେବ । ଓଡ଼ିଯାର ହରାକୁ କମ୍ବିଦୀରଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଜଳ ନାହିଁ କମ୍ବିଦୀରଙ୍ଗ
ବ୍ୟବହାର କାଲେଗୁରର ବଳେବାର ଲେଖନ୍ତି
ଅବରୁ ଯଥା—ବାହୁ ବିମାନିରିଏ ବୋଷ
ଦେବାନ୍ତର ହେବାକିପ୍ରଶାସନ କୋଷ ଓ ମଧ୍ୟରୁ
ମୋହନ ପଟ୍ଟ କୁଆନର ପାହମାହାର ଭାବରୁ
କର ପ୍ରଜାମାନେ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧିତାର ଉଲାପକ୍ରମ
ବୋଲି କମ୍ବିଦୀରଙ୍ଗରେବ ଲେଖିଥିବାର କେପାର

ନେବୁ ଗବ୍ରୀର ଆଜିକାହୋଇଅଛନ୍ତି କାହାର
ଏଥର କଣାଯାଏ ଯେ ସବକାରଙ୍ଗାର ଉଦ୍-
ବାହର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଉତ୍ତରାଧିକ୍ରମେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କରେ ସ୍ଵରଗହେବ ଅପଣା ଅଖନ୍ତୁ ଦିନ୍ତୁ
ଲାଗୁ ହାବନ ଓ ଅଧିକାଂଶ କମ୍ବ ଛେଣୀର
ହାବନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟାଚି ଲୋକିଥିବାକ ଲେଖାଂକନ୍ତୁ
ମର୍ଦ୍ଦର ଅଚନ୍ଦ ହୋଇଥିବାକୁ ମାତ୍ର ଲାଗୁ
ହାବନମାଳେ ଏପଣରେ ଯାହା ଲେଖିଥିବାକୁ
ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି ବିଦ୍ୟର ବିଦ୍ୟମର ହୋଇଥିବା କି ନାହିଁ
ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍ନମେଣ୍ଟ ପଦେବ କରିବୁ କାରଣ
ତଥେ ସବ୍ୟଦବକଳ ହାବନଙ୍କ ଡାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦ
ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିବା ଅଥବା କିମ୍ବା
ରଫୋର୍ମରେ ତାହାକର ପ୍ରମାଣ ଲେଖାଯାଇଲୁ
ଅଛି ।

91941

ବଜ୍ରୋପଶାମରରେ ତୁର୍ଗାହୁକ ସୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଚନୀ
ଦନ ଯେଉଁ ଜଦ୍ବୁର ବଜାବ ହୋଇଥିଲା
ଉହିର ସମ୍ମାଦ ନାହିଁ ଗର ସମ୍ବାଦରେ ଅମ୍ବୁ
ମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଠା । ସଂପ୍ରଦ ସମ୍ମାଦନ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାଦିତାଙ୍କ ଜହାର ଯେ କମ୍ପୁ
ବବରଣ ଏବନକ ହୋଇଥାର ଆବା କଂଷେ
ପରେ ଲେଖାନ୍ତି ।

କଲେପରତାର କଣେ ଲେଖିଅପରି ଯେ
କ୍ରିହନ ଏଠାରେ ଏଥର ହତ ଓ ଦୁଷ୍ଟିବରାହ
ହୋଇଥିଲ ଯେ ଅପ ଅଶଳରେ ଗୋଟିଏ
ସୁଧା ଘର ବଳ ମାହୀ । ଯର ଓ ବୁଝିମାନ
ବଜ୍ରସ ବନ୍ଦରେ କେବି ଯାଇ ୧୦୦ | ୧୦୦ ହାତ
ଅନୁଭରେ ପଢିଥିଲ । ଲୋକମାତ୍ରେ ଉଦୟରେ
ଆପଣାପ ଘର ପତ ପ୍ରାଣ ନେଇ ପଲାଇଥିଲେ
ବିଭାବ ଦରା ୯ ସଞ୍ଚାରାଜୁ ପ୍ରକଳ ହୋଇ
୮ ଘା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିତାର ।

ଯେମନ ତଳେରୁ ବେହ ପର ମେଦିଲ
ସୁର ଚକଳ ପ୍ରକାଶ କ୍ରିଜରେ ମ୍ୟାଗ୍ରାମରେ
ଦେଖିବ କାହିଁ କଲାକାରୀ ଏହରେ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନ ବଳ ଦେବେ କଥାଜ କୁଣ୍ଡଳ
ଗମରେଲା ଘର ଓ ବୃକ୍ଷବ୍ରକ୍ଷ ଧାରାତଳୁ
ଓ ସର କଳେ ରାତ୍ରି ଦିନ ଦିନ ଏବ ଲୋକ
ମରବାର ମ୍ୟାଗ୍ରାମ ନିଜଥିଲା

ପ୍ରକଳିତଗରେ ଏତେ ପାଇବ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କଲ୍ପନା ଓ ବିମେସ୍ଥରେ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ସହିତରେ ଦୀର୍ଘତାରେ ସେଠାର ଘର ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଅନେକ ପରେ ସାହୁଧାରୀ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୋଷ

ବହୁରୁ ସର୍ବକ୍ଷାମନାଜ କର ପଶ ପାଇ ନାହିଁ
ଅପରି ଲୋକରିବିଥା କି ବନ୍ଦବନୀ ଏହା କୁଣ୍ଡ
ମେନ ଦାତାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଧୟାନ୍ତି ସର୍ବଜ୍ଞ ତେ
ରେବକେ ବନ୍ଦବନୀ ଭାବରୂପମାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଯତ୍ତ
ଭାବରୂ କରିବିଲେ ଗୋଟିଏ ପତଥର ଓ ଖର-
ଗୋଟି ବେଳଗାତ ନିଯି ରେବକୁ କାହାର
ଫାଇଦିବି । ବହୁରୁ ଉପାକ୍ଷ ସାମାଜିକ ନିତିର ତେ
ଏଥରେ ବେଳେ କୁବ କରୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟ କାହା
ହୋଇଥିବ ଭାବା ସହକରେ ପାଠକମାନେ
ଅନୁଭବ କର ପାଇବ ।

ବିଜ୍ଞାନକୁରେ ଏ ଗୋପାଳର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସମାଚେଷଣା ଥିଲା । ଅନେକ ସୁରକ୍ଷା ଜୀବାକ
ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଂଶବଳରେ ମୟୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ
ଗହିରେ ଅନେକ ଯେବ ବିଜ୍ଞାନ ହୋଇଥ-
ିଲା ସବୁ ଜୀବାକର ବ୍ୟାଧ ଅବସ୍ଥା ଠିକ୍ ଦିଲା
ବାବୁ କିନ୍ତୁ ଯାହା କଣୀ ପଢ଼ିଥିଲା ଯାହା ଅଛି
ବିଦ୍ୟାର ଅଛି । ଏବଜାନରେ
ଯୋଡ଼ା ମନୁଷ୍ୟକାର ସୁଖମା । ଜୀବାକ
କାନ୍ଦିବ ବାହୁମତିକାର ବାଟେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭବାଳି କିମିତ୍ର କିମି
ଦେବଳ ଦେବେଶରେ ଜୀବ କରି କାହାର
କର ଅଛି ଏହି ଦେବମରି ।
ଫେର ଯାଉଥିଲା । କଠାରେ କଠାରେ କଠାରେ
ଖର ଯେ କନନୀଲକୁ ଅବସ୍ଥା କଠାରେ କଠାରେ
ପଡ଼ିଥିଲା ମାତ୍ର କାନ୍ତିକରେ ।
ବୌଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରକାଶ କଠାରେ
କନ ଏକାଏ ରେ ଦେଇଁ ପ୍ରକାଶ
ଦିଆରେ ହୋଇଥିଲା ସହୃଦୀ
ରେ ଏ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଯେ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ଏଥିଥ ଦେଇ
ଦୟାକ ଦେବା କେତେ କିମିତ୍ର ପରେ ଜୀବା
ପତକାର ଲୋକମାନେ ଦୟା ସହିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ଅନୁଭବ ହୁଅର ଯେମନ୍ତ ତୁର୍କି
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶରେ ଏହିବ ଗାସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଧ୍ୟାନ
ଦେଇ ।

ସାପ୍ତିକ ୨୦୧୮

ଅନୁମାନେ ଶୁଣୁଁ ୧ । ୧୯୩୫
ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କ ହେବୁ ୨ । ୧୯୩୫
ବାର ଦିନରେ ପରିମାଣରେ ୩ । ୧୯୩୫
ଆଜି କରନ୍ତୁ ପଥ୍ର ୪ । ୧୯୩୫
ଖେଳାଟ କରାଇ ୫ । ୧୯୩୫

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା
ପରିଚୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୯

ଗା ୨ ରିକ୍ତ ଲବମୁର ସନ୍ଦର୍ଭମହିଳା ମୁଁ । ବାର୍ତ୍ତିକା ଦୟା ଉ ସନ୍ଦର୍ଭମୁଖୀଲ ପରିବାର

୪୪ ଶିଥା

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ଲ ଦେଇବ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ନିର୍ମାସନ ପାଇଁ ଜାହମାନଙ୍କ ୫୭

୬୭

ଗର୍ଭମାସର ପ୍ରବଳ ବାତନ ସଂଶୋଧି କଣିବୁ ଏହି
ପଦ ସବ୍ସାଧାରଣ ଓ ବିଶେଷରେ ବର୍ତ୍ତ୍ୟକ୍ଷତି
ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଗର କିମିତ ଅଚିନ୍ତ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କର
ପ୍ରକର୍ଷା ଲଙ୍ଘନକୁ ଯେ ଅନୁମାନକୁ କିମିତର
ଦେବଗାନ୍ଧ ଓ ବାଲେତୁର ଉତ୍ତରଣୀୟ ଅଳ୍ପଧା-
ନ୍ୟ ସ୍ଥାନମାଜିକର ଅନ୍ତର୍ମା ଅନୁଭବାତ କର
ସାହାଯ୍ୟବାନର ବିଚାର ଉତ୍ତରଣୀୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରନ୍ତୁ । ବାଲେତୁର ସମ୍ମାନବାହିବା ଏହି
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଅବଗାନ୍ଧ ଅଛି ବୋଲି
ଜାଣି ଜହାଂର ଅନୁଭବ କରିଅବନ୍ତି ଓ କରି-
କତାରେ ପୂର୍ବକ ସାହାଯ୍ୟ ସଂଶୋଧି ଗୁରୁତବ ଓ
ଜୀବଦ ରେତା ଠକା ଯାହା ବଳାପାଇ ଜହାଂର
ବିହି ଅଂଶ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଗ୍ରା-
ହ୍ୟ କରିବେ ଜାହାଂର । ବଡ଼ ଦୃଶ୍ୟବିଷୟ ଯେ
ଗୋବିମାନେ ପୁରୁଷ ଜାହାଂର ବିଷଦରେ ପଞ୍ଜୁ-
ଆକୁଣି ।

ଏଥର ମାତ୍ୟବର ଲେପ୍ଟନେଗ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ରୁ ଅବମଳ ସମୟରେ ଜାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣା
କିମର ଡେପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ଲେବେ ଅଗ୍ରବର
ହୋଇଥିବାକୁ । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ଲେପ୍ଟନ୍-
ମେନ୍ ବର୍ଷରୀମାତ୍ରେ ଅସିଥିଲେ ବାହାର ସ-
ମ୍ବାଳ ପାଇଁ ବହୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦୋର ନ ଥିଲା
ଦେବଳ କଟକରେ ଗୋଲନାକ ଘଲଚନ ଥ-
ିବାର ସମୟ ସମୟରେ ଝୋପର ଗନ୍ଧୁରା

ସର୍ବପ୍ରକାର ଅର୍ଥିତା ହେଉଥିଲା । ମୁଣ୍ଡ ଲାର୍ଜମେଟ୍ରେ ଅସମର ପ୍ରତ୍ୟାମାରେ ସମାବେଶ
ପୂର୍ବକ ଅନ୍ତର୍ବାଦ କରିବାର ପାଇଁ ଡେଜାରେ
ପ୍ରତଳତ ହେଲା ମାତ୍ର ଅତି ଗୋଟିଲାୟ ତେବେ
ପୂର୍ବକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜାହା ଉଚ୍ଚତାରେ ହୋଇ ଆଇ-
ଗଲା ହାହିଁ । ଏଥର ଫର୍ର ଉର୍ବର ଫେନ୍‌ଲାଇର
ଶୁଭଗମନକର ସମାବସ୍ତୁତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲୋକ-
ମାନେ ଜାହାଙ୍କ ସମାଜ ଲମିତ ଅଛିବର
ହୋଇ କାନାପ୍ରକାର ବନୋବସ୍ତୁମାନ କରିଥ-
ଛନ୍ତି । କିମ୍ବରେ ଯାହା ହେଉଥିଲା ଯଥାଏ-
ମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ । ଶୁଣ୍ଠାରୁ ଯେ
ବାଲେଷ୍ଟରବାବିମାନେ ବାକା, ବାକି ଓ ସେଷ-
ବାଜରେ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବହକାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି
ବାର କଲ୍ପନା କରିଥିଛନ୍ତି ଓ ଧୂର୍ବରେ ମଧ୍ୟ
ଏହିପରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଘରି ୪ *୦୦୧ ଟଙ୍କା ରେବା
ଇଥିଲା । ଏଥରୁ ଟଙ୍କା କିମ୍ବେ ବ୍ୟଦିତ
ହେଲେ ଅର୍ଥିତା, କାର୍ଯ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାରେ କରିବାର
ହେବ ରହିର ଚିନ୍ତା ଓ ଯତ୍ନରେ ଏ ବିଷୟର
ରୈପ୍ରାତି ବନ୍ଦିମାନେ ବ୍ୟତି ଅଛନ୍ତା ଏହିମୁକ୍ତ
ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ବାହାର ମନ୍ଦରେ ଉଦୟ ନ
ହେବ ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରକାଳ ମନ୍ଦରେ
ସଜଗିବୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା କରିଥାଏ ଓ
ଏମାତ୍ରେ ପୂର୍ବତାର ସର୍ବାବସାରୁ ଅବିବାର
ଜାହା ଅଧିକା ସାଧାରଣାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ସମ୍ଭାବ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଏଥରୁ କିମ୍ବାର
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସବୀ ଅନ୍ତର୍ବାସୀ ଅପର ମନ୍ଦ

ଦନ୍ତରେ ଦିବୁରଣ ହୋଇଥିବ ଯେବେ କଷର-
କଷମାତ୍ରେ ଅଥବା ଜାହାଜ ମଧ୍ୟରେ ହେବୁ ଏ
ଏହଜାର ସ୍ଵରଗାର୍ଥ ହୋଇଥି ସାଧାରଣ ଉପ-
ବାରକରି ଲାଭ ସ୍ଥାପନ ଦରବାର ତେଣୁ
କଷମାତ୍ରେ ତେବେ ଜଳସମାଜରେ ଉତ୍ତରାଧିକା-
ର ଅନୁବ ଜଧାଇ ବରେବ ଓ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ
କରିଥିବ ସେ ମଧ୍ୟ ଅନୁବ ସମ୍ମାନ ହେବେ ।
ଏ କଷରର ଅନୁବ ବିଶ୍ଵର । ଏଠାରେ ଶିଳ୍ପ
ବିଦ୍ୟାକଳୟ ନାହିଁ, ସାଧାରଣ ରୂପବିଳକ୍ଷୟ ନାହିଁ,
ଛିକ୍କରେ ଚିତ୍ରକଳୟ ନାହିଁ, ଜାଟିଗାଲ ନାହିଁ,
ଏମନ୍ତ ବି ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କଞ୍ଚାଗର ଦୋନ୍ନହିଁ କହିବା
ସଂଗାଧାରଣକ ଏବେଇ ହେବାର ସ୍ଥାନପୁଣୀ
ନାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟର ହୋଇଥି ଅଥବା ଏହିଥିର
ଅନ୍ୟ କଷି ଗୋଡ଼ିଏ ଲାଭ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ
କହି ମୁଗର ବିଷୟ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରନ୍ଥାଳ୍ୟ ।

ଏବୁଧ କୁହର ହେଉଥିବୁ ଯେ ମାତ୍ରାବର୍ଜନ
ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖିଥିଲେଣୁ ଗର୍ଭରୁ ଥାହେବ ବାହ୍ୟ
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଶୂନ୍ୟମଳ ଉପଲବ୍ଧରେ ପ୍ରବାହ୍ୟ
ଦୂରବାହରେ ବତକାଣ୍ୟ ସତାମାତର ପ୍ରତି
ମୃତ୍ୟୁ ସହନ ଦୟାବିତ ଚତୁର୍ବୟରେ ଚାହା-
ରୋବ ନାଚାପ୍ରବାହ କଥା ଉତ୍ତାଦର କଥା
ତତ୍ତ୍ଵ ଅଛଏବ ଏବିଷ୍ଵର ଯଥାର୍ଥ ଅନୁସରାତ୍
ପଦିତ ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ ଆଠକ ବର୍ଷରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ

ଶାଖରେ କଳନାନ୍ତୁ ତମ୍ଭ ଲାଗୁଛ ଅଛୁୟାରେ
କଣାଇଅଛି ।

ଅଗେ ବଜାପ୍ରଦ କ୍ରମ ଦେଖିବା
କଣାବନୀୟ ବୃଥାଳବନଙ୍କ ସତ୍ୟ ସମୟରେ
ବରତ୍ୟ ଉଥାସ ପାପ ହୋଇଲା କିମ୍ବା ଏବଂ
ମୋରଙ୍କ ଓ ନହାରୁଚ୍ଛଦ୍ଵାନଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ
ସେମାନେ ଶାମାଜିନ୍ କୁଣ୍ଡାପଦ ବାଚିଥିଲେ
ଫଳତଃ ଅଥ୍ବକ କୌଣସି ଉତ୍ତାପନ୍ତ ପଞ୍ଚକୁ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ନ୍ୟୟ ସେମାନେ ଅପଣାମା-
ନଙ୍କ ଦୂଷିତ ବା ପ୍ରକାଶଦ୍ଵାରା ବଜା ବୋଲି
ଅମ୍ବସ୍ତାନ ବରତାର୍ଥ କରିଥିଲେ ପରେ ନହାପ-
ଗନ୍ଧାର୍ତ୍ତ ରଂରେତ ସକାଳ ଅସୁରାରର ଅନୁ-
ର୍ବଜ ହେଉ ଉତ୍ତାରେ ପରକାଶ ବାଗଜପଦରେ
ଶାମାନ୍ତରଃ ବମସ୍ତେ ବଜା ବୋଲି ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ
ହୋଇ ଅବୁପଦ୍ଧନ୍ତି ବାସୁଦେବ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
କୁମବଗତଃ ଏହ ସୁମନ୍ ପ୍ରଦାନ କର ଅସୁ-
ର୍ବନ୍ତି । ସବାପ୍ରଦ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଯାହା କୁମବଗତଃ
ଅନ୍ତିବାର କର ଅସୁଥିଲେ ତାହା ଦାର୍ଢତଃ
ହପଣୀବୁଝ ବରକା ମାନସରେ ଭାବୁ ଗତକା-
ଣ୍ଟ ବଜାମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବିତ ବାର୍ଯ୍ୟଥପଲକ୍ଷରେ
ହନ୍ତକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଶୁଣିଥିର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବିତ
କରିବା “ବଜାବାହାଦୁର” ପାଇବା ଏହନ୍ତି
ପାପ ହେବେ । ୧ ଅଠଗତା । ୨ ଅଠମାନ୍ତିବ ।
୩ ବଜାମା । ୪ ବୈଦି । ୫ ଦଗଧି । ୬
ତେଜାକାଳ । ୭ ହକୋଳ । ୮ ବେନ୍ଦୁଧର । ୯
ଶତ୍ରୁପତା । ୧୦ ନୟୁରହତ । ୧୧ କରପିନ୍ଦିର ।
୧୨ ନାନଗିର । ୧୩ କୁଥାଗତ । ୧୪ ପାନଲକ୍ଷ-
ତା । ୧୫ ରଣ୍ଧେର । ୧୬ ଜାଳତେର । ୧୭
ତଗିରଥ ।

ପରିଲ୍ଲେ ଏହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରେ
ଯେ ଦେଖାନାଳର ବ୍ରତା “ବ୍ରତା” ଏବଂ “ମ-
ଧାରତା” ଏତିଦୂରୟ ବିଧ ଉତ୍ସାହ ଉଚ୍ଛପେବେ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଆହାର୍କୁ ପୁନଃପାର ସନନ୍ଦ
ପ୍ରଥାନର କି ପ୍ରୟୋଜନ । ଏକବ୍ରତରେ
ଲକ୍ଷିତବ୍ୟାପକ ଏହାମେ କିନ୍ତୁ ସନନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଦେବଜ
ଆହାର ଜନନ କାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହାର ହମ୍ମିମା-
ର୍ଥେ ଦୟା ହୋଇଥାଇ । ଉପରେ ଶେଷରେ
ଯେ ସନନ୍ଦ ଦୟାବିକ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ପୁନଃଜାନନ୍ଦମେ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସବ ଗରେ ପ୍ରଚଳନ ରହିବ ।
ଏହାଙ୍କ ଗଡ଼କାଳୀସ ଅଳ୍ପ ଗ୍ରଜାମାହାର୍କୁ ମଞ୍ଜ
କାଣନ୍ଦମେ ସନନ୍ଦ ଅଭି ନବାବୁଙ୍କ ବରପାର
ଅବସ୍ଥାକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

କଲେଗର ଦକ୍ଷାମାଳା ମୁଖରେ ଦେହଳ

ଅଛିର ଗଜା ବର୍ଣ୍ଣମାଳାକୁ କରିବାର ଗଜା
ଯେ ଗୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ
ଜାହାଙ୍କୁ ସଜନ ପ୍ରଦାନ କରିବା କି କରିବା ସମାଜ ।
ଜଳଗତର ଗଜାଗଣ ସାଧୀନ ନୁହନ୍ତି ଏମାହେ
ସଜନ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହେବେ କି କାହିଁ କିନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖବୁକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯୁଗର
ଗଜାକ ବିଷୟ ମୃତ ଲର୍ଡମେନ୍ ସାହେବ ଲ-
ର୍ତ୍ତ କି ନିର୍ଭାରତ ହେବାର କିମ୍ବା ଧରି କିନ୍ତୁ
ଦର୍ଜଗଣ୍ଡମେ ସେ କିମ୍ବା ଦିବ ହୋଇଥାଇଲ
ନାହିଁ । ଅଧିନା ବୋଥ ହୁଏ ବଜା ସମ୍ବନ୍ଧ
ସରେଷ୍ଟ କି ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଜାହାଙ୍କର
ଅଭୂଲବିଜ ପଣ୍ଡି ଦରିବେ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଜ୍ଞାନପତ୍ର ।

ଓଡ଼ିଗାର ମତ ଦୁଇକ୍ଷା ସମୟର କମିଶାର-
ମାନେ ଯେ ଅପଦସ୍ତ ହୋଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି
ଅବ୍ୟ ତହିଁର ଗେଣ ହେଉ ନାହିଁ । ଦୁଇକ୍ଷା
ପରି ଜମିଶାରମାନେ ବଜା ମାଳ୍ୟ ଓ ଗୃହ୍ୟବଳ
ଥିଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ଏହାକୁ
ଆଗେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ । ଦୁଇକ୍ଷା ସମୟରେ
ଏମାତ୍ର ଆପଣା ପ୍ରକାଶ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ କା-
ଠବୋଲି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କାରମକର କିଧର୍ଯ୍ୟକରେ
ପଡ଼ିଲେ ଓ ତେଜେବଜ୍ଞ ଦୁଇକ୍ଷରେ ଏମାତ୍ର
ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇଲେ ଓ ସାଧାନ୍ତ-
ଥାରେ କେହି କିଛି କର ବି ହାହିଁ ତହିଁର ବିଜୟ
ନ ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ଏହିରୁସେ ବଜ୍ଞ-
କାଳ ଗଲିଗଲ ଓ ପୂର୍ବ ଦିଥାରୁ ପାଶୋର
ଯବାର ସମୟ ହୋଇଥିଲ ବି ଏଥମଞ୍ଚରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ଛଲର ଅଣିଷ୍ଟଗୁଣ କଲେବୁଝର
ଫେତ୍ଥୁନ୍ଦିନସାହେବ ଓ କଲେବୁଝର କିମ୍ବପଥାହେ-
ବ ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରଜାବନ୍ଦୁଳ ହୋଇ ବାହାର ଅବୁ-
ଅବ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ବିଷୟରେ ଜମିଶାରକର
ଯୁଗେନାସ୍ତି କିନା କଲେ ଓ କମିଶାରାହେବ
ନାହିଁ ତହିଁର ସହାୟକ କର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟକୁ
କଣାରବାରେ ସିହମୟର ଲେଖଣିନେଥି ଗବ-
ର୍ଣ୍ବର ସର କର୍ତ୍ତା ବାମ୍ବଲସାହେବ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରିଯ ହେଲେ ଯେ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ଜମିଶା-
ରକର ସହୃଦୟ ସୀବାର କଲେନାହିଁ । କାକ-
ନିମ୍ନେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିପନ୍ ସହିତରର
ଜମିଶାରମାନେ ଏକପକାର ବନ୍ଧୁଗଲେ ମାତ୍ର
ଦିଥାପି ଜାହାଙ୍ଗର କଲକାତା ଦ୍ୱାରା କିମା-
ଗ୍ରାସକୁ ବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ କରେଇଲ ଅବୁଅବ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନବଦନା ଦେଇ ହେଲ ନାହିଁ । ଗବ-

ଶ୍ରୀମେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତରା ଅକୁଆବ ନବଦମାରେ ହସ୍ତ
ସେପଣ ବରବାକୁ କଷେତ୍ର ବରବାଗ ଫିଲ୍ସ
ବାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ 'ଶାଶ ନ ମନ୍ତ୍ର ବାନ୍ଧ ନ ଦର୍ଶ' ।
ତଥିମୟ ଅନୁଭବ କରି ପାପଶା ଆସୁପଢ଼ୁର
ପୂର୍ବାର ଦେଇ ଯହାର ପ୍ରବାରରେ ଅକୁଆବ
ମାମରମାନ ବିଳାର ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ବେହି
କିତାନ୍ତ ହୁଏ ଜମିଦାରର ଗାସନ ଦେଉଥିଲା
ବଜା ମାର୍ଦି ଏଥିପର ଯେ ସମସ୍ତ ଭାଇମା ଜମି-
ଦାର ବିଳାର ଧାର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବଜା ଦୃଶ୍ୟର
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଅଟେ ବାରବାରଟି ଗେର
ତହିଁରେ ଏତେ ହୁଏ କାହିଁ ବି ? ସବୁ ଜମିଦାର
ମନ୍ଦ ଦିନୀ ସବୁ ପ୍ରକା ଭଲ ନୁହନ୍ତି ଦୋଷ ଗୁଣ
ଦୂରଥତେ ଅଛି ହେ ପୂର୍ବମନ୍ତ୍ରକୁ ବିବୁର କି
ବର ଏବନ୍ଦର ଅନ୍ଦରି ବିନ୍ଦା କରିବା ଅମ୍ବ-
ମାରଙ୍କ ଶୁଣୁବୁଦ୍ଧିରେ ବଜା ଅନର୍ଥକର୍ତ୍ତ ଅଟଇ
ଏଥରେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରତି ବି ଜମିଦାର ଓ
ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌ-
ଣସି ପ୍ରବାର ସରାବ ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ! ନାହିଁ
ଓ ବାସ୍ତବରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଜନ୍ମାଥିଲା । <ହୀ
ଅସରାକ୍ଷ ରହିବା ଯେ ନାନା ଅମରଜଳର ବାନ-
ରଣ ଭାବା ଦିବ ଅସୀକାର ଦରବ ? ତେ
ବାର୍ତ୍ତକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକରରେ ବନ୍ଦର୍ମମେଣ୍ଟଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ବେଳେ ବିଷୟ-
ବାହେବ ଜମିଦାରଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଏମନ୍ତ ନୁହିଲୁ
ଇବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର ସେହି ମାର୍ଗକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କର ଅଛନ୍ତି କେବେ କିମ୍ବେ ବିଦେଶ ବିଜ୍ଞାନ ଯେ
ବାଲେବୁରର ବିଜ୍ଞାନ ପାଇବାର ଭଲ
ଜମିଦାରର ନାମେହେଠିଙ୍କ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ବଜା
କର ବିଜ୍ଞାନର ଗୌଥ୍ୟ ବିଷୟାଧ ଦାଖିଲୁ
ଏମସ୍ତକଠାର ଅଥବା ବିଜ୍ଞାନର କର
ବିନିର୍ମିତ ସାହେବ ଯେତେ ହେଲେ କଣେ କହୁ-
ଦର୍ଶି ବର୍ଣ୍ଣଣା ଓ ଅନେବକାର ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ରହ ପରାପର ଅବହାର ଘର୍ଯ୍ୟରେବନା ବର-
ବାକୁ ସମ୍ମନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଏହି କଥା
କହ ତୌଧିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମୁଖ ରକ୍ଷା ଦର ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଗୌଥ୍ୟ କରି ଓ ପୁଣ୍ୟରେ ଦସ୍ତର କହ
ଦାଣ ଥିବାର ସଂକା ନାମର୍ଦ୍ଦି ନବଦମା ରାଜୀ
ବାରେ ବିଜ୍ଞାନ ସାହେବ ଏହାକୁ ଅଥବା
ମନ୍ଦବୋଲି ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କୋତ୍ତରେ ଏହି
ଜମିଦାରଙ୍କ ସାଥରେ ଅବହାର ଯେ ବଜା
ନୁହନ୍ତି ଓ ଏମସ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କ ପରିବ ନିମିତ୍ତ
ଭଲ ହୋଇ ଅସୁଧାର । କେବୁଜେଣ୍ଟ ବା
ଶୁରକ ଅବହାର ତଣାଯାର ଯେମନ୍ତ

ଏହିପ୍ରକାର ଲାଖ ଦୋର ଏ ମନ୍ତରେ ଲେଖି
ଦୋର ଅଛିନ୍ତି । ପକଳା ସମ୍ବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତର
ଅଳ୍ପଚାହା ବିନ୍ଦେ ଲବହିମେଶ୍ଵର ହେତୁର
ଜନ୍ମଦାତାଙ୍କ ବିଦୟରେ ଅଗ୍ର ଏହା ସୀକାର
ବରବାନ୍ତ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବାର ଭାଷ୍ଟା
ରୀତି ଏହି ଯେ କମିଶାରମାନେ ଏଥରୁ କିମ୍ବା ସହ
ଚାହିଁ ହୋଇ ଦେଇ ଭଲ କର ଜାହାନ୍ତି । ଏହି
ବିଷୟରେ ଅନେବି କମିଶାର ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟରେ ଭଲ କମିଶାର ବିଷୟ ନୃତ୍ୟର
ଦେଇବି କମିଶାରଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି
ଅଛି ଯେ ପେମାନେ ତେବେବିଲେ ଅପଣା
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଘୁଞ୍ଚାଇ ପାରନ୍ତି ଏମନ୍ତ କମିଶାରଙ୍କ
ଅମ୍ବେମାନେ ବିଜୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ ପେମାନେ
ବିଷୟରେ ଯହିଶାଳ ହୋଇ ବବ୍ରୁମେଖିଲୁଣ୍ଡି
କୁହଂସାର ଛେଦନ ବରଳୁ ଓ ଅପଣା ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦୀ ଭକ୍ଷା ଦିବନ୍ତି । ଏହିଲେ ଏହା ମନ୍ତ୍ର ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟ
ଯେ ଅନେବି କମିଶାର ସରବାଣୀ ଅଧିବା
ଅଳ୍ୟ କରିବେ ସଂଦ୍ରା ଲିପିଆର ନଗରରେ
ବାବ ବରବାର ଅପଣା କମିଶାରର ବାର୍ତ୍ତା
ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ କିମ୍ବା କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ
ଅବର୍ଜନାରେ କୁମାସ୍ତା ଜହାନିକାରଙ୍କ ପ୍ରତା-
ରଣାରେ ପତ୍ର ଧନ ଓ ଜୀବି ଉତ୍ସପନବାର
କ୍ଷତିଗ୍ରେସ ହେଉଥିଲା । ଏପ୍ରବାର ଲୋକଙ୍କ
ବିବେଚନା ବରବାର ଉଚିତ ଯେ ଯଥ୍ୟି
ମନ୍ତ୍ରମଲରେ ରହ କମିଶାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ବରବାର
ଅବବାଧ ଗାହିଁ ଗେବେ କମିଶାର ବିଦ୍ୟ
କର ପ୍ରମିଳିନୋଟ ବିଶିଳେ ଜାହାନ୍ତର
ଲଭିତ ହାତ ହେବ ନାହିଁ ଅଧିକ ତାହାଙ୍କ
ଯୋଗେ କମିଶାରଙ୍କ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଉଠେଇବ । ବହୁ
ବ୍ୟବସାୟରେ ହାତ ଦେଇ ଚାଲିଲୁ ନ ଧାରିବା
ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟ ଚାଲିଲୁ ପଥ ବରବାର
କଲ । ଏଥିରୀର ମରବାଣୀ ମୂଳରୀ ଓ
କ୍ଷତିଗ୍ରେସ କିମ୍ବା କରିବାର ମାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖନକୁ ଗବହୀରଙ୍ଗ
ଅପାରାଜିତ ।

ଏହି ସ୍ଥାବରେ ମାନ୍ୟବଙ୍କ ଶୁଣଗଲାଜି
ଯେଉଁ ଆଦିମାତ୍ର ଲେଖିଥିଲୁଁ ଆହା ଠିକ୍ ଜାଣିବାର ହାତୋପଦ୍ମ ପ୍ରଦୀପ ଚନ୍ଦ୍ର କଳମର
ମାତ୍ର । ଅନ୍ତରେ ଆଦିମାତ୍ର ଲେଖିଥିଲୁଁ

ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ବନ୍ଦିଗାର ବାହାରକେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ସକାଳ ୮।୫ ଘର୍ଷା ସମୟରେ ବାଲେଶୁରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ଦିବା ଏ ୨ ଘର୍ଷା ସମୟରେ ବାଲେ- ଶୁରନ ଯାଥା କରବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ସକାଳ ଏଣ ଘର୍ଷାରେ ଗଲବାଲରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ବନ୍ଦୁପରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ସୂର୍ଯ୍ୟାସବୁ ସମୟରେ ବନ୍ଦୁପର- ାଚ ଯାଥା କରବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ବନ୍ଦିଧା ଏ ୨୫୦ ଘର୍ଷା ସମୟରେ କଟକରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ସୂର୍ଯ୍ୟାସପୁ ସମୟରେ କଟକ ଯାଥା କରବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ଦକ୍ଷବେଳ ରୂପନେଶୁରରେ ପ୍ରବେ- ଶ ଖୋଲ ଗତୁଳିରରେ ମଆଜ ଦେଇନ ଓ ବୃଦ୍ଧି ବାପ କରବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ଅପରାହ୍ନରେ ଗତୁଳିରାମ ଯାଥା କରବେ ।
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ବନ୍ଦିରେ ଘର୍ଷାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ
ଭାୟ-ରଙ୍ଗ	ସର୍ବାର ଯାଥା କରିବେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନମାଜ ଅମେରିକା
ପରିଷକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଦ୍ୱାରା ଅବଗତ ହୋଇ—
ଅଛୁ ମାତ୍ର କୌଣସି ସରବାର ମୁଠର ଜାହା
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଚାହୁଁ । ମୁତ୍ତ ଲଞ୍ଜମେଣ୍ଡେ ଅଗ-
ମନ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ସଂକାନ୍ତ ଯାବତ୍ତୀଏ ବାର୍ତ୍ତ
ଶାସ୍ତ୍ର ବିମନର ଓ ଲାଇ ବଳେକୃତ
ସଂବାଦପଦ୍ଧତିକାରେ ପ୍ରତାପ କରି ଅନୁଗ୍ରହ
ପୂର୍ବ ସଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥର କାହିଁ କି
କିମ୍ବା ଅଭିଲମ୍ବିତ ହୋଇଥାଏ ଅମେରିକା
କିମ୍ବା ନ ପାରୁ ।

ବେ ଯାହା ହେଉ କଟକଳଗରରେ ଯେପରି
ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଭଲେ
ଲେଖାଇଲା ।

ଶବ୍ଦାର ଆସି ରଖ ନମ୍ବର—ପଞ୍ଜୀ
ସମୟରେ ଯୋବିଗୁ ଆଜରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।
କରତିଥିଲେ ଲବ୍ଧିକରେ ଧୂଆଁ କଲ ଜାହାଜ
ପ୍ରବେଶ ହେବାବେଳେ ଗୋ ୩୫ ଟଙ୍କା ବନ୍ଦକ
ଯୋଜାଏବି ଓ ଯୋବିଗୁ ଆଜରେ କେବଳିଲେ
ଅଛ ଗୋ ୩୫ ଟଙ୍କା ଯୋଜାଏବି । କି ୧୦ ଟଙ୍କା
ରଙ୍ଗର ସାହେବଙ୍କୁ ଆଶେଷି ଥିଲେ ଓ ଆଜ
ଉଥର କୃତରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ପ୍ରଥମେ ରଙ୍ଗର

ଓ তৰুঁ জাগু দেগীয় ম্বালু লেবল
বহুল পাশাৰু হেব। বাবু কৰমোহন রম-
দেগীয় লেচে প্রথমৰে রহি অৱকলজ
পধ পাঠ কৰবে। কেবল যাবাকু টুকু
বিঅয়ালখুব মেহমানে আঁচ গৱাকু যাই-
পাইবে। তৰুঁ জাগু মানংবৰ পাহেক
প্রথম পড়ক দেৱ লিলগালু অগিবে ও
বাঁয়াৰ গ্ৰেষহাই হেব।

ରବିବାର ତା ୨୩ ରଗ—ସକାଳେ ଯୋଗ-
ପଠାର ନଗଜକୁ ଜାହାରରେ ସିଦ୍ଧେ ଓ ସନ୍ନିଧି-
ବେଳେ ଫେରୁ ଅସି ଗିର୍ଜା ବରବେ ।

ଶୋମବାର ଜାହାଙ୍ଗରୁ—ପିଟ୍ଟିଲସାହୁ ଅନ୍ତାଧ
ପିଶକ ଅଛିମ ସବାଳ ସଂ ଶ୍ଵା ଏହି ବାଲ-
ଗାନ୍ଧି ଅଗ୍ରମ ସଂକାଳେ ବେଳେ ଦେଖିବେ ।
ଶୁଭବାଗ ବୋଠିରେ ଦେଖିବ ହେବ ଇଂର୍ଜି
ବର୍ମଗ୍ରୀଣ ଓ ରତ୍ନଘେନକ ସବାମେ ଦିନ ଦୂର-
ପ୍ରହରତାର ସଂ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଦେଖିଯୁ
ବର୍ମଗ୍ରୀଣ ଓ ଗଜା ଉନ୍ନିଦାର ବି ଯାହାକୁ ମା-
ନ୍ୟବର ଦେଖିବାକୁ ଗହିବେ ସଂ ଶ୍ଵା କାହିବା
ଉତ୍ତାନ ।

ମନ୍ଦିରବାର ତା ୨୪ ରଜ—ସବୁଲ ଘଗ୍ଗା
ଠାର ୧୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେଳଖାନା, ପାଗରିଗାହ,
କଦମ୍ବରସ୍ତବ ଓ ଶାର ଦେଖିବେ ଓ ଏବେ ଶ୍ଵା-
ଠାର ସ ୩ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଣ ଓ ସ୍ଵାଲମାଙ୍ଗ
ଓ ତେଜରଳ ହାସପାଗାଳ ଦେଖି ବନେବୁତୁର
ସାହେଦବ ହୋଠିଲୁ ଦେବେ ଓ ସେଠାର ପଳ-
କ ଓ ବାରବାଟିବିହା ଦେଇ ଗଲବାଗରୁ
ଫେର ଅସିବେ । ଏଠାରେ ସଞ୍ଚୟ ସମୟରେ
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ହେବ ।

ଶୁଧବାର ତାଙ୍କ ରଗ—ଯୋବନ୍ଦୀରଗାହ
ଓ ଜାହାତରେ ଗାଲଦଣ୍ଡା ନାଳର ଭଷରବନ
ଦେଖି ମୋଖାଏବେଳେ ଲକ୍ଷବାଗରୁ ଫେର
ଅସିବେ ଓ ଦୂରଧାବେଳେ ବରବାର ହେବ ।

ଗୁରୁବାର ତା ୨୭ ଇଣ—ସକାଳୁ ଶାର୍ଦ୍ଦି
ଲେବଳ ବେଳାଳ ଦେଖିଗାରୁ ଯିବେ ଓ ସଙ୍କଟ
ବେଳେ ଘେର ଅଛି ମେଘକୋଷରେ ଜାନା
ଖାଇବେ ।

ଶୁଦ୍ଧିବାର ତା ୨୭ ଇନ୍—ହୃଦୟାବସ୍ଥ କେ
ଲେ ବାଂଯୋଗି ଏହି ପାର ହୋଇବୁବନେ-
ପୁରବୁ ସିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବଡ଼ଙ୍ଗ ମାସ ଅରମ୍ଭତାର ଛେଦାନାଳରେ
ଶୈଖିବ ଜାହସର ବସିଲା । ଏହି ଚାକପର
ଝାର <ବବର୍ଷର ଅଧିକ ହେବ ମହାରଜ
ଜାହସର ଅଧିକାରୀ ଲେଖିଥିଲେ <ତେ ଦିଲେ
ଗାହା ସଫଳ ହେଲ ସୁମର ବଜଦ ଘାର ।
ଆର ବଢ଼ିବାରମାନକୁ ବେବେ ଜାବ ଯଗା-
ଦ୍ୱାରା ସୁଧା ହେବ ?

ଉଛୁଳସାହିତ୍ୟ ଦେବାରେ ଏକ ମୋଧୁବଳ
ଜାବସର କର୍ମସ୍ଥିତିମାନେ ବିଳମ୍ବ ଉପକାଳ
ଅମୃତାନ୍ତ ଲେଖିବାରେ ବନ୍ଦବର ଉନ୍ନତି-
କ୍ଷତି ଯୋଗୁମାନ୍ତର ଭିତ୍ତି ପ୍ରାଚିର ଜେପୁଣି
ଯୋଗୁମାନ୍ତରଠାର ଦୂରଦଳର ଓ ବରବରଠାର
ଏହି ପ୍ରାଚିର ବେଳେ ଅର୍ଥଦଶ୍ମି ସ୍ଵର୍ଗ ଲେଇ
ଅବୁନ୍ତି । ମୋଧୁବଳ ଯୋଗୁମାନ୍ତର ସାବଧାନ
ହୋଇ କର୍ମ କରନ୍ତି ।

ଗତ ରହିବାର ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ସୋମବାର
ସନ୍ତ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଜଗରରେ କଣ୍ଠ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ଅଗରଣ ଏବେ ବର୍ଷା ହେବାରେ
ଅଛେବ ପ୍ରକାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମନ୍ତ୍ର ଦୂରା ହେଉଥିଲା ।

ବଜମାସ ତା ୨୯ ରାତରେ ପୁଣ୍ୟକାଳ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ସମ୍ବଦ୍ଧରେ ଖୋଟିଏ ଦେବୀଷ୍ଟ କାହାକ
ତୋପାହରେ ମୟ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଏହାର ମାତ୍ରକ
ତ ୨ ଏ ଅଛିର ଅପଶାୟ ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିଥ
ଦିଲୁ । କାହାକ ଗଢ଼ିବ ବାଲେଣ୍ଟର ଯାଉଥିଲୁ ।
ବୋଧ ହୃଦୟ ଏ ସମ୍ବଦ୍ଧରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଆଇଲରେ
ଜୋଧାର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତହିଁ ଧାର ଏ ଅ-
ଇଚ୍ଛରେ ଦୟା ଦିଲି ହେଲା ।

ସୁର ଏଇବା ନବଲଷ୍ଟରରେ ଗୋଟିଏ ଜୀବ
ଦେଇଥାଏ । ମୃତ କଦମ୍ବିର ନିହାପାତ୍ରରେ ପୁଣ୍ୟ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିଧରେ ବିବାଦ ଲାଗିଥିଲା
ଏଥରେ କଣେ କୁରାଷ୍ଟୁର କଦମ୍ବିରର ସୁଅ
କଥାଧରକୁ ଉଚକାଳେ ବରି ପଥରାଯାଏ
କଥାକାଣ୍ଡ ଧରୁ ଦୋର ବୌବୁପୋର୍ଟ ହୋ
ଇଥାଏ ।

ଏହି କୁଥକାର ବିଷ ପୂର୍ବପଣ୍ଡା ଥାରି ଦେଇ ଗୋଧୁଳୀ ନକାରରେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ପତଙ୍ଗ ପୋଡ଼ିବାର । ବର୍ଷାର ଛାତର ଘରମେହା

ମତ ସାହରେ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧିର ବିବରଣ
ଅମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେ ବୃକ୍ଷ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ
ଅନ୍ତରେ ପବଲିକଟ୍ୟ ହେବାର ଉତ୍ସାହ

ଷେଠାନ ପାରତାକ ଯୋଗେ ଅଛେବ ସୁଲି
ଚର୍ଚୀ ବିବାର ପଂକ୍ତି ଅବେଳାହ ଓ ରେଲବା-
ରେ ଗାସାଜ ପ୍ରାୟ ବଳ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଅଗାମ ପ୍ରଦେଶରେ ପରିଷଳର ଅବଶ୍ୟକ
ବନ୍ଧୁତାଙ୍କଳନକ ବୋଧ ହୁଅର ମାତ୍ର କରିବା
ଦର ଅଛିବନ୍ଧୁତାଙ୍କଳରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥବାଗ୍ର କେତେକ
ଗଜାର କାରଣ ଅଛି ।

କରିବୁ ନାମକ ଜାହାଜର ବଣ୍ଡାଳ ଲେଖି—
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଗୂରୁବାଲକୁ ସିବା ଅସିବା
କରିବା ସମୟରେ କହିବା ଉପରୁଳ ଆମଗ
ନୃତ୍ୟ ପାଇରେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜର ଉଚ୍ଚାଂଶ
ଦେବି ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ସମ୍ମଦ୍ଦିଲହରିରେ
ଫଳଗଃ କିମ୍ବକୁ ଅସୁଅଛି । ଏ ଜାହାଜଟି ଗର୍ଭ
ବାତଙ୍କରେ ମର୍ମତିବାର ଅନମାଳ ହୁଅଇ ।

ପିତାମ୍ବର ବନ୍ଦମାନ ଅଧିକ
ବନ୍ଦପ୍ରାସାଦ ଶୁଣିବେଇ ଗୀତ ସ୍ଥାନର
ହେବାରୁ ଅଛି ଦୋରଥିବାର ଯାହା ପୂର୍ବେ
ଲେଖାଯାଇ ଥିଲା ପଞ୍ଚତ ଜାହା ରହଇ ଚୋଇ
ଅଛି । ତେବେଳିଯୁବ ଯଥାର୍ଥ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି
ମହାମାନ ଲକ୍ଷନର୍ଥବୁକ୍ଳ ସୁକିର୍ଣ୍ଣର ଫଳର
ଏହା ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ।

କେନ୍ଦ୍ରର ପୁନଃବ୍ୟାପରେ ତଥା ଜୀବତ ହର୍ଷ-
ଗ୍ରେ ଗେଣ୍ଟି ଅପରାଧରେ ଜୀବତା ମାତ୍ରକୁ ପ୍ରତିକରିତ କରିବାରୀଙ୍କରେ ଅସିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧର ଯେ
ଏ ବିଧି ରେଖାଗ୍ରାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ବାହସ ଗେଣ୍ଟି
ଗଲା ଓ ପୁନଃ ଉଦୟରେ ଜହାର କେତେବେଳେ
ପ୍ରକାଶ ଏ ବିଧି ପରି ବାହାରିଥିଲା । ସବୁ
ପରିମା ମାତ୍ରରେ ଗତା ହୋଇ ଅବହି ।

ଲୁହୋରେ କଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅପଣା ସ୍ଥାନେ ସହିତ
ବଜାଯ କର ରେଳଗାଡ଼ିଲେ ପତ୍ର ଅଛିଦିବ୍ୟା
ବରୁଥିଛି । ରେଳଗାଡ଼ି ଅସିବା ପୂର୍ବ ସେ
ବାଟରେ ବସିଥିଲା ଓ ଗାଉ ଅସିଲାମାଧିବେ ଚକ
ସ୍ତ୍ରୀରେ ଲମ୍ବା ହୋଇ ଗୋଇଲା । ଗାଢ଼ି
ଲକ୍ଷ ଲାତ ଅଟକାଇବାକୁ ଯେତେ ଗେହୁକର
ପାରିଲା ନାହିଁ ଓ ମୁଦୁର୍ମାଧିବେ ଲାତ ଆହା
ମର ଚର୍ବିକର ଘରିଗଲ ।

ହାତାରିବାଗରେ ଅଉ ଉଚ୍ଚଗ୍ରେଷ୍ମୀ ହେଲ୍ଦ
ରହିବେ କାହିଁ ଦୋଳ ବନ୍ଧୁମେଳ ଉତ୍ତେଷ୍ମା
ପୁର ଦର ଜହାର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ବରବାରୁ
ଉଥୟକୁ ମହିମାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅନ୍ତରୁ !
ଦେଖାରେ ସେଉଁ ବାରତ ସବୁ କିମିଶ ହୋଇ
ଥିଲ ଉହାର ପାଇଁ କିମିଶ ?

ବର୍ତ୍ତନରେ ଉତ୍ସାହ କୋଣେଗର ପ୍ରମାଦର
ହୁଅଇ ବୋଲି ଜଣେ ତାତ୍ତ୍ଵର ଅନାମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ପରାମ୍ରା ବରି ଦେଖିଅଇଲୁ ଓ ଅହେବ
ସୁଲକ୍ଷଣେ ଏ ତୈଳଗୃହ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବେଳାଯ ତ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଉପବାର ଦେଖାଯାଇ
ଥିବାର କବର୍ତ୍ତନେଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚାନମେ ଭରତବର୍ଷର
ସମସ୍ତ ତାତ୍ତ୍ଵରକ୍ଷାକାରେ ପରାମ୍ରା ସମ୍ପଦ ଏ
ତୈଳର ବ୍ୟବଚାର ହେବାର ଦୟମ ହୋଇଅଛି
ବିନ୍ଦୁଷେ ଏ ତୈଳ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ବ୍ୟାପର
ଜହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସମ୍ବାଧାରଣଙ୍କ ଜାଗିବା କାରଣ
.ଗଜେଠରେ ଶ୍ରୀଗ୍ରା ହେଲେ ବହୁ ଭଲ ହେବ ।

ନାନାସାହେବ ଶୁଅଜିଆରରେ ଧର୍ମପତ୍ରକୁ
ମାର୍ଗ ସେ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ନାନାସାହେବ କ
ଅନ୍ୟ ଦେଖି ଆବଶ୍ୟ ହୁଏ ହୋଇ ଲାଗି
ଦେହ ଭାବାକୁ କଷ୍ଟପୂରି କରି ପାଇ ନାହାନ୍ତି
କେନ୍ଦ୍ରାରେକ ନାନାପକ୍ଷାର ବନ୍ଧୁ ଅରନ୍ତି ।

ଉତ୍କୁଷସ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗତ ବାଜ୍ୟା ସଜ
୮୭୪ ମସିହାର ବାଜ୍ୟାଠାର ଦୃଶ୍ୟ ନ ହୋଇ
ଦରଂ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରବଳ ଥିଲା କେବଳ କୁଆର
ବିପଣ୍ଣତ ମାର୍ଗରେ ବଜାର ହେବାର ସେଥିର
ଯେତ୍ରକାର ରୟଙ୍କର ଥୋଇ ଗୋରଥିଲା ଏଥି-
ର ଜାତୀ ଦ୍ୱାରା ଲାହୁ ଉଥାତ ଆଜିକିମୁ
ଛାକରେ ଜଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ସୁଲରେ
ନେବିନୀଧୂରଠାର ବର୍ଷମାନ ସର୍ବନ୍ତ ସହାର
ପରାମର୍ଶ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଏହାପ୍ରାଚୀ ସବୁଷାଖାରିଣକୁ ତଥାର ଦିଆ-
ଯାଇଅଛି କି ହାଇଲେବଳ ଓ ବେଳୋପଡ଼ା
ନାଳମାହଙ୍କର ଲବଧେଲ ସବୁରେ ଆଜି ତା-
ରିଣଠାର ଦିନ କୃତି ସବଳ ସମସ୍ତରେ କୌକା
ଶୁଣ ଦିଆଯିବ ।

ଯେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଲାବଧୋଳିତରେ
ଅପର ରହିବ ଜେବେ ସେ କିମ୍ବାକ୍ଷରବାରିଦ୍ଵୀ
ପେ ନଥା କଣ୍ଠାରି ।

ଟେଲିକମ୍ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ, ବି, ଭ,
ଆଶିଷ ନବମୂର ଏବଜବାହିର ଉପରେ
୧୦୧୫୩୯ ପାଠୀ ୧୦୦୨

(Sd.) Howard Unwin C. E.
Executive Engineer
Bengaluru, Pa.

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଉତ୍ସବପଥିକା ସହଜକଟକ ଦିନ-
ବାବତାର କଟକପ୍ରି ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚକାଳି ସହାଲୟରେ
ମେଁ ୧୫ ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ।

ପ୍ରକାଶନ ପାତ୍ର

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶନ
ପାତ୍ର
ମେସାନ୍ତର
ପାତ୍ର

ଗାନ୍ଧିଜୀ ନବମର ସନ୍ଦାର୍ଥମହିତୀ ମୁଁ। ମାର୍ଚ୍ଚିର ଦା ତ ସନ୍ଦାର୍ଥମାଲ ଗଛବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରଣ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ତିଦେଲେ ବର୍ଷବୁ ୫୭
ମଧ୍ୟଲ ପାଇଁ ଜାତିମାସିର ୫୫୯

ଆମେମାନେ ଅନ୍ତର୍ବାଦିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗତ ସ୍ଵପ୍ନାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନେଷ ଗର୍ଭର ଉତ୍ସାହର ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା ଅପରାଜ୍ୟ କାଳରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଝଣ୍ଣଗିରିଠାର ମାତ୍ର ଭାବା ନୁହିଲା । ମାନ୍ୟବର ମହାଶୟ ସୁର୍ଯ୍ୟଦାତାର ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।

ଦୂର୍ଗାପୂରର ମହା ଯେମନ୍ତ ବଙ୍ଗଲାରେ ଏମନ୍ତ ଅଛି କୌଣସିଠାରେ ଥିବାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ନ ଥାଏ ବରଂ ଏହି ବୋଲିଯାଇ ଥାଏ ଯେ ଏହି ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ କେହି ବଙ୍ଗବାସୀ ଯେମନ୍ତ ଦାନ କରନ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦା ଉପଲବ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରକାର ଦାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନର ଲୋକଙ୍କର କରିବାର ଜଣାୟାଇ ନାହିଁ ହନ୍ତୁପ୍ରକ୍ରିୟା କେତେ ବୋଲନ୍ତ ଯେ କଲିବାର ପାଦ ତାରକାନାଥ ପଶମାନିକ ପୁଞ୍ଜା ଉନ୍ନତିକାରୀ ରୋତିର ପାଦ ଘେରି ଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୂର୍ବଳ, ଖାତ ଓ ପିଲ ପ୍ରାୟ ଗ୍ରାନଟା ମୁକ୍ତର ମିଳାନ ଓ ପରିଯା ପାଇସିଲ, ଏହିପଥ ମହାଶାଶୀ ପୃଷ୍ଠାମୟୀ ଦେଇ ଦଳାର ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବକେ ଖଣ୍ଡିବ ଲେଖାଏ ଲୁଗା ନାହିଁ ପୁଞ୍ଜାଦଳ ବିଭିନ୍ନ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ଧାର ବଜାର ଟକା ବ୍ୟୁତ ଦେବାର କଥା ହୁଅଇ । ଯଦ୍ୟତି ବ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମାଜ

ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ଏହି ଦାନଦାର ଉପକାର କି ହୋଇ ବରଂ ଭାଷାରକ ସଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସାଧାରଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ କରିବାର ବୋଲି ଯାଇ ଆରେ ଉଥାଚ ବଙ୍ଗଲାର ଲୋକମନେ କେମ୍ପାତୁ ଦାନଦାରଙ୍କ ଏଥିର ବିହିର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ ହେଉଥାଇ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖନେଷ ଗର୍ଭରକ ଅଭ୍ୟନ୍ତାର ଅସ୍ତ୍ରୀକରଣରେ ଦେଖିଯୁ ବାଦ୍ୟ, ବୈଷନାର, ବାଣ ଉତ୍ସାହର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର କୌଣସି ପ୍ରକାର ନାଚ ତମା ସାର କିଛି ଭାବୋଗ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏଠାର ନାଚ ତମାର କିଛି ଭାବୁ ମହୋଦୟକୁ ଦେଖାଇବାର ଉଚିତ ଯେ କିବାର ସେ ଜାଗି ପାରିବେ ଯେ କିମ୍ବା ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ଏଠା ଲୋକବର ରଚ ଅଛି ଓ ନାଚ ତମାର ସବୁ କି ସତକ ଭାବର ଲାଗ କରିଥାଇ । ମାନ୍ୟବରର ଶୁଭଗମନ ଦନ ଯେବେ ଏ ସବୁ ଦେଖାଇବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ ଥାଏ ଦେବେ ଅନ୍ୟ ଏକବନ କମିଶକର ସାହେବକ ଲୋତି ସବୁଖରେ ସେ ସବୁ ଦେଖାଇବାରେ କିଛି ଏବି ନାହିଁ । ଏଠାର ଶେଷିଯୋ ନାଚ, ଯାତ୍ରା, ଅଖାତାବାଲକ ଅଥବାଲ, କୁଣ୍ଡ, ଗଢ଼ିଯାତ ପାଦକକ ଖେଳ ଓ ବଣୁଆମାନଙ୍କର ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଉତ୍ସାହର ଯେ କିଛି ତର୍କା ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଅଛି ସେ ସବୁ

ଲେଖନେଷ ଗର୍ଭର ଥାବେବକୁ ଦେଖାଇବେ ସେ ଉତ୍ସାହ ସନ୍ଦର ପରିଚୟ ପାଇବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏ ସବୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ଶ୍ରୀ ବର୍ଷାଧାରୀ ଏବଂ ପ୍ରମାନର ମଧ୍ୟଲ ପାଇଁ ଜାତିମାସିର ୫୫୯

ବାବୁ ଚଣ୍ଡିଚରଣ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟ ।

ଗର ମଙ୍ଗଲବାର ରୁତରେ କଟକ ବାନ୍ଦୁର୍ୟ ନାର ପୂର୍ବ ଦେତମାନ୍ତର ବାବୁ ଚଣ୍ଡିଚରଣ ବାନ୍ଦୁର୍ୟକୁ ଶ୍ରୀଏ ଅଭିନନ୍ଦନାଥ ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ସନ୍ଦର ବ୍ୟବସାୟର ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ୫୫୩ ତୁମାନେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ଆହୁତ ବରତିଲେ । ସବୁ କଟକ ଶ୍ରୀଏ କମାନକ ଦୋମହଲାରେ ଦୋରଥୁଲ । ଅମ୍ବାନେ ଏଷରର ପରିପାତୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଅଭିନ୍ଦନ ଅନନ୍ଦ ହୋଇଥାଇ । ଏ ସବାରେ ଏ ନବରର ଅନେକ ଉତ୍ସାହ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ ଓ ସବାଗୁବ ଏପର ପୃଷ୍ଠା ଦେଖିଯାଇଲେ ଯେ ଅନେକ ସବାରେ ସେଇପଥ ଦେଖିବାରେ ଆହି ନାହିଁ । ସୁଲାର ଶକ୍ତି ଛଢା ଏବେ ଉତ୍ସାହକର ସମାଜମରେ ନୃତ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେଇଥାଇ ସେ ବାବୁ ଚଣ୍ଡିଚରଣ ବାନ୍ଦୁର୍ୟ କେବଳ ଶ୍ରୀକର ପ୍ରେମାନ୍ତର ଦେଖିଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନୂହିଲା ଏଠାର ସମ୍ବନ୍ଧମର୍ଗକରେ ବାହାରକୁ ୫୫୯

ମାନ ଓ ଅଦର ବିଶେଷ ହଳ ଓ ସମସ୍ତେ କାହାକୁ
ହଦ୍ୟୁଗରେ ବହିକୁ ହୋଇଥିବାର କାହାକୁର
ବଦଳରେ ପ୍ରେର ଦୂରୀତ ହୋଇଥିବାକୁ
ସବୁରେ ଦିଲ୍ଲାଦୁଇ ସଖା ଅଛି ଥିଲ ଚିହ୍ନର
କାରଣ ଏହ ଯେ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାହାଜ ପା-
ଇରେ ତନବାର ଥିବାର ଯେଉଁମାନେ ଜାହାଜ
ନ କାଣନ୍ତି ଦେମଳକୁ ଅମସର କୋର ନ
ଥିଲ । ଶ୍ରୀମାନେ ଯେଉଁ ଅଛନନ୍ଦପତ୍ର
ପ୍ରଥମ କଲେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁ ତହିଁର ଯେଉଁ ଉ-
ଭର ଦେବେ ରାହା ଯଥାସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା । ସବ୍ୟମାନେ ଏ ସବୁ ଅଛି ପ୍ରାତି ଓ
ମନୋଯୋଗ ଧୂବକ ଶୁଣି ଉତ୍ତରାର୍ଥ ଦେଲେ
ଓ ଭୁବନ୍ଦୂର ବିଶେଷରେ କୃଦରର ଅନେକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ବାପ୍ରବରେ ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ପର-
ଲେବଠାର ବିଦ୍ୟା ହେବା କାଳରେ କାହାର
ମନ ଧିର୍ଯ୍ୟ ଧର ପାରନ୍ତା । ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶ୍ରୀ-
ମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କର ଶଶ ପ୍ରହଶ କରିବାର
ପରିଷ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଗେଡ଼ିଏ ମହି କାର୍ଯ୍ୟ
ଶାଖାକ କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ଏବଂ ଦରଥା କରି ଯେ
ଏହପରି ସଦନୁଷ୍ଠାନରେ ତତ୍ତ୍ଵ ରଖି ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ
ଭିତ୍ତିଦେଶାନୁଯୀକ୍ରମ ଆପଣା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମ ଉପରେ ଦୁଷ୍ଟ ରକ୍ତ ଉଚଳ ଦେଖଇ ମ-
ନାକାଶା ପଣ୍ଡି କରିବେ ।

ବରକାର ଚର୍ଚା

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାର ଉପୁମଣ୍ଡଳାରେ ଦିଲ-
କାର ଚର୍ଚା ଏମନ୍ତ ଗାତ୍ରରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା
ଯେ ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରସଥରେ ଆଶ୍ଵ କାହିଁ ।
ହରବାରରେ କେବେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ
ହେବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମରେ ଉଚ୍ଚର ଧର୍ମ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ହେଲା ତେତେବେଳେ ଦିଲକର ଧର୍ମ-
ରେ ହାତ ପାଇବା ଶୀଘ୍ର କେବେଳେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚର ଉତ୍ସମରେ ବୁଲୁଥିଲେ
ସେବଧା ଏକପ୍ରଥାର କିଣ୍ଟି ହେଲା । ଏହିବୁ
ଏହି ଖଣ୍ଡମୋର ଲକ୍ଷିତାହୁଁ ସେ ବାହାର ମ-
ର୍ଯ୍ୟଧା କରେଥିବ ଓ ଏବେ କେଉଁଠାରେ ହାଜି
ପାଇବ । ସତା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାରଠାର ଦିଲକାରୀ କବ-
ିଦି ଧର୍ମକୁ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ଶୈଶ୍ଵର ଲୋକମର୍ଯ୍ୟରେ
ଏ ଚିନ୍ତାର ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁ । ନାକି ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ତେବେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତ ଏହି ଅନେକଷ୍ଟଳରେ
ହେ ଚିନ୍ତା ଅବାରି ଥିବାର ଅନୁମାନ ହେଉ
କାହିଁ । ଅମ୍ବୁମାତ୍ରେ ଦିଲକାର ଧର୍ମଦେଶ୍ୱର
କାହିଁ ଶୁଦ୍ଧବିଦ୍ୟା କରି ବହି କି ପାଇଁ ମାତ୍ର

ଯାହା ସୁଧା ଯାଇଥରୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅଛେବଲେ
କରଇ ଦୁଇଇ ହେବାର ଯଥିର୍ଥ ବାରି ଆଶୀ
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଉଠିବଳ ମଧ୍ୟରେ ହେବାର
ମନ୍ତ୍ରପ୍ରାଣ ବିହାର ହୋଇଥରୁ ବି ନାହିଁ ତତ୍ତ୍ଵ
କି ପାଇଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉଠିବଳ ବର୍ମା
ବୁଝିବ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାର ଦେଇ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ତତ୍ତ୍ଵର ଏକପ୍ରକାର ଦୃଢ଼ତି ଗ୍ରା ଗ୍ରାମପୁ ମହା
ବ୍ୟାକ ପ୍ରକରଣ ଜନ ୫୮୯ ମହିନା ମରମାନ
ଜା ୨ ଦିନର ଘୋଷଣାପତ୍ରରେ ପରିଚ ହୋଇଥାଏ
ତତ୍ତ୍ଵର ଜଦନ୍ତ୍ସାର ପୁରୁ ଓ ବାବେଶୁକ୍ର
ବନେହୁରକଠାର କଟକ ଜଳକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଅଧିକ ହେଲେଣ୍ଟା ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ମି ପୂରୁ ତର୍ମତି
ନାନ୍ଦ ଲେଖାନ୍ତା ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉଠିବଳ
ପାଇ ପାଇଥାନ୍ତିରୁ ଏ ଜତନାଦେବ ତଳକୁ
ଜୀବ ଅବିଅଛନ୍ତି ସେ ଯାହାଦେଉ ଉଠିବଳଙ୍କ
ବାଧା ଅମୃତାଳଙ୍କର ବିର୍କର ବରବାର ପ୍ରୟୋଗ
ଜନ ନାହିଁ ଅମୃତାଳେ କେବଳ ଦେଖାଯାଇବା
ପାଇନ ଓ ସରବାଣ ବର୍ମାରଙ୍କର ବିଷୟରେ
ସେବରୁ ମତାନତ ଶୁଣିଥରୁ ତତ୍ତ୍ଵର ସଂକ୍ଷେପ
ଲେଖାନ୍ତିରୁ । ତେବେ ବୋଲିଥାକୁ ହେବ ଯେ
ପାଇସୁ କିମ୍ବାର ଓ କିମ୍ବାର ଅଚିକିତ୍ସା
କର୍ମକରଣ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯା ଓ ଉଠିବଳଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରରେବ କରିଥାନ୍ତି ତାହା
ବୌଦ୍ଧବିଜୟ ନ୍ୟାୟବିଷ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରରେବ ହୋଇଥାଏ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଯେବେ ଏଠାରେ ବେବେ ଦେଖାଯାଇବା
ହିବିଲାଧି ଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ନାହିଁ
ଉଠିବଳ ଅଚିକିତ୍ସା ବର୍ମାରଙ୍କ, ତରେ ବିଷ
ବାକୁ ହିଅନ୍ତା । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ କେଉଁ
ଦେଖାଯା ଅପଣାକୁ ଅଗମାହିତ ଜୀବ ନ କରିବ
ବା । ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ର ମହାରାଜୀଙ୍କ ଘୋଷଣାପତ୍ରଙ୍କ
ପାଇସରେ ଉଠିବଳ ଓ ଦେଖାଯା ବର୍ମାରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରରେବ ନାହିଁ ତେବେ
ପାଇସୁ କର୍ତ୍ତୃପଞ୍ଜମାଳେ ଏ ଶ୍ରୀ ଦେଇଁଠାର
ବାହାର ହଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଯେବେ
ଦେଖାଯା କେବମାଳେ ତାହାଙ୍କାରେ ହତାତ
ପଞ୍ଚପାତୋର ଦୋଷ କରୁନ୍ତା ବରନ୍ତି ତେବେ
ତାହା ଅଧିକ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । କାମୁ-
କରେ ଯେଉଁ ଏ ଜୀବା ହୋଇଥାଏ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଭରବେଣ୍ଟା ଓ ବୈଦିକର ତମେ ଦେଖାଯାଇବା
ଅଗିକୁଣ୍ଡ ତତ୍ତ୍ଵବିଦରଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ପାଇବା
ଅଛି । ଅମୃତାଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ପକ୍ଷବର୍ମା
ମଧ୍ୟରେ ତାହା କାହିଁ ବର୍ତ୍ତିର ଆର୍ଦ୍ଦକାରୀ

ବିନ୍ଦର କର ପଥ ଓ କେତଳ ଅନୁଧାରେ
ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପାଇବାର ବଚିତ ଜାହାରୁ
ଦେଶୁକୁ ଦେଇଥିରେ ଗଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନର୍ତ୍ତାଦା ପକ୍ଷରେ
ଅହୋ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଶା ଶାମିଲ୍ ମହାକାଳ
ଉପରଲୁପ୍ତିର ଘୋଷଣାପଥରେ ଉଚ୍ଛଵି ବିଶ୍ୱ
ସୁର ନ ବର ଥାଥାରମ୍ଭେ ବହିଅଛନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରତଳଙ୍କ କିମ୍ବାନ୍ଦୂପାରେ ଏମାନେ ମର୍ତ୍ତାଦା
ଆଇବେ ଓ କୌଣସିତାରେ ଉଚ୍ଚ ଉପରୁତ୍ତିର
ହେଲେ ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭିର ତେଜରକ ଉଚ୍ଛଵି
କିମ୍ବାନ୍ଦୂ କରିବେ । ନାଥ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ
କେତେ ସ୍ଥାନରେ କେତେ ବରତାର ହୋଇ
ଗଲାଣି ବିଲ୍ଲ କୌଣସିତାରେ ଏ ବିଷୟରେ
ବିଶ୍ୱ କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହେବାର ଦେଖା ଯାଇ
ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷ ତନେବାରଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି
ବାଧାରଣ କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହୋଇ ନ ପାରେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର
ସରକାର ବର୍ମକାରଙ୍କ ବିଷୟରେ କିମ୍ବାନ୍ଦୂ
ହେବାର କୌଣସି ବାଧା ନ ଥିଲା କୌଣସି
କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହୋଇ ନ ଥିବାର ଏହି ଅନୁମାନ ବରା-
ବାକୁ ହେବ ଯେ ଅପର ଶ୍ଵାନମାନଙ୍କରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓ ଦେଶୀୟ ସରକାର ବର୍ମକା-
ରଙ୍କଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟକାନ୍ୟକର କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହୋଇ
ନ ଥିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ଅପରି କୌଣସି
ଠାରେ ଉପରୁତ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେଳ ମହ-
କୁମା ଓ ବେତନ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ମର୍ତ୍ତାଦା ସ୍ଥିର
ହୋଇଥିଲେ । ଏଠାପରି କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟେ
ହୋଇଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହୋଇ
ଥାନ୍ତା । ଆମ୍ବେନାନେ ଉତ୍ସାହର୍ଯ୍ୟ ଯେ ସ୍ଵାନ୍ତ-
ୟ ବର୍ତ୍ତ୍ୟକ୍ଷମାରେ ଦେଶୀୟ ବର୍ମକାରଙ୍କର
ମନ୍ଦଧାତା ପଢି ଅନ୍ତାବର ମାନ୍ୟବର ଲେଖନ୍
ନଶ୍ଶ ଗବର୍ନ୍ମରଙ୍କୁ ଜାହା ଅବଶ୍ୟ କରିବନ୍ତୁ
ଜାହା ହେଲେ ଏବସ୍ତାର କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହୋଇ
ଯାଇବି । ଯେବେ ସେମ୍ଭେ କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ନ ବର କେ-
ବଳ ଦୁର୍ବ୍ୱଳରେ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ବରିବେ ତେବେ
କିମ୍ବାନ୍ଦୂ ହେବ ।

ଗୁଡ଼ କମିଶ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଘୁଣା
ଗୁଜାରା ବରେଷ ମନ୍ଦସ୍ତାଷ ହେବାର କମ୍ପତ
ହୃଥର ଓ ସେହି ହେଉଗ ସେ ବରକାରକୁ
ଆସିବେ ଜାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରିଯ ବରଥକ୍ଷତି
ଆହାର ଅଚିଲାସ ଯେ ଡେଣାର ଦର୍ଶ
ଗୁଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଗ୍ରନ୍ଧନ ହୋଇ ଧନ-
ପ୍ରକ ଉପରେ ପ୍ରାକ ପାଇବେ ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡି
ଗର୍ବମେଣ୍ଟ୍‌ର କର୍ମକଳୀଙ୍କାରେ ସେଇଥ ମର୍ଯ୍ୟାନା

ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତରାର ପୂର୍ବ
ଲକ୍ଷହାବକୁ ସୁରଣ ବଳେ ଘୁଣ ସଜାବର ଦାଳ
ଅଧିକ ବୋଧ ହୁଅର ନାହିଁ ବାରଣ ଯେଉଁ
ବୃକ୍ଷ ସମସ୍ତ ଡେଣ ଓ ବନଗାର ହିବେଶା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଜ୍ୟ ଦୟାର ବର୍ଥିଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁମାରେ ଉତ୍ତରାରେ ବୃକ୍ଷ ବୋଲଇ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯାହାକର ଅଧୀନସ୍ତରୟ
ସେବାରେ କିମୁଣ୍ଡ ଥିଲେ ତାହାକ ବଂଶର
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧକାଣ ଏ ଗଜାହୋର ଅଛନ୍ତି ଓ
ଯଦ୍ୟପିକି ବାନର ପରବର୍ତ୍ତନରେ ଏ ବୃକ୍ଷ
ବେଳେର ପୁରୁଷ ରଜ୍ୟପନ୍ୟ ହୋଇ ଯେହୁ-
ପର୍ବ୍ର ବେଳେ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ତଥାର ଏହାକର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନ୍ୟବ୍ରତାଙ୍କଠାର ଜଣା ହୋଇ
ଅଛ ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା କିନ୍ତୁ କଟିକ ବୋଧ
ହେଉଅଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟେମାନେ ଶୀଳର
କବି ଯେ ସୁରାଶତା ଆପଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା
ବରବାକୁ କୌଣସି ଗେଖୁ କର ନାହାନ୍ତି ଓ
ତଗନ୍ଧାଥ ମନ୍ଦିରର ବୁର ଯେ ତାହାକୁ ଦିଅ-
ଯାଇଅଛି ତହଁର ବାର୍ଯ୍ୟ ପଥବିହୁରନ୍ତେ
କିମ୍ବାହ କରସୁଣା ଅଧିକ ହିନ୍ଦୁମାଳର ପ୍ରାଚୀ
ଓ ବର୍ଣ୍ଣିର ରଜକ ବୋଲ ନାହାନ୍ତି ଯେ ତହଁ
ପାଇ ବକ୍ରମେଣ୍ଯ ତାହାକୁପ୍ରତି ଦୁରୁଷ୍ଣି କରିବେ
ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ପାଇବୁଦ ବେର୍ଣ୍ଣତ ଓ ଗେଙ୍ଗା-
ନାଳର ବୃକ୍ଷମାନେ ସମୟରେ ସବୁରମ୍ଭମାନ-
କର ଅନୁଷ୍ଟାନକର ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଯକଠାର ଉଚ୍ଚ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ତହଁରେ
ଗେଙ୍ଗାନାଳର ବର୍ତ୍ତମାନ ବୃକ୍ଷ ବି ସେ ମହାଶ୍ଵ-
ରା ପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ହମସ୍ତକଠାର ଉଚ୍ଚ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବାର ଉଚିତ କିମ୍ବା ନ ହେଲେ
ହେଉସ ପଦ ଦେବା ବିଧି ଅଠର । ଏହିବାର
ଅବସ୍ଥାରେ ସୁରାଶତାକର ମର୍ଯ୍ୟାଦାପ୍ରତି କରି-
ବା ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଯକର କହାନ୍ତି ଉଚିତ ହେଉଅଛୁ
ସୁରାଶତାକର ଉଚିତ ଯେ ବିଆରେ ଆପଣା
ଦରେ ଅଛମାନକର ନ ବର୍ବ ଯହିରେ ଏ
ବିଆର ମାନ୍ୟମାନ୍ସା ହୁଅଇ ତହଁର ବିପାତ୍ୟ
ବରସ୍ତ ଦୋଷଚର୍ଚ୍ଛା ଯାହା କିମ୍ବା ଆମାକର ଏ
ଅଛି ତାହାଶବ୍ଦୀ ସେ ହସଇ ବସିବେ ।

ସାଧାର୍ହକ ସଂବାଦ ।

ଅଦ୍ୟ ଦେଉୟାମ ଅଧିକାର କରେଣାମାତ୍ର
ହିଂସା । ଜଗଯାହେବ ପଦମ୍ ପ୍ରିଯ ବନ୍ଧୁଶଳେ
ଯେ ଏଠାରେ ଆଚାର ଦୌଷ , କର ବାର୍ଯ୍ୟ
ରେତ ହେଲାମ୍ ବାଲେଶ୍ୱର ପିତ୍ରେ ମାତ୍ର

ଏଠାରେ ଓ କାଳେଣ୍ଟରରେ ଗୋଡ଼ି ଏଲେମ୍‌ବୁ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ଥର ମନ୍ଦିରମା ହାତ୍ । ସୁତ୍ରବୁ
ଜୁଜୁପାତ୍ରକ ହେଉ୍ଯାଇ ବାର୍ଷିକ ବର୍ଷକେ ।

ପୁନର୍ବାର ଗର ମନ୍ତ୍ରଲବାରିତାର ମେଘଆ
ହୋଇ କେଉଁଠାରେ ଦିଷ୍ଟର ଅଳ୍ପ ଜଳ କଷ୍ଟ-
ଧରି ଓ କଣାବ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପ୍ରବଳ ଧରି
ଏମାସରେ ମେଘ ବାସୁର ବଳ ଏତେ ଅସ୍ତରି
କାହିଁବ ?

ଗର ବୁଧବାର ମଞ୍ଚାଦିବାରରେ ବାବୁ ବଣ୍ଡି-
ଚରଣ ବାନ୍ଧୁର୍ଥି କଲାବତୀରୁ ପ୍ରସାନ କଲେ
ସେଠାରେ ସେ ତେଣୁଟି ରନଷ୍ଟେକ୍ସର ପଦରେ
ନିୟକ ହୋଇ ଥରନି ।

ଦିରବାର ଉପଲକ୍ଷରେ ସ୍ଵଜୀମାନଙ୍କର ଏ
ନଗରକୁ ଅଗ୍ରମନ ହେବବୋଲି ଘରକତାର
ଦର ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଥାବୁ । ସପ୍ରାତ କି
ଉହିର ଜଣା ସମୟ ସ୍ଵଜୀମାନେ ଏଠାରେ
ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ମାତ୍ର ଉହିପାଇଁ ଘରକତା
୫୦୯ଙ୍କାଠାଗୁ ୪ ୧୩୦ ଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
ଦୋରଥାରୁ । ରତ୍ନାଗୁହାୟକାଶକର ବର୍ତ୍ତମାନ
ପଥବାର ପଡ଼ିଥାଏ ।

✓ ଚୁଟିଷ୍ଠାପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୫୦୦ ଜାହାଗର
ଓ କାନ୍ତରେ ଥିବା ଚଣୀକାଳୁ ସବୁ ମିଳାଇ ୨୩
୫୦୦ ଚଣୀ ଦେବାର ସ୍ଥାନ ଅଛି । ଏବୁ ଜାହାଗର
ଚଣୀ ପଡ଼ିବା ସ୍ଥାନରେ ଜାହାଗର ୧୦ଟଙ୍କି ଚଣୀ
ପରିଧିଲ ଅର୍ଧାତ୍ ମୋଦିଷଂଖ୍ୟା ହାରାହାରାରେ
ଜଣକେ ୧୫ଟୁ ଲେଖିଏ ଚଣୀ ଲେଖିଥିଲେ
ଥିଲୁଣେ ବିଳାତି !

ଭାରସମ୍ବାଦ ପଠାଇବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଡ଼ିକ
ଚାଲନ କଥା ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । କର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସମ୍ବାଦ ପଠାଯାଏ ପ୍ରତି
୫୦୦ମାଇଲରେ ଉଚ୍ଚର ସୁନ୍ଦରଙ୍କୁ ହୁଅଇ
ନାହିଁ ବିଷୟରେ ୧୪୦୦ମାଇଲ ଯର୍ଥକୁ ଭାରା
ଯୋଗରେ ଶବ୍ଦ ଅନୁମତେ ଶୁଣାଯିବ ପ୍ରଥମରେ
ଏହା କୌଣସି ଦାଖିଯାଇ ବାଜାଯାଇରେ ହେଇ-
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ସମୟ କଷ୍ଟସ୍ଵରୂପ ହୋଇପାରେ
କିମ୍ବାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନ୍ତମାଳ କମାପକ୍ଷକୁ

ଜାତୁର ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ ସୁରଖାର୍ଦ୍ଧ ବମେଳି
ବାହିମାନେ ଗୋଟିଏ କୁଷବେଳୀଙ୍କ ଜାତସାରଦ୍ଵ
ଶ୍ରାପକ ବରବାବୁ ପ୍ରସାଦ କମାଇଛନ୍ତି । ମୃଜା
ଜାତୁର ମହାପୟ ଉତ୍ତର ସେମର ଘୋଟିଏ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କେତେ କିମ୍ବା କରିଥିଲେ ।

କେଳ, ରୋହିଣୀ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଛାତକ

ରୂପଧେନ୍ଦ୍ରର କେନରିକ ବର୍ଣ୍ଣ ଏହାତିଥିଲା
ରେବାକୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ପ୍ରିୟ କର
ଅହିନ୍ତି ବୋଲି ବନ୍ଧୁ ହୃଦୟ । ଯେବେ ଏ
ବ୍ୟକ୍ଷାତି ସମ୍ମାନ ହୃଦୟ ରେବକେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରଦେ-
ଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହା ସତକର ହୋଇପାରେ ।

ବରେଥାର ଶୁଦ୍ଧିଅରଳ ପାତୁମହାଦେହ
ବୋଟିଏ ପୁନଃକ୍ଷାଳ ପ୍ରବସ କର ଅଛନ୍ତି ଏହା
ପୁଣ୍ଡି ବରେଥାରୀର ଉତ୍ତରଯୁକ୍ତାଙ୍ଗ ହେଲା
ମାତ୍ର ରୈସିଦେଖୁ ସାହେବ ଏହାର କଳ୍ପନାରେ
ସନ୍ଦେହ କରିଥିବାର ହଜୁଠେଣୁ ଆଚି ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଅନେକ କଳିକଣ ତାଙ୍କ ସନ୍ଧାଳ ବିଷୟ-
ରେ ତତ୍ତ୍ଵାକ୍ଷରନାଳ ହଣ୍ଡଳ ହେବାର କଟିଛି
ହେବ ।

କୁରସେବରେ ବୁରକାରକ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଶ୍ରୀଗନ୍ଧିର ହେଲ ଉପକାର କରକାର ମଧ୍ୟ-
ପ୍ରଦେଶର ଜଣେ ସିବର ସରକାନ ତାଙ୍କୁର
ଏବର୍ଷ ସାହେବ ସମ୍ମାନ କର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ଏହିପରି ଅମୃତରତ୍ନାର ଫୁଥ ପ୍ରୀତିରେ ଉପକାର
କରକାର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

ଗରୁ ବାହାରେ କିମ୍ବା ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଅନେକ
ଶୁଦ୍ଧ ବସା କିମ୍ବା ଶୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସେଇ-
କିମ୍ବା ବାହାର ଯାଇ ବେ ସମସ୍ତ ଯଥା ପ୍ରାଚିମେ
ବସିରୁଥିଲା ଅସିଥିଲା ।

ତେଜିବୟୁବ ଲେଖକୁ ସେ ବରାର
ଲେପ୍ତିଲେଖ ବରତୀର ପାରଚଳନାର ଫେର
ଅସି କଲିବାରେ ନ କହି ପରବାହାରେ ଓଡ଼ି
ଗାନ୍ଧୀ ଅଦିବେ ଓ ଯେତେ ବର୍ମନ୍‌ଶ୍ଵର ଗାହାଙ୍କ
ସବରେ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତକୁ ଧେଇ ଅଦିବେ ।
ଏଥିରୀ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ ଜାହାଜ ଉଣ୍ଡୋର
ହେବ ।

ମାତ୍ରାକ୍ରେ ଜଳବଣୀ ଏମନ୍ତ ଅସ୍ଥିର
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଦୂରଦଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵଭାର
ମାର ଆସି ଉ ପାର ପରି ବିହିସ ।

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକାଳ ସଥରକୋଇଲୁ ସେହି
ଦିଲୁଗରୁ ଅସୁଖନ ସମ୍ଭବେ ତାହା ପୋଡ଼ିବାର
ତାହାକୁ ଅସଂଖ୍ୟେ ସାରଟି ଘରେଥିଲା ।

ମୁଖ୍ୟଦେଶରେ ଏ କର୍ଷ ଉତ୍ତମ ପସଲ
ହେବାକ ସଂକଳନ ଅନ୍ତିମ ।

କୁଣ୍ଡଲେ ପ୍ରତି ଅଛନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ତମିଳା ଦେଶର ଏକ ନ୍ୟାତି ବୃଦ୍ଧି ର ବାମ୍ପତ୍ତା-
ସେଗର ଗୋଟିଏ ଜୀବନ ପ୍ରକରଣ ବରାଚାତ୍ତୁ ।
ଯେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତର ଓସଥରେ ଅନେକ

ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରାଣ ଅବେଳା ଲବ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଶୈଖିକୀ ଏହି ଯେ କାମଜା ସ୍ଥାନରୁ ବ୍ୟାପରି-
କ୍ଷା ଓ କଳ୍ପନା ଗୋଟିଏବେ ଓ ଜଗା ପ୍ରକାଶ-
କରି କରାଇ ଦୂର କୁରମୋଗ୍ରାମ ମେଉଥିବା
ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ନାନକ ପ୍ରଦ୍ୟ ନାନରେ ଜାଗଦେବ
ଏବଳେ କୃଷ୍ଣ ରାଜ୍ ନାମେ କହୁ ହେବ ଯେ
ଅଛି କେତେବେଳେ ଅପଦ ରହିବ ନାହିଁ ।

ମହାମାଲ୍ୟ ଗନ୍ଧୀର କେନରକ ଶାଖକ-
ର କୃତ ହୋଇଥିଲା । ଉପରକ ବ୍ୟାଗର
ଅବେଳାକର ଲବ ଅଛନ୍ତି ବଡ଼ ଅନନ୍ଦର
ହେଲୁ ଅଛି ।

ପ୍ରେରଣା ।

ମାନ୍ଦିର ଶ୍ରୀମତୀ ଜହାନାରାଜା ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେ ।

ମହାଶୟ !

ମହିମାର୍ଥିକ ଗନ୍ଧୀରବାବେବ ଚକ୍ରମାନ
ଏବା ରଜରେ ବେଦ୍ରୂପତ୍ର କେତାଳବାଟେ
ଯାଇଁ ବସ୍ତୁର ଲାଖପୋଲାରେ , ଘରୀବ
ସମୟ ପାଇଁ ଅବଶ୍ଵିତ କରିବେ । ଏହି ଭେଦ-
ଗ୍ରହିତ୍ବା ସବୁଦିକଳର ବରପ୍ରାୟ ବାହମ ଓ
ଜାତି ଦିକର ସମୟ କମିଟାର ଓ
ମୁକ୍ତ ବ୍ୟାଗର ଅବେଳାକର ଚରଣେ ।
ମାନ୍ଦିରର ଅଧିକ ଓ ମାନ୍ଦିର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟା
କମନ୍ୟୁ ଶ୍ରୀମତୀ ମନ୍ଦିର ଏବରମ୍ଭମଳ ଶୀ
ବାହାଦୁର ଅପନାର ଅଖିନ୍ତା କର୍ମବରକ ଓ
ସୁଲିଙ୍ଗ କର୍ମଶରମାନଙ୍କ ଶାଖାଶ୍ରୀମତୀ
ବସ୍ତୁରଠାରେ ଏହି ବନାକ କମନ୍ୟୁ ସ୍ଥାନ
ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବନ୍ଦି ଅଛନ୍ତି, ଏ ସମାଜର ବ୍ୟକ୍ତି
ଜନିତ ସ୍ଵକ୍ଷ୍ୟ ବଢ଼ି ଯତ୍ନମ ଟ ୨୦୦ ଟା
ରେଖା ପଠନକ କରିବାରେ, ଶବ୍ଦ କରିବାରେ
ଏ ମୁକ୍ତ କମନ୍ୟୁର କର୍ମଶରେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି, ମଧ୍ୟ—ବସ୍ତୁର ଦୋଷ-
ଠାର ପାଦ ୧୦୦ ଟାଙ୍କରେ ହେବ କରିବ
କେତେବେଳେ ଏହି ପାନ୍ଦୁରେ ସମୀକ୍ଷା କରା
ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ପାଇନ ହେବ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ମତ୍ତ-
କର ଦୂର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବାର୍ତ୍ତାର ରେଳ ଦୀର୍ଘ
ହେବ । ମାନ୍ଦିରର ପ୍ରଦେଶ ମାନ୍ଦିର
ମୋ ୨ ଟା ଦେଖିଯା କୁହର ବାଗ, ମେଠାର
ମନ୍ଦିର କାଳରେ ଉପର ଲାଗ ମୋ ୨ ଟା ଏହି
୨ ଟାଙ୍କା ବାଗ ପାଇଁ ହେବ, ଉପର ପ୍ରାଣକୁ
ଦେଖିବ ପରାମର୍ଶରେ ଅଳ୍ପକୁ କରିବାରେ

ସୁତ୍ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ହେଉଅଛି । ମେଠାରେ
ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ହିନ୍ଦାର ହେବ ତାହା ପ୍ରକାଶ
ପାଠକରେବେ କେତେବେଳେ କରିବାକି କରିବାରେ ।

୩-୧୯୮୮ ବସ୍ତୁରେ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା କରାଗାନ୍ତ କରିବାକି ପରିବର୍ତ୍ତନା ।

To

Baboo Chandi Charan Banerjya
Head Master, High School
Cuttack.
Sir,

We, the undersigned ex-students
and students of the Cuttack High
School respectfully beg to approach
you on the eve of your departure to
Bengal.

It is with feelings of deepest regret
that we hear of your transfer from the
Cuttack High School. The kindness
with which you have always treated us
and the most lively interest which you
have invariably evinced in our welfare
for a period of about seven years,
have laid us under a 'debt immence of
endless gratitude' to you. We shall
always cherish your name in greatful
remembrance for the blessings of edu-
cation which we have derived under
your immediate care.

Though your transfer to Begal is
in itself desirable when we consider
the manifold personal advantages
which you shall enjoy, when we consider
how suddenly you are leaving us,
we are deeply moved with grief.

With a heavy heart, we most
humbly beg your permission to pre-
sent you with this token of our
heart-felt gratitude and most sincere
regard.

May God grant you a long life,
peace and prosperity.

Cuttack, the 10 November, 1874.

REPLY

My dear young friends.

I most heartily thank you for the
honor you have done me. The pro-
ceedings of this evening are doubly
gratifying to me first that in the dis-
charge of my most responsible duties
I have succeeded in affording satisfac-
tion to you all and secondly as they

bear clear indications of noble traits
in your character which cannot but be
interesting to one who for a period
of seven years watched carefully the
training of your mind and heart.
I mean your love and gratitude.
These are generous impulses of our
nature which when developed make
the internal man. I have every hope
that this transfer will secure no per-
sonal advantages still it is not without
a heavy heart that I take leave of you
all. My long continuance at this
place and the kind treatment I always
received from every one at the
station made me look upon this
as a home. Of High school, I have
almost a father's care having been
connected with it from its very estab-
lishment. You are all doubtless
aware that this transfer is not of my
own seeking; public service requires
it and it cannot be helped.

Wherever I be I shall never fail to
take an interest in the High school
and those with whom I had the plea-
sure to serve these years. May
Heaven grant you all long life, health
and prosperity and may you continue
to benifit Orissa by your noble endea-
vours on her behalf. Your country
expects much from you, may her
hopes be realized and may you suc-
ceed in raising her to a level with
the most advanced parts of this vast
empire.

ମୁଦ୍ରଣ ।

ବାବୁ ବନାରାଜାର ହେଉଗା

କରିବ କବିଶୀଳ ॥

“ ବରମୋହନ ରେ	”	୧୨
” ପ୍ରଦେଶପାତ୍ର ଅନ୍ତରେ	”	୧୩
ମନ୍ୟ ଅଳଚାରୀକ	କରିବ	୧୪
କରିବାରକରି ଗୋଟିଏ	”	୧୫
ମନ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ମହିମା	”	୧୬

ଏହି ଉତ୍ସାହପାତ୍ରର ସହରକର ସହ-
ବାକରାର କରିବାର କଷାଯ୍ୟି-କଷାଯ୍ୟି ସହାଯତାରେ
ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୯

ଗ୍ରାମୀଣ ଜବମୁଖ ସନ୍ତୋଷପଦିଷା ହେଲା । ମାର୍ଗଚିର ଥିଲା କି ସନ୍ତୋଷପଦିଷା ପାଇଁ ପରିବାର

{ ଅଗିନ ବାହିକ ମନ୍ତ୍ର ୫୫
ବର୍ଷାନେମୁଲ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମଧ୍ୟରାତ୍ର ପାଇଁ ଶାକମାସର ୫୭

ଅଛ କି ଶର୍ଦ୍ଦିନ ! ଅଛ ଗ୍ରାମୀଣ ମହା-
ଗଣୀଙ୍କର ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଅର୍ଧାତ୍ ବରଳାର
ଲେଖନେଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରୁ ସବୁ ରହିଛି ଚେତ୍ତିଲ
ଏ ନଗରକୁ ଶବ୍ଦଗମନକ ବରବେ । ଏହାକର
ଅଭିର୍ମାନ କିମ୍ବା ଯେ ସମ୍ପଦ ଅପ୍ରୋତ୍ତନ
ହେଉଥାଏ ଆଜି ସେ ସବୁ ସଫଳ ହେବ । ମା-
ନ୍ୟବର ଅଧିକେ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ ସୁଧୟିତ
ଆଗ୍ରାଗ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ପଡ଼ାଥାଏ । ସମ୍ବେଦ ଭାଷାଙ୍କ
ଦର୍ଶକ ଲାଗୁଥାଏ ପାଇଁ ବୁଝିବ ପ୍ରାୟ କୃତ୍ତିମ
ରୂପାବତ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତିନୀ କାହାର
ମନରେ ଶ୍ରୀନ ପାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ କି-
ମୁମ୍ଭାନୁଶାରେ ପାଠକଙ୍କ ସହିତ ରୈଟିବାକୁ
ବାହାରିଥାଏ ସବୁ ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ମନରେ ହେ-
ଉଥାଏ ଯେ ପାଠବମାନେ ଆଜି ପହିବା ପାଠ
ବରକାଳୀ ସମୟ କି ପାଇ କରି ବିରତ
ହେବେ । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଯେ ଅଧିକ
ମାନ୍ୟବରଙ୍କ ଶୁଭମନନ ସମ୍ଭାବ ଦେବାରୁ
ହଶନ ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ ଅପରାଧୀ ରଖି
ବାନ ମନୁଥାର୍ଦ୍ଦୀ । ଅଧିକ ସମ୍ଭାବ ଯାଏ ଶା କା
ହି ସମୟରେ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଦେବ ପୂର୍ବେ
ଲେଖନେଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରୁରବାହେବ ଯୋବରାତାରେ
ପ୍ରଦେଶ ହେବେ ଓ ଅନୁମାନ ହିଅର ଯାଏ ଶା
କରରେ ଭାବକାଗ ଚାହାରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେବେ । ଅତିବ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ଭାବ ସମୟର ସକ୍ରାତାରେ
ହୋଇନା ଲାଗିର ଓ ଏଥର ଯେମନ୍ତ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ମୋତ୍ତ ହେବ ଭାବୀ ନଗରବାସୀମାତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

କରିବେ ଓ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ପାଠକଙ୍କ ଅମ୍ବେଳାନେ
ସଥାପନୀୟରେ କଣ୍ଠରୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ମୋହରେ କୁରିଥାତ୍ ସମାଧି
ପାରିଥାକୁ ସେ ବର୍ଜିମାନ୍ ସମୟରେ କୁରିବେ-
ରିର ପରାପ ଆଜି ପ୍ରଦଳ ହୋଇଥାକୁ ଏମନ୍ତ କି
ଏବଂ ଜଣକୁ ତଥି କୁରିଦଳ କୁରିରେ ସହିଯାଇ
ହୋଇ ପ୍ରାଣସଂଗୟ ହେବାର ଶୁଣାୟାଏ ।
ଅକୁଦିନର କୁରିରେ କୁରି ତଥି ବ୍ୟକ୍ତି ମରିଯି-
ବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ମାଦ ପାରିଥାକୁ
ବାର୍ତ୍ତିବମାସରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ କୁରି ହେବାର ଦେ-
ଜାୟାଏ ଉଚ୍ଛରେ ପୁଣି ଏବର୍ଷ କେବଳ ଅୟକ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାକୁ ଏମନ୍ତ କୁହର ବାର୍ତ୍ତିବମାସ
ଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ଶତ ନ ଥିଲା । ଏଥିରୀଇ
କୁରିର କୋଷ ଅୟକ ହେବାର ଦେଖାୟାଏ ।
ମୋହରେ ସବୁଠାରେ ବେଳେ ମିଳିଲ
ହାତ ଓ ରିଲବେଦ୍ୟ ମିଳିବା ଆଜି ଦିନର
ଏହୁବୁର ତଥିରାଜବରେ ଅନେହଙ୍ଗେବ କ୍ଲୋପ
ଥାଇବା ଓ କାହାର ବା ପ୍ରାଣ ସିବାର ପ୍ରତ୍ୟାମ
ହଥର । ପ୍ରଥମ କୁରି ସମୟରେ କୁରିବିହେବ
ବେଳେ ପୂରୁତିଥର ବୁଦ୍ଧିନା ଜୀବଧେର
ଦେଇଲେବକୁ କୁରନ୍ ମୁକୁ ହେବାର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନୁରବ କରିଥାକୁ ଏବଂ କୁରିବନ ଜୀବଧ
ମଧ୍ୟ ଆଜି ସୁଲବ ମୂଳରେ ସରବାର ତଥିରୀ-
କ୍ଷୟରେ ବନ୍ଦୀ ହେଉଥାକୁ ଯେବେ କରିବାର
ମାନେ ଝଳାଏ ଅଠାଶାର ଜୀବଧ କେଇ

ଅଥାଁ ପ୍ରତାଙ୍କର ଗିର୍ବୟା ଦରନ୍ତେ ତେବେ
କେତେ ମଜଳ ଦୁଆନ୍ତା କୋଲୁଯାଇ ନ ପାରେ
ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ହେବୁ ଏ ସଂକଷରେ
ନହୋଯୋବ କରନ୍ତି କାହାଁ ।

ଗତ ରହିବାରଠାର ବୃକ୍ଷମାନେ ଏନମରକୁ
ଅଧିକାର ଅରମ୍ଭ ବରାପରିଣ୍ଟ ଓ ଏହାଙ୍କ
ଅଗମରେ ଅମୃତାଳଙ୍କର ବଲେଖତ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ର
ସମୟ ସାହେବ ବଜ ବିଦ୍ୟରେ ପଞ୍ଚଅଳ୍ପକୁ
ଦିଲ୍ଲିପେ ବୃକ୍ଷମାଳକ ଏଠାରେ ଯଥାତବରୁ
ଦିଦାମ୍ଭ ବରାବେ ଏଥର ଉଲ୍ଲବ୍ଧାମ୍ଭ ପାଇଁ
ନାହାନ୍ତି ଓ ଗୁରୁତ୍ତ ଏମନ୍ତ ହଙ୍କୁ ପଞ୍ଚଅଳ୍ପ
ଯେ ରହିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ସ୍ଥାନସୂଚି କାହିଁ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷକ ପାଗରେ ତଣେ ଲେଖିବ
କଳନ୍ତିବଳ ଲୁଗାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେବେ
ବୃକ୍ଷକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦବାମେ ଭାବା ହୋଇଆଏ
ତେବେ ସମ୍ଭବିଷ୍ଟ ଆର ମାତ୍ର ବୃକ୍ଷମାନେ
ଯେ ସରବାର ଅନ୍ତର ଦ୍ୱାରା କଳନ୍ତିବଳ
ପ୍ରକାର ନୁହର ଓ ତମରକିମ୍ବାନେ ଯେହନ୍ତି
ବୃକ୍ଷକ ପଢନ୍ତିର ପାର୍ଥନା କର କି ଅସନ୍ତ କିମ୍ବା
ପାରିତୋଷକ କି ନିଅନ୍ତ ଏହିକଥାର ସାଥୀକାଳ
ବିନ୍ଦିର କଳନ୍ତିବଳ ପଦବୀ ହୋଇଅଛି । ଏ
କଥାମ୍ଭ କେତେବେଳ ସଫଳ ହେବ ଯାଠିବନାକେ
ହିଦେବନା ବରାବେ । ଏଥର ବୃକ୍ଷମାନେ
ଅଭ୍ୟବହେବ ସମ୍ଭବେ ରହୁ କି ପାଇନ୍ତି ଏଥି-
ଯାଇ ବଜ ଜାହିଦ ହେଇଅଛି ଅଥବାରେବ

କମା ହେଲେ ସହଜରେ ତାହିଁପୁରୁଷଙ୍କ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ହେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଛିଁ ତାପାରିବ ।
ବି ଯାହା ଉଦ୍‌ବାଧାରଣ ବରଗୁରୁ ଜଳର ମାତ୍ରମେହେ
ଅନ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ମହାମାତ୍ରଙ୍କ ନାତମେତେ-
କେ ଦେର୍ଘନ ଅପେକ୍ଷାରେ ତନରେ ତଳେ
ଯେଉଁଦେଲେ ଏ କଗରରେ ଜଳ ପନ୍ଥରେ
ହୋଇଥିଲା କେତେବେଳେ ଯେହି ମାନେ ଏ
କଗରରେ ଥିଲେ ହେମାନେ ବିଲକ୍ଷଣ ଜାଣନ୍ତି
ଯେ ଏହି ସମାସେହରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପଢ଼ଇ ନାହିଁ
ଓ ଯଥିପି କେତେବ ପ୍ରକାର ଶାଦ୍ୟ ଦୁଦ୍ୟର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସ କି ଯେମନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ
ବିଅଛି ମାତ୍ର ତଥାରୁ କଗରବାସୀ କୁ ଦୃବ୍ୟକ-
ଥାପୀଙ୍କ ଲାଗନ୍ତର ବିକାମାନଙ୍କର ଧାରାର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ନାହିଁ । ବିକାମାନେ ଧାରା
ଯେମନ୍ତ ଅଧି କା ପ୍ରସ୍ତୋତର ଜାହାରୁ ନହିଁ
ବିଜରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଶ୍ଵରକୁ ଓ ହେମାନଙ୍କ
କିମାହର ଭାଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରାକୁଣ୍ଡ । ହେମାନେ
କି ବାନ୍ୟ ଖେଳ ପ୍ରାୟ ହାତରେ ମୁଣ୍ଡ ଝୁଲାଇ
ଅସି ତାକବଜାରାରେ ଖାଇ କିମାହ ହୋଇ
ପାରବେ ? ବିକାମାନଙ୍କୁ କିମହର କରାଅଣି
ଜାହାରୁ ଉପରେ ଏତେ କର୍ତ୍ତର କାହିଁବ ?
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଦେନନାରେ ଗଜଚାର ଲେବେ
ଯେତେ କଗର ଦେଖିବାରୁ ଅସନ୍ତି ତେବେ
କଲ ଓ ଏମନ୍ତ ସୁଯୋଗ ହେମାନେ ଅର
କେବେ ଧାରବେ ଯେ କଗରର ଭାବର ଦେଖି
ଅପେ ଭାବର ହେବାର ବେଶ୍ଟା କରବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ବାଲେଧୁର ସମାଦିଶାହକ
ପାଠକର ଅଚିନ୍ତି ହେଲୁ ଯେ ଥାଠେସ୍ତୁଳ
ପୂର୍ବଭାଗ ବିଷୟରେ ପୁଣେ ଯାହା
ନେଇଥିଲ ଜାତି କାହାର ପ୍ରଶିଳମାନଙ୍କ
ପଛରେ ନୃତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏ ନଗରସ୍ଥ କେହୁ
ଅପର ପାହିବରୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷକର ତକୁ ପ୍ରତାବ
ନେଇ ହୋଇଥିଲ । ସମାଦିଶ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଏହଙ୍କୁ ପାହିବରୀଙ୍କର ବାଲେଶ୍ଵରରେ ବେହୁ
ଦିନ କିମ୍ବା ଦିନ ଦିନ ପ୍ରକାଶରେ ଆନେକ
କ୍ରୀଗ ଦୁଆର ଓ ପାହିବରୀଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନମାନ ମଧ୍ୟ
ଯଥାପଦ୍ମମାଣରେ ବିନିଧି ଦୁଆର କାହିଁ । ଏ
କଥା ସଜଖ ଅଞ୍ଚଳ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଯେ-
ହେ କ୍ରୀଗ ପ୍ରକାଶ ଦିନ ଦିନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ଦେବେ ଘୋରେଇ ମଧ୍ୟନ କାହିଁ ଦି ବେହୁ
ଦୁସ୍ତିହକେତା ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି ବୁଦ୍ଧିବାଚି
କାନ୍ତିକ ଓ କେହୁ ଯେ ଦୁସ୍ତି ବିନିଧି ସକାନେ

ଏକଷୁ ହେବା ଗୀର ଦେବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବାରବ୍ରତ ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ ।
ପ୍ରତିବିଂଶମାତ୍ର ଅଷଣ ସୁମୁକମାଳ ମୋଟାଙ୍ଗ-
ଲରେ ବିନିଧି ବରବାଣୀର ଦୂର ତୁଳିବା
ସୁତ୍ରକ ବିକେଳା ନିୟମିତ ବରଅଛନ୍ତି ଓ ଦେମା-
ନକ୍ଷୁ ପତକବଳ ୫ ୮୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମିଶଳ ଦିଅନ୍ତି
ମାତ୍ର ନୁହିଲାପଣ୍ଡିକା ସମୟକୁଳ ଅପରି ସମୟରେ
ଜାହାଜର ପ୍ରତିଷେଷର ହୃଥର ନାହିଁ ।
ତହିଁର ବାରଣ ଏହି ଯେ ଏଠାରେ ଅନ୍ତର
ପରମାଣୁରେ ସୁତ୍ରକ ବିନିଧି ହୃଥର ଓ ଜାହାଜ
ବିଦ୍ଵବୀ ବକାଶେ ଅନେକ ଦୂର ତୁମର କର-
ବାରୁ ହୃଥର । ମାତ୍ର ବିଦ୍ୱାଳଥର ଧାତ୍ୱସୁତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଏହିପ ଅପରି ଏହି ଜ ପାରେ ଓ
ଯେବେ କେହି ଏ ସବୁ ସୁତ୍ରକ ବିନିଧି ବରବାରୁ
ମାତ୍ରର କରେ ସେ ଅନାଦ୍ୟାରେ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତା କ
ନୁହାଯାଇବାରକ ସବୁର ତହିଁର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କରିଗାରେ । ବୋଧ ହୃଥର ବିକ୍ରିର ପରମାଣୁ
ଅନୁସାରେ ପତକବଳ ୫ *୫ କାର ୫ ୧୦୯ଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଗନ ଦେବାରୁ କେହି ଅପରି କର
ବେ କାହିଁ ତେବେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବରବାରୁ
କାହାକୁ କେହି ବାହାର ନାହିଁ । ବଳିକାର
ପୋଖ ଯେତେ ଲୋକେମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଷ୍ଠ
ବରବାକୁ ଅୟ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କେମା ମଧ୍ୟରେ
ସୁତ୍ରକ ବିନିଧି ବରବାକୁ କାହାର ବାହୀ
ହେଉ ନାହିଁ । ଏଥର ବାରଣ ବଣ ଏହି
ଅନୁମାଳ ହୃଥର ଯେ ଏଠା ଲୋକେ ବ୍ୟବ୍ୟ
ଶାୟ ବରବାକୁ ଜାଣନ୍ତି କାହିଁ ଓ ଏମନ୍ତ
ଲୋକକୁ ଯାତି ଗୁଡ଼ ପୁର୍ବ ଦେବାକୁ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତା
ମାତ୍ରେ ସାହସ ବରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମ୍ବାରଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୀରେ ଗୋଟିଏ
କେମୀଏ ସୁତ୍ରକବିକେଳା ବିକ୍ରିମ ହେବାର
ଦୂରିତ କୋହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କିମ୍ବ କଥାକମ୍ବର
ଅନ୍ତରମାନେ ଏ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ସୁଧାରରେ
କର୍ମ କଲିବ । ଏଥିର୍ଗାର ଅମ୍ବାରନେ ସମୟ
ଯଦ୍ୱାଳଥର ଅୟ ବାରମାନକୁ ଏ ବିଷୟରେ
ଯହିଗାଲ ହେବାର ଅନ୍ତରେଥ କରିଥାନ୍ତି ।

ନବଶ୍ରଦ୍ଧା

ଲବଣ୍ୟକର ଅଗ୍ନାୟର ସେଇଁ ନୂତନ ବି-
ଧାଳ ହୋଇଥାଏ କହାର ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରଙ୍କ
ଏହି ଦେଖିଅଛି ଯେ ସବୁ ଚିଲ୍ଲାର ଲୁହ ସମାନ-
କ୍ଷେତ୍ର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ହେଉ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଦେଶରଙ୍କ
ଭାବର ସର୍ଵୀୟକୁ ଫରମାନ ମାଧ୍ୟମ ଅନ୍ଧବ ଲାଗି-

ଦାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଲୁଣ ହିମେଶ ହିମ୍ବ
ହେଉଥିଛି । ଗଢ଼ାନ ଲୁଣ ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଳୁଣର
ଅସ୍ତର ଅସ୍ତର ବଢ଼ି ନାହିଁ, ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଇ-
ମାନେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଗଢ଼ାନଲୁଣ ଅଧିଅଛନ୍ତି ଓ
ଜହିର ମୂଳ ପ୍ରସା ପଞ୍ଚବିଜ୍ଞ ଅସ୍ତର ବନ୍ଦ
ହେଉଥିଛି । ଏହିପରି ବଢ଼କ ହରର ଲୁଣ ବା-
ନେହୁର କିମ୍ବ ଲୁଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଠବି ବିତ୍ତସ
ହେଉଥିଛି । ବଢ଼କ ଜଳରେ ବେବଳ ଗୋଟା
ଲୁଣର ଜର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ପରାଲୁଣ ଘୋରୁକ ହୁଅରା
ପରାଲୁଣ ବଢ଼କର ଉତ୍ତରଙ୍ଗ ଓ ବାଲେଣର
ଜଳରେ ଝର୍ତ୍ତ ଏବଂ ରହି ପ୍ରଦେଶକୁ ମୟ
ରପ୍ରାନୀ ହୁଅର । ଏଥରୁ ବଢ଼କର ମାୟକ
ବାଲେଣର ଅପେକ୍ଷା ଦଶ ପଞ୍ଚବାର ଯେହି
ବେପାରିମାନେ ଅବେ ବାଲେଣରର ଗୋଲାର
ଲୁଣ ବିଦ୍ୱତ୍ତରେ ଏବେ ଯେମାନେ କଟକର
ଗୋଲାର ବିଶୁଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଶତିଲୁ
ଯେ ଥାରେ ବଢ଼କର ଲୁଣ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ବିତ୍ତସ
ହେଉଥିଲା ବିଶୁ ମାୟକ ନୂତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚଳନ
ହେବା ଦଜର କଟକର ଲୁଣ ଅସ୍ତର ପରମା-
ଶରେ ବିତ୍ତସ ହେଉଥିଛି ସୁତଗ୍ରୂ ବାଲେଣରର
ଲୁଣପ୍ରସ୍ତୁତକାରିମାନେ ପ୍ରାହିର ପାଇଁ ମାହାନ୍ତି ।
ଏଥରୁ ବିତ୍ତସ ଉପରେ ବେପାରର ଧଳ କରିର
କରଇ ଯେବେ ବିତ୍ତସ ଉଶା ପଞ୍ଜି ତେବେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବେପ ରରେ ଲୁଣ ବରଗାର
ଆଶା କର ଗଣ୍ଡର ଧନ ଲଗାର ବସେଥାଏ ସେ
ଅବଶ୍ୟକ ଅସ୍ତର ବିତ୍ତସର ଚେଷ୍ଟା କରିବ ।
ଯେବେ ରଲରେ ସେ ତେଷ୍ଟା ସଂତଳ ନ ହୁ-
ଅଇ ତେବେ ଗେନ୍ କାରବାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ବରବ । ଅଭିଏବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗେନ୍
କାରବାର ନକ ହେବା ଉତ୍ୱେଶ୍ୟରେ ଯେତୁ
କିମ୍ବର ଅନୁଶ୍ୟାକ ହୋଇଥାଏ ଜବାର ଚାର
ଜବାରଣର ଆଶା ଅପେକ୍ଷା ତେବେ କାରବାର
ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ପକା ଅସ୍ତର ଦେଖାଯାଏ ।
ବାରୁବରେ ଏ ଲିପିମ ପ୍ରଗଳଚ ହେବା ଦଜର
ଅସ୍ତର ଜେବ କାରବାର କୋରାଥାହ କି ନାହିଁ
ଅମ୍ବେମାନେ କହ କି ପାହିଁ ଓ ସେପର କହି
କଥା ଶଶି ନାହିଁ ମାତ୍ର କିମ୍ବନ୍ତି ଏବଂ ଜଳର
ବେପାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରଲ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ
ନନ୍ଦ ହେବାର ସେପର ପକା ହେଉଥାଏ ।
କବାରତାର ମାୟକ ଲିପିମଟି ପୁଣିରେ ନନ୍ଦ
କୁହର କିନ୍ତୁ ଏକ କିଲାର ଅନ୍ୟ ଜଳର ଦୁ-
ରଜା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜାବା ପ୍ରିର ନ ହେଇ ଯେବେ
ଘୋରୁନ ଫ୍ଲାନର ଜର୍ତ୍ତ ଶାହର ଦୁଇରା ବିବେ-

କୁହାରେ ଦିଇ ହେବ ତେବେ ବୋଧ ଶ୍ରଥର
ଯେଉଁ ଲୋକ କୁଣ୍ଡ ସେହି ଟଳରେ ଜଳ
ହେବ ଓ ନେହଳୁଣ ଅଧିକା କାହାର ପକ୍ଷରେ
ଲାଗୁଛନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

△ କଗରର ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦ ।

କୌଣସି ଦିଦିଗୀ ଯେବେ ଏ କଗରା
ତୁସମାଜପର ଦୁଇ କରିବ କେବେ ଜାହି
ମନରେ ଶବ୍ଦ ଉଦୟ ହେବ ଯେ ଏଠା
ତୁସମାଜମାନେ ସମାଜବିଷ ନୂହନ୍ତି ମାତ୍ର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟା ସରଜାବିଷ୍ଵାରେ ରହ ଅଛିନ୍ତି ।
କାହାର ସର୍ବତ୍ର କାହାର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନାହିଁ ଓ କେବୁ
କାହାରୁଙ୍ଗୁ ସୁଚର୍ଚାର କାହା ନୂହିଲା । ଏଥର ଆ-
କୁଳୀ ଯେ କେତେ ଗୋଟିଲୀଗୁ ଜାନୀ ସମ୍ମରଣ
କୁଣ୍ଡଳେ ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ନ ପାରେ ଓ ଏହି
ତେବୁଗୁ ଏଠା ତୁସମାଜକୀୟାଗ୍ର ବୌଧିକ
ଉପକାର ହେଉ ଜାହିଁ । ଏହି କଗରମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ସମାଜ୍ୟ ସଂଜ୍ୟକ ଇଂରଜମାନେ ବାହୀ
କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବନାଜବିଷ ହୋଇ ରହି
ଅଛିନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାରେ ପ୍ରତିବିଜ ସରଖାପନୟ-
ରେ ଏମାଜଙ୍କର ଗେଟ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ କାହାରିଷ୍ଟ-
ଧର କଥୋପକଥକ ଓ ଜାନୀ ଅମୋଦପ୍ରମୋଦରେ
କାଳ ଫରଣ କରିନ୍ତି । ଏହି ଗୋଟିଏ
ସନର କିଥୁମି ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦିବ୍ରି ହେ-
ନାମଙ୍କଳ ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥା କେତେ ସୁନ୍ଦର
ହୋଇଅଛି । ସେମାଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁୱତୁଳବି-
ଦୃଶ୍ୟରେ ରହିଅଛି ଓ ପରିଷ୍ଵରରେ ବଜାର
ଥିବାର ସମୟରେ କେତେ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ କରି
ବର କ୍ଷାନ୍ତି ରହ ନ ପାରନ୍ତି । ନାତ ଦେଶୀୟ
ତୁସମାଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେପର କିଛି ନାହିଁ
କିଛିବି ଦିଇ ଏକବସ୍ତୁ ଅମୋଦ ଅଭ୍ୟାସ
କରିବା ତେଣିକ ଆଜି କିମ୍ବା କୁମାରରେ ଥରେ
ଗେଟ ହେବା ଦିନ ଏକପ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେବେଳେ
ବୌଧିକ ବିଷୟରେ କେତେବେଳେ ଏକାକିବ ଏକ-
ବିଜ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କେହି କାହାର ମନ ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ
ବରଂ ମନୁଷ୍ୟର କହିଲେ ଅବକ୍ଷେପଣ ଏକିବ ଏମନ୍ତ
ଅଗର୍ବା ବର ନାରବ ରହନ୍ତି । ଯେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିଷ୍ଵରରେ ଦେଖ ହେଉଥାନ୍ତି ଏ ଅପରାଧ
ଦୃଶ୍ୟ ସୁଜ କୁମାରକୁ ହେଉଥାନ୍ତେ ତେବେଳେ
ଏପରିବାର ଏକିବାର ବୌଧିକ କାରଣ କି ଥିଲା ।
ନାତ ଦେଶୀୟ ହେବ ଅବା ଦେମନ୍ତେ
ଏଠାର ଅସ୍ଥରାଙ୍ଗ ତୁସମାଜଙ୍କ ରାଜ ଏହି
ଯେ, ସେମାନେ କେବଳ ଜୀବପ୍ରିଜ ପ୍ରଦେଶକି

ଭବେଗରେ ବୁଲ ବୁନ୍ଦୁ ଏକଂ ଆପଣା ଜ୍ଞାନକାଳ ବି ଯାଏ ଅସୁର ଜାତିରେ ଅପଣାପମାଳା ନିର୍ଭାବାର ଲୋକ ବିକଟରୁ ସିବାରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ହାତ ଛାନ କରନ୍ତି । ଏହି ଦେଶର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଭଜିତାରମାନେ ତେଣୋଟି ଓ ଅମଲର ଘରରୁ ସାଙ୍ଗାଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟାଗରେ ଦୌଡ଼ିଥାଏ ପାଇ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାର ବିକଟରୁ ବେବେ ସିବାଳୁ ମାନ୍ୟ ବଲାନ୍ତି କାହିଁ । ଏହାର ଅମଲମାନେ ଚିରସ୍ତାଦାର ଓ ପ୍ରେମକାରକ ସରତାରେ ସବୁଦା ଦେଖାଯାନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅମଲର ଦରତାରୁ ସିବା ଅଛି ବରଳ । ଜମିଦାରମାନେ ସରଜାସ୍ତ କବରିଯାଇଥାର ଅନ୍ତେକାଂଗରେ ଜ୍ଞାନକାଳ ଏହା ଯେବେ ହେମାନ୍ତେ ବୁଝି ପାରନ୍ତେ ଭେବେ ଅମଲ ବି ହାବିମକ ଅନ୍ୟ ସରର କରିବାରୁ ଦୌଡ଼ିନ୍ତେ କାହିଁ । ବରତୀ ସମସ୍ତ ଜମିଦାରମାନେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ହୋଇ ଯହିଁରେ ଅପଣାମାଳକର ଯଥାର୍ଥ ମଙ୍ଗଳ ଦେଖନ୍ତେ ସରଜାସ୍ତ ରମ୍ଭକାରକଙ୍କ ସେହି ବାହୁରେ ଭଲାର ପାରନ୍ତେ । ଯେମନ୍ତ ଜମିଦାର ସେହିପର ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ କୃପତ ଦୋଷଯାର ପାରେ ଭେବେ ଭଜିତାରମାନେ ଏଠା ରପୁଲୋକରେ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଜାହାଙ୍କୁ ଉପାକ୍ଷରଣ ଦେଇଥିବୁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଅଗା ଏହି ଯେ ଏଠା ରପୁଲୋକମାନେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ ରାଜିବାର ବୌଣି ଉପାୟ ବରନ୍ତି ସବୁଦା ଦେଖା ସାଙ୍ଗାଳ୍ପ ହେଲେ ଫରାବ ବୁଝି ହୁଅଛି ଓ ସଭାବ ବୁଝି ହେଲେ ପରିଷ୍କର ନନ୍ଦି ସାହୁବାର ଇତ୍ତା ଜନ୍ମେ ଓ ଭଦ୍ରାର ପାଠାରର ଉପବାର ହୁଅଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇଥ ଅବର ଅଛି ରହିଁରେ ଦେଖାଯାଏ ଉତ୍ତଳିଦ୍ଵାରା ଅପେକ୍ଷା ବଜାନମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତଳି ଅଟ୍ଟି ଅର୍ଧାଳ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସୁର ଉତ୍ତାବ ଲିଖିଛି ହୁଅଇ ।

ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରେସ୍ ବିଭାଗ ।

ପକ୍ଷ ଧାରୀ ମହିଳାର ଦର୍ଶନ ମେଷ ତେଜି
ଓ ଯେଉଁ ଜୟରେ ଏ ଦୂର୍କଳର ପ୍ରଭାସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
ହୋଇଥିଲା ଗାହାକୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପରେ ରକ୍ଷା
ଦରିବାରୀର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟରାଙ୍କ ହେତେ ସୁନ୍ଦର
ଚଳପତ୍ରାଳୀ ଓ ରେଲବାଟ ନିର୍ମାଣର ପ୍ରସ୍ତର
ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଇତ୍ତିଥାକୁ ପ୍ରେସତ ଦରିବାରେ
ନିହାମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ନର ହେତୁ କାଳ କହିଛେ ଏହା

ବିର୍ତ୍ତାରଣ ଲପିବବ କର ଲାଗୁଯା ପକେହରେ
ପ୍ରବାଗ ବସଥରୁ । କହୁ ବିର୍ତ୍ତାରଣ ପାଠ
କର ଅନ୍ୟମାନେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଶ୍ରୀର ଲାଇଅର୍ତ୍ତ
ବାରଣ ଦିରତବର୍ଷର ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱୟରେ ପୂର୍ବିକ
ଜିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟର ଯାହା କିନ୍ତୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସାମାଦିତ ଅଛର ବେଳେ
ତହିଁର କାର ହୋଇଥାଏ ଓ ବାର୍ତ୍ତାରେ
ପରିଣତ ହୋଇ କ ପାରେ ଏମନ୍ତ ବୌଦ୍ଧବି
ଦ୍ୟାର ଉତ୍ସେଖ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟ
ଲାଗୁଯା ବୋଲନ୍ତ ଯେ କଲପ୍ରଗାନୀର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ କଳ ଯୋଗାଇବା ଅଛର ଓ
ଜାହା ଯେ ବେଳେ ବହୁ ବ୍ୟୁଷାଧ ଜାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତିଗୁରୁ ହେବାର ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ
ଧାରାନ୍ତ ପୋକିର କ୍ରିୟ ଉତ୍ସାହଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ରକୁ କଳ ଦିଆ ଯାଉଥାରେ । ବ୍ୟୁଷାଧ
ଅବସ୍ଥା ନୁହି ଯେଉଁଠାରେ ସେପକାର ବ୍ୟୁ-
ତ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉଚିତ ଜାହା କରିବି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ମାତ୍ର କରତବର୍ଷର ସତକ ଶାନରେ
ହୁବୁବୁଦ୍ଧିର ମନ୍ଦିରକ ଜିବାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ
କଲପ୍ରଗାନୀ ଧାରାରଣ ଅଥବା ହେବକ
ବ୍ୟୁତରେ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟର ପକ୍ଷରେ
ଅବନ୍ତିକ ଅଛର ବେଳେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟ ଏତିବି
ତେଜ୍ଜ୍ଞାନପାରନ୍ତ କି ଏବସମୟରେ ଜଣା ବୁଝି
ହେବୁ ବହୁ ବସ୍ତାର୍ଥ ଶାନରେ ଫଳର ମର୍ଯ୍ୟାଙ୍ଗକୁ
କହିବାର ଏବ ଅଂଧର ଫର୍ମଲକୁ ଏପକାର
ରକ୍ଷା କରିବା ହୁଅର କ ଯହିଁରେ ସବୁଠାରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ବିକ୍ଷଣ କି ପତେ । ଏଥିମିତି ବେଳେ
ଏମନ୍ତ ଶାନରେ କଲପ୍ରଗାନୀର ଉପାୟ ହେବି
କି ଯହିଁର ଲୋକମାନେ ବେଳେ ସେହୁସ୍ତାନର
ଫର୍ମଲଗୁରୁ ଜିବାର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଯାହାର ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଶାନବୁଦ୍ଧି କାହିଁକି ନାହିଁ । ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ
ଜାନରେ ଜାପିତୁବିଦ୍ୟ ଭାବ ଅନ୍ୟ ବାରିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଉପର ହୁଅର କି କାହିଁକି ବରନାଗମକ ହିତିର
ସେହି ଶାକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାନ ସହିତ ସହଜ
ବାଟ ଅଛି ସେହି ଫଳକୁ ପୂର୍ବିକ୍ଷର ବାଟିଲ
ଦସ୍ତ ସହିବାକୁ ହୁଅର ଜାହିଁ । ଜିବାର ବତ
ଦୂର୍ବିକ୍ଷ ସବୁରେ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ଏକ-
ବେଳେ ସମସ୍ତ କରତବର୍ଷରେ ଦୂର୍ବିକ୍ଷ ଉପର୍ତ୍ତୁଳ
ହୁଅର ନାହିଁ । ସେହୁସ୍ତାନ ଦେଇ ହେଲେ
ବାଟ ଯାଇଅଛି ଜହିଁରେ ଜାପିତୁବିଦ୍ୟ ବରନା-
ଗମନର ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥାଏ ଓ କର
ସବୁଠାରେ ଗାସ୍ତ ସମାଜ ହୋଇଯାଏ କି ଏବୁ
ଶାକର ଜଣ ଫର୍ମଲର ମନ୍ଦିର ନୂଆଟେ

ବାହୀ ଯାଏ । ଏହିତୁ ବିବେଚନାରେ ବନ୍ଦୁ-
ମେଷ୍ଟୁ ପ୍ରିଯ ବରାଥିଲୁ କି ଯେହି ଲୋକ
ଲୋକମାନେ ବେଳକ ଦେଖିଲୁକ ପଥକ କଷ-
ରେ କରିବ କରିଲୁ ପ୍ରଥମେ ପେହିବକ ଲାଗୁ
ପରି ମନୋଯୋଗ ଦୂରମାତ୍ର ହେବ ଓ ବେଳ-
ବାଟ ଏହିପରି ଦୂରାର କରିବାକୁ ହେବ ବି
ପେଧର କହି ଚତୁର୍ବୀର ଦୂରେଶ୍ଵରମାନ ଗଜା
ନାହିଁ ଓ ରେଳବାଟ ବହୁର ଗୀତ୍ ଯୋଗ
ହୁଅଇ । ଏହିପରାର ସୁର ବରବାଟି ହୋଇ
ମହାମାତ୍ର୍ୟ ବନ୍ଦୁରୁର ତେଜରାଲ ଦେଖାଉ
ଅଞ୍ଚଳରେ ବେଳେଶ୍ଵରର ରେଳବାଟ କରିପାଇ
କରିବାର ମଞ୍ଜର କରିଥିଲା ।

ମାତ୍ରାମାଳ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମିହର୍ଦୟବୁନ୍ଦକ ଉପରଳଖିତ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଧାନ ସଂକୁଳଶାସନରେ ସେ କଳପଣୀ-
ଲାଠାର ରେଲବାଟା କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଅନୁକରି
ଏହି ଅଛନ୍ତି ଏହା ବଢ଼ି ସୁଖର ବନ୍ଧୁ ଅଟେଇ
କଳପଣୀଲୀପ୍ରାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରାଚିରେ ଉପ-
ବାର ହୋଇ ଥାରେ ମାତ୍ର ରେଲବାଟାରେ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଧାନ ସବୁ ଭାଗର ଅବସ୍ଥା ସମୀକ୍ଷା ଦେଖିବା
ନିଷ୍ଠ୍ୟ । ଡେଶରେ ବେଳି ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ହୋଇ
ନିଜମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷ ଫେରି କଲଦେବାର
ଯଥା ବହୁତ ଉପାୟ ଦୋଷରାତ୍ମି ମାତ୍ର କଲ
କାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ପମ୍ପରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତାପେ
ଜଳ ନିଜବାର ଅବୟ ଦେଖେ ଯାଇ କାହିଁ ତେ
ଅନାବୃତ୍ତି ସମୟରେ ଏହାଥୁର ସବୁ ସ୍ଵାଚର
ଫରନ ରକ୍ଷା ଦେବ ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରା ଦିଶୁ ଜାହିଁ ।
ଯେବେ ଏହି ଟଙ୍କାରେ ବେଳି ଏ ରେଲବାଟା
କଲବାବୁ ଅଥବା ଜାହା ଅପାରିତା ଅବମୃତ
ହେଲେ ନିଷ୍ଠାପନେଶ୍ଵର ଦେଖିଯାନା ତେବେ ସବୁ
ପ୍ରବାର ଉପରାର ତୁଳନା ଉପରିଗମନ ବେଳିଏ
ଲ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ଗ୍ରହମରେ ଆପଣା
କାର୍ଯ୍ୟକ ଫଳ ଆହୁ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାହେ ବହୁନା କର
ଗବର୍ତ୍ତମାନେବୁ ମୋହିର କରାଇଲେ ତ କିମ୍ବେ
ପ୍ରାୟ ଦୟରତ ଅହି କିମ୍ବ ଦେଇ ଅବସ୍ଥା କଲ-
ଦେଇ ଦିନ ଅର୍ଦ୍ଧର ସମୟ କି କିମ୍ବ କ୍ରାତ
ହେଲେ କାହିଁ ରୁଚିକାଳିଗାନେ ହେବ କା
ବିଲ୍ଲାପରକାଟେ ହେବ କଲକାଳିଗ କିମ୍ବକୁ
ଦିନ କର ଦିନରେ ତୁଳନା ଅଯନାହିଁ ଯେବେ
କଳପଣୀଲୀ ମୋହିମରେ ଗବର୍ତ୍ତମାନେ କଥ
କୁ ହୋଇ ଡେଶରେ ଉଚିତ ତ ରକ୍ଷା କାରଣ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦିନା କରିବାକୁ ଅଭିନର ମାର
ଆମେ କେବେ ଅବରୁ ରେଲବାଟା ନିଷାରେ
କାହାର ନିଜକ ଆବଶ୍ୟକ କରି ଥାନା । ଯାହା-

ହେଉ ଏତେବେଳେ ମୁଖ ହେ ବଥା ଶାର୍କର
ଜୀବ ଯାଇ କାହିଁ ଓ ମାନ୍ୟବର ଲେପ୍ତନେଗୁ
ସମ୍ପର୍କର ପଞ୍ଚାଂ ଏ ଜୀବକୁ ଅସୁଧାରି
ଏବେ ବଥା ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦୁଃଖ କହିଲେ ଅବର୍ଯ୍ୟ
ବାଜା ହାତ ଦେବ ।

ସାଧାର୍ଣ୍ଣକ ସଂବାଦ ।

୪, ୮, ଗ୍ରାବସ୍ଥ ସାହେବ ହୃଦୀର ଫେର
ଅବି କୁଠକର ଅପିଶ୍ଚର ବଲେହୃର ମାରିତ୍ରେ
କିମ୍ବକୁ ହୋଇଥିବନ୍ତି । ଏ ମହାଗୟ ଗୁରୁ
ବସ୍ତାହରେ ଏ ନଗରକୁ ଅଧିଅବନ୍ତି ।

ଲେଖନଶ୍ଵର ପରିଚୟ କରିବାରେ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମୁହଁରା
ଶକ୍ତିରେ ଆଶୀର୍ବଦିତ ଅମୋଦବର୍ଷନ
ଅଗାରେ ଅଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଶାହେବ କଲିନଜାଗ ଏବଂ
ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରପଥୀରେ କୃଷ୍ଣଗିର ଅନୁଧାନ ।

ବାବୁ ଅମ୍ବି କାଚରଣ ଗ୍ରୂ ଗୋଧୁଳୀ ତେ-
ପୁଣି ଦଲେକୁଟର ସନ୍ଦର୍ଭ ଫେର ଅସୁଅଛିଲୁ
ଓ ବାବୁ ବେଶାରଜାଥ ଦିଇ ତାହିମାର ହୃଦୀ
ପାଇଥାଇଲା ।

ଅର୍ପିଥିଲୁ ବଳେହର ଅଟ୍ଟବନ୍ଦଳ ସାହେବ
କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର ସବୁଜିବନ୍ଦର ଭାବ ଧାରାଧରି
୨୩ ମାର୍ଗବରରେ ମୋହନ୍ତରାଜ ଏକଠିଲୀଙ୍କ
ସେ ୨୪ ର ସବୁ ସେମାନ୍ତ ର ମିଳୁଅଛି ଚିବିର
ବର ଯାଏ କଥିବ ପରି ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ଲେଖନକଣ୍ଠ ଗର୍ବିରକ ଶୁଭମହାନରେ
ଦେବଳ ସହରମାଜଙ୍କରେ ବେଷନ ରେଖାଦର
ଧନଧାର ଲାଗିଥାଏ ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟମଳକ
ଜୀବାଞ୍ଚାକ ଯଥା ଜୀବାନ, ବନ୍ଦୁବ,
ଆନନ୍ଦ, କେତେହନ୍ତାପଦ୍ମର ହାତରେ ଅଗ୍ରନ୍ତ
ଧନ୍ତାର ଜାଗାପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ରକନ ହେଉଥିବା
ବେଳେ ତାରେ କଷପ ବନ୍ଧୁମାଜ ଘର୍ଯ୍ୟକ
ସତ୍ରରେ

ପଞ୍ଚମୀରେ ଉତ୍ସବରେ ପାଦକ ପନ୍ଥକ
ଯାଧି ଅସୁଧାରୁ । ଯାତ୍ରାର ମୋହିଦାଜା
ବୋଲନ୍ତି ହେ ପଦଗତି ପୂର୍ବ ଚକ୍ରର ଯାଧି
ବାହିର ହାତ କରି ମୁହଁର ଆଶ୍ରମି ।

ମେବନ୍ୟୁରର କଲେକ୍ଟର ଅସା ଛଳିବା
ବାଜ୍ୟାଗିତ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କିମିତି ଦୂର-
କଲିବାରୀଷ୍ଵରାମ ଦୂରକଳ୍ପକା ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଇବାକୁ । ସବ ଏ ଧର୍ମାଦେଵାକୁ
ଧର୍ମକାର ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର କଲେକ୍ଟର ଲେଖାପଠା-
ଇବର ଲୋକଙ୍କ ହେତୁ ସହି ସହି ଜାହା କରିବା
କଷତ ବୋଲି ଭାବିତାକ୍ଷେତ୍ରେ ସହି ପ୍ରାର୍ଥନ
ଦେଇବା ।

ଏବର୍ଷ ଦିଲ୍ଲିବର୍ଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପଳାଇ
ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଛଵିଗାର ଉତ୍ସୁକ୍ଷା ଗର୍ଭତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ଵା-
ସା ଏ ସୂଚନା ଏବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣର ଉତ୍ସ ହାତୁ
ତେବେ ଏବର୍ଗର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରାବଳୀକୁ ଦୂର ବା-
ତ୍ୟାଗାରି ବାୟୁତ ହୋଇଥାଏ ।

ବେହାରପ୍ରଦେଶର କେତେବେଳେ ସ୍ଥାନ ପରିଷର
ବାରଣ ମହାମାନ୍ୟ ମର୍ମିରତେଜରଲ ଯାହେବ
ବନଗମାସ ତା ୨୩ ରାତରେ ବନବାଗୁ
ଯାତାକର ଅଗାମୀ ମାସର ତା ୫ ରାତ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ପେଇଥିବାର ଶ୍ରୀ ବନବାଗୁ ।

କଲିବାର ମୁସଲମାନମାନେ ଚକତ ମାଥ
ତା ୫ ରିଶ ବୃଦ୍ଧବାର ଦିକ ଉତ୍ତରପକ୍ଷ ପାଳି
ଥିଲେ । କଲିବାରେ ମୁସଲମାର ଚନ୍ଦ୍ରପର୍ଦ୍ଦ-
ନରୀ ବନ୍ଧୁ ହେବାର କେହି ଜୁଗାଜ ମୁସଲମାନ
ଛାଇକୁ ଜାରଯୋଗେ ସବାଦ ପଠାର ବୁଝି-
ଗାରେ ସେଠାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଯାଇଥିବାର
ଉଡ଼ିର ପାଇଲେ । ଏଠା ଲୋକମାନେ ଜାର-
ତାବର ସାହାଯ୍ୟ ନ ହେବାର ଗୁରୁବାରିଦିନ
ରହି ପାଇଲେ ।

କଳେବଜ୍ଞାର ମତ ବଜ୍ଞାବରାର ବିଜ୍ଞାପନାର
ଜ୍ଞାଯାବ ଯେ ଅନୁଧାନ ପ୍ରବନ୍ଧ ହରେଷରେ
ଆବଲୁଗାର କାରବାର ସହଜକ୍ଷେତ୍ର ଗଲୁଅଛି
ବରଂ କୃଣ୍ଵା ମୁକ୍ତରେ ବେଦାରିନାହେ ପ୍ରବନ୍ଧ
ହୁଏ ଦେବାର ଜ୍ଞାଯାବ । ରପାନ ପ୍ରବନ୍ଧର
ବକାର ବନ ଅଛି ଉଗେଷରେ ଲାଗ, ଫେରୀ,
ଓ ଶୋରଷର ଗାର ବର୍ଷିଅଜକୁ ଅଛି ଓ
ଚିକାର ପାଦାଯାଇ ହାତି ।

ସେମୁଳବାଣୀରେ କରନ୍ତି ପଣ୍ଡାରେ
ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀର ବାବୁ ଅହନ୍ତମ କରିଥ
ଗଲାକାରଟଙ୍କା ଧାରିଗୋପିବ ପାଇବାକାହାରୁ ।

କୁଥୁର ହୃଦୟ ରେ ନାନାଶବେବ ଧରି
ହେଲାଇଲାଇ ପାଠେତୁଳା ଫଳଗ୍ରାଣିକେବା ବନ୍ଦି
ଜାହାର ପ୍ରତିମତି ଚରି କରି କେଇଅଛନ୍ତି ଏ
ଏବବନ୍ଦିକୁ ବିଦ୍ୟାମଧରେ ବିଶ୍ଵାଳକୁ କ୍ଷେତ୍ର
ପରିଗାପି ଯଠାରୁଅଛନ୍ତି ।

କେବେଳକୁ ଦୟାରୁ ହେଲାନ୍ତିର
ଶତା ଦିନକାରୀ ଏକପ୍ରକାର ସମ୍ମର୍ମିତ
ତଥା ଯୋଗରେ ଅଛି ।

ପାଦମୁଖ କରିବାକୁ ହାତରେ ଦିଲାନ୍ତିରେ ଏହା
କାହାର କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ କାହାର
ମଧ୍ୟ କେବଳକିମ୍ବାକୁ ହେଉ ।

ପ୍ରମାଣିତ
କରିବା
ପାଇଁ

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୯

ଭାଗ୍ୟର ଉତ୍ସର୍ଗ ସନ୍ଦର୍ଭରେଣୁହୀ ମୁଁ । ମାର୍ଗିର କୁଟୁମ୍ବ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପବନାର

{ ଅଗ୍ରିମ ସାର୍ଷିବ ମନ୍ତ୍ର ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁନ୍ତ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୪
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସରୁ ୫୫

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆଜିଲାର ହେଲୁ ଯେ
କୃବରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖ୍ତନେଶ୍ଵର ଗବର୍ଣ୍ଣର-
ସାହେବଙ୍କର ଯେ ବ୍ୟାକ ଦୋଷତଥୀ ଉପରେ
ସାହେବ ମହୋବ୍ୟ ପରାପ୍ରତି ଦୋର ଏଠା
ଯତେହ୍ୟାପାତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୀବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ରହିଲୁ
ବ୍ୟାମାଳକୁ ଏବଂ କୃବର ନନ୍ଦରାର ବିବାହିମାଳକୁ
ଅଭ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁଣ୍ଠିତ । ଜୀବ ଅଭ୍ୟ-
ର୍ଥାରେ କୁଳକ୍ଷମାରାଣ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାର
ଜାମ ଆନ୍ତରିକ ଚାକ୍ର ଓ ସତରକୁ ପୂର୍ବବ
ଦୋଷତଥାର ସେ ପରିବ୍ୟ ପାଇଥାଇଲୁ । ଏବଂ
କମର ବୈଷନୋରେ ଫଣେଷ ପ୍ରପାଣ କର
ଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ଏଠାରେ ଜାକର ଧେପର
ଅଭ୍ୟର୍ଥା ବୋଲିଥାକୁ ଧେପର ଅନ୍ୟ ଦ୍ଵୀ-
ପିତ୍ତାକୁଳରେ ଦୋଷ ନାହିଁ ଓ ମାତ୍ର ଧାରେବ
ନହୋଇଥିଲୁ ଏହି ହତ ପ୍ରକାଶ ବିଶ୍ୱାସ
ଦ୍ଵାରାଏ ବଢ଼ି ପୂଜାର ଦିନ । କୃବର ଏହିର
କୁଳଧର ଅଶ୍ରୁକୁ ଅଟଇ । ଧନ୍ୟବାଦପଦ
ବିକ୍ରିର ହେବା ଗୁରୁ ମୁଦ୍ରା ଦେଇଥାକୁ ଅମ୍ବ-
ମାନ୍ୟଙ୍କ ଦିନରେକାମେ ଦ୍ଵାରାଧାରନକ ଗୋଟିଏ
କୁଠିତ ଜାମ ଅନ୍ତର୍ଗତିମାଳକରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥାଇ ଅବଧିତ ।

ଅମେରିକାରେ ଏହି ଅନୁଭବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖିଲୁଛି ଏବେଳୁ ଯେ କାନ୍ଦୁ ବେଳେ
କାଥ ପଣ୍ଡିତ ଆମା କମିଶାନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଉଠିଲାକୁ
ପାଇଲୁ କମିଶର ସହାୟେ ବଜାରିଯାଇଲେ

ଶୁଦ୍ଧମେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧିକର ଉନ୍ନିଦୀର୍ଘଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ-
ରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଓ ଅବର୍ଦ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ ହେବେ
ଯନ୍ତେବୁ ଜାଣୁ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଲା ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପଦରେ କଣେ ଉତ୍ତରକୁ ଦିଲ୍ଲିକୁ କରିବାର
ଗର୍ଭିନ୍ମଶ୍ଵର ଜଳା ଥିବା ବିଷୟ ଯେ ପୂର୍ବେ
ମେହିନୋମାସରେ କାହାର କାହାର ମାନ୍ୟରେ
ହେବାର ଅଗ୍ରା ଦେଖାଯାଏ । ଲେଟ୍‌ଟିନେଶ୍ଵର
ଗର୍ଭିନ୍ମଶ୍ଵରରେ ଏପ୍ରଦେଶରେ ବସିଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବେ ସବ ବାବୁ କରନେବାବୁ ପୂର୍ବକୁ ଯା-
ଇଲେ ବାବୁ ମହାମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାର ବାବୁ
ଜନବିଶ୍ୱାସରେ ସୁରାର ପେଣ୍ଡିବାଲେବ୍ରଙ୍ଗ
ମହୋନାତ ବଲେ । ସେ କର୍ମର ମାତ୍ରର ବେଳାର
ଟ ୫୦୦ ଟାର୍ ଟ ୧୫୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସାହେବ
ମହୋଦିଦ୍ଧ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅସିବାର ପ୍ରଥମ
ଫଳ ଏହି ଅଟେ, ସୁରାର ବିଷୟ ।

ଏହିସ୍ୱରେ ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ବିଭାଗିତାକୁ
ଦେଖୁ ବହନ୍ତି ପିଣ୍ଡାବିହିନୀର ରହିଥେବୁଟିରା
ପ୍ରଥାନର୍ମ ଅତିର ରେଖେଗାଇ ହିମେଷ ବିଗାନ୍
ବିଦ୍ରୂ ଅବସଥ କାରଣ ସେ ବିଦ୍ୟାରୁ ନ ହେଲେ
ଦେଖଇ ବିଦ୍ୟାଶିଳୀ ହିମେଷଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ବିଷ୍ଣୁ ମୃ-
ନରେ ଦୋଷାଦୋଷ ବୁଝାଉଛି । ତଥେ
ତେଥାକୁ ସେ କର୍ମ ଦେବାକୁ ହେବ ବୋଲି
ଉଚ୍ଚର ଉତ୍ସବକୁତା ନୁହ କରିବା ଉଚିତ ନହେ
ବରଂ ଓଡ଼ୀମାନେ ଯେଥର ଅସୁକ ବିଦ୍ୟାନ୍
କେ ଏପରି ଉଚିତରେ ସାର୍ଥକରେ ଉତ୍ସବ
ହୁଅନ୍ତି ସେଥର ଜୟାୟ କରିବାର ଉଚିତ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ମୟ ଏହି ବିବେଚନାରେ ବିଦ୍ୟାନ୍

ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ପର ଉଚ୍ଚ ତଥା ସୁଅଳ୍ପ ବାହୁ
ନିଃମୂଳକ ଯାଏଇ ମହୋନୀଜ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଲେଖିଥିବେଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣରସାହେବଙ୍କ ବିବେଚନା-
ରେ ହେ କର୍ମଶାଖା ପାତ୍ରିତ, ଅବଧିର ନ
ରଖେ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁଣ୍ଡଳ ପିଲାବିନେର ଏକପ୍ରକାର
ହାତମାର୍ଗ ଅଛେ ତାହିର ପରମାଣୁରେ
ହାତୀଦିନତା ଅବଧିକାରୀ ଏ ବିବେଚନାରେ
ନନ୍ଦିମୋର ବାବୁ ସେ କର୍ମଶାଖା ପାତ୍ରିତ
ଉପସ୍ଥିତ ଅତ୍ଯନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଯୌବନା-
ବିଦ୍ୱା ଜାତିରେ ଯେବେଳେ ଅଭିଵ ଥିବ ଜାହା-
ସେ ଅଜାଧାପେ ପୂର୍ବର କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଅତିଏବ
ତାଙ୍କ ବିପୁଳ ବରବାରେ ଦେହ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ହେବାର ବିହ କରି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ସାହେବ ଲେବ ମହୋନୀଜ ବରବାରେ
ଯେପରି ହଜନ୍ତି ହେ ଯେ ଏହିକେ ଧେପର ନ
ହୁତ କରିବେଗାର ବାବୁଙ୍କାର୍ପିଲ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହା ସୌଭାଗ୍ୟ ବିଷୟ ଅଛଇ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଗଠିତ ବାବୁ ଧେପଦରେ ଏହିଠି-
ବୁଦ୍ଧି ଉତ୍ସବେ ଓ ଉଚ୍ଚର ପୂର୍ବଦେଶଜ ଜ ପାଇ
ପାଇବ ଅବଳ କର୍ମକ ବେତନ ଓ ଏବତ୍ତିଠ
କତାରାରୀ ପାଇବେ । ଅମ୍ବୁମାରେ ମନ୍ଦୀରପାତ୍ର
କେ ଏ ପରିପରା କରିବାକୁ ପାଇବାକୁ ପରିପରା
କ୍ରମର ପରିଷ୍ୱ ଦେଇ ଶିଶୁ ଦେଖିବେ ବାହାଲ
ହେଉଳ ଓ ଉତ୍ସବର ମାତ୍ର ରକ୍ଷା କରିଲା ।

ମେବେର୍ଗା ସମାପ୍ତି ।

ପତ୍ର ଗହାର ଶୃଷ୍ଟରେ ଏଠାରେ ବାବୁ
ବିଦ୍ୟାଚକ ଦାସଙ୍କ ବୃଦ୍ଧକ ଜନିବାରେ ଉପ-
ଦ୍ୟକ୍ରିବର ଅମାରମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର
ଛପିମହାଶ ପାରୁ ତାରୁବାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଶାଖର,
ବାବୁ ବୃଦ୍ଧାବଳିକୁ ମଧ୍ୟକ, ମୌରିଙ୍କ ଅବଶୂଳ
ବାଦର, ବାବୁ ବିଦ୍ୟାଚକ ଦାସ ଓ ବାବୁ ଦିର-
ମୋହନ ମୁହଁ ଓ କର୍ମ କଣୀବବର୍ତ୍ତୀ ଏବା ବାବୁ
ବୃଦ୍ଧାବଳିକୁ ମଧ୍ୟକ ଆମନ୍ତି । ଯେ ଉଦ୍‌ଘାତ
ଯେଷର ପ୍ରପତ୍ତ ଓ ନାହାବ ବୁଝ ଲଜାରେ
ସୁଗୋଡ଼ି ଜାହା ହେଉଁ ମାତ୍ରେ ହେଲୁଅଛନ୍ତି
ହେଉଥେ କାଶଟ୍ଟି ବ୍ୟବରେ ଜାହା ଅମୋହନୟ
ହେଉଁ କାନ୍ତ ଜହିର ମୋର ବ୍ୟବ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଥିଲା । କାମ୍ପବରେ ସବର ଅମୋହନ
ଜନିମିଷେ ହୋଇ ଥିଲା । ଜନିବାର ମଧ୍ୟ
ହେଉଥାଇବର ଉତ୍ସଦ୍ ପାର୍ବତୀରେ ଓ ବିମେବରର
ଦୁର୍ଗାର୍ଥରେ ଜୋଲ ବେଶର ଯତେହୁ ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ମଜୁତିର ଅନ୍ତରକ୍ଷି ପାଞ୍ଚ ଓ ବିଲାହ-

କେ ସୁରତିଙ୍କ ଓ ଅଲୋକମୟ ହୋଇଥିଲ ଓ
ମୟ ବହୁବ ଅଲୋକ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲ ।
ଏପରି ଯେତି ସେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଛି ମହୋତ୍ସବବେଗ
ଧାରଣ କରିଥିଲ ।

ଏ ସବୁ ବଜା, କମିଟାର, ଅମଲ ଇତ୍ୟାହ
ପାଦ ସବଳ ଉପ୍ରଣ୍ଡଶୀର ଲୋବେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦୋର ଥିଲେ ଓ ଠଠାରେ ଥିବା ପାଦ ସମସ୍ତ
ବଜା ଓ ଅଜ୍ୟାଚିତ୍ ଲୋବେ ଅନେକ ସମାଜର
ଦୋର ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରଥିଲେ । ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଅ-
ମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଛଟିର ଏଠା ଡେଣ୍ଟାକାରସ୍ଟ
ଫର୍ମବାଲ୍ ଅର୍ଥର୍ ମହିନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ର ଶାଖାମାନଙ୍କର
ଶାଖା ଜୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅପର୍ଯ୍ୟା
ଓ କମାର ଶାଖାମାନ ଦେବୁ ସମସ୍ତ ସହିତ
ହେଲେ ଉପତାରେ ବାଇନାଟ ହେଲା ଏତିନା
ଅପର୍ଯ୍ୟାସ ଆଗ୍ରେସନ୍‌ଟା (ଅଭିଵାଜ)
ଦୋଇଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ଭାନୁଧରେ ବିହିହି ଅଭିବା-
ଜ ଥିଲା । ସବରେ ଫଳ ପୁରୁଷ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନେବା
ଓ ଉଚ୍ଚର ଧାରଗୋପିର ଦିଅବିବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ପଥରେ ଲେଖାଥିଲା ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଏହି ସେ ଜାହା ବିନ୍ଦୁ ଦେଖିବାରେ ଜ ଅହିଲା ।
ଯାହା ହେଉ କଣେ କହିବ ବମାର ଗୋଟିଏ
ଏହି କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ସବଳ ଖେଳର ହାତ ଥାନ ଗାର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ବିବରଥିଲେ । ସେ କୋଇପିରେ ଉଛିଷ୍ଟକର୍ମ
ହୋଇଅଛି ଓ ଉଚ୍ଚର ଫର୍ମିବର୍ତ୍ତୀ ଏଠାଲେବ
ଥିବା ବୃଦ୍ଧିରେ ପ୍ରପାଦନାୟ ଅଛଇ । ସେ କୁଳ-
ପ ଫିରାଇବା ପାଇଁ ଭାଇରେ ଦିଅଗଲ ମାତ୍ର
ସବସ୍ତ ବେହି ଫିରାଇବ ଥାଇଲେ ଏ ସେଇ
ଦିନ ବୌରୁର ଲାଗିଲା । ଜାହା ଫିରାଇବାର
ମଧ୍ୟ ସହିତରେ ଉତ୍ତାପିତରାଗ ନହେ ।

ଦରକାର କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ କୌଣସି ସବୁରେ
ଗଜକାଳ ସକାମାନେ ଏବେଇ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ । ଏ ସବୁରେ ହେଲାନେ ଓ ଉତ୍ସମଣି-
ଲାର ଅନୁକାଳୀନ କିମ୍ବା ଏବେଇ ହୋଇଥାଏ
ଏହାକୁ ଅଜନେବ କୋଇବାକୁ ହେବ; ବ୍ୟାପକ
ଏପରି ସବୁ ଏଠାରେ ବେବେହୋଇଲା ସବୁ । ଆ-
ନାହିଁ ବ୍ୟାପିମାନେ ଜାଟାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଦେବାର
ଯେ ବୁଝାଏ ପ୍ରକଳଳ ଅଛି ଜାମା ଏ ସବୁରେ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମାନକ ପନ୍ଥୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
କୌଣସିବର୍ତ୍ତକ, ପରମାରରେ ବାଧୋପକଥକ
ଓ କେତେ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବ ଓ ହର୍ଷଚିତ୍ତ
ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ ।
ଏହିପରି ଶକ୍ତିମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର ଅଳାପ ଓ

ନେଇ ବୁଦ୍ଧି ହୁଏ ଓ ସମୟ ସମୟରେ ଏପରି
ସଙ୍ଗ ହେଲେ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ ହେବାର ସମ୍ଭାବ-
ବନ୍ଦୀ । ଯଦିର ଧରାଇଲେ କିଛିନାହିଁରେ
ଫଳସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ପୁରଖର ଦିଆ-
ଯାଇ ଥାନ୍ତା ଭେବେ ଏ ସଙ୍ଗ ଅନ୍ତର ହୃଦୟକା-
ରବ ହୋଇଥାନ୍ତା ବୋଥ ହୁଏ ସମୟରେ
ସେ ବନ୍ଦୀକା ଦେଇ କୋଇ କଣ ଥାରିଲା । ଯେପ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଉଚ୍ଚିମେତ୍ର ସଙ୍ଗ ସର୍ବକବାହୀ-
ମାନେ ଧନ୍ୟବାଦର ଧାର ଅଚ୍ଛା ସହେଲେ
ନାହିଁ । ଅମୂଳାନଙ୍କର ବକାଳିରଙ୍ଗୀ ଏହି ଯେ
ଏପରିବର୍ତ୍ତ ଏ ପ୍ରଦେଶର ନାନାଦ ସ୍ଥାନରେ
ପୁନଃ ପୁନଃ ହୋଇ ସମାଜର ଉତ୍ସବାଧିକ
କରି ।

ଲେପ୍ତନ ଶୁଗବର୍ତ୍ତର ଧାରେବଳ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସହର୍ଷତ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖତକଣ୍ଠଗବହୁର ସାହେବ
କପକର ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଗଜ
ପ୍ରାଦୂରେ ଲେଖା ଯାଇଥାରୁ ଏ ପ୍ରାଦୂରେ
ତଙ୍କର ପୁରୀ ଛଳ ସର୍ବକାନ୍ତ ବିଷୟ ଦେଇ ଲେ-
ଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ଧେରର କଷ୍ଟେ ଏହି ଯେ
ପ୍ରତ୍ୟନୀ ମୋଖି ବ୍ୟନନ୍ଦୀମା ହର୍ଷର ପଣେଇ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ତଣାଇଲେ ଧର୍ମମା-
ନେ ଯେପରି ଶୁଣିଥିବୁ ତାହା ପାଠବର୍ଗଙ୍କ
ଗୋଚରଣେ ବିନ୍ଦୁ ଲେଖିଥିବୁ । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଗତମାତ୍ର ତା ୨୭ ରତ୍ନ ଶନିବାର
ଦୂରନେଷ୍ଟର ଓ ଶୁଣଗିର ଦେଖି ବ୍ୟଥରେ
ଗେଷୋକ୍ତ ପ୍ରାଦୂରେ ରହିଲେ । ତାଙ୍କ ଅବି-
ଠିକ୍ ନମନେ ଦୂରନେଷ୍ଟରରେ ଗେଷନାର ଓ
ଅନ୍ଧପ୍ରାଦୂର ଅଣ୍ୟାଙ୍କଜ ହୋଇଥିବା । ସାହେ-
ବ ମହୋଦୟ ସେଠାକୁ ପ୍ରାଦୂର କର ଗପିବାର
ଦିନ ଦୂରପ୍ରଦର ହମ୍ମରେ ପୁଣ୍ୟରେ ଫର୍ମ-
ନାନ ହେଲେ । ତାଙ୍କର ହାତରିମିତ୍ତ ଅଠ-
ରକଳା ପାଠରେ କଲୁଆ କଣ ଯାଇ ସେ ଥାନ
ସୁର୍କ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ମହାବିତା
ସାହେବଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵଲାଇ ଅଶ୍ଵନ କାରଣ ଅଠର-
କଳା ଯାଇ ହୋଇ ଅସ୍ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଦୂର
ଓ କଳିଷ୍ଟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କାନେ ସେ ଆଖିବାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ସେଠା-
ରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅସଜ ଗ୍ରହଣ କରେ
ତହୁଁ ଛଠମ୍ବ ହଠମ୍ବ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାରେ
ତକମ୍ବେଟି ଅଭିନନ୍ଦନପଥ ପାଠ ହେଲା । ପୁଣ୍ୟ
ମହାବିତା ଏକବାରେ ଅପରାଧ ଅବେଦନ

ଏହ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆବେଦନପଥ
ନେବାର ଶାତ ନ ଥିବାର ସାହେବ ମହେଦୟ
ରାଜା ଫଂସର ଦେଲେ । ଉଦଳନ୍ତର ଜବନ୍ତର
ସାହେବ ବୋତିକୁ ବିଳେ କଲେ । ପଥର
ତୁର୍ଯ୍ୟାର୍ଥରେ ପତାଗା ଓ କଦମ୍ବାରକ ଘୋଡ଼ା
ହୋଇଥିଲା ଓ ବିଦ୍ୟୁର ବଳେ ବଣ୍ଡେଥିଲା ।
ମାନ୍ୟନ୍ତର ସାହେବ ହେଠିଲ ହୃଦୟତାକ
ଦେଖିଲେ ତହିଁ ଅରଦିତ ଗନ୍ଧାର ଥିଲାହେଲେ
ବୋତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚାତ୍ର ଦେଲେ ।
ପ୍ରଥମେ ସୁରର ମହାନତୀ ସାଞ୍ଚାତ୍ର କର ଗଲା
ଉତ୍ତାରେ ଦେଖାୟ ଉତ୍ସବର୍କିଳ ପାଇ କେତେ
ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଠକ ହେଲା ଏବେଠିବରେ ମନକ
ବଜକାୟ ବର୍ଚଗୁଣ ଓ କମିଶାଗମାନେ ଉପଗତ
ହୋଇଥିଲେ । ହୋତା କଲେବିଠକ ସାହେବ
ସମସ୍ତକୁ ଗେତ୍ରି କର ପରଚିଦ୍ୟ କରଇ ଦେଲେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ନଗର ଓ ନକ୍ଷର ଦର୍ଶନ
ପାଇ ଅପରାହ୍ନ ବାଜରେ ବାହାରକୁ ବିଜେବଲେ
ଓ ଏହ ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟ ବଜାଳ ଜାରିକାର
ଗମନ କଲେ, ହୋତାରେ ଛୁଟିଷଣ ମାତ୍ର ଦରି
ବାହୁଡ଼ ଅଦେଲେ । ଗନ୍ଧାର ସଥରେ ମାନ୍ୟ
କର ମହାଦୟ ବଲେଦୁଇ ସାହେବଙ୍କ କୋ
ଟିକୁ ଛେତନାର୍ଥେ ଗମନ କରିବା ମାର୍ଗରେ
ରିଜେସ୍ର ରେଣ୍ଡନାଇ ଓ ଅତସବାହି ହୋଇଥିଲା ।
ରାଜବାର ରଥରେ ମଧ୍ୟ ବିହର ଗେତାନାଟ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ବଠାପରି ନଗର ବୈଷଣାତ
ହୋଇ କାହିଁ ।

ଗବନ୍ତେର ସାହେବ କାଳୁ ସାଥରେ ଚେ
ଠବକୁ ଜ ତଥାର ହୋଠରେ ପଥମେ ସାକ୍ଷାତ୍
ଦେବ ଏ ତାଙ୍କ ପରିତାରୁ ଧିକାରେ ତାଙ୍କର
ମାନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁଛି ବରଂ ଏଥରେ କଳା-
କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବହି ଦେଖାଇଛି । ସାହେବ
ନିର୍ମାଦୟ ବାଲେପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଅବେଳାନବ
ମେହିକୁରଙ୍ଗ କଟେଣ୍ଡିପେନ୍ଦ୍ରିଆ ଉପଲବ୍ଧରେ ବାର
ବାରାଜର ଦେଇ ପରିତାରୁ ଗମନ କରିଥିଲେ
ଏଥିମୁ ସାହେବ ନିର୍ମାଦୟଙ୍କ ପ୍ରଗତି ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବରିଜୁ, ମଧ୍ୟାନ୍ତରକ ଏକ ଦେଗୀଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କ
ତତ୍ତ୍ଵ ଭାଙ୍ଗର ଫୁଲା ଓ ଅଗ୍ରା ଥିବାର ହସମ୍ଭେଦ
ଜଣାଯାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଠାରେ ଦେଇଥିଲୁ
ଯେ ପ୍ରଗତିର ସାହେବଙ୍କର ନଗର ପରିମଳା
ସମ୍ବଦରେ ବଜାରରେ ଭାଙ୍ଗୁ ସେ କେହି ଲୋକ
ବନ୍ଦମରିଥିଲୁ ଏ ଭାଙ୍ଗ ସେବା କରିଥିଲୁଛି ।
ଏମନ୍ତି ଏହି — ପ୍ରଗତିର ସମ୍ବଦ୍ୟ ଅନ୍ତର କ୍ରି
ବାହୁଦରେ

ପ୍ରାଚିକର ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଅଧୟେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏଥର ଘଟିଛି ଯାହାର ପରିମାଣ ଏକାନ୍ତରେ ଦେଖିଲାମ ।

ମାନ୍ୟବର ସାହେବ ପୁଣ୍ୟ ବାର୍ଷିକତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମନ୍ଦର ଉତ୍ସବ ଦର୍ଶକ କର ତା ୧୦ ରଜ୍ଯ
ପାଇଥାଳେ ବୋଣାର୍ଥ ମନେ । ସେଠା ବର୍ତ୍ତି
ପରୁ ଦେଖି ଯାହାକରେ କଲାକାର ମନ୍ଦିରରେ
ବିମ୍ବର ତାଙ୍କରଙ୍କେ ବିଶ୍ଵାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି
କାଳଗାଟେ ଏଠାକୁ ଫେର ଆଦିଲେ । ଏବେ
ପର ଦେଖେଲ ବିଷୟ ବୃଦ୍ଧିକା ବହାରେ ସାହେବ
କ ମନୋଦୟ କାରୁ ଜଗମୋହନର୍ଯ୍ୟ ଉପେ
ମୀ ବଳେବିଚରଙ୍କ ପୁଣ୍ୟକୁ ସେବନ୍ତାର ଥିଲେ
ପ୍ରପଂଚର ବାବୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ସବମାନ
ପ୍ରଦାନକର ଏଠାକୁ ବାହୁଡ଼ ଅଛି ଅଛନ୍ତି
ଅମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବାଗ ବହୁଅର୍ଥୀ ଯେ ମାନ୍ୟବ
ରଙ୍କ ନନ୍ଦବନ ବିହାରରେ ଏକ ବିଷୟ ଜଣେ
ପରିବ । ସେ ଦୂରଦେଶୀର, ଜଣଗୀର, ପୁଣ୍ୟ
କୋଣାର୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି ଯେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ହନ୍ତୁ ହୋଇଥିବେ ଏଥା ବୋଲିକାର ବାହୁଳ୍ୟ
ପୁଣ୍ୟର ଅଭିର୍ଥିଜାରେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଥିବାର ପୁଣ୍ୟାବ୍ଦ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କର ଅରସ୍ତ ମାରରେ ଖେଳ ହେବା ବର୍ଷ
ରେ ପ୍ରିୟିଂ କ୍ଲୋବ ଅର୍ଥର କଟକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଜାଗର
ଲାଭ ହୋଇଥିବାର ଅର୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଗତକାଳ
ତୁ ଏହି କା ଲେଖାଏ ଲାଭ ଦେବାର ହେଲା
ହୋଇଥିଛି । ଯେଉଁ ଅଂଶୀ ଯେତେ ତଳା
ଦେଇଥିଲେ ତର୍ହେର ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ଦରମେ
ଲାଭ ପାଇବେ । ସୁର ବିଷୟ ଥିଲା ।

କେଉଁ ଲାଙ୍ଘକ ବରୁଦ୍ଧବାନ ଅର୍ଥାତ୍
ମହିଳାଭାବାରମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵପତି ଏଥିଯୁଦ୍ଧର
ଦାତାଯାଇଥିଲ ଦେମାନ୍ଦେ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ
ହୋଇ ଗଲ ସୁନ୍ଦର ଚଂଦ୍ରରେ ଦେମାନଙ୍କ
ସାଥକା ଦେଶର ଅଛିନ୍ତି ତ ଅଥ୍ୟ ମନ୍ଦରର
ମଧ୍ୟ ଦେଶାଭବେ । ଏଥର ବୃତ୍ତିନ୍ତ ପ୍ରଧାନ
ଲେଖାଯାଇ ପାରେ । ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ ଅନୁ-
କ୍ରମପଦକ ଅନୁମତି ଦେବାରୁ ଦେମାନ୍ଦେ
କଲେହୁଣ୍ଡର ହଜା ମଧ୍ୟରେ ତେଜ୍ପରାତ କହି-
ଦିଇରେ କୌତ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରି ।

ଏବେ କଲ୍ପନା କିମ୍ବା ଦ୍ୟାଳୁ ପ୍ରବେଶିବା
ପଣ୍ଡାଟିଙ୍କ ସୂଚନା କୁ ୨୫୦୦ ଏ ଅଟ୍ଟି ।

ପଡ଼ୁବ କର୍ତ୍ତମେଣୁ ଅଜ୍ଞ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଅଥା ବାହୁଦୟମାସର ସୂଳର ପର୍ଯ୍ୟା-
ନୋତ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତ ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧମହିମାକୁ ମାତ୍ରିବ
୪.୩୫ ମାର ଉତ୍ତର ବେତନର କର୍ମ ପାଇ
ପାଇବ ଚାହିଁ । ଏ ବିଦ୍ୟା ଅଭିନମ ଅତ୍ୟନ୍ତମାଧ
ିକୁ ହାତମଙ୍ଗିଥାଇ ସବଧା ପ୍ରତିପାନକ ହେବାର
ବନ୍ଦେହ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ଲେଖନଗ୍ର ଗବର୍ନ୍ମର
ଘରେ ବାହୁଦୟର ପରିଷକ ସମୟରେ
କରନ୍ତମ ଶୈଶିରେ ଅଭିନ୍ଦ ପ୍ରଦତ୍ତ କର୍ତ୍ତର
ବାରଣ ପୁରୁଷାରେ ଦୟମୁଖାହେବ ବହନେ
କି ଅବେଳାଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶିବା ପଶୁକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଢ଼ି ସୁନ୍ଦରତ କରେଉରେ କର୍ମ ଅନ୍ତର୍ଷଧା
ବନ୍ଦେହ ଉତ୍ସ ସାହେବ ନନ୍ଦାଦୟ ବୋଲନେ
ଯେ ବୁଦ୍ଧର ଉତ୍ସମୁଦ୍ରା ବନ୍ଦି ବରପାକୁ
ହେବ । କଣ ବରବେ ଦେବୁବାରେ ଅହିବ ।

ଏଥର ବିନ୍ଦୁ-ବିଦ୍ୟାବଳୀ ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡି-
ଷାର ପ୍ରସ୍ତୁ କେଇର ତେଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା ।
ବଲିବଜା ବିବିଧ ସେଟିଏ ସ୍କୂଲର ପୂର୍ବତର
ଛବି ବଲିବଜା ଜାରୀର ବିଷୟକୁ ବହିଲେ
ଯେ ସେ ଘୁରନାହିଁ ପଣ୍ଠ ବାଦାରକୁ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ସେମାନେ ଜାବୁ ଉଦ୍‌ଦିଗ୍ନ
୫୦୦ ଟଙ୍କା ଯାଇବୋଟିକ ଯେତେ ଏ ଯତ୍ନ-
ଷାରେ ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଅର ଏବଞ୍ଚକା
ଦେବେ ମାତ୍ର ବିଷୟ ଲୋଭବଳ ନ ହୋଇ
ଉତ୍ସମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱନିଦେଇ । ସେମାନେ ବିର୍କ୍ତ-
ଧୀନରେ ଅର ହାତବଜ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏତେ ପଣ୍ଡିଷାର କି ଏହି ପର ! କିମ୍ବା ସମ୍-
ଦରେ ଅମ୍ବବ ଲାଗିରିଷା ଓ ସତ୍ୟକିରଣ
ଦେବାର ଅବଧିତ ।

ବୁଦ୍ଧନ୍ଯୁକ୍ତ ବମ୍ବାଇର ପାରି ଓ ମସଲ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଦିଲାହଜାମା ଲୁଚିଥୁଲ
ତତ୍ତ୍ଵ ସହାନ୍ତରେ ବମ୍ବେବଜେଣ୍ଠ ପାରିବିଳ
ପକ୍ଷରେ ଅନେବ ଲେଖିଥିବାରୁ ସେଠାର
ପାରିମାନେ ଗାଲ୍ପ ଦେବାବାରଣ ଦିଲାହନ୍ତୁ
ଏକା ରେଥାରୁଣ୍ଟର ବରାଥରୁ ଓ ସେତକ
ତଳା ଛେତ୍ର ମହାବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟକ୍ତ ପଢା ପାରିବୁ
ନାହିଁ ଅନେବ ବଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏବାରୁ ବର
ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜୀବାହେବଳ ସିରଯାମାର
ପୂର୍ବ ଲେଖା ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ ଅଗେଇବର୍ଷ ବଠ୍ଟେ
ପରମାନ ସହି କାବକାର କରିବାର ବିଶ୍ୱ
ପାଇଥାଏ । ଯେବରତନେଶ୍ୱରମାନେ ଦାବିଥାଏଇ
ଦୁଇ ।

ଅର କଣେ ଦିଗ୍ନୋତ୍ତ୍ଵ ଧରୁ ପରିଅଛି ବୋଲି
ତହୁଁଷେଷ୍ଟିଅଛ ବୋଲନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଦିଗ୍ନୋତ୍ତ୍ଵ
କଣେ ପଳ୍ପାଜ ପାହେବଳ ସର୍ବଦର୍ଶ କରିଥିଲା
ସେ ମୂର୍ଖ ଛାର ଥାବିନବାଠାରେ ଥାବାର
କରିଥିଲା ଯେ କାନ୍ଦୁରରେ ପାହେଜ ଲାଙ୍ଘ-
ଛାକୁ ମାରୁପାଇଥିଲ ଓ ସେ ନାହା ପାହେନର
କିନ୍ତୁ ଆଚାର । ଲୋଧିଷ୍ଟାପର ଏବ୍ୟାକୁ କାନ୍ଦା
ପାହେବଳ ହେବାବି ।

ବମ୍ବେରେ ଏ ଦର୍ଶ କିଣୁହିବାକଷୟ ପାଞ୍ଚା ଦେବତାଙ୍କର ୧୯୫୫ଚର ଉତ୍ସ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାପରିବା ।

ତା ଅଠମାସର ଅଷ୍ଟାମ ଦିନସବେ ଏହି-
ମେଟ ଅପେକ୍ଷା ପାପୁ ପଞ୍ଚଶଲଙ୍ଗବା ଲାଭ
ହେବାର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

ଗତ ଅଠମାବ୍ଦୀ ରେଲବାଟ ଆମ୍ବାନାର
ହେବାବର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗତ ବର୍ଷାପଞ୍ଜୀଆ
ଏବଂ ଏକବେଳେ ଚନ୍ଦ୍ରକଷେତ୍ରକା ଅସୁରା
ଆମ୍ବାନ ହୋଇଥାଏ । ତୁର୍ଣ୍ଣ ହେବୁ କରିଲ
ତୋରଇଗର୍ଭ ଉଣାରିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଏହାଏ
କର ହେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ
ରେଲବାଟ ଉତ୍ତା ଉଣା କଲେ ଅତ୍ର ଅସୁର
କର ହେବୁ ।

ତାଙ୍କ ଦସମୁରମାରରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବ-
ହୀର ହେଲେଇଲୁଗାହେବ କଲିବାର କଳିଲ
ମିଛିଅମ୍ବ ଅର୍ଥକୁ ଯାଦୁପରେ ଶିଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟର
ପ୍ରଦର୍ଶନ ବଧାଇବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ।

ହନ୍ତପ୍ରେସ୍ ଅଟ ବୋଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ମୁଗଳନୀଖାରେ
ଛିଲି ବୋଲଥିବା ଧୋଲ ଏମ୍ବର୍ଦ୍ଦ ଗାତ୍ର
ର ୧୦୦୦ ଟ ବନ୍ଦିବୁ ବୋଲଥିବା ।

ଭବୁ ପଦ୍ମିନୀର ଡକାଗ ଯେ ବଲିବାରେ
କୁର ସେବର ପ୍ରତି ରାଶ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ
ଏବେଳେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ କରାଯାଇଅଛି ।
ଅଚ୍ଛାର ମୂରିଥିଜେ କର ମାତ୍ରିଥିଲା ।

ହୁଏକ ସୂର ଉପରେ ଗମନ ଗମନ କିମିତି
କର୍ତ୍ତମାନ କଟି ଟାକିବ ଛାଇ କାହିଁ । ମା ଶବ୍ଦ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଲୁଛାଏ କେବଳ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ
ମାରେ ।

ଏହୁବେଳଙ୍କ ପଢ଼େଟିର ଅବସାନ ହେଲୁ
ଯେ ଲୋପିତାକେଣ୍ଟ ଗାଁରୁର ପାଦବୀକ ଚାଲିବ
ତମେର ନାବର ହେଷରଗାରେ ଜ କର ଦେଲା
କରଦୂର କାମକ ଅନ୍ଧାଳକାର ଅକଣାରେ
ମେଆ ଦରବେ । ହେଠାରେ କଲିବାକ ଓ
ପ୍ରୋପାସନକୁ କଲେବ ଓ ହୁଲ ସମ୍ମର

ଶ୍ରୀମାତେ ହମବେଳ ବୋଲି ବଖପାନ ବିକ୍ଷାର
ପରିଚୟ ଦେବେ । ଅମୂଳାନଙ୍କ ବିବେଦହାରେ
ଏଥା ଉତ୍ତମ ଚଳୁଳା ଅପର ଯେହେତୁ ୧୭-
ଦ୍ୱାରା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀର ଧୀର ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସର
ଦେବେ ଓ ତତ୍ତ୍ଵରେ ବଜାଳ ଓ ଶୈଳୀ ରହୁ
ମଣ୍ଡଳୀର ମାତ୍ରର ଅପତ୍ତିର ବିଦୃରଜ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା । ସେ ମେଳାକୁ କି ଏଠାଗ ବେଳେ
ପ୍ରତି ଯିବେ ହାହଁ ?

କାନା ସାହେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଧରି
ପତିଆଛୁ ତାହାର ପରିଚୟ ଅବ୍ୟୁ କଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣଘେ
ହୋଇ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା-
ନଷ୍ଟର ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଛୁ । ଅନେକ ଲୋକ
ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବାସ୍ତଵରେ ନା-
ମା ସାହେବ ନିବର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ତାହାର କେହି ସଙ୍ଗୀ
ହେବ ଓ ତାନାର ବିଦ୍ୟା ଏହାକୁ ଜଣାଥିବ ।
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅମୃତଜାର ଗେନ୍ଡା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ତତକାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ କି ପାରିଲେ ।

ଦନାଜ୍ଞଶୁଦ୍ଧ ନୀତି ଗ୍ୟାମମୋହନଙ୍କୁ ମହାଶ୍ରୀ
ଏବଂ ତାହାର ଜ୍ଞାନତା ଏବଂ ପ୍ରଥାନମ୍ବେ
କାବୁ କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ସିଂହଙ୍କୁ ଗ୍ୟାମବାଦୁର
ପଦ ପ୍ରଦାନ ବରନା ପାଇଁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ଜିନିର ବଳେ-
କ୍ଷେତ୍ର ଅବତ୍ରିମେଖ୍ୟକୁ ଅନୁଭ୍ରମ ଦିଇଥିଲେ
ଏହିକେଣନ ଗଢ଼େଟ ହେଲନ୍ତି ଯେ ଏ କୃଣୀ-
କର ବହୁର୍ଥୟମାନ ଦୃଢ଼ରେ ସେ ପଦ ପାଇ-
ବାର ସଂପଦାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅପରି ଓ ତରୁ
ଏହେ କୃଣୀ ଗର୍ବଶୁଦ୍ଧଶକ୍ତି ବଦାନାତାର ବ-
ଶୟ ତୁମର କଗର ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ
ପଦାରନାଳ ସିଂହ କଟିବାରେ ଥିଲେ ତାଙ୍କର
ସତ କ୍ଷେତ୍ରମୋହନବାବୁ ଅପରି ।

ପ୍ରକାଶନ ।

ମାତ୍ରବେଳେ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ଉତ୍ସବପିଲାବନ୍ଧାଦିକ
ମହାରାଜୁ ସମ୍ମାନିତ ।

ନିର୍ବାଚନ ।

ଏହାରସାଥେ କଣେ କୁଟର୍ମବିଗନ୍ଧ ନବିଦ
କୁପ୍ରମଳକର ମୂସର ଏ ଜମାର୍ଥ ପାଇମାଳକୁ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଇ ଦାଖା କରିବା କିମନ୍ତେ କରିବା
ଅଛି ପ୍ରଥା ପ୍ରକଳଳ ହେବା ବକାଶେ ଗ୍ରୟାନ୍ଟ
ପ୍ରେସ୍ଲାଫ୍ଟାର୍କ୍‌ହେବଳକୁ କିମ୍ପରେ ଖାରୀଏମେମୋ-
ହୃଦୟର ଅର୍ଥକୁ ବରଣାତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରଇଥିବାକୁ
କୁପ୍ରମଳକରେ ଏସର ପାସମଦ୍ୟ ରଚି— ଏସର
ନରବ ବୁଝିବାରକୁ ଅବତାର କରିବାରେ ଅଛି
ବୋଲି ସହସା ରକେତ ହୋଇଥାରେ । ଯାହା

ହେଉ ଅମ୍ବୁମାରେ ଗ୍ରସ୍‌କୁ ବିନୟ ସାହେବଙ୍କ
ଏବଂ କମ୍ପୁଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦ କରି
ଏପରି ଛପନ୍ୟ ଚିରତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ —
ଏପରି ସରଜାନର ଗେଲମାନଙ୍କୁ କୌଣସି
ସବଜ୍ଞୟ ସବରେ ଅତ୍ୱର ନ ଦେବା ପକ୍ଷରେ
ଦୃଢ଼ପ୍ରଚଳନ ହେବନ୍ତି । ଏହି ଗପମୟ କାର୍ଯ୍ୟର
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବିଏ ଜର୍ବର ଅନେକଜାନ ନେଇ
ସେହି ଜର୍ବଟିଗାରର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା
ପ୍ରତ୍ୟକୁ ହୀନ୍ୟ ରଜ୍ୟଗ୍ରହକର ଆବଶ୍ୟକ
ଅଟଇ ।

ମହାଶୟ ! ଅମୃତାନନ୍ଦର ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପଞ୍ଜୀ-
ସ୍ଥାନନ୍ଦର ଚମଳାର କିମ୍ବା !! ଶୈଖରତସାହେ
ବଙ୍କ ଦିବବାରରେ ସାମାଜିକାମଲକୁଷବା ନିମ-
ନ୍ତର କରିଦୋଇଥିଲା, ମାତ୍ର ହାଇକୋଟର ବସ୍ତୁକୁ
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଦିବବାରରୁ ଯିବା ନିଷେଧ ହୋ-
ଇଥିଛି, ଏବା ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟପରିଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ-
କୁହେ !! ଉଦ୍‌ବନ୍ଧମାନେବ ସେହାଗରିରୁ ପଥ
ବଣ୍ଣିବ ବୋଲି କି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି
ଅବିଗ୍ରହ କରି ହୋଇଥାଏ ? ଉଦ୍‌ବନ୍ଧମାନଙ୍କ
ପ୍ରତିବରେ କଟକରୁ ବମ୍ବକପୁରର ମନ୍ଦରେ
ସେହିବା କଠିନ ହୋଇଥାଏ, ସର୍ବ, ସେଥର
ଶୋଇ ଯେବାକା ପଞ୍ଚରେ ବନ୍ଦବବାର
ତର ଅର କିଛି ଉପାୟ ନ ଥିଲା ?

କଟକ । ଭାବ ଉପରେ ତଥା ଏହି ମନ୍ଦିର । } ଶବ୍ଦବିଜ୍ଞାନ
କଟକ ।

১৯৭০

ଲକ୍ଷଣ ନାଥ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଉଚ୍ଚବଳ ସ୍ତରରେ
ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷବଳଦ ମନ୍ୟ ଅଛି । ମାତ୍ରିକବେତନ
୨୭ ହବା । ସ୍ଵାଜ କର ବାସୁ ବିଷୟରେ ଅଛି
କରନ । ପଦାବାନ୍ତିନାନେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର
ସ୍ତର ଉପରେ ଉଚ୍ଚପ୍ରେକ୍ଷରକ ବିବରଣ୍ୟ
ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରଥମରେ । ସେଇମାନେ ଏକାଙ୍ଗ
ପରିଷାରେ ଉତ୍ତର୍ମି ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ସେମାନ୍ତର
କର ଅବେଦନ କରିବାର ପ୍ରୟୋକ୍ତ କାହାରେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର } Kunja Bibari Pal.
୧୯୧୨ } ବାଲେଶ୍ୱର ପିତାମହୀର
୧୯୧୨।

ଏହି ଭାବରେ ପାଇବା ଯଥିରେ କାହାର ଦ୍ୱାରା
ବାବତ୍ତାର କାହାର ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧାଳିଲୁ ଯଥିରେ
ମଧ୍ୟ କେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।